

Giới thiệu Tường Vi Xinh Đẹp

Thể loại: Hiện đại, siêu sắc (18+), thuần H, nội dung gần như không có gì, chỉ dùng để giải trí.

Chuyển ngữ: Sắc (1-2), Thiên Kim Tiểu Thư (3-46), Lục Nặc (còn lại)

Nội dung truyện là những tình tiết nóng bỏng, xoay quanh câu chuyện của hai người, muốn biết nội dung cụ thể thì mời các bạn xem thử.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: (h)

Cực vật thô to của người đàn ông đưa đẩy giữa hai bờ mông trắng ngần, một tiếng "um.." tràn ra khỏi làn môi hồng thắm, cảm thấy cái nóng rực bên trong càng thêm cứng rắn, càng thêm thô ráp.

Một đôi tay to lật người tôi lại, theo tư thế úp sấp, trong lúc đó cực vật vẫn không rời khỏi cơ thể cô, nóng rẫy, chuyển động mơ hồ. tôi bất lực ghé vào trên giường, thờ lầy thờ ơ, cảm thấy tiểu huyết tê dại từng đợt. "Đừng..." Vừa mới mở miệng, cực vật của người phía sau đã vọt mạnh vào, ngắt ngang suy nghĩ của tôi, khiến tôi càng thêm mất cảm. Cực vật hung hăng cắm vào hoa huyết, từng đợt từng đợt hành hạ hoa khẩu, âm thanh xác thịt phát ra khiến người ta không khỏi ngượng ngùng.

"Không...Không muốn...cách này..." Tôi thốt lên, lại cảm thấy đằng sau lại tiến công tới, quy đầu đâm sâu vào tận cùng hoa huyết, "A..." Tôi bất giác nâng thân lên, ngẩng đầu, chịu sự đau đớn này.

"Tiểu lẳng lơ, chặt như thế, còn nói không muốn?" Người đàn ông phía sau thờ dốc khiến lòng tôi ngứa ngáy, âm trầm mỉa mai khiến người ta mê muội, hành động của anh bây giờ khiến người ta vừa mừng vừa sợ, 9 nông 1 sâu, khiến tôi sung sướng đến tận cùng nhưng cũng nhần nhần đau đớn, cảm giác sâu bên trong tiểu huyết ngứa, tôi khó nhịn hạ thân xuống, cảm giác đâm mạnh từ phía sau càng rõ ràng, không khỏi nhích lên, thoát ra khỏi loại đau đớn kia.

Đôi bàn tay to giữ chặt tôi lại: "Muốn chạy?" Giọng trầm mang theo vẻ lãnh khốc, tôi vùng vẫy tay chân muốn thoát khỏi sự kiềm kẹp của anh, nhưng muộn rồi. Anh hung hăng cắm cực vật vào, một cảm giác đau đớn như thể hoa huyết bị xé rách tràn đến, cực vật đâm sâu vào tử cung đến nửa tắc có dư.

"A..." Trước mắt tôi toàn bộ đều đen, đôi tay bất lực gác trên giường, chỉ còn cặp mông bị nâng cao lên, hoa tâm bất giác co lại, muốn thoát khỏi kiểu đau đớn này.

"Tiểu lẳng lơ, em thật rất chặt đấy. Để anh thỏa mãn em nào." Anh bị siết rất vừa lòng, tâm tình rất tốt. Tôi cảm thấy rất tủi thân, rõ ràng lần nào anh cũng bắt ép tôi, thế mà lại nói là do tôi phóng đảng.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: H

Cực vật nghiền vào hoa huyết, bỗng nhiên chuyển nhịp, đâm mạnh vào một điểm duy nhất. Tôi đầu tiên là đau đến không thể chịu được, sau một trận tê dại thì hoa tâm như mở ra một nhịp, rồi một dòng nước từ hoa huyết chảy ra, khiến chỗ ái ân ướt một vùng. Anh bật cười, khiến tôi hận không thể có một cái lỗ để chui vào.

Cực vật chậm rãi rút ra, sau đó ấn mạnh đầu, hung hăng cắm vào hoa tâm, miệng tôi thốt ra một tiếng "A...", hoa huyết từng trận từng trận hút lấy cực vật của anh. Anh như được cổ vũ, hung hăng đưa đẩy, rút ra gần hết, rồi lại cắm vào lút cán, không cho tôi thời gian thở dốc nữa là. Thanh âm yêu kiều thốt ra từ miệng, hoa tâm vừa nóng rẫy vừa ẩm ướt, bị quy đầu truy đuổi điên cuồng.

Nước xuân tiết ra, đọng trên vùng cỏ, như sương sáng sớm, lại nháy mắt bị sóng cuốn đi, từng cơn từng cơn không hề chùng mực, hoa huyết bị cực vật hung mãnh đưa đẩy, hoa tâm ở tận cùng đưa đẩy như muốn chống cự, muốn kẹp lấy quy đầu, như đều bị trêu chọc, xuân triều càng ngày càng nhiều, rồi từng giọt từng giọt lên trải giường.

"Nhiều nước như thế, đúng là tiểu lẳng lơ lắm đấy mà." Thanh âm đều đặn vang lên, người đàn ông hồ như rất thỏa mãn, "Toàn là anh hại..." Tôi oan ức dầu môi, nhỏ giọng oán hận nói.

Cự vật ở đằng sau đột nhiên ngừng lại, dục vọng bị đứt quãng, tôi vừa tức vừa hận trừng anh, giận lấy thế mà cũng không được, đúng là một tên bụng dạ nhỏ nhen.

Tiểu huyết trống trải một khoảnh, khiến tôi không nhìn nổi đầy mộng về phía sau, ý tứ anh nhanh động đi, nhưng anh vẫn bất động.

Hừ, ông cha từng nói, tự mình làm, áo ấm com nó. Anh bất động, thế tôi sợ anh sao? Tôi vặn vẹo mộng, đưa đẩy trước sau trên cự vật của anh, nghiền từ trên xuống dưới, bản thân càng thêm mẫn cảm. Ma sát một trận hưng hăng nữa, nước từ hoa huyết lại chảy ra, một trận co rút ở hoa tâm quét khắp toàn thân. Tiểu huyết phun cự vật ra. Tôi mềm nhũn ghé vào giường, một mồi bất động.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: H

Bonus (dưới 18 tuổi click back)

"Tiểu lãng lợ, nhanh như vậy liền thoả mãn?" Hấn ôn nhu gắt gao bế tôi vào trong lòng, dưới thân cự vật không có hảo ý để dưới hoa huyết chậm rãi co xát, lúc nhanh lúc chậm, không ngừng khơi mào tình dục của tôi.

Một chết được, tôi dùng ánh mắt tố cáo hành vi hung ác của hấn, ý muốn hành vi của hấn nên có chừng mực.

"Em được thoả mãn nhưng anh thì chưa, một lần cũng chưa..." Anh bất mãn ở bên tai ta nỉ non, dùng âm thanh trầm thấp mê hoặc tôi. Cự vật như căng cứng thêm, càng thêm nóng rực, cảm giác như quy đầu càng khó xâm nhập tiểu huyết,

"Không cần" Tôi kiên trì vào hộ quyền lợi của mình. "Vừa rồi chính là anh muốn trêu đùa em, cái này gọi là gieo gió gặt bão" Tôi một bên chính nghĩa nói, một bên lại hoi di chuyển mộng, muốn thừa dịp hấn không chú ý thoát khỏi ma chường của hấn.

Đùa sao, cự vật ngày càng lớn, nếu đi vào, hoa huyết khẳng định so với vừa rồi càng thêm đau đớn. Huống chi, mình mới vừa được thoả mãn, hiện tại toàn thân vô lực. Lúc này không trốn thì còn chờ khi nào?

"Em muốn trốn?" Anh tựa hồ phát hiện động tác của tôi, tay siết lấy eo nhỏ, cự vật thẳng tắp hương về hoa huyết, quy đầu xâm nhập không ngừng khép mở tiểu huyết, bởi vì quá lớn, chỉ có vào được một nửa, làm tôi kinh hoàng, hoa huyết không ngừng co rút, hi vọng giảm bớt đánh sâu vào. "Thật nhanh" anh nghiền răng, hạ thân hưng hăng ra vào.

""Ân..." Mồ hôi nhỏ giọt, bị đau bất ngờ hô một tiếng. Hấn mạnh mẽ xâm nhập, cự vật trực tiếp trạc tiếm hoa tâm, làm tôi sâu sắc cảm giác được cự vật của hấn cùng uy hiếp "Đau quá...Ngô..." Mồi đồ mộng bị hấn hưng hăng hôn xuống, đầu lưỡi cường thế đảo quanh miệng, quấn lấy lưỡi của ta dùng sức hút, còn thâm trầm vừa liếm vừa cắn, bất chước bên dưới cũng không ngừng tăng tiết tấu, chỉ bạc theo khe miệng cùng lưỡi đang dầy đưa rú xuống

Tên nam nhân chết tiệt này, luôn không bao giờ cho phép ta trốn tránh.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Bonus (dưới 18 tuổi click back)

(đoạn đầu là chỉ ý nhớ lại)

"**Bạch học trưởng...**" Tôi vội vàng chạy, vọt vào trong lòng nam tử, ngẩng đầu nhìn hấn, ngọt ngào cười. Nam tử tuấn tú, một thân áo trắng tựa như tiên tử, ôn nhu kéo tôi ra khỏi lồng ngực hấn, khẽ véo mũi tôi, khoe miệng cong lên tao nhã

"**Hiện tại còn gọi Bạch học trưởng?**" Mắt hấn tôi lại bắn sát khí ra bốn phía, ôn nhu nhìn tôi. "**Ân...Kỳ.**" Tôi cúi đầu tránh ánh mắt của hấn. "**Tuy rằng hiện tại là bạn trai em nhưng là em thích gọi anh học trưởng ~. Như vậy vừa thân thiết lại đáng yêu, anh xem, không phải trong những bộ truyện tranh luôn gọi như vậy sao?**"

Nói thật, tôi rất thích manga, nhưng là... "**Nói vậy, em chính là tác giả mới là thật đi?**" Hấn nhẹ nhàng nói. "**Nó hội tụ hoạ phong tình sắc mà**

không tình dục, H mỗi lần đều vừa đủ, hơn nữa đều là...Học trưởng, anh đang nói cái gì nhà, sao có khả năng, em cũng không phải tác giả!" Tôi siết chặt nắm tay, nhìn hấn bằng ánh mắt kiên định cho thấy mình chỉ là yêu thích!

Bạch học trưởng, cho dù anh thật sự nghĩ em như vậy, cũng không cần phải nói ra a, em hy vọng có thể mang hình tượng thanh thuần đáng yêu trong lòng anh...Nội tâm của tôi hò hét.

Một bạc môi ẩm áp dềng trên môi của tôi mang mùi tự nhiên thơm mát. Tôi tựa như bị mê hoặc, mở đôi môi mọng, cắn môi anh, vờn cái lưỡi thơm tho nhẹ nhàng mà liếm, hảo mềm thật ngon miệng a.

"Oanh~!!" Một tia sét đánh xuống gọi tâm trí tôi trở lại, hiện tại là khuôn viên trường học, nhất định phải chú ý hình tượng. Tôi vội vàng đẩy hấn ra, làm bộ dạng ừm khuất như tiểu bạch thỏ. Hấn khẽ thờ dài một cái, kéo tôi, hướng phòng học đi tới. Dọc đường gặp không ít ánh mắt tràn đầy địch ý đều bị tôi cúi thấp đầu vờ như không nhìn thấy.

Bạch Kỳ là hội trưởng của trường học, mắt phượng sắc sảo, phảng phất đẹp như tranh thanh lệ xuất trần, một thân áo trắng nghênh ngang mà đi, phong tình vạn chủng rất là phong hoa tuyết đại. Một nam nhân có phong thái như vậy, địa vị lại cao, phía sau nhất định không ít fan hâm mộ.

Tôi cũng là một người mê truyện tranh, yêu thích những ảo tưởng của nữ sinh. Bất quá bộ dạng bình thường, cũng không hoạt bát sáng sủa, không quá xinh đẹp. Ưu điểm lớn nhất thì phải tự mình tìm hiểu lấy. Cho nên trong 3 năm học, việc tôi làm được nhiều nhất chính là đứng từ nơi bí mật gần nhất, xa xa liếc nhìn hấn.

"Đang suy nghĩ cái gì vậy? Bộ dạng xuất thần như đều quên anh.." Cự vật trong tiểu huyết bất mãn, luận động nhanh hơn. **"không...Ân..."** Nhịn không được rên rỉ theo môi đồ mọng phun ra. **"Xem ra là anh không đủ cố gắng.."** Hấn đặt chân tôi lên vai, cự vật dừng mảnh thẳng tiến rút ra, hung hăng ma sát hoa tâm. **"Em mệt mỏi quá..đừng...không...muốn..."** Thật sự rất mệt, toàn thân mềm nhũn nhưng lại bị hấn trên chọc mềm nhũn, hoa huyết không ngừng đóng mở, thâm nghĩ dùng sức cắn quy đầu của hấn, hung hăng hút.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Hấn càng ngày càng dùng sức, cảm giác được cự vật khiến bụng tôi rạo rực, hạ thân bị va chạm nhanh, phát ra tiếng nước xì xì dầm lã, xương mu không ngừng bị hung hăng áp lực va chạm.

"Ngô.....sẽ bị đùa phá hư..." Có thể do tôi không có cánh nào không chế bản thân, thân mình không khỏi vận vẹo đón nhận cự vật của hấn tiến vào.

Hô hấp của hấn càng lúc càng trầm trọng, cự vật điên cuồng cọ sát huyền nộn thịt mềm, khoái cảm không ngừng lan tràn toàn thân, chất lỏng không ngừng tiết ra làm cho nơi hai người kết hợp ẩm ướt không thôi.

"Tiểu lăng lo, làm hư người!" Hấn hung hăng quát, cự vật hung mãnh đâm vào tử cung, gắt gao ở hoa tâm không có một khe hở. Nam căn kịch liệt run run, bắn ra từ đột tinh dịch trắng đục như súng máy (vãi miêu tả =.,=), mãnh liệt kích thích làm cho tôi run run ôm chặt hấn, ý thức dần mơ hồ...

Bạch Kỳ trở thành bạn trai của ta là một việc khó tin. Bởi vì tôi là người có địa vị thấp, bằng hữu trong trường học cũng không nhiều, cũng không tham gia nhiều hoạt động, đại đa số thời gian đều ở thư viện tự học. Fan của hấn rất đông, tôi vì tránh phiền toái trừ bỏ nhìn hấn từ xa cũng không tạo cơ hội tiếp xúc cùng hấn.

Cho nên, vào một hôm tôi ở thư viện tự học, khi hấn hướng nơi này đi tới, tôi bất động thanh sắc nhìn hấn, nhìn đến vạn vật sinh trường chói loà trên người hấn dào dạt toả ra, ẩm áp mà lại sáng ngời, động tác đi lại của hấn đều phảng phất một bức hoạ non xanh nước biếc, linh phí bốn phía núi nước danh hoạ.

Tôi nghĩ đợi lát nữa hấn đi qua liền xem xét bóng dáng một chút. Không chừng viết được một bộ "Bạch Kỳ bóng dáng" chắc chắn so với "Chu Tự Thanh bóng dáng" còn nổi tiếng hơn. Đây, bất quá chỉ là ảo tưởng của tôi, bởi vì phía sau hấn, có vô số nữ nhân. Khi hấn đi qua, chỉ có thể nhìn đến bóng dáng hoặc là thật gầy hoặc là suy nhược của nữ nhân thôi.

Hấn lập tức đi đến trước mặt tôi, ngồi xuống, âm thanh trong trẻo truyền vào tai tôi, **""Tường Vi, em có thể làm bạn gái anh không?"**

Tôi kinh ngạc vạn phần, đầu óc còn chưa quay lại đã nghe thấy trong miệng đáp ứng nói, **"Hảo, được thôi."**

Thông báo, đây là ngày đầu tiên.

Khi đó ta quá mức ngây thơ, nghĩ làm thông báo nhất định là vì thích.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Ngày thứ hai, hân ở trong vườn trường chờ tôi, cũng hôn môi tôi.

Vào lúc chúng tôi đang cùng đi tới phòng học, một câu hỏi nhẹ như mây gió bên tai vang lên. **"Ngày mai, em có bằng lòng đến nhà của của anh không?"**

"Đang đang ~" trong đầu tôi nhớ tới một loạt hình ảnh, từ nhỏ, chúng ta đã được nhắc nhở cho biết, một nam nhân mang nữ nhân về nhà hân thì động cơ khẳng định không đơn giản, cô nam quả nữ ở chung một phòng khẳng định xảy ra việc.

"Anh sẽ không làm gì em. Ngày mai, là sinh nhật anh." Giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng đánh gãy suy nghĩ của tôi, cũng làm tôi kinh hồn bạt vía, chẳng lẽ hân thật sự biết tôi suy nghĩ cái gì? Một người quá hiểu ý người như thế quả thật có hơi đáng sợ.

"Vậy học trưởng, anh muốn em tặng quà không?" Tôi chuyển động hai con mắt, tò mò hỏi hân. Bạch Kỳ trong nhà rất nhiều tiền, tiền tiêu vặt của ta cũng không nhiều, bất luận đưa cái gì, đều chỉ sợ hân chường mặt, không bằng trực tiếp hỏi hân.

Bất quá, sớm biết ngày mai là sinh nhật hân, hôm qua tôi cũng dừng như vậy mà trả lời đáp ứng làm bạn gái hân, nhu vậy, có thể trực tiếp đến sinh nhật của hân hôm đó, đáp ứng hân. Tôi tin chắc so với lễ vật gì cũng sẽ tốt hơn.

"Chỉ cần em tham gia, chính là món quà tốt nhất." Hân hơi hơi cười, rũ mắt xuống, che giấu một tia sáng vô tình lộ lên trong ánh mắt.

Ngày thứ ba, tôi tới nhà Bạch Kỳ. Một toà biệt thự trắng nõn tựa như ngà voi tọa lạc tại sâu trong rừng cây, các màu hoa cỏ xếp thành một cái đường nhỏ, uốn lượn tới bên hồ, ngược hướng là rừng núi xanh biếc được phản chiếu trong mặt hồ xanh biếc.

"Hoan nghênh đến chơi, công chúa của ta." Bạch Kỳ tao nhã khoác tay tôi, dùng sức kéo đem tôi ôm vào trong lòng, một cái hôn đem tôi chiếm đoạt, đầu tiên là nhẹ nhàng mà cắn môi tôi, đầu lưỡi chậm rãi cạy hàm răng, cảm giác ngứa ngáy làm tôi cười lên một tiếng, thừa dịp có khe hở, đầu lưỡi tiến nhanh vào miệng, truy đuổi cái lưỡi thom tho, trêu đùa liếm, thỉnh thoảng gõ vào răng. Tôi thử dùng cái lưỡi thom tho hôn trả hân, lại bị hân cuốn vào trong miệng, hung ác cắn nuốt, dần dần, tôi cảm giác được của hân mà sát dưới bụng.

"Không cần" Tôi giẫy khỏi nụ hôn của hân, muốn hô hấp bình thường, tay nhanh chóng đẩy hân ra. Hân một bước đẩy tôi ra, giống như chuyện vừa rồi không có phát sinh, kéo tôi hướng bên trong đi đến.

"Anh cho em chuẩn bị tốt lễ phục dạ hội, em ở trong này thử mặc một chút." Hân đem tôi mang đến một căn phòng, đem đến trước mặt tôi một bàn trang sức và quần áo. **"Em từ từ thử đi, chọn một bộ em thích nhất. Anh ở dưới lầu chờ em."** Hân xoay người rồi đi, còn không quên đóng cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chám)Net**.

Chương 7

Khiếp sợ nhìn đồng hồ hoa lệ, cảm giác hoa mắt, cuối cùng tôi chọn một chiếc đầm màu lam, nhìn vào gương, dáng người thon dài, màu lam của váy càng tôn lên màu da tuyết trắng làm tăng cho tôi thêm xinh đẹp động lòng người. Trước cổ, bộ ngực sữa hơi lộ ra, lúc bước đi có thể nhìn đến đùi đẹp. Mái tóc dài dừng trên vai, đôi mắt đẹp toả ra tia sáng, chiếc mũi cao cao và đôi môi đầy đặn đỏ mọng.

"Đây...là mình sao?" Tôi kinh ngạc nhìn nữ nhân trong gương, quả nhiên là người đẹp vì lụa. Thì ra, tôi cũng có thể xinh đẹp như thế. Tôi vui vẻ động đậy, nữ nhân trong gương cũng theo tôi làm động tác giống nhau.

"Thật đẹp, thật muốn đem em làm tàng hình, không cho người khác nhìn thấy!" Ngoài cửa có tiếng nói vang lên, không biết Bạch Kỳ đứng nơi đó nhìn được bao lâu. Ngượng ngừng cúi đầu, hai má hơi ửng hồng.

"Thỉnh đi theo ta, công chúa xinh đẹp." Tay hân làm động tác mời. Tôi đi theo hân qua hành lang hoa lệ, đi xuống lầu tiến tới đại sảnh hoa lệ. Tôi bị hân gắt gao ôm tại bên người, bị bắt uống một ly lại một ly rượu vang, nghe những âm thanh chúc mừng sinh nhật hân, ngà ngà say.

"Học trưởng, em muốn đi vệ sinh một chút." Tôi thì thầm bên tai hân, nhẹ giọng nói. **"Đề anh đi cùng em."** **"Không cần, anh hiện tại rất bận, khẳng định đi không được. Em lập tức sẽ trở lại"** Tôi thuận theo hướng hân chỉ rồi đi, không thể để cho hân chăm sóc, tôi đã tính kỹ, hy vọng lấy được cái cơ này mà rồi đi, rồi khỏi Bạch Kỳ. Đêm nay, hân cho tôi uống rất nhiều rượu, tôi lo chính mình tỉnh táo không được đối hân xuống tay. Hậu

quả tôi không chịu nổi, tôi mất lý trí, sẽ bắt Bạch Kỳ cùng tôi ở một chỗ. Đã sai càng thêm sai, không thể vãn hồi... Suy nghĩ phiêu xa, kéo lại ảo tưởng, bước lên lầu quay lại phòng thử đồ vừa rồi.

Kỳ thật, ở một nơi không khí ẩm ướt linh đình hay ả núp nguy cơ không nói được. Bạch Kỳ tuần tú phiêu dật làm cho tôi cảm thấy nguy hiểm nồng đậm. Hắn đối với tôi rõ như lòng bàn tay, ba ngày này khiến tôi cảm thấy không thực tế, trực giác nói cho tôi tốt nhất nên thoát đi khỏi người này.

Tôi vào trong khóa kỹ cửa, tìm được quần áo của mình, cởi ra lễ phục, đang chuẩn bị thay, gương phản xạ lại rèm cửa sổ bị gió thổi. Nam tử đứng ở sau rèm hai tròng mắt gắt gao nhìn nhất cử nhất động của tôi.

"A..." Tôi sợ hãi thét lên một tiếng, bởi vì quá kích động, thanh âm cũng không lớn. "**Bạch Kỳ? Em đang thay quần áo, mời anh ra ngoài.**" Tôi ôm chặt quần áo che người. Trực giác của ta quả nhiên không có sai, hẳn là một người rất nguy hiểm.

Tôi bức tức nhìn hắn đi tới, thân thể chạy nhanh về phía cửa. Hắn nhanh chóng đi tới đem tôi kéo đến trong tủ quần áo, một tay siết chặt miệng tôi, một tay đóng cửa tủ lại đem chúng tôi vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

"Ngô... Anh muốn làm cái gì?" Tôi phần nộ hỏi nhưng là miệng bị hắn ăn gắt gao nói không nên lời. Ta dùng sức giãy giụa, Bạch học trưởng, không thể ngờ rằng, người thế nhưng là như vậy người. Buông tay, ta... Tuy cảm thấy chính mình thực biến thái nhưng mà ta cũng là người có nguyên tắc nha.

Một vật thể trơn mềm ấm áp nhẹ nhàng ngậm lấy vành tai ta mang đến từng trận ngứa ngáy. Đầu lưỡi linh hoạt xẹt qua lỗ tai không ngừng trêu chọc, một cổ tê dại theo lỗ tai không ngừng lan tràn toàn thân ta.

Một bàn tay lớn không an phận phủ lên một bên đùi đầy đặn, tay kia thì theo phía sau cởi bỏ dây lưng, đôi tay bị bắt dán trên bộ ngực sữa cao thấp xoa nắn, mềm nhẹ mà niết, tùy ý đùa bỡn.

"Học trưởng, đừng tay, bằng không ta liền kêu người." Khi có thể nói nói, ta lập tức uy hiếp hắn.

"Nơi này đều là người của ta, chẳng lẽ, người muốn có người đến vậy xem?" Hắn hung hăng nắm hai đóa hoa đào, "A... Nhẹ chút..." Ta đau hô lên tiếng. "Chỉ cần người nghe lời, ta sẽ đối với người ôn nhu." Hắn nhẹ nhàng đùa bỡn bộ ngực sữa, tựa hồ mấy chuyện xấu vừa phát sinh chỉ là ảo giác.

"Học trưởng... Bạch Kỳ... Kỳ..." Ta ý đồ thuyết phục hắn, "Ta không phải 1 cái tùy tiện nữ nhân, ta hy vọng người có thể tôn trọng ta..." Một bàn tay thuận thế đi xuống dưới hạ thân, "Không cần..." Mắt thấy hắn càng ngày càng hỗn xược, ta chuẩn bị lớn tiếng kêu cứu. Mối đồ mộng nặng nề bị hôn, đầu lưỡi bá đạo chui vào miệng, hung hăng cùng phần lưỡi thơm tho dây dưa hận không thể đem nó nuốt vào bụng.

Thờ không được, kêu cứu bất thành, ta cảm giác tay hắn đang chạm nhẹ vào quần lót, dịu dàng vuốt ve nhúm lông ở nơi tư mật, bỗng dưng nước mắt từ khóe mi trào ra. Hắn cảm giác được ẩm ướt trên mặt ta, động tác trên tay dừng một chút, đột nhiên như nổi điên lướt qua chòm lông tìm được viên trân châu, mềm nhẹ chậm xoa, cẩn thận như che chở bảo bối. Một cổ cảm giác kỳ lạ theo trân châu lan tràn "Ngô..." Không cần, ta vừa vội vừa tức, nước mắt rơi không ngừng, đáng tiếc không có người thương tiếc.

Sự tê dại cộng vui vẻ theo viên trân châu đang bị đùa bỡn truyền qua bụng khiến ta không khỏi vận vẹo hạ thân như hòa theo tay hắn làm càn. Đột nhiên hắn đối với trân châu niết mạnh khoái cảm kịch liệt bay lên. Hắn đè lấy trân châu ngón tay tăng thêm lực đạo làm cho khoái cảm không ngừng ủa tới. Thân thể thuận theo động tác của hắn, cọ sát quần áo mềm mại, cảm giác vật thể của hắn ngày càng lớn tuy cách một lớp vải nhưng không ngừng cọ vào bụng tôi.

Tiểu huyết dần dần ướt át xuân dịch dần dần chảy xuống. Tay hắn một bên đùa bỡn trân châu một bên thuận hoa huyết mà đảo quanh mông càng không ngừng vận vẹo truy đuổi ngón tay hắn làm tôi khoái cảm điên cuồng. Tay hắn dính đầy chất dịch hung hăng đâm vào hoa huyết. "A..." tê dại trong người bị xé rách viên mông hướng phía sau tránh né nhưng là tay hắn hướng bên trong xoáy vòng. "Nước thật nhiều, đúng là một tiểu lăng lợ đậm đặc" Hắn ồ ồ cười nhạo nói ra những lời đậm đặc khó nghe. "Như thế nào nhiệt tình làm cho người ta càng muốn xem đậm thủy tốt cuộc có thể chảy ra bao nhiêu?" "Hắn lại dùng sức đè mạnh trân châu." "Ngô..." tê dại thật lớn cần quét toàn thân, tôi cảm thấy thân thể mềm nhũn, ào ạt đậm thủy theo hoa huyết chảy ra trong bàn tay hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 9

"**Tiểu lăng lo, em thật là dâm dăng, thật nhiều nước, thật sự làm cho người ta khản cấp a.**" Rõ ràng là âm thanh thập phần dễ nghe lại mang vô tận hắc ám khiến cho người ta sợ hãi.

"**Không cần, van cầu anh, buông tha em đi.**" Thật sự, van cầu anh, buông tha tôi đi, tôi không phải loại người tùy tiện, tình cảm của tôi với anh cũng không quá sâu đậm. Tôi thấp giọng cầu xin, nước mắt đảo quanh tròn mắt.

Hắn vươn đầu lưỡi, thuận đem cổ tôi uốn lưỡi liếm. "**Không thể.**" Lời nói tàn nhẫn truyền vào tai tôi.

Hắn vươn tay cởi quần áo chính mình, thân hình trần trụi ẩm áp đè lên tôi. Một đôi cánh tay cường lực đem tôi ôm vào trong lòng. Cự vật dán tại bụng tôi hơi giật giật, không an phận ma sát.

Một tia gió theo cửa sổ thổi tới, rùng mình một cái làm cho tôi nảy ra ý nghĩ, chỉ cần hắn bắn, liền có thể buông tha mình? Tay nhỏ bé của tôi không chút do dự xoa nắn nam căn nóng rực, hơi chút siết chặt, cao thấp xoa nắn, dịu dàng vuốt ve. Cự vật thô to của hắn quá mức cực đại khiến tay tôi khó có thể cầm toàn bộ chính là không biết như vậy có thể nhanh hay không làm hắn xuất.

"**Tiểu lăng lo dâm dăng như vậy liền muốn?**" Hô hấp của hắn dần dần dồn dập. Tay lớn mềm nhẹ cởi ra quần lót, bắt lấy tay tôi, làm cho tôi hàm trụ cự vật thô bóng loáng cùng cực nóng. Hắn đưa gáy của tôi tới miệng, nhẹ nhàng cắn mút, lưu lại lên đó dấu vết ửng hồng. Một bàn tay khẽ vuốt đôi môi đỏ mọng, tay kia đỡ cự vật để tại hoa huyết không ngừng cọ xát làm nơi riêng tư rỉ ra một chút mật dịch.

Ngón giữa thon dài của hắn đưa vào trong miệng tôi không ngừng ngoáy, tùy ý đùa bỡn cái lưỡi phấn hồng thom tho, nước bọt trong suốt theo khoé miệng chảy xuống.

Tôi cảm giác được từng trận nóng rực ở bên ngoài tiểu huyết, không khỏi kẹp chặt hai chân, nghe được hắn kêu một tiếng đau đớn, cự vật càng thêm sưng to nóng rực, đột nhiên ma sát nhanh hơn.

hung hăng va chạm, âu yếm. Từng trận tê dại theo trần châu lan ra bụng, lan ra toàn thân. Da thịt non mịn ở đùi non bị cự vật của hắn hung hăng ma sát mang đến cho tôi cảm giác nóng rực trong người, quy đầu tìm được trần châu

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Có đôi khi, khoái cảm thời quét toàn thân thì lúc đó người ta sẽ phát hiện thân trí cùng cơ thể bị tách rời một cách nghiêm trọng. Trong đầu nghĩ liệu mạng kéo lại hồn trí, không chế thân thể. Nhưng là thân thể lại thoát ly ra khỏi sự khống chế của đầu óc, để cho cực lạc sống triều lâm bùn rùn chân tay.

Tựa như hiện tại, tôi cảm thấy thực ủy khuất, hẳn cứ như vậy bừa bãi đùa bỡn cơ thể tôi. Biết rõ là rất nguy hiểm nhưng thân thể tựa hồ hoa Mạn Đà La dây dưa lấy cự vật của hắn, chủ động di chuyển theo hắn.

Cự vật khoanh ở ngoài hoa huyết trước sau động, khi thì trạc đùa viên trần châu được che dấu dưới lớp rừng rậm, khi thì đối tiểu huyết hơi dùng lực đẩy vào. Nóng rực không ngừng trước sau kích thích, hai người hô hấp đều dồn dập. Đoá hoa phấn nộn thuận theo cự vật của hắn mà đóng mở, rỉ ra ào ạt mật dịch.

Hắn một tay thuận dịch lỏng vuốt nhẹ đám lông, tay kia đỡ lấy cự vật thô to nhắm ngay hoa huyết ướt đầm mà đâm vào, vô cùng quen thuộc mà nhẹ nhàng xoay nhẹ mấy vòng, lại hung hăng dùng sức không chút lưu tình đâm vào biểu tượng trinh tiết đang ngăn cách cự vật của hắn, thâm trầm mà sát nhập tiểu huyết.

"**A...**" Một trận xé rách đau nhức từ hoa huyết truyền đến, hoa huyết cứng ngắc vây lấy côn thịt. Một giọt nước mắt lớn chảy xuống hai má. Một bụng tức hận mà đau thương gắt gao vây quanh tôi. Toàn tâm đau đớn, xé rách đau đớn, ma sát đau đớn làm tôi không sao chịu được.

Phía sau gầy thịt vô tình rút ra lại hung mãnh đâm vào, không ngừng lặp lại. Tơ máu theo hỗn hợp chất lỏng theo cự vật tràn ra khỏi hoa huyết rơi trên đất, có tí tách âm thanh. "Phốc xuy phốc xuy" thanh âm cùng tiếng hít thở dày đặc, đầu gối khó nhịn làm tôi bật ra thanh âm nức nở, tất cả đan vào thành một mảnh phổ ra bản nhạc dâm lãng.

Gây thịt hướng hoa huyết mà xông thẳng, muốn ở mỗi chỗ đều lưu lại dấu vết của mình. "**Ngô...**" Cự vật đột nhiên vọt tới một chỗ thịt mềm ở bên trái, một trận cảm giác tê dại lẫn át cảm giác đau đớn, một tiếng rên rỉ theo đôi môi mọng đang cắn chặt tràn ra.

"**Không ngờ rằng, em lại là một cái tên khi**"

(ta hiểu nhưng không biết dùng câu từ gì để giải thích a~ T^T)

Âm thanh của nam nhân tràn đầy hưng phấn cùng đặc ý. "Thịt huyết kẹp thật gấp, tầng tầng lớp lớp thịt huyết cắn gây thịt của tôi thật thoải mái. Tiểu lăng lo, chỗ này, là điểm mẫn cảm của em sao?" Hắn nhắm ngay chỗ thịt mềm, hung mãnh va chạm.

"Ngô...Ân...Ha...Không...Nơi đó...Không cần.." Trong miệng tràn ra tiếng rên rỉ, một cổ tê đại thật lớn từ hoa huyết tràn ra.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Bàn tay to lớn nâng lên hai đùi của tôi, đem tôi giơ lên cao, gây thịt "phốc xuy" một tiếng lại cắm vào hoa huyết, tư thế như vậy làm cho cự vật của hắn càng thêm xâm nhập sâu trong hoa huyết.

"Quá sâu..." Một chút khó chịu làm tôi hơi di chuyển mông khiến cự vật thoáng rời khỏi. Cúi đầu mượn ánh sáng qua khe hở thoáng nhìn lại, lấp bắp kinh hãi. Cự vật thượng ở hoa huyết lộ một nửa ở bên ngoài. Hắn bắt mẫn hung hăng dùng sức, cự vật lại mạnh mẽ nhập vào chạm ở miệng tử cung.

Gây thịt hùng hổ xen kẽ tiểu huyết, thế 9 nông 1 sâu, hung hăng chà đạp nhụy hoa ở sâu bên trong. Thịt huyết tham lam cắn cự vật, kẹp chặt lấy nó hung hăng đè ép.

Xương mu hai người không ngừng va chạm lẫn nhau, lớp lông mu vị sóng mặt dịch làm ướt đầm một mảng.

"Thùng thùng thùng" Tiếng đập cửa cực kỳ có tiết tấu vang lên, nghe thấy tôi không khỏi cả kinh, toàn thân cứng ngắc, hoa huyết một trận co rút gắt gao kẹp lấy cự vật của hắn.

"Thả lỏng, tiểu lăng lo, em muốn kẹp chết tôi sao?" Hắn thở hộc vì kinh ngạc nói ra lời khó nghe. Dưới thân không có chạm mà tiến lên, tựa hồ cực kỳ hưởng thụ.

Tôi cắn chặt môi đỏ mọng, không cho tiếng rên rỉ truyền ra theo động tác của hắn, một bên phân tâm nghe ngóng động tĩnh bên ngoài. Cũng may vừa rồi tôi khoá cửa lại, người tới vào không được. Tôi vừa đặc ý một phen vì cảm thấy chính mình thông minh, chợt nghe thanh âm chìa khoá cắm vào mắt khoá, cửa bị mở ra. Tôi ngừng thở, hết sức chăm chú nghe ngóng động tĩnh của người vừa tới.

Phía sau nam nhân lại có ý cùng tôi đối nghịch, bởi vì có người tiến đến, hắn tựa hồ đặc biệt hưng phấn. Dưới thân đối ta hung ác va chạm vào tử cung, khoái cảm đại ở cự vật làm tôi cảm giác như điện lưu thông toàn thân, một cổ lớn mặt dịch lại tràn ra. **"Hô...hô..."** Tôi gắt gao cắn môi dưới quyết không để tiếng rên rỉ làm vị trí của mình bị bại lộ.

Người tới cũng không có tiến vào, đứng ở cửa đợi trong chốc lát liền đóng lại cửa. Nghe được tiếng bước chân hắn dần đi xa, tôi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

"Tiểu lăng lo, lại đem gây thịt của tôi ép cận kề.Xem ra, tôi hôm nay bắt được một cái bảo vật." Hắn ồ ồ thở ra sau lưng non mịn mang đến cảm giác ngứa. **"Thì ra có người xem, em càng hưng phấn, thịt huyết cũng càng co rút mất hồn."** Trừ bỏ lời nói dâm dăng không chịu nổi, hắn còn ác ý cáo trạng, rõ ràng là vào thời điểm có người đến hắn liều mạng dâm tôi, hiện tại lại đem việc đó đổ hết lên đầu tôi.

"Ngô..." Thật thoải mái, cự vật ở hoa huyết sắp mạnh, tràn ngập toàn bộ hoa kính, không ngừng mà vận động. Quy đầu nóng an ủi miệng tử cung, tuy ý không ngừng mà xoay quanh. Hoa tâm yếu thế lạnh lẽo mở miệng, đối quy đầu mà hôn hít vào.

Cự vật càng thêm hung ác ở trong hoa huyết, nhiều lần đỉnh chạm vào miệng tử cung, va chạm ra một sóng lại một sóng khoái cảm. Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, tôi sợ hãi hơi dịch mông ra xa, eo nhỏ lại bị tay hắn hung hăng kéo xuống, hoa huyết càng bị cự vật đâm sâu.

Một trận hung mãnh đánh vào hoa huyết, cự vật gắt gao ma sát miệng tử cung, toàn bộ trưởng lớn thêm một vòng, bắt đầu không ngừng mà run run.

"Không, không cần..." Tôi kinh hoàng vận vẹo thân thể, trực giác nói cho tôi biết hắn muốn bắn vào tử cung của tôi. **"Không cần bắn bảo trong!"** Tôi kinh hoàng kêu ra âm thanh chói tai. **"Cấm miệng, không cho phép lộn xộn! Ngoan ngoãn mà cảm thụ tình dịch của tôi đi!"** Hắn gầm nhẹ nắm

chặt chân tôi, lỗ nhỏ trên uy đầu bắn ra một dòng nóng ẩm, phun ở khắp ngõ ngách trong tử cung. Mãnh liệt kích thích làm tôi run run, cảm giác dục tiền dục tử làm tôi như lên mây, không biết bản thân ở nơi nào.

Thật...thật sự...hắn bắn vào. Nam nhân chết tiết này! Thảm nghĩ tuy rằng mình sáng khoái, thể nhưng lại đem toàn bộ tinh dịch bắn vào chỗ sâu nhất trong hoa huyết của tôi. Một lát sau, ta khôi phục thần trí, nội tâm đối nam nhân này phần nộ chửi rửa.

Cự vật rời khỏi hoa huyết, hắn đem tôi buông ra, hai chân một trận bủn rủn, toàn thân vô lực trực tiếp xụi lơ. Hắn nâng tôi dậy, mở ra cửa tủ. Tôi nhìn đến một cái đồng hồ treo trên tường, kim giờ đồng hồ chỉ 11, kim phút chỉ 6. Đáng chết, đến nửa đêm. Bạch Kỳ chết tiết đem ta đùa bỡn đến tận giờ này.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Tôi đẩy tay hắn ra, nhặt lên quần áo, nhìn gương to run run mặc. May mắn Bạch Kỳ cũng không để lại dấu hôn lên trên thân thể bóng loáng trắng nõn của tôi. Phản chiếu cô gái trong gương, không, hiện tại phải nói là nữ nhân, hai tai đỏ hồng như hoa, đôi môi đỏ mọng hơi sưng, đôi mắt đẹp hơi ửng chứa lớp sương mù, là bộ dạng sau khi bị nam nhân hung hăng chà đạp.

Hắn lưu loát mặc quần áo, khoanh tay trước ngực, đứng ở một bên, thông qua gương đánh giá bộ dạng thẹn thùng của tôi sau mây mưa. **"Mặc xong đi theo tôi."** Tay hắn cầm bàn tay nhỏ bé khéo tôi đi quanh hành lang vào cửa sau. Đi lại nhiều khiến hạ bộ ma sát mạnh, thật khó chịu.

"Tôi đưa em về." Hắn nho nhã lễ độ mở cửa xe cho tôi, xoay người lên xe, cảm giác được toàn thân đau nhức khi bước một bước rộng. Ngồi trên xe, dựa vào chiếc ghế mềm mại, không khỏi cảm thấy buồn ngủ. Tôi kiên trì thư giãn tinh thần nhìn qua cửa sổ. Đường tối đen, qua mỗi đoạn đường liền có màu trắng sáng của bóng đèn ven đường, giữa đêm khuya thấy cảnh như vậy cảm thấy rất thê lạc.

Xe rất nhanh đi đến trường học, đứng ở bên cạnh ký túc xá.

Tôi mở cửa xe, chuẩn bị xuống xe. **"Nhớ kỹ, em là nữ nhân của tôi. Trong khoảng thời gian này, trừ bỏ tôi, không được cho phép người khác chạm vào người."** Trầm thấp âm thanh truyền vào tai. Tôi dừng động tác một chút, không nói gì trừng mắt nhìn hắn một cái, xuống xe đi tới ký túc xá.

Nam nhân chết tiết, bá đạo nói tôi là của hắn, ách..Được rồi, đêm nay quả là hắn đã ăn tôi nhưng là bản thân tôi vốn là của tôi nha. Cúi đầu nhìn đồng hồ, hiện lại là 11h45", quần lý ký túc xá hiện đã đóng cửa, tôi vào không được, đến lúc đó tôi chỉ có thể hiu quạnh ăn ngủ ngoài cửa một đêm.

Chạy vội tới cửa ký túc xá, cửa quả nhiên đóng, phòng a đi tới đen một mảnh. Làm sao đây? Vừa rồi chỉ lo chạy, hạ thân bị xem nhẹ đột nhiên trở nên đau đớn rõ ràng. Tôi đi tới cửa, thử dùng sức đẩy.

cửa mở, tôi thờ phào nhẹ nhõm. May mắn a đi chỉ đem cửa đóng lại chứ không khoá. trước kia có nghe qua những nữ sinh nói, về trễ liền đau khổ cầu xin a đi mở cửa. Khả năng hiện tại thấy a đi ngủ rất tốt, không hề đem cửa khoá.

Tôi rón rén lên lầu, xuyên qua hành lang, trở lại ký túc xá, bạn cùng phòng đã ngủ, tiếng ngáy nhỏ nó cho tôi biết nó ngủ rất ngon. Tôi tiến vào phòng vệ sinh, mở vòi sen, cởi quần áo, nhìn quần lót trắng có dấu vết nhỏ hôn hợp trình tiết cùng với mật dịch. Nước mắt lại không không chế được nhỏ giọt rơi xuống. Ta vốn thân xử nữ, ai biết đêm nay lại bị Bạch Kỳ vô tình cướp mất tấm thân, tôi hối hận, hối hận chính mình im lặng, không đủ cảnh giác rơi vào tay giặc.

Lấy vòi nước nhắm ngay hoa huyết mà phun, bọt nước trong suốt cọ rửa tiểu huyết, dòng nước ấm áp an ủi hoa huyết bị thương. Tâm tình khổ sở theo dòng nước dần dần nhạt đi.

Tắm rửa xong, đem quần lót vụng trộm giặt sạch, nhẹ nhàng nằm lên giường, một trận mệt mỏi ập đến làm tôi lảm vào bóng đen vây quanh.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

"Tường Vi, Tường Vi, mau tỉnh lại.." Tiếng bạn cùng phòng oang oang gọi tôi, một khuôn mặt nhỏ nhắn mang ý cười ghé vào trên mặt tôi.

"Gọi hôn a, hôm nay thứ bảy, lại không có tiết, gọi tôi sớm như vậy..." Tôi xem ngoài cửa sổ, sắc trời vừa sáng, nhìn lại đồng hồ, chuẩn bị tiếp

tục ngủ. **"Bà dậy sớm như vậy làm gì..."** Nói thầm trong miệng, Chu Công anh tuấn tiêu sái đang chỉ tay về phía ta ngoắc ngoắc.

"Nhưng là, Bạch Kỳ đang ở dưới chờ bà, còn mang theo bữa sáng..." Nàng chỉ chỉ dưới lầu, ủy khuất nói. **"Đêm qua, chính bà bảo tôi Bạch Kỳ mời bà đến nhà, bà nói không muốn đi, còn hỏi tôi cách từ chối, còn nói muốn dẫn tôi cùng đi, vậy mà..."** Như con chim sẽ sáng sớm ầm ĩ liu liu bên tai tôi, muốn ngủ cũng không ngủ được.

Đúng rồi, hôm qua là sinh nhật Bạch Kỳ, tay bỗng nắm chặt quần áo, một đêm kia hấn vô tình đoạt lấy lần đầu của tôi.

Bất quá, hôm sau, Bạch Kỳ tìm được tôi đang ở thư viện tự học, tôi đang xem sách mê mẩn cũng không có nhìn đến hấn. Hấn yên lặng không một tiếng động ngồi xuống cạnh tôi, đưa tôi một tờ giấy trắng.

Một tờ giấy bỗng dưng xuất hiện, tôi sợ tới mức chấn động toàn thân, vừa xem lại là Bạch Kỳ, lại kinh hoàng không thôi. Nhận tờ giấy, thấy trên đó có hàng chữ thanh tú. **"Tôi hôm qua, em không có chuyện gì chứ? Ngủ có ngon giấc không?"** Tôi kinh ngạc hướng hấn liếc một cái, hấn hai mắt trong suốt thấy đáy, ôn nhu nhìn tôi.

Sợ hãi trong người tôi cũng biến mất không ít. Tôi hôm qua tôi có ngủ được hay không hấn lại không biết? Người đem ta chà đạp thảm như vậy, bây giờ còn giả ôn nhu săn sóc, tôi qua đêm tôi trực tiếp tới cửa ký túc xá, hại tôi chạy mệt, hạ thân đến bây giờ còn không thoải mái. Còn nói tôi trở về sớm? Đệ tử! Quả nhiên thời gian đối người là không có khái niệm. Nói đến ngủ, viết viết viết, ta ngoáy trên giấy vài dòng. **"Học trưởng, tối hôm qua lên giường em liền ngủ, anh thì sao?"** Đưa cho hấn.

"Tôi hôm qua không ngủ được, rất nhớ em" Chữ hấn uyển chuyển hàm xúc, mang ý tán tỉnh. Tôi không nói gì liếc mắt một cái, nhìn thấy ánh mắt chuyên chú của hấn, nghĩ đến hôm qua hấn cuồng dã bá đạo chiếm thân tôi hai má không khỏi hồng, cúi đầu làm bộ thật sự đọc sách, không để ý đến hấn.

"làm ơn, người không cần ngủ lại chứ!!" Thanh Oánh đem chăn của tôi kéo ra, đem tôi đẩy vào phòng vệ sinh. **"Nhanh chút rửa mặt, Bạch Kỳ đã đợi ở đó 10 phút, xung quanh đã khôn thiếu bọn con gái rục rịch chuẩn bị tiến lên. Bà nhanh một chút, bằng không lát nữa chộc giận fan của hấn, bà liền gặp phải vô số phiền toái!!"**

Lời của nàng giống như một chậu nước lạnh, làm cho tôi tỉnh táo. Phiền toái, thứ tôi sợ nhất chính là phiền toái. Bay nhanh đi rửa mặt, đổi quần áo, một thân nhẹ nhàng mà khoan khoái dùng tốc độ nhanh nhất phi xuống.

"Chờ một chút, bà dẫn theo tôi cùng đi được không." Nàng gọi nhỏ một tiếng, nắm chặt tôi.

"Bà cũng là fan của hấn à.." tôi bắt lấy tay Thanh Oánh, chạy xuống hiên, một đường chạy vội đến trước mặt Bạch Kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 15

"Học trưởng, buổi sáng tốt lành, anh tới thật sớm!!" Hại tôi không thể ngủ nướng. "Đồ tiểu lười!!" Lời nói ôn nhu trong suốt mang thân nhiên cười khê. Nhận bữa sáng hấn đưa, **"Học trưởng, anh ăn rồi sao?" "Chưa" "A, tại sao?"** Chẳng phải trước kia anh luôn ăn trước rồi mới đem tới sao?

"Hôm nay, rất muốn cùng em ăn" Bạch Kỳ mỉm cười trả lời. **"Thật tốt quá, thật muốn cùng học trưởng ăn sáng"** Tôi ở bên ngoài cao hứng nói, kỳ thật nội tâm ở bên trong không ngừng nói thầm "Ăn đi, ăn đi, dù sao cũng là người mua"

Bất quá, lúc đầu Bạch Kỳ nói muốn mỗi sáng đưa cho tôi bữa sáng, tôi cất lực phản đối. Lấy thân phận của hấn đưa cho tôi bữa sáng, sẽ khiến cho nhiều người tức giận, thứ hai, quan trọng hơn một chút, tôi không muốn mỗi ngày buổi sáng đều phải sớm rời ổ chăn ấm áp.

"Học trưởng, Thanh Oánh nói hôm nay muốn cùng chúng ta đi chơi!" Trong miệng đầy đồ ăn, nhồm nhoàm nói cho hấn. Không để ý đến ánh mắt phẫn nộ của Thanh Oánh phía sau. Lần trước một mình đi, bị ăn sạch sẽ. Lần này đi chơi, vô luận thế nào đều phải kéo một người đi theo giám sát Bạch Kỳ.

Bất quá, mấy ngày nay, Bạch Kỳ đối xử với tôi rất tốt, mỗi ngày có thời gian rảnh đều theo giúp tôi tự học, buổi tối đưa tôi trở lại ký túc xá, chỉ nhẹ nhàng hôn tôi một chút, cũng không có làm ra cái gì quá đáng. Tựa hồ đêm kia người vô tình cũng không phải hấn.

Mỗi nữ nhân đều rất muốn bảo vệ tinh kết của xứ nữ, tôi cũng không ngoại lệ, nhưng là đã mất đi, tôi cũng chậm rãi thoải mái. Ít nhất thời điểm kia, tôi cũng cảm thấy rất hương thụ.

"Tốt" Bạch Kỳ vui vẻ đồng ý. **"Thanh Oánh có thể cùng Phượng Húc tới nhà của anh làm khách"**

"Cái gì, học trưởng, anh không hải nói cùng đi chơi xuân sao? Sao lại đi nhà anh?" Nghe vậy kinh hãi, tôi truy vấn. **"Hôm qua đã quên cùng em thảo luận địa điểm đi chơi xuân, anh trở về suy nghĩ, cảm thấy nhà mình mặt sau có hồ nước, phong cảnh tú lệ mê người, liền định nơi đó làm nơi chơi xuân."**

Đồ ăn nhện ở cổ họng, tôi rung rung nhìn về phía hắn, không tiếng động tổ cáo, học trường, anh khẳng định là cố ý.

Xe chậm rãi tiếp cận biệt thự quen thuộc lại xa lạ, tôi toàn thân cứng ngắc, tứ chi bắt đầu lạnh.

Hình ảnh một đêm kia trong đầu hiện lên. Bị mạnh mẽ kéo vào tù quần áo, bị vô tình tàn khốc phá thân, xé rách đau đớn cùng tuyệt vọng, bị tùy ý đùa bỡn, cự vật hung hăng sát nhập, cự tuyệt không hiệu quả bị hắn bắn vào trong cơ thể...

Tôi lâm vào suy nghĩ của chính mình, không chú ý tới Bạch Kỳ thanh nhã thanh tú ngồi cạnh, hắn nhìn vào ánh mắt tôi, hai ánh mắt tối đen tràn đầy lưu quang, tựa hồ muốn đem tôi vào lốc xoáy "vạn kiếp bất phục"

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Lúc tôi xuống xe, thấy Thanh Oánh cùng bạn trai Phượng Húc đã đến đang ở cửa chờ chúng tôi. Bốn người hội họp tiến đến bên hồ ngắm cảnh.

Ánh sáng buổi sớm luôn qua từng chiếc lá cây chiếu lên mặt hồ, từng đợt ánh nắng vàng óng chiếu lên đồi cỏ, chiếu lên từng giọt sương còn vương lại tạo nên nhiều màu sắc xuyên suốt mặt cỏ.

Bước chậm ở đường nhỏ ven rừng, không khí trong lành làm cả người đều trở nên sáng khoái. Nhắm mắt lại, hưởng thụ ánh mặt trời ấm áp. Thâm trầm hít thở một ngụm không khí mang mùi cỏ thơm ngát, cảm giác ngọt ngào theo đó lan tràn toàn thân.

Mở mắt ra, nhìn quanh bốn phía, chỉ thấy khoé miệng Bạch Kỳ gọi lên tao nhã vô cùng, chăm chú nhìn tôi. "**Thanh Oánh bọn họ đâu?**" Tôi vô cùng kinh ngạc, chỉ ngần ngừ vài giây, hai cái người sống liền biến mất không thấy bóng dáng.

"Vào lúc em đang say mê vẻ đẹp thiên nhiên, bọn họ hướng bên này đi." Ngón tay thon dài trắng nõn chỉ bên trái hướng dãy cây thông sâu trong con đường nhỏ.

"Chúng ta cũng nhanh qua đó đi." Tôi chuẩn bị bước nhanh đuổi theo, Bạch Kỳ nhanh nhẹn túm đuôi áo tôi, nói. **"Đừng nóng vội, chúng ta muốn đi bên hồ, là con đường này."** Ngón tay thon dài trắng nõn lại chỉ hướng bên phải.

Nói xong, hắn giữ chặt tay tôi, một trước một sau,, chậm rãi hướng bên hồ đi đến. Học trường, người đừng đi vội a, chúng ta tách biệt hai người kia sao.. Vậy bọn họ tới hay không tới có cái gì khác nhau, tôi gọi Thanh Oánh tới để cảnh giác hành vi bất lương của anh nha...Tôi một đường nội tâm kháng nghị, thật sự công cốc a.

"Đến" Bạch Kỳ đột nhiên dừng lại, tôi đang thất thần cúi đầu suy nghĩ thuận tiện ngắm nhìn hoa cỏ dưới đất. Nhất thời phản ứng không kịp, đâm sầm vào bóng lưng to lớn của hắn. **"A..."** Đau hô một tiếng, tôi che cái mũi, con mắt đang thương nhìn hắn. Một chút ý cười ẩn trong hai tròng mắt của hắn tràn ra. **"Bên này"** Hắn kéo tôi đi đến bên hồ.

Phóng tầm mắt xa xa nhìn thấy Thanh Sơn xanh um đầy rẫy cây cối tươi tốt, nếu vào sáng sớm sẽ có chút sương mù ẩn hiện, hồ nước xanh biếc như phi thủy, gió xuân thổi tới, mặt hồ lăn tăn gợn sóng. Bên hồ rừng liễu vừa đâm chồi xanh nhạt đang theo gió nhảy múa, phong lưu nhiều vẻ.

"Cảnh sắc thật sinh đẹp làm sao!" Tôi không khỏi cảm thán. **"Cảnh vật đẹp dễ như thế, anh chỉ muốn cùng em chia sẻ."** Bạch Kỳ ngọt ngào nói, tôi chăm chú nhìn hắn, nhớ tới nhiều ngày hắn đối với mình ôn nhu chăm sóc, bỗng nhiên có chút cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 17

Bước chậm đến cự thạch bên hồ, cứ như vậy ngồi xuống ngắm cảnh, cảm thụ gió xuân phảng phất qua hai má, thích ý vô cùng.

Bạch Kỳ ôn nhu ôm tôi, mềm mại ngọt ngào hôn xuống. Đầu lưỡi của hắn chậm rãi vòng quanh cánh môi, đụng chạm làm tôi cảm giác ngứa ngáy bật cười thành tiếng. Đầu lưỡi thuận theo đó tiến vào trong miệng tìm được cái lưỡi thơm tho, không ngừng mà dẩy dứa, đôi lưỡi ma sát mang đến từng trận tê dại. Cái lưỡi thơm tho truy đuổi qua, bị hắn hút vào trong miệng, khẽ cắn mút.

"Học trưởng, hô...Ngô..." Hô hấp của tôi càng dồn dập, cảm giác tiểu huyết rỉ ra một ít mật dịch không khỏi kẹp chặt hai đùi.

"Phía dưới hoa huyết cũng muốn? Mật dịch không phải chảy rất nhiều?" Hấn dùng sức mút. **"A..."** Ngực thật thoải mái, chớp mắt, cảm giác được hấn càng nhanh mút vào. **"Tiểu đâm vật, đừng nói vội, tôi sẽ chậm rãi chiêu đãi em."** Hấn ưng thuận hứa hẹn.

Tay lớn rời khỏi no đủ, thân mình của hấn thoáng nâng lên, rất nhanh cởi bỏ quần áo của tôi. **"Ngaoan, đem chân nâng đến, tôi sẽ để em càng vui vẻ."** Hấn ngọt ngào dụ dỗ, tôi phối hợp nhấc chân, làm cho hấn đem quần tôi cởi ra. Một đôi chân thon dài trắng nõn hiện ra, ở dưới có màu xanh của đồng cỏ phụ trợ làm đùi non thêm trong suốt mượt mà, quần lót che đầy hoa huyết phần hồng ở lớp lông mu, ngẫu nhiên có mấy sợi lông tơ hão sắc không nghe lời theo quần lót chui ra. **"Không cần."** Tôi thận thùng khép chặt hai chân.

"Đừng kháng cự, ngoan ngoãn cho tôi nhìn em!" Lời nói ôn nhu trong suốt như nước chảy, tay lớn lại dùng sức, đưa vào hai chân đang khép chặt dùng sức mở ra. "Phốc..." Tiếng cười của hấn giống như một cục đá, làm cho tâm trí của tôi gọn sóng. "Em xem, tiểu huyết khẩn cấp chảy nhiều nước như thế, đem quần lót lấy dính ướt đầm."

Hấn đứng dậy thoát đi quần áo, tôi không chuyển mắt nhìn hấn, da thịt trắng nõn, thân hình cường tráng, cự vật còn đang rục rịch, cao thấp nhảy lên. "Em thật là một tiểu đâm vật không biết liêm sỉ, chăm chú nhìn tôi cũng không lảng tránh một chút." Dâm ngữ khó nghe theo miệng hấn nói ra như là âm thanh của tự nhiên làm cho tôi không khỏi lâm vào trầm mê.

"Học trưởng, anh thích em sao?" Tôi đột nhiên hỏi.

"Tường Vi, tôi thích em." Hấn tuyên cáo. **"Hiện tại, tôi càng thích 'làm' em!"**

Tay hấn bắt lấy đùi tôi, nâng lên trên vai hấn, ngón tay thuận quần lót ướt át rất nhanh trùi sáp. Cảm giác mềm ngứa theo tay hấn truyền vào tiểu huyết, rỉ ra càng nhiều mật dịch, xuyên qua quần lót dính vào tay hấn. Hấn thu hồi tay, đưa lên mũi. **"Tiểu lăng lợ, của em thật thơm."** Mỡ miệng tán thưởng làm tôi đỏ bừng hai má, không nói gì...

Cự vật của hấn để tại hoa huyết, thuận hoa huyết bên ngoài qua lại ma sát. Ma sát như vậy làm cho tiểu huyết bắt đầu mấp máy, không ngừng sưng đỏ, chảy là một cỗ xuân dịch. **"Thật là đâm đăng, em xem mật dịch của em đều nhiễm ướt bảo bối của tôi."** Hấn ý bảo tôi nhìn xuống.

Cúi người nhìn lại, cự vật của hấn vừa lớn lại thô, trên đỉnh có một lỗ nhỏ hơi rỉ ra chất dịch màu trắng, xung quanh gân xanh bao bọc, hiện tại nhiễm đầy mật dịch của tôi khiến nó bóng loáng khác thường.

Hấn bắt lấy hai chân của tôi kẹp lấy cự vật của hấn, thuận quần lót bên ngoài ma sát qua lại, nhắm mắt da non mịn ở đùi non trêu chọc. Nóng rục theo nơi tư mật truyền đến, tôi vận vẹo hạ thân đón nhận trêu chọc của hấn, tiểu huyết cũng dùng sức co rút khép mở. Trần châu dưới lớp lông thường thường bị quy đầu của hấn tìm được trêu đùa, mang đến một mảnh tê dại.

Tôi không khỏi kẹp chặt hai chân, tiếng rên rỉ theo đôi môi mọng truyền ra, càng làm cho hấn hưng phấn. **"Ngô...Tiểu đâm vật, thật muốn làm hư em!"** Hấn ồ ồ thở dốc, cắn răng hung hăng nói.

Cự vật hấn trạc đâm khoảng mấy trăm cái, càng lúc càng nhanh, độ mãnh yếu cũng ngày càng mạnh, một cỗ tê dại ở hoa huyết không ngừng tăng. Đi theo cự vật đang dùng sức trêu đùa, trần châu bị hung hăng ma sát, tiểu huyết kịch liệt co rút, xuyên thấu qua quần lót thấm đến cự vật.

Trong giây lát, ở một lần trạc đâm hung mãnh, cự vật thô to thêm một vòng, hấn toàn thân cơ bắp thoáng cứng ngắc, cự vật không ngừng run run, hấn một tay đỡ cự vật, đem toàn bộ tinh dịch phun ra quần lót ẩm ướt trong suốt, chất lỏng trắng sữa xuyên qua quần lót cùng mật dịch dần dần dung hợp.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Thỏa mãn qua đi, hô hấp dần vững vàng. Đơn giản sửa lại quần áo một chút, lại sóng vai ngồi trên cự thạch ngắm cảnh đẹp trước mặt.

Bạch Kỳ ôm tôi, đôi tay thon dài trắng nõn như ngọc nhẹ nhàng vuốt tóc tôi.

"Học trưởng." Tôi nghiêng đầu chăm chú nhìn hấn, mặt mũi thanh tú mê người, lông mi dài dài hạ trên ánh mắt trong suốt thu hồi nhìn tôi. **"Àn?"** Âm thanh dễ nghe vang lên.

"Em thích anh." Lấy đủ dũng khí nói, lớn tiếng hướng hấn tuyên cáo, tim đập dần dần nhanh hơn.

Từ trên xuống nhìn nàng đỏ hồng hai má, đôi mắt trong suốt, nghe được một câu mềm mại ngọt ngào, ôn nhu yếu ớt cười một cái, chăm chú nhìn người trước mặt, nói. **"Anh cũng thích em."**

"Thật vậy chăng?" Tôi truy vấn, hạnh phúc tựa như bông hoa trong nội tâm nở rộ.

Hắn suy tư vài giây, đôi mắt bình tĩnh nhìn tôi, khẽ mở môi mỏng nói. **"Giã."**

Thanh âm không có chút sắc thái, nhẹ nhàng một chữ xâm nhập trái tim tôi. Tôi cúi đầu, hốc mắt hơi ươn ướt rất thương tâm. Quả thế, tuy rằng vào lúc ân ái hắn nói thích tôi, có thể là nam nhân vào lúc tình trùng lên não không để ý lời nói, ai đều biết là không thể tin. Biết rõ một người hoàn mỹ như vậy sẽ không thích người bình thường như tôi, hiện tại, tôi lại còn truy vấn, tự chuốc lấy cực khổ.

"Bé ngốc, lừa em thôi." Cảm giác được một giọt nước mắt trong suốt rơi xuống trên tay, Bạch Kỳ lần đầu tiên cảm nhận được độ ẩm của nước mắt, thực thoải mái, hắn nhẹ nhàng thờ dài, chỉ là độ ẩm trong giây lát lập tức biến mất. Tay lớn nâng mặt tôi, một nụ hôn mềm mại rơi xuống đôi môi đỏ mọng.

"Tôi thích ở bên cạnh em." Hắn cúi đầu bên tai tôi nhẹ cắn.

Ánh nắng ấm áp chiếu lên trái tim ướt át, mang đến mằm mống hạnh phúc chậm rãi này mằm.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Thời gian qua nhanh chóng, sắc trời dần tối. Thuận đường nhỏ bước chậm rãi biệt thự. Bữa tối sớm chuẩn bị tốt nhưng lại không thấy hai người kia.

"Học trưởng, bọn Thanh Oánh còn chưa trở về, chúng ta có nên đi tìm một chút?" Đứng ở ban công, mắt thấy tia ánh sáng mặt trời cuối cùng biến mất, tôi kéo ống tay áo hắn hỏi.

"Không cần, bọn họ đã quay lại." Ngón tay thon dài trắng nõn chỉ chỉ. **"Em nhìn bên kia xem."** Thuận tay hắn nhìn lại, đường nhỏ có hai bóng dáng tiến lại ngày càng gần, có thể nhìn thấy Thanh Oánh tóc thoáng có chút hỗn loạn, hai gò má phồng hồng, môi có chút sưng, khuôn mặt điểm vài nét nhăn nhó, trái lại Phurong Húc một bộ sáng khoái chỉ là quần áo của hắn có chút nếp nhăn.

Bộ dạng như vậy, giống như tôi và Bạch Kỳ ở thời điểm trước.

Từ trên nhìn xuống xem hai người bọn họ tay trong tay ngọt ngào nói cười tôi mừng thầm. Trách không được Bạch Kỳ mang tôi đi hướng ngược lại bọn họ, lại không cho tôi đi tìm bọn họ, nguyên lai là để cho bọn họ có thời gian phát triển gian tình.

Nghĩ lại, ước nguyện ban đầu kêu Thanh Oánh cùng đi không có đạt được, ngược lại bị hắn hung hăng đùa bỡn một phen. Bất quá, lúc đó tôi cũng xác định được tình cảm của mình và hắn, coi như là một thu hoạch lớn. Nghĩ đến đây, nội tâm có chút ngọt ngào.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Sau bữa cơm chiều, bốn người ngồi vây quanh ở phòng khách. Chúng tôi kịch liệt chọn một trong hai: "Về trường học hay ngủ lại Bạch Kỳ gia.", đầu tranh kịch liệt cuối cùng tôi 1 phiếu bị 3 phiếu của bọn họ áp đảo, theo quy tắc số ít phục tùng số nhiều, đêm nay chúng tôi ở lại Bạch gia.

Tuy rằng muốn ở cùng Bạch Kỳ tâm sự, ban ngày lại bị Bạch Kỳ trêu đùa ý đùa một phen trên đôi cò. Nhưng là đêm đó bị bắt buộc một phen vẫn tạo thành thương tổn không thể giải thích, làm cho tôi đối với biệt thự này sợ hãi, đặc biệt vào buổi tối.

Tôi kéo Thanh Oánh đi vào phòng, không thèm để ý về mặt đen xì cứng ngắc của Phurong Húc, "đồng" một tiếng khoá cửa lại.

"Thanh Oánh, tôi muốn nói chuyện với bà một chút." Rửa mặt xong, chúng tôi ngồi trên giường, bắt đầu nói chuyện phiếm. Thanh Oánh tò mò nhìn tôi. **"Việc gì nha?"**

Tôi lại cười nói. **"Buổi chiều ngày hôm nay, dưới ánh nắng tươi sáng, phong cảnh đẹp đẽ. Rất xa tôi chợt nghe tiếng thét chói tai của tiểu bạch thỏ: không cần lại đây. Sói xám nhìn xung quanh bốn bề vắng lặng liền a ô một tiếng bỏ nhào qua, đem tiểu bạch thỏ để ở trên cây, nhanh chóng ăn sạch sẽ."** Vừa dứt lời, mặt Thanh Oánh quét qua vài điểm đỏ.

Nàng nhào đến muốn bịt miệng tôi, lại bị tôi đặt tại trên giường, không ngừng cù, nàng không ngừng mà dẩy giữa, lộ ra dấu vết đỏ hồng bên trong lớp áo

ngủ, tôi cười bỏ nhào lên đếm từng vết, nằng đỏ bừng mặt lấy gối đập tôi.

Một trận vui cười náo loạn dừng lại trước tiếng chuông điện thoại, nàng bỏ nhào qua nắm điện thoại, ngọt ngào nói hai câu, cắt đứt rồi hôn tôi một cái, hai tròng mắt sáng lấp lánh nhìn tôi nói. **"Phượng Húc gọi tôi, tôi đi nha, đem bên kia giường lưu lại cho Bạch Kỳ học trưởng, be bye, không cần bà nhớ tôi đâu."** Nói xong, nhẹ nhàng chạy ra cửa phòng. Thật sự là gái lớn không có hiểu, người yêu gọi một tiếng liền chạy đi bỏ mặc bạn tốt!

Từ trên xuống dưới xem này như tiểu bạch thỏ vui mừng chạy đi, cửa cũng không chịu đóng, tôi hừ hừ một tiếng bước ra đóng cửa.

Đi đến cạnh cửa tôi vurun đầu ra, không khỏi chấn động, lấp bắp kính hãi, Bạch Kỳ mặc một bộ màu đen, đứng ngoài hành lang nhìn tôi.

"Học trưởng, chào buổi tối." Tôi nhu thuận chào, chỉ thấy Bạch Kỳ chậm rãi đi vào phòng, đem cửa khoá lại.

(sờ poi: chap sau có H cả nhà đợi tôi nhé ^w^)

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

"Học trưởng, như thế nào...Ngô..." Một cái hôn cường hãn rơi xuống bao phủ mọi mong của tôi, hân hưng hăng cắn môi dưới, thời dịp tôi bị đau hô một tiếng đầu lưỡi linh hoạt của hắn liền nhập vào trong miệng, tiên quân thần tốc, đối lưỡi tôi hưng hăng công kích mang đến một sóng tê dại khoái cảm.

Hắn một bên hưng mãnh hôn, một bên đem tôi ném lên trên giường. Hai tay bay nhanh cởi áo ngủ của tôi.

"Tôi rất nhớ em." Hắn than nhẹ. Không nói trước một đường tiến xuống phía dưới, không ngừng mà hôn liếm, tinh tế cắn mút. Tôi chớp mắt ngẩng đầu lên, đen cổ chính mình hướng trong miệng hắn.

Từ trên xuống dưới nhìn thấy vài dấu vết hôn ngấn, hắn đôi mắt dần tối, đầu lưỡi liếm đảo quanh, đột nhiên hưng hăng cắn một cái.

"A..." Đau quá, tôi kinh ngạc nhìn hắn, nhìn đến hắn vẽ mặt hồ hững, lông mi dài bao trùm con mắt.

"Tôi không phải đã nói, em là nữ nhân của tôi. Trong khoảng thời gian này, không cho phép nam nhân khác chạm vào người em sao?" Tay hắn thuận đầu hôn ấn nhẹ. **"Hiện tại, em nói cho tôi, này là cái gì?"** Ngón tay thon dài thuận đầu hôn đi vào no đủ, một phen cảm, rất ôn nhu nhẹ nhàng trêu đùa. Tôi vẽ mặt hắc tuyến, này rõ ràng là ban ngày hắn làm ra, chẳng lẽ chớp mắt hắn liền quên? Một tia cảm giác bất an chậm rãi dâng lên.

"Học trưởng?" Tôi chuyên chú nhìn hắn. **"Tôi không phải học trưởng của em, tôi là chủ nhân của biệt thự này."** Nhìn bạc môi trong suốt của hắn uyển chuyển nói ra, khiến tôi vẽ mặt thêm hắc tuyến, khó có thể tin.

"Học trưởng, anh đừng nói giỡn." Tôi cố gắng gọi lên vẻ tươi cười để an ủi nỗi bất an trong lòng. **"Chẳng lẽ anh muốn nói cho em, anh không phải Bạch Kỳ, mà là huynh đệ song sinh của hắn, tên của anh gọi là Bạch Lâm?"** Làm ơn đi, ai tin chứ? Làm fan của hắn một thời gian dài, tôi tốt xấu gì cũng đem toàn bộ thông tin của hắn nhìn một lần. Chưa từng nghe nói hắn còn một cái huynh đệ song sinh.

Hơn nữa, sinh nhật Bạch Kỳ lần trước, huynh đệ song sinh của hắn cũng phải xuất hiện mới đúng nhưng là cả buổi không có nhìn đến thân ảnh của hắn.

"Một đêm kia, không phải tôi ở chung một chỗ với em, cùng mừng sinh nhật tôi?" Âm thanh thấp tuàn vang lên bên tai, nhẹ nhàng một hơi nói. **"Chúng ra khác biệt lớn nhất là tiếng nói, chẳng lẽ em nghe không hiểu?"** Lỗ tai mẫn cảm bị gió thổi qua, một cái giật mình làm tôi toàn thân cứng ngắc.

Hắn ngậm vành tai tôi, chậm rãi cắn mút. **"Tiểu lăng lợ, tôi thực nhớ thịt huyết của em, tưởng niệm "hắn" kẹp chặt dương vật của tôi, còn có không ngừng hút gậy thịt đến cực hạn vui thích, em muốn tôi sao?"** Đầu lưỡi mạnh tiến vào lỗ tai.

"Ngô..." Tôi sợ tới mức thét lên một tiếng, môi đỏ mọng bị hắn gât gao che.

"Muốn biết Bạch Kỳ vì cái gì tuyên em làm bạn gái sao?" Tiếng nói thập phần dễ nghe dụ hoặc bên tai tôi, tôi như bị mê hoặc gạt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

"Vốn là rất muốn nói cho em, nhưng là hôm nay tôi rất không vui. Bởi vì tôi phát hiện nữ nhân của mình không biết liêm sỉ, tùy tiện để cho nam nhân khác tùy ý đùa bỡn, bị làm bẩn!" Tay hắn nắm lấy một, bên no đủ bắt đầu dùng sức cao thấp xoa nắn, không ngừng nhéo đùa. Thỉnh thoảng nắm lấy đầu nhũ, dùng sức kéo.

"Đau." Thân thể cùng nổi tâm đau đớn xâm nhập, trong đầu không ngừng hồi tưởng đêm đó tiểu huyết bị hung hăng xé rách, cự vật vô tình mà ma sát...

"Không cần...Ngô..." Tôi gất gao nhắm hai mắt, che lại lỗ tai,ngẩng đầu lên nhìn hắn kháng cự."Không cần, tôi không muốn nghe."

"Đêm đó phá thân em là tôi, Bạch Kỳ còn ở dưới chiếu đãi khách. Em còn nhớ có người đến gõ cửa chứ? Em nghĩ là ai?" Âm thanh thấp thỏm chậm chạp giải thích. "Không cần, van cầu anh, tôi không muốn nghe." Nước mắt không ngừng chảy

roi xuống, một giọt lại một giọt thuận hai má chảy xuống dưới cằm.

Vì cái gì, muốn như vậy đùa bỡn tôi? Ngày trước bị cưỡng bạo khiến tôi thực thương tâm,nhưng hắn là Bạch Kỳ, là bạn trai tôi! Huống hồ hôm nay tôi đã xác định tâm ý của mình, Bạch Kỳ cũng nói thích tôi. Vì cái gì không để sự sung sướng duy trì lâu một chút lại nhanh chóng đánh vỡ mộng đẹp của tôi?

Đúng rồi, hôm nay Bạch Kỳ còn đùa tôi một lần, có thể hay không lần này lại đùa, "Học trưởng..." Tôi đáng thương rung rung nhìn hắn, mang một chút mong đợi hỏi. "Anh lại đùa em sao?"

"Em nói sao?" Hắn không yên lòng hỏi lại, hôn bộ ngực sữa, ngậm nụ hoa đào, dùng sức cắn, như là tìm được món ăn mỹ vị, chậm rãi nhắm nháp. Tay hắn rời khỏi no đủ, xẹt qua bụng linh hoạt tiến đến quần lót, dịu dàng vuốt ve lông mu, ngón tay thon dài bắt lấy trần châu, không ngừng xoay tròn. Cảm giác ngứa ngứa khiến tôi hơi nâng lên hạ thân.

Tay kia không chút lưu tình cởi quần lót của tôi, mở rộng hai đùi, khm ngoiif cúi đầu áp sát tiểu huyết. Trần châu màu phấn hồng được che giấu dưới lớp lông, hoa huyết phấn nộn gất gao đóng chặt, lại hơi rỉ ra một chút mật dịch.

"Không sai, hoa huyết vẫn là đầy đủ, chưa bị chạm qua." Hắn rất vừa lòng vươn tay nghịch trần châu nhẹ nhàng xoa nắn. Một trận điện giật tê dại theo tay hắn rơi xuống trần châu.

"Vì em không nghe lời tôi, tôi sẽ hảo hảo trừng phạt em."

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Hắn định ra toilet của tôi, đứng dậy cởi quần áo.

Thừa dịp này, tôi bay nhanh hướng cửa chạy đi. Đáng tiếc vừa chạy được hai bước đã bị hắn kéo lại trên giường. "Muốn chạy khỏi tôi?" Hắn trào phúng hỏi.

Cự vật thẳng đứng đặt ở trên bụng của tôi, hưng phấn cọ xát, một chút tinh dịch tràn ra, dính trên người tôi.

Đôi tay hắn nhéo đùa ngực sữa, xoa nắn hai đoá hoa yêu kiều xinh đẹp nở rộ. Hắn nhìn không rời mắt, ngón tay thon dài nhẹ nhàng mát xa.

Hắn đỡ lấy cự vật, để tại ngực tôi thoải mái cọ xát, thỏa mãn thờ dục, gây thịt vui vẻ cảm thụ da thịt ấm áp.

"Học trưởng...Không cần..." Nhìn cự vật trắng kiện ở ngực tùy ý đùa bỡn, một tia sợ hãi loé lên trong lòng tôi. Nhìn thấy cự vật thô to như vậy, nghĩ đến một hồi nó muốn tiến vào trong cơ thể, một cổ mật dịch lại chậm rãi chảy ra, do sợ hãi mà thịt huyết không ngừng co rút.

"Tôi không phải học trưởng của em." Hắn hung ác phản bác. Đêm tôi quay lại dựa vào sàng đan, viền mông trắng nõn cao cao nhếch lên, đối diện cự vật của hắn.

Gây thịt dữ tợn ở ngoài cọ xát vài cái, tay lớn nắm chặt eo nhỏ, hung hăng kéo xuống một cái, cự vật nóng bỏng dùng sức sát nhập hoa huyết.

"A..." Bị xé rách đột ngột gây đau đớn truyền khắp toàn thân, đột nhiên tiến vào làm cho tiểu huyết chưa được chuẩn bị một trận cứng ngắc, không ngừng xoa nắn xung quanh cự vật rút lại mấp máy, rơi ra ít mật dịch, cố gắng thả lỏng để hoà hợp với cự vật.

Hắn hưởng thụ thoải mái từ cự vật được thưởng thức thịt huyết không ngừng co rút lại như có vô số cái miệng nhỏ bao lấy gây thịt, mang đến từng trận

mê hôn tề đại, quy đầu tựa như đang bơi ở mảnh đại dương, thật là sáng khoái.

"Tiểu lăng lợ, em cần tôi thật gấp, là muốn tôi lập tức bắn cho em sao? Thả lỏng một chút!" Hắn một tay chụp mông, một tay tìm được trần châu, không ngừng vuốt ve trên đầu, trong động tác thô bạo để lộ ra một chút ôn nhu. Trần châu không tránh khỏi ngón tay, chỉ có thể theo vận mệnh tùy ý bị chà đạp.

Cự vật trong cơ thể rục rịch, như không chịu nổi, bắt đầu hung hăng đâm vào, không ngừng trong cơ thể nghiền nát, nhẹ nhàng rút ra lại mạnh bạo đâm vào, đem hoa huyết hoàn toàn nhũn ra, nhiều lần va chạm nơi sâu nhất, đau đớn lại mang một chút tê dại.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

"Thật là hưởng thụ cái cảm giác tiểu huyết của em hung hăng hút gậy thịt của tôi." Cự vật hung mãnh đâm vào hoa huyết, xương mu đập mạnh vào nhau phát ra tiếng nước "phốc phốc", hai người lông mu trong lúc giao triền làm ẩm ướt, không ngừng ma sát sinh nóng rực.

"Nói cho tôi, gậy thịt sáp tiểu huyết của em là khó chịu hay dễ chịu?" Giọng nam nhân truy vấn từ đằng sau truyền đến.

"Ngô..." Cẩn gấp đôi môi đỏ mọng, hạ thân theo luận động của hắn đang đưa, tê dại tích lũy khiến tôi run run thân mình.

"Tiểu lăng lợ, cho dù không nói, tôi biết em thật dễ chịu." Thấp giọng tà ác nói, **"Em xem, chỉ cần tôi cắm xuống, thịt huyết liền cắn chặt tôi, liều mạng hấp thụ, câu dẫn thịt huyết sáp càng sâu bên trong."**

Một cái hung mãnh xâm nhập, tiểu huyết theo lời nói của hắn không ngừng co rút xoắn gấp, vây chặt cự vật, không ngừng mà hút.

"Làm tôi rút ra gậy thịt, thịt huyết còn muốn không tha, mập dịch ừn ừn tiết ra cọ rửa gậy thịt của tôi." Thanh âm khàn khàn buông ra những lời nói dâm tục.

Cự vật đều rút ra, hoa huyết lưu luyến co bóp, không ngừng khép mở nở rộ, dùng hết mọi cách để câu dẫn cự vật lần nữa tiến vào.

"A...ha...ân..." Nghe lời nói dâm lãng không chịu nổi, cảm nhận được hung mãnh đâm vào vô số đau đớn cùng tê dại, toàn thân lửa nóng, sóng cảm giác tê dại đánh úp lại, không chịu được áp lực tinh tế rên rỉ.

"Cầu tôi." Quy đầu để ở thịt mềm bên trái tinh tế nghiền nát, hắn không có hảo ý mở miệng. **"Làm hư tiểu huyết của em."** Dùng sức nhắm ngay thịt mềm đâm mạnh, không ngừng dùng cự vật mà ma sát nơi này.

Khoái cảm tê dại kinh người theo cự vật dâng lên, một sóng lan tràn đến bụng. Hoa huyết tự động co giãn hòa theo cự vật, một trận kịch liệt co rút, một cổ mập dịch lớn không dứt theo hoa tâm ở sâu bên trong phun lên đỉnh quy đầu, cọ rửa đỉnh lỗ nhỏ. Cự vật roi vào tập kích, một trận run run, phun ra một sóng lại một sóng dịch trắng, hung hăng bắn vào sâu trong tiểu huyết.

"Không cần..." Tôi dịch phản mông muốn thoát đi cự vật của hắn, lại bị hắn nắm chặt, thẳng đến toàn bộ tinh dịch đều bắn vào trong hoa huyết của tôi, cự vật mới có chút mềm nhũn.

Không để ý toàn thân bủn rủn, tôi gầy gù thoát ly khống chế của hắn, cự vật theo hoa huyết rút ra, một cổ lớn mập dịch trong suốt cùng tinh dịch trắng sữa chậm rãi chảy từ hoa huyết ra.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Tôi cố nén thân thể đang bủn rủn bò xuống giường, chậm rãi đi hướng phòng tắm. Chất lỏng trắng sữa chảy xuống đùi theo từng bước chân, có vẻ dâm dăng vô cùng.

Vừa đi tới cửa, tay trái giữ chặt cửa, đang muốn mở ra phòng tắm. Thân thể bỗng nhiên bị thân hình nam tính nóng bỏng ôm lấy, cự vật lại đứng thẳng càng thêm tráng kiện cọ cọ ở mông tôi. Cự vật màu đỏ tím dữ tợn rất ý tứ cao thấp trượt xung quanh mông.

"Học trưởng, không phải anh vừa mới..." Đùa bỡn qua tôi, còn bắn thử chất lỏng ấy trong người tôi. Tôi kinh ngạc quay đầu nhìn hắn. Cho dù đang trong cơn đục vọng, hắn cũng là không nhiễm một hạt bụi, mặt mày thanh tú tựa nước non.

Môi mỏng khẽ mở, dùng âm thanh trầm thấp nói. **"Tiểu lăng lo, đã sớm nói qua tôi không phải học trưởng của em."** Hắn đem nửa người dưới của tôi đặt trên cửa, tay lớn vuốt ve viền míng, cự vật nhẹ nhàng gõ bên ngoài hoa huyết, ở chỗ tư mật tùy ý ma sát.

"Tiểu lăng lo, thịt huyết của em khẩn cấp như vật là muốn tôi đi vào sao?" Hoa huyết không chịu được cự vật chỉ cọt bên ngoài, không ngừng khép mở co rút lại như muốn bắt cự vật.

"Gọi tôi Lân" Cự vật như đề hòa mãn hoa huyết, hung ác xâm nhập, đâm thẳng tới miệng tử cung. **"A..."** Tiếng rên rỉ theo giữa đôi môi đỏ mọng phun ra. Đột nhiên cự vật nóng bỏng tiến vào gây đau đớn làm cho tiểu huyết một phen kinh hoàng, một sóng co rút xoắn gây thịt trong cơ thể vui mừng vạn phần mà xiết cự vật hút.

"Lân...anh với Bạch học trưởng...là anh em sinh đôi sao?" Cự vật trong tiểu huyết hung hăng tiến lên, mạnh mẽ xoay quanh hoàn toàn đùa bỡn từng tác thịt huyết. Tôi đứt quãng hỏi, tay dùng sức bám chặt cửa, chống đỡ cự vật từng ngụp hung mãnh đi vào.

Phía sau nam nhân mắt hơi rũ xuống, khoe miệng tao nhã gọi lên độ cong, thật là vừa lòng trả lời. **"Ân."**

Đôi tay siết lấy eo nhỏ, phối hợp với tiết tấu của cự vật hung hăng đâm vào lại rút ra, gây thịt mỗi lần đều dùng hết sức đâm vào tử cung, hưởng thụ từng vòng thịt huyết cán chặt lấy cự vật.

Đau đớn cùng tột đại hòa hợp theo hoa huyết ở sâu trong dâng lên làm cho tôi không ngừng mà rên rỉ, cúi đầu nói. **"Lân, rất...dùng sức, A...ân...tiểu huyết thật mới, không cần...ha...hồ..."**

"Lăng lo, muốn làm hư người!" Hắn càng thêm mãnh liệt đâm sâu vào hoa huyết, hung hăng chọc cửa tử cung, viên đầu vui vẻ thương thức thịt huyết co bóp, một cổ mật dịch ào ạt chảy ra, cọt rửa cự vật, thuận theo ra vào không ngừng mà dây ra đám lông làm ẩm ướt, sóng mật dịch bị xương mu va chạm mạnh tạo ra lớp bọt, đi theo ma sát mà ngày càng nóng.

"Nói cho tôi, muốn tôi làm hư em!" Giọng nam thấp thuận dụ hoặc vang lên, thật lớn tột đại đem tôi bao phủ, làm tôi thần phục, mở ra đôi môi đỏ mọng, tình tế rên rỉ, không biết thẹn nói. **"Ha...hoa huyết...thật ngứa...thật vui vẻ...muốn để anh hung hăng...làm hư em..."**

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Sáng sớm ánh mặt trời xuyên qua rèm cửa, chiếu vào đầu giường mang đến nỗi lo lắng nhẹ nhàng.

"Thùng thùng thùng" tiếng gõ cửa có tiết tấu nhẹ nhàng vang lên, tôi kéo chăn lên đỉnh đầu, toàn thân bần rần khiến tôi khó chịu rên rỉ một tiếng. Thân thể không khỏe làm cho tôi đột nhiên bừng tỉnh bật dậy, da thịt trần trụi bị gió lạnh thổi qua làm tôi rùng mình. Mắt đẹp bay nhanh nhìn xung quanh, hoàn hảo chỉ có mình tôi. Bay nhanh mặc quần áo, ra về đang buồn ngủ mông lung hỏi. **"Ngô...ai nha?"**

"Tường Vy, là anh." Âm thanh trong suốt như nước chảy truyền đến, nho nhã lễ độ hỏi. **"Anh đã chuẩn bị xong bữa sáng."**

"Học trưởng, em còn chưa muốn dậy, để lát nữa em tới chỗ anh." Nói xong, đi tới cửa, vô thanh vô tức khóa kỹ, rất sợ hắn đột nhiên đẩy cửa tiến vào. Nghe ngoài cửa bước chân dần đi xa, tôi mới thờ dãi nhẹ nhõm một hơi âm thầm cảm thấy may mắn, may mắn vì hắn không tiến vào.

Lúc này, tôi mới cảm giác được, hành động ban nãy làm cho toàn thân cảm giác mềm nhũn vô lực, tiểu huyết bị sung làm cho lúc đi lại ma sát rất khó chịu, trải qua một đêm thời gian đã hong khô bạch dịch, chỉ còn một chút lưu lại ở bắp đùi.

Đi vào phòng tắm, đứng dưới vòi hoa sen, nhìn trong kính cơ thể vốn trắng hồng nay phủ đầy vết hôn.

Tối hôm qua, Bạch Lân đem tôi đùa bỡn một phen ở trước cửa phòng tắm, không cho phép rửa tinh dịch trên người, đem tôi ôm đến trên giường lại hung hăng chà đạp, nói ra những lời nói đâm đả làm cho tôi xấu hổ không chịu nổi. Thăng đến một sóng bạch dịch hung hăng bắn vào hoa tâm hắn mới buông tha tôi.

Thân thể đơn độc cảm nhận sóng dịch nóng bắn vào trong cơ thể khiến tôi cảm thấy mệt, cơn buồn ngủ liền kéo thần trí tôi vào trong bóng đêm...

Nam nhân này thật đáng giận, vui vẻ một đêm rồi cũng không giúp tôi lau đi bạch dịch liền đã đi rồi, tùy ý lưu lại tinh dịch trong cơ thể. Đáng giận nhất là ngay cả cửa cũng không khóa

(khóa ngoài chị làm sao ra...)

, nếu Bạch Kỳ trực tiếp đi vào...

Nghĩ đến Bạch Kỳ, nội tâm tôi lại căng trương một mẻ, giờ lên mặt vùi hoa sen ra sức phun.

Lần đầu tiên thích một người, cảm nhận được tình yêu đang chậm rãi nở hoa, tiến đến thời khắc xinh đẹp, tản mát mùi thơm ngọt ngào, tôi cẩn thận mở miệng, vừa liếm một ngụm, lại sớm phát hiện nó vừa biến vị, miệng đầy cay đắng.

Bởi vì, tôi bị anh em sinh đôi của hắn vô tình cướp mất tâm thần xử nữ.

Lời nói của Bạch Lân tôi qua vọng trong tai tôi. **"Bạch Kỳ là một người rất sạch sẽ, nếu nó phát hiện thân là bạn gái của nó đã sớm hưởng thụ qua ân ái, chắc chắn rất chán ghét em..."** **"Bạch Kỳ tính tình thanh nhã, không hiểu tình yêu, làm việc gì đều theo ý thích..."**

Hắn còn nói, **"Tuồng Vy, tôi thích em, lần đầu tiên nhìn thấy em tôi đã bị mê hoặc..."** **"Hưởng qua của em tên khí**

(tiểu huyết đầy ả =.,=)

, hiện tại tôi rời không được em..." **"Em đã là người của tôi, không cần làm bạn gái nó nữa, theo tôi đi!"**

Câu cuối cùng, hắn bình thản nói, **"Nếu em lại để nó đụng vào người em, tôi liền bắn**

(!?)

trên mặt em."

(cái câu này là "tiện lợi" nhưng ta cứ hiểu theo nghĩa đen tới vậy =.,=)

Nhưng là sự uy hiếp trong giọng nói dày đặc.

Hắn nói đúng, nam nhân cũng như nữ nhân vậy, đều có lần đầu tiên. nay tôi đã bị phá thân, hắn khẳng định sẽ ghét bỏ tôi. Cay đắng trong lòng không ngừng mà bốc lên, nước mắt trong suốt theo hai má chảy xuống.

Có lẽ, hiện tại thu hồi tình cảm, còn kịp đi.

Bạn đang đọc truyện *Tuồng Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Cô gái trong kính kiêu diễm như hoa, dấu hôn trên cổ tựa như bông mai nở rộ.

Lấy ra một chiếc khăn mỏng, quấn quanh thành một cái nơ bướm xinh đẹp màu vàng nhạt.

Vừa lòng nhìn gương xoay người bay nhanh tìm Bạch Kỳ.

Tiến vào nhà ăn, nhìn đến đầu tiên là Bạch Kỳ, ánh mắt hắn tối đen nhìn không di chuyển vào chiếc khăn trên cổ, tôi cảm thấy chân có chút cứng ngắc, trấn an nỗi lo lắng, nhẹ nhàng nâng khoe môi, cổ gồng mím cười nhìn hắn, **"Nhìn tốt lắm."** Nửa ngày hắn mới thu hồi tầm mắt.

Không biết sao mình có thể đi đến ngồi xuống cạnh hắn, ăn đồ ăn hắn đưa sang, cũng không nếm được chút tư vị nào của đồ ăn. Chính là đang ăn, nghe được tiếng riu riu không xa truyền đến, Thanh Oánh cùng Phụng Húc gương mặt nhìn lên, nhìn lên cổ tôi rõ ràng vết hôn hồng nhạt lấp ló dưới chiếc khăn..

"Học trường" Tôi có chút tuyệt vọng, cúi đầu mở miệng, đôi mắt có chút nức nở, thanh âm run nhẹ. **"Vừa rồi em đột nhiên nhớ tới có luận văn muốn sửa chữa, em nghĩ em muốn về trường học."**

"Tuồng Vy!" Thanh Oánh đặt tay lên vai tôi. **"Về làm gì sớm như vậy, chúng ta nên đi dạo phố."** U buồn ưu tư đột nhiên ị đuổi đi, tôi về mặt hắc tuyến bị cô gái nhỏ này kéo sang một bên, chỉ thấy nàng nước mắt rung rung về mắt trông mong nhìn tôi, nói. **"Phụng Húc nói hắn phải về trường học, Chúng ta đi dạo phố đi? Theo giúp tôi đi mà..."**

"Ân được rồi" Tôi gượng cười đáp ứng, kỳ thật nội tâm âm thầm thở nhẹ nhõm một hơi. Vừa rồi là muốn thoát khỏi nơi này tránh Bạch Kỳ mới lấy cớ sửa chữa luận văn. Hiện tại biết được hắn phải về trường, đi dạo phố thuận lợi hơn.

"Tuồng Vy." Bạch Kỳ ôn nhu gọi tôi, **"Vậy đem luận văn của em cho anh, anh sẽ giúp em sửa lỗi."**

"**Cái gì luận văn?**" Thanh Oánh vẽ mặt nghi hoặc hỏi, kéo kéo tay tôi.

"**Ân?**" Tôi cúi đầu, không dám nhìn hai tròng mắt hấn, ấp úng nói. "**Không cần đâu, buổi tối, em tùy tiện sửa chữa một chút là được rồi.**"

"**Thân là bạn trai, anh hy vọng giúp em chút việc nhỏ nhặt này.**" Âm thanh ôn nhu như nước xoay quanh tôi.

"..."

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Trong nháy mắt một tuần trôi qua.

Dấu hôn trên người dần nhạt đi, trí nhớ về đêm hôm đó cũng dần nhạt đi.

Bạch Kỳ trước sau như một ôn nhu chăm sóc tôi, đưa bữa sáng, theo giúp tôi tự học hán lâm phi thường chu đáo, một số việc gần như hoàn mỹ.

Thứ sáu đêm nay, Bạch Kỳ kéo tôi đi săn thỏ dục tàn bộ, còn không đi xong một vòng, tôi đã gặp đến ít nhất 8 đôi tình lữ đang tiền miên. Liên tục bị 8 lần giọng nam không kiên nhẫn mắng. "Đi đường không có mắt a.", tôi lại không biết làm sao để dừng cước bộ, tâm trí nói thầm địa phương tối đen như vậy, nhìn được đến 5 ngón tay đã là kỳ quái, các người còn không biết tìm vị trí mà nằm, chẳng lẽ thật sự không nhìn được liên gặp địa phương nào là làm đi?

Âm thanh mềm nhẹ rơi bên tai, nhẹ nhàng mà nói. "Bởi vì sớm không có phòng trống!" Hô hấp tinh tế dập dồn thổi bên tai mang đến từng trận tê ngứa làm tôi chấn động toàn thân.

Tay lớn ấm áp kéo tôi qua một "chướng ngại vật", đi vào chỗ xà đu trong sân thỏ dục. "Học trưởng, nơi này tối như vậy, anh có thể nhìn được thật lợi hại nha...ngô..." Vì cái gì nơi này còn có chỗ trống? Nghi vấn không có cơ hội mở miệng, môi đỏ mọng bị môi mông ngăn chặn, đầu lưỡi linh hoạt chui vào trong miệng, liếm mát môi trên, mang đến từng trận tê dại.

Lưỡi hấn thỉnh thoảng ma sát kéo đầu lưỡi của tôi mang đến càng nhiều nóng rực. "Ngô..." Tôi vươn đôi tay ôm chặt hấn, miệng càng mở rộng, làm cho lưỡi của hấn trong miệng tôi không ngừng mà quẩn quít.

"Hô...ngô..." Hô hấp càng dồn dập, đầu lưỡi của hấn lưu luyến rời khỏi, ở môi tôi khẽ liếm. Tôi tựa như đã mê luyến lưỡi của hấn, uơn lưỡi truy đuổi vào bên trong môi, bị hấn dùng sức hút vào trong miệng. Đi vào một không gian mới, đầu lưỡi tò mò thăm dò, sờ đến răng, sờ đến răng trên, đầu lưỡi lại quẩn quanh lưỡi của hấn.

"Ngô..." Bị gắt gao hút, còn dùng răng nanh nhẹ cắn, cảm giác tê dại từng sóng truyền từ miệng tràn đến, nước bọt trong suốt cũng đan vào một chỗ, chậm rãi tích góp.

Bàn tay to lớn của hấn không an phận di chuyển trên thân tôi, một cái chạy từ trên xuống, chạy qua cổ, đi vào bộ ngực sữa đầy đặn, cách lớp áo lót không ngừng vuốt ve. Một tay khác hướng lên trên, xẹt qua đùi và viền mông, hung hăng bắt lấy nhéo đùa.

"Ngô...đau quá..." Lực lớn làm tôi khó chịu rên rỉ, vịn vẹo phần mông muốn né tránh tay hấn.

Hấn đem tôi gắt gao ôm vào lòng, tay lớn đặt tại mông, hơi dùng sức ấn tôi vào người hấn, cự vật nóng bỏng chậm rãi thức tỉnh, thẳng tắp để trước bụng tôi.

(H chỉ đến đây, chương sau chỉ không cho nữa =))

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

"Ngô..." bên cạnh có một đôi khiến thần trí của tôi quay lại, đôi tay hơi dùng sức, rút về lời lẽ, bên cạnh có người khác không thể làm chuyện ngưng này trước mặt thiên hạ được.

Vừa quyết định hạ quyết tâm, đôi môi đỏ mọng lại bị hôn, gãy không ra, đầu lưỡi tiến công thần tốc linh hoạt tạo ra một sóng tê dại, thần trí của tôi dần trầm luân. Một bàn tay lớn dịu dàng vuốt ve no đủ, tay kia thuận bên hông xoa nắn mang đến cho tôi từng trận ngứa ngáy.

"A...ngô..." Tôi vận vẹo lưng, muốn tránh tay của hắn.

"Hừ...đừng nhúc nhích." Hắn hơi hơi thờ dốc, "Tuồng Vy, anh thích em."

Nghe vậy, tôi nhào vào trong ngực hắn, cùng hắn hôn môi trêu đùa, cảm giác trên thân hắn truyền đến ấm áp, ngửi thấy hương vị xa lạ nam tính, thường thức ngọt ngào trong lòng, tim cũng đập dần nhanh hơn.

Tay hắn linh động tựa như rắn rết tiến vào trong quần bò, tôi bắt lấy tay hắn, có chút kháng cự, "Nơi này, rất nhiều người.."

Hắn thu hồi tay, hung hăng đem tôi ôm vào trong lòng, chậm rãi bình ổn dục vọng.

Ghé vào trong ngực hắn, nghe tim hắn đập, ngọt ngào cười, nội tâm một lần nữa hoan hô, hắn thích tôi, cũng tôn trọng tôi.

Quay lại hiện tại, Bạch Kỳ nắm lấy tay tôi, đi qua một đôi tình nhân, nhẹ nhàng kéo tôi trở lại ký túc xá.

Tôi đứng ở cửa sổ ký túc xá nhìn thân ảnh Bạch Kỳ nhẹ nhàng rời đi, nghe âm thanh hỗn độn, không chút để ý hỏi, "Thanh Oánh, bà đêm nay ngủ ở ngoài sao?"

"Đúng vậy, Phụng Húc muốn mang tôi đi ăn tối. Đêm nay khả năng tôi không có về à!" Nàng tắm rửa xong, đổi quần áo đẹp, đứng trước gương ngắm một hồi rồi quay lại hỏi tôi, "Đẹp không?"

Tay chống cằm cẩn thận nhìn Thanh Oánh một hồi, mắt ngọc mài ngai, kiều diễm đáng yêu, tôi lắc đầu, có điểm tiếc hận nói, "Tạm được, à... Tôi cảm thấy có thể là Phụng Húc sẽ không thích"

"Vì cái gì?" Con cá mắc câu hỏi.

"Là bà muốn nghe nha, hắn khẳng định càng thích bà mặc nội y, đứng trước mặt hắn à!"

Bạn đang đọc truyện *Tuồng Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

Từ trên xuống dưới xem Thanh Oánh riu rít rời khỏi, bóng dáng tựa như tiểu bạch thỏ đáng yêu ngay thơ hoan hoan hi hi chuẩn bị đón nhận sói lớn vây quanh.

Khóa kỹ cửa, mở máy tính, quyết định xem một bộ phim lãng mạn, nhiều ngày nghe nói "Hạ mộc bạn bè sở" rất hay, có bi thương, hoài niệm, có cảm động làm người ta cảm động. Bây giờ là cuối tuần à, trăm nghe không bằng một thấy.

Tôi chăm chú nhìn, bị loại tình cảm tình tế làm cảm động, nghe trong đó nhạc phim càng khiến tâm trạng tôi lâm vào lo lắng.

"**Em hôm nay thật ngoan.**" Âm thanh thấp thuận như rượu vang vang lên từ đằng sau làm tôi chấn động toàn thân, cứng ngắc quay đầu, nhìn đến Bạch Lân một thân đồ đen đứng ngoài ban công, trên tay hắn còn có một chiếc hộp tinh xảo, đáng yêu màu hồng nhạt.

"**Tuồng Vy, tôi nhớ em.**" Hắn từng bước chậm rãi đi vào phòng, đưa cho tôi chiếc hộp "**Oh lễ vật.**"

Tôi quay đầu nhìn đồng hồ, 0h tròn. Tôi thờ phào nhẹ nhõm, trẻ như vậy, đến đại gia cũng đều ngủ, may mắn không có ai thấy hắn tiến vào. Bất quá cảnh này thật quen thuộc, giống như một bộ phim bi kịch tôi từng xem. Chẳng lẽ hắn là Romeo? Tôi cũng không cần đi làm Juliet!

Tay nhanh mở chiếc hộp, đập vào mắt là một bộ cosplay lấp lánh.

"**Thích không?**" Âm thanh trầm thấp dụ hoặc, tôi gật đầu, "**Đi thay đi.**"

Tôi vui sướng hài lòng mang bộ váy vào phòng tắm, bay nhanh mặc thử, phát hiện nó cũng không như trong tưởng tượng, rõ ràng đây không phải là một bộ đồ cosplay bình thường.

Bên trong là áo tơ tằm trong suốt, như ẩn như hiện ra hai đóa hoa đào kiều diễm trước ngực, tạp dề ngắn nhỏ tinh xảo bao lấy viền mông tròn trịa, bụng cùng lưng không có hoa văn đem da thịt trắng nõn khoe ra ngoài; tất chân trong suốt làm cho hai chân có vẻ thon dài, chính là hoa huyệt nơi tư mật không có lấy mảnh vải che...

Nguyên lai là bộ cosplay kích tình, đang chuẩn bị cởi của bông mở ra. Bạch Lân đứng ở cửa, hai tròng mắt tối đen chuyên chú nhìn tôi đánh giá, vẻ mặt thập phần vừa lòng, tán thưởng nói. **"Em thật đẹp."** Hai má tôi nhanh chóng ửng hồng

"Ngoan, lại đây." Hắn vươn tay lại chỗ này, tôi kẹp lại hai chân, chậm rì rì mà đến chỗ hắn. Vừa tới cửa thì bị hắn bế lên. **"A..."** Thấp giọng kinh hô, tôi nắm chặt tay hắn, bị hắn ôm đến trên giường, nhẹ nhàng đem tôi buông ra thật giống như là đối đãi với bảo vật, thật cẩn thận đặt xuống.

Một cái hôn bá đạo không mất ôn nhu hạ xuống, đầu lưỡi kích tình di chuyển trên cổ, thỉnh thoảng dùng răng chậm rãi nhấm nháp. Một đường hướng về phía trước, khéo léo ngậm lấy vành tai, ôn nhu cực điểm hút, thỉnh thoảng thở ra bên trong lỗ tai, cảm giác ngứa theo lỗ tai truyền đến, tôi hơi gầy gù muốn né tránh.

Hắn gât gao ôm tôi, ngón giữa thon dài nhẹ nhàng vuốt ve bờ môi đỏ mọng. Tôi mở miệng, vươn đầu lưỡi linh hoạt liếm tay hắn. Thân hình của hắn chấn động. **"Thực thoải mái,"** hắn cực kỳ hưởng thụ nheo mắt lại. **"Tiếp tục, Tường Vy, tôi thực thích."**

Được cổ vũ, đầu lưỡi thuận ngón tay liếm thẳng, mùi thơm ngát theo tay hắn truyền đến. **"Ngô...ha..."** Hai người hô hấp dần dần dập, ngón giữa linh hoạt đưa vào trong miệng tôi, ở đó truy đuổi cái lưỡi thơm tho.

Khuôn mặt tuần tú chôn ở bộ ngực sữa, hô hấp dần dập lướt qua da thịt mang đến ửng trăn ngứa ngáy, môi mỏng hé mở, ngậm một bên đoá hoa đào, dùng sức hút mang đến từng trăn điện tê dại. Hắn ngược mắt nhìn đoá hoa đào bên kia run rẩy, trong miệng hàm hồ đáp ứng. **"Đừng nóng vội, lập tức đến sủng hạnh người."** Một bên lưu luyến bỏ ra hoa đào trong miệng, đầu lưỡi kích tình còn không ngại nhả ra một sợi chỉ bạc, một ngậm ngậm đến đoá hoa đào khác, dùng hết mọi loại hình khiêu khích.

Tay kia thuận tất chân một đường vuốt ve hướng về phía trước, ở bắp đùi bóng loáng quyến luyến đi tới đi lui.

Nghĩ tới bộ cosplay cực hớ hang kia, tôi kẹp chặt hai chân, nhân tiện đem ngón tay hắn kẹp lấy.

"Đừng nóng vội, tôi biết em thật muốn." Hắn hơi hơi thở dài, **"Tiểu lăng lư dám dăng, đừng nóng vội câu dẫn tôi, chúng ta sẽ từ từ đến."**

Hắn thoáng đứng dậy, cởi ra quần áo, khăn cấp tách ra hai chân tôi, nhìn xuyên qua tạp dề, đập vào mắt là đám lông mu cùng hoa huyết không bị ngăn trở, còn có dấu vết mật dịch nhỏ chậm rãi chảy ra. Cự vật dữ tợn thô lớn thật lớn, nhẹ nhàng đặt trên hoa huyết ma sát, lấy dính mật dịch trong suốt, cổ tê dại khoái cảm theo chỗ hai người ma sát truyền đến.

Hoa huyết không kiên nhẫn không ngừng co rút, nộm thịt phần hồng non mềm lập loè, dùng hết mọi loại biện pháp câu dẫn cự vật.

Đùi đẹp thon dài bị kéo căng, gây thịt dữ tợn hung mãnh thâm nhập, thẳng tắp và chạm đến cửa tử cung. Tiểu huyết đột nhiên bị khai mở thâm nhập, toàn bộ hoa huyết bị cự vật nóng rực lấp đầy, thịt mềm mẫn cảm bị hung hăng đánh trúng, một cổ mật dịch theo hoa tâm sâu trong chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Cự vật hoà mật dịch hung hăng đâm vào, cảm thụ thịt huyết non mềm đè ép. Khi thì 9 sâu 1 nông tùy ý chà đạp thịt huyết, khi thì ở tổng cơ thể tùy ý qua lại cọ xát, khi thì nhắm ngay chỗ mềm thịt mẫn cảm va chạm.

"Ngô...ha...a...ân..." Trong miệng tràn ra tiếng rên rỉ uyển chuyển, một sóng mật dịch tê dại lan tràn từ hoa huyết đi khắp toàn thân.

"Tiểu lăng lư, em cần tôi thật gấp." ồ ồ thờ dốc, lời nói dâm lăng tràn ra theo tiếng nói trầm thấp, **"Cái miệng nhỏ phía dưới hấp tôi thật dễ chịu."** Tiểu huyết càng thêm dồn dập co rút, hung hăng cắn cự vật trong cơ thể.

"phốc phốc" thanh âm đập vào nhau tựa hồ làm hắn càng hưng phấn, **"Em xem, dâm thủy đều bị tôi làm biến thành bọt."** Mật dịch từng sóng tràn đến ngày càng nhiều.

"Trả lời tôi, có muốn tôi là hư em?" Hoa tâm ở sâu bên trong không ngừng mà hút liếm hôn, không ngừng va chạm tới cự vật.

"Tiểu lăng lư, làm hư người!" Hắn gầm nhẹ, cự vật nhắm ngay cửa tử cung hung mãnh đâm, lực lớn đánh vào làm hoa tâm chỗ sâu trong mãnh liệt co rút, cửa tử cung không chịu nổi, run rẩy mở ra, cự vật hung mãnh đánh sâu vào, hung hăng va chạm.

Cự vật bị tử cung gấp trí cắn gât gao, lại bị mật dịch đột nhiên tập kích, nhắm ngay trong tử cung bắn ra một cổ dịch sữa nóng bỏng, một sóng một sóng không ngừng bắn, bao quát toàn bộ hoa huyết.

Qua lần hoan ái, nhìn nữ nhân kiều diễm mềm yếu trên giường, cự vật rút ra chất lỏng trắng sữa thuận theo đó chậm rãi chảy ra.

Một loại cảm giác kỳ quái phức tạp nhảy lên trong lòng Bạch Lan, tựa hồ một tia ngọt ngào, muốn đem nàng gắt gao ôm vào trong lòng, cẩn thận yêu thương che chở.

Đề nén xuống cảm giác xa lạ, hắn ôm tôi đang buồn ngủ vào phòng tắm tẩy trừ, đem tôi nhẹ nhàng đặt trên giường, chăm chú nhìn nữ nhân vừa mới ngủ, hai tròng mắt tối đen tràn đầy màu sắc cuối cùng trở nên bình tĩnh. Liếc mắt nhìn tôi một cái rồi xoay người lên lút rồi đi.

Cảm giác người bên cạnh dần đi xa, tôi mở mắt, một đêm không ngủ.

Đêm nay, vào lúc Bạch Lan xuất hiện, tôi hoàn toàn làm theo ý nghĩ của mình, nhận rõ nội tâm chính mình.

Đối với tôi mà nói, Bạch Kỳ giống như một nguyện vọng tốt đẹp, bởi vì quá mức mộng ảo, cho nên tôi không thể buông tay....

Cho ta xin phép bỏ chương này được không? Kỳ thật là ta rất ghét chương này =.,=

Nội dung chương này là: chị gọi điện cho anh, anh cũng có chuyện muốn nói với chị, 2 người gặp nhau, chị đòi chia tay, anh đang định nói sự thật nghe được chị nói lại trở nên lạnh lùng, thật ra anh vốn thử chị thôi. Anh chê chị giống những nữ nhân khác tầm thường, chị ở lại khóc rầm rức,

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Nhận được điện thoại từ nhà, nghe được thanh âm thân thiết của mẹ, nước mắt tự nhiên chảy xuống.

Nghe trong điện thoại dần dần thân thiết, tôi nói, "**Mẹ, con bị ốm, có điểm cảm cúm giọng mũi, không phải quá nghiêm trọng, mẹ đừng lo lắng. Bọn con có 3 tháng thực tập, con nghĩ con muốn về nhà thực tập.**" Mẹ đáp ứng, bà nói, "**Tường Vy, vậy con về đi. Đến trường học của ba con mà thực tập. Chúng ta đều nhớ con.**"

East or West, home is best!

Hiện tại tôi tựa như một cái tiểu bạch thỏ, bị buộc đến đường cùng, ý tưởng duy nhất là chạy trốn, trốn về nơi ấm áp hoà thuận trong nhà, chỉ có người nhà mới vô tư bao dung tôi hết thảy.

Bạch Kỳ cho ta đã kích rất lớn, đúng như hắn nói, là do tôi là một người bình thường, không cùng đẳng cấp để chơi với bọn họ. Kết cục như vậy đến thật đột nhiên, làm cho người ta không phòng bị.

Mỗi buổi tối, tôi đem lâm vào giấc mộng: tôi đứng tại sân thể dục, biết hắn muốn nói cái gì, lại chỉ có thể đứng tại chỗ nghe, lời nói hắn nói ra làm tôi tuyệt vọng khổ sở. Trong lúc ngủ mơ nước mắt làm ướt áo gối.

Chỉ là ý tưởng muốn về nhà ngày càng mãnh liệt.

Hôm nay mẹ lại đồng ý, tôi rất nhanh thu thập đồ đạc, ngồi trên xe về nhà.

Ba tháng cũng đủ tôi quên một người.

...

Tâm trí bỗng chùng xuống, tựa hồ có cái gì đó thoát khỏi lòng bàn tay mình, hắn nhủ mày, đã nhiều ngày nội tâm luôn nhớ lại hôm ở sân thể dục gặp nàng, toàn thân run run gắt gao cắn chặt môi, cái gì cũng không nói, đôi mắt to chuyên chú nhìn chính mình, bộ dạng nhẫn lại nước mắt, làm cho người ta nhìn không được còn muốn bắt nạt.

"**Mời chủ tịch hội học sinh lên phát biểu.**" Người chủ trì nói xong, dưới sân nhiệt liệt vỗ tay. Hắn thu hồi suy nghĩ, gọi lên khoé miệng tao nhã tươi cười, đi đến trên đài, rõ ràng đưa ra lịch hoạt động tuần này, "**Bạch chủ tịch.**" một cái gương mặt xinh đẹp có chút xa lạ thấy hắn nói xong lập tức đứng lên hỏi: "**Nghe nói anh cùng Tường Vy chia tay, phải không?**"

Nội tâm có một tia không thoải mái, bảo trì nụ cười, nhìn gương mặt khéo léo kia, mắt to, mũi cao, đôi môi đầy đặn. "**Em có cơ hội làm bạn gái anh không?**"

Xôn xao một tiếng dưới đài nổ tung, có người thỉnh thoảng đánh giá cô gái, biểu tình khác nhau, có vui sướng khi người gặp họa, có kinh ngạc vạn phần, cũng có người vẻ mặt hối hận vì cái gì chính mình không sớm đề xuất.

"**Đây là việc tư, tôi không hy vọng nói trong này. Sau này việc tư, thỉnh tìm tôi thảo luận.**" Trên đài chủ tịch vẻ mặt hờ hững, ngữ điệu trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhìn về phía cô gái trong ánh mắt mang một tia đồng tình.

"Tan họp." Bạch Kỳ tuyên bố, đi trước rồi đi. Nhìn đến cô gái xinh đẹp thoát tục, nội tâm có một tia phiền chán. Đây không phải là phong cách của hắn. Có thịt mỡ đưa đến trước mặt, ai lại không ăn?

Nhưng là, Tường Vy nước mắt giọt xuống tay trong suốt, mang độ ẩm nóng bỏng, giây lát lập tức biến mất làm cho hắn khó thể quên.

Cảm giác này làm cho người ta vô cùng phiền chán. Hắn nhú mày, nhìn đến cô gái vừa rồi đứng trước mặt. **"Bạch học trưởng..."** nàng ôn nhu thấp giọng hỏi. **"Em là học sinh mới, tên là Nguyệt Kỳ. Ngưỡng mộ anh đã lâu, em hy vọng có thể làm bạn gái anh."**

"Được." Hắn không chút do dự đáp ứng, bỏ mặc nội tâm phiền chán.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

Ở trong nhà nghỉ ngơi 2 ngày, tôi tránh ở phòng của mình, cả một ngày ngẩn người. Nhìn trần nhà trắng nõn, đèn treo cũng có tạo hình khác biệt, tôi cẩn thận quan sát xong lại rồi mắt không mục đích nhìn góc tường. Cứ như vậy cả buổi sáng, tôi ngồi thừ trên giường bị muỗi đốt không biết bao lần.

Buổi tối, ngồi trong bóng đêm, tôi ôm radio, nghe giọng nói ấm áp từ radio truyền qua, một lòng chậm rãi bình tĩnh lại.

Hai ngày sau, tôi bắt đầu thực tập. Làm một thực tập sinh bên cạnh giáo sư ngữ văn, cùng một đám học sinh trung học nghe giảng bài.

Giáo sư đối với tôi đặc biệt tốt, trừ bỏ đem học sinh thi bài tập đều giao cho tôi chữa, còn cho tôi rất nhiều cơ hội lên bục giảng. Mỗi khi hắn say rượu dạy không nổi tiết đầu, thường nhờ tôi đến lớp giảng bài hộ.

Làm tôi lần đầu tiên nom nớp lo sợ đứng trên bục giảng, trong não trống rỗng, ấp úng nói, **"Đi học."** Chợt nghe tiếng cười ồ lớn, nhìn mọi người tươi cười vui vẻ thân mật, bất an lập tức biến mất.

Ngày đầu thi thoảng lo sợ, dần dần tôi có thể hấp dẫn lực chú ý của bọn họ vào bài giảng. Nhìn nhóm thiếu niên vẻ mặt tươi sáng chăm chú nghe giảng, sung sướng ánh mắt, thật dễ làm cho tôi quên hết phiền não.

Ách, thành thật một chút, vẫn là có phiền não, bởi vì hôm qua, có một nhóc học sinh to lớn đưa cho tôi một bức thư tình màu phấn hồng.

...

Về nhà tôi đổi số điện thoại, lập tức gọi cho thanh Oánh. Tôi nói cho nàng về chuyện trên sân thể dục với Bạch Kỳ. Nghe nàng đầu dây bên kia tức giận nể nam nhân mang đến cho tôi thương tổn, trên mặt chậm rãi nở nụ cười

"Tường Vy." Cô gái nhỏ hôm nay chủ động gọi điện cho tôi, làm tôi thụ sủng nhược kinh.

Đầu bên kia điện thoại thanh âm có chút khản trương, **"Tôi nghĩ chuyện này có lẽ bà muốn biết."**

"Là...có liên quan Bạch Kỳ đi?" Tôi giả vờ thoải mái hỏi, nhắc tới tên hắn, nội tâm khẽ run lên, "Có chuyện gì, bà mau nói nhanh a."

"Hắn...có bạn gái mới, là học sinh mới, tên là Nguyệt Kỳ." Nàng im lặng một chút, lại đột nhiên một hơi nói nhanh hết câu, chỉ sợ đầu dây bên kia hội đau lòng.

"Nga, hóa ra liên việc này à. Ai, lại có một nữ tử ngu ngốc nữa rơi xuống hố." Thanh âm tựa tiểu phi tiểu nói, tôi nhanh tay ngắt điện thoại. Nhắm mắt lại, thở một hơi, hít sâu ba lần.

Bạch Kỳ đã chậm rãi trở thành quá khứ trong lòng tôi.

"tường Vy, lại đây một chút." mẹ ở phòng khách kêu tôi.

Chạy nhanh qua, dính trên người bà, **"Nga, có việc gì ạ?"**

"Con ngày mai phải đi gặp một người."

"A?"

"Hắn là con trai Vương thị trưởng, tên là Chiêu Quân. Mẹ đã gặp qua, bộ dáng rất tốt, tính cách rất được." Nghe khẩu khí của mẹ dường như rất hài lòng.

"me, con yêu nhất mẹ, con ngại mai có thể không đi sao? Ngày mai con có buổi tự học"

"không thể, đợi lát nữa mẹ bảo ba con gọi điện cho Dương lão sư nói một tiếng. Hôm qua trong tiệc rượu, Vương thị trưởng có nhắc tới, ba con đã đáp ứng rồi. Con không thể không đi, ngày mai mẹ đưa con đi mua sắm một chút."

"Mẹ." Tôi dính lấy bà, dùng thanh âm ngọt ngào cầu xin, "Me, con không đi...con nghĩ mình còn nhỏ..."

"Nhỏ cái gì, mẹ còn lấy chồng sớm hơn, bằng tuổi con thì con đã muốn 1 tuổi!"

"A, mẹ, mẹ táo hôn sinh đẻ sớm!" Tôi nói xong bị bà liếc mắt một cái.

"Đi, hôm nay cùng mẹ đi dạo phố!"

...

Vương Chiêu Quân, nhắc tới tên này tôi lại nổi trận lôi đình, nghiêng răng nghiêng lợi hận không thể nguyên rủa chết hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

"Ngô...học trưởng..." Thanh âm yêu kiều rên rỉ ở bên tai, niêm ngáy thờ dốc, hần hô hấp dồn dập, khăn cấp đem tắt chân kéo xuống, nhấc lên tạt dề ngăn ngủi, đảo mắt nhìn đến tiểu huyết mấp máy ở sâu trong, lộ ra phần thịt non mịn.

Ngón tay thuận đóng mở cắn vào lại bị tiểu huyết gắt gao xoắn. Rốt cuộc không chịu nổi, đỡ cự vật nhiễm mật dịch, hung hăng tiến vào, vách **thịt mềm mại không ngừng đè ép cự vật, một ngụm một ngụm tham lam hút.**

"A...học trưởng...thật thoải mái...ngô...." Giọng nói mềm mại yêu kiều lại phát ra, hần bên trong lưu luyến mê say.

Cự vật hung hăng xâm nhập thịt huyết, chạm đến cửa tử cung, chỗ thịt mềm không chịu nổi run rẩy mở ra, "**Không cần...ha...**" nàng trong miệng kháng cự, hoa huyết lại gắt gao cắn, lưu luyến của hần rút ra, lại vì hần hung hăng xâm nhập hung phấn không thôi, thịt mềm bị gắt gao vây quanh, mật dịch ào ạt theo từng cái xâm nhập ra vào rơi xuống bấp đui.

"**Không cần...học trưởng...em sắp bị anh...ngô...làm hư...**" Tay nhỏ bé để ở trước ngực, hạ thân cũng đón hòa theo ý hần.

"**tiểu lăng lợ, muốn làm hư em!...hồ....Tiểu dân vật hấp tôi thật dễ chịu**" Hần dưới thân tiến lên nhanh hơn, mỗi lần đều đem bé yêu dưới thân thoải mái rên rỉ, môi mòng càng phát ra nhiều lời nói thô lỗ không chịu nổi.

...

Trời hơi sáng, hần di động thân mình, tay lớn hướng bên cạnh ôm ôm, không có một bóng người.

Mở ra hai con mắt tối đen, tay hướng hạ thâm sờ sờ, quả nhiên ướt một mảnh.

Thật lâu, đều không phát sinh chuyện này. Hần nhủ mi nhắm nghĩ, vừa mới trưởng thành sự tình này cũng không phát triển qua.

Trong khoảng thời gian này, hần cảm thấy thật không thích hợp. Tinh thần không yên, hần cảm giác được có vật gì đó đang thoát ly mình ngày càng xa. Loại cảm giác này làm cho hần có chút thất thố, có chút kinh hoàng.

Hần tựa hồ không thể khống chế chính mình hành vi.

Ví dụ như, mỗi ngày đều không tự chủ được đến thư viện ngồi xuống, tự tiện lấy một quyển sách xem, lại xem cái gì đều không vào. Ngẩng đầu, thấy nàng đang im lặng đọc sách, thanh nhả mê người ngồi chính diện. Mắt hơi hơi nhắm, lại phát hiện người ngồi bên cạnh lại là Nguyệt Kỳ, chăm chú nhìn hần.

Trước kia là chịu đựng dạy nàng tự học, cảm thấy việc đó hết sức nhàm chán. Vì sao hiệ tại lại cảm thấy hơi hơi hâm mộ chính mình lúc đó?

Lại ví dụ như, buổi tối, chính hần khó có thể đi vào giấc ngủ.

Luôn như lại buổi tối hôn đó, tại gian tù quần áo (giờ này có lẽ các bác đã hiểu, vâng, anh giả dạng "Bạch Lân" để xem độ chung thủy của chị =.,=), hần ngăn chặn bé con đáng yêu giẫy dụa, gắt gao bắt lấy eo nhỏ của nàng, hung hăng kéo hướng cự vật, gây thịt đều sát nhập, xé rách lá chắn, tinh tế thường

thức cữ vật bị tên khí vây quanh, không ngừng xoắn gập.

Hắn tưởng tượng ngày đó đưa nàng đến bên hồ ngắm cảnh, đem nàng ấn trên mặt đất, tùy ý đùa bỡn.

Nghĩ đến bị nàng truy vấn có thích nàng hay không, vừa nói không thích, nàng liền rơi nước mắt, rơi xuống tay hắn. Nhẹ nhàng vuốt ve nơi đã từng lưu nước mắt của nàng, cảm giác nóng bỏng, vẫn như đang tại nơi đáy lòng.

Vì cái gì chính mình lại vứt bỏ nàng sớm như vậy? Trò chơi sinh đôi, nàng nghĩ ra, hắn liền bởi nàng chơi. Nhìn nàng tựa như rơi vào mạng nhện sống chết giây dựa khiến hắn cảm giác thật thoải mái.

Còn có ngày đó, ở trên sân thể dục, khi hắn nói ra sự thật, nàng giống như bị đá kích thật lớn, gương mặt nhỏ nhắn cố nén nước mắt, cắn chặt đôi môi đỏ mọng, tròn tròn đôi mắt chăm chú nhìn hắn.

Mỗi khi nghĩ đến đây, nội tâm liền phiền muộn.

"Kỳ?" Tiếng nói phía sau kêu gọi hắn hoàn hồn, "**Sớm như vậy anh liền tới tìm em?**"

Nghiêng người ngoái đầu nhìn lại, hắn nhìn đến cô gái mới từ trên lầu chạy hỗn hển xuống dưới lầu, đứng ở đối diện, tươi sáng cười, "**Anh là đến đưa bữa sáng cho em sao?**"

Nhìn xuống bữa sáng trong tay, bất động thanh sắc liếc cửa sổ lầu hai, không có một bóng người. Tao nhả xoay người, hắn vứt bữa sáng vào thùng rác.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Nhắc tới Vương Chiêu Quân, đại gia đều nghĩ tới tứ mỹ nữ cổ đại của Trung Quốc, trong đầu tự nhiên hiện ra "Trăm ngư lạc nhạn, bể nguyệt tu hoa."

..... muốn biết chi tiết về VCQ thỉnh seach gg =.,

Tôi tìm một cái góc ở dãy thứ 3 làm chỗ ngồi, lười biếng tựa vào tường, nhìn đến người thứ 2 bước vào lớp học, mắt không khỏi sáng ngời, một cô gái xinh đẹp đáng yêu đi vào phòng học, một đôi mắt sáng ngời trong veo đưa mắt nhìn chăm chăm tôi, kiểu diễm đi tới bên cạnh tôi, tươi sáng cười, ôn nhu hỏi, "**Mình có thể ngồi chỗ này không?**"

"**Có thể.**" Tôi thân nhiên cười, vui vẻ đáp ứng.

Vào lúc đó, tôi đơn thuần không thể nghĩ rằng chính mình đã trêu chọc phải một cái yêu nghiệt có kiếp sống đào hoa suốt thời trung học.

Là một cô gái nếu gặp một người so với mình còn đẹp hơn, thẳng thắn nói, khẳng định nội tâm sẽ có điểm không thoải mái.

Nhưng là nếu người này yếu như hoa đào trước gió, mỹ mạo tựa như Lâm Đại Ngọc, tôi lập tức hi sinh chính mình thành tù binh.

Một cái mỹ nhân như vậy, đặc biệt nhu nhu nhược nhược như không xương, cần người chiều cổ. Kỳ thật tâm tư kín đáo, sớm đem hết thầy chuẩn bị tốt, chỉ chờ tôi tựa sâu gào vui vẻ hưởng thụ cuộc sống trung học.

Rất nhanh, chúng tôi trở thành bạn tốt ngoài mặt, có chuyện gì đều cùng nhau ở một chỗ.

Trên lớp học cùng nhau vụng trộm viết thư truyền tay, cùng nhau làm thí nghiệm, cùng nhau sáng sớm chạy bộ đến trường, cùng nhau tan học về nhà. Cuối tuần cùng nhau dạo phố mua quần áo, cùng nhau đi siêu thị mua đồ ăn vặt và đồ dùng hằng ngày.

Làm cho tôi khó hiểu là, một cái mỹ nữ hoàn mỹ như vậy, lại không có nam sinh theo đuổi.

Chẳng lẽ nàng xinh đẹp đến mức các nam nhân không có dũng khí? Vẫn là...tôi liếc mắt nhìn bộ ngực của nàng một cái, vùng đất bằng phẳng. Chẳng lẽ trong mắt nam sinh, đáng người so với dung mạo quan trọng hơn sao?

Nghe nói đu đủ có thể nâng ngực, làm tôi mỗi ngày đều đưa một trái đu đủ cho nàng. Nàng cười tủm tỉm nhận, linh hoạt bóc vỏ, trộn lẫn với bơ, để trên mặt bàn. Nhìn một cái bát đầy đủ hương vị như vậy, tôi thêm nhỏ dãi nhân lúc nàng quay đi không chú ý, đem toàn bộ đều ăn vụng rớt.

Dần dần tôi phát hiện, các nam sinh ánh mắt nhìn nàng đều tò mò, còn có các nữ sinh ánh mắt nhìn tôi cũng rất kỳ quái.

Học kỳ sau cha mẹ tôi luôn bận công tác.

Buổi tối một mình trong phòng tối đen là một việc thật khủng bố, nhưng là luôn ở tại nhà người thân thực không tiện.

Sau một buổi học thêm vào thứ Sáu, tôi nước mắt đáng thương oán giận kẻ với nàng chuyện này, nàng nhẹ nhàng xoa đầu tôi, hai tròng mắt thu thủy gọn sóng. **"Như vậy đi, sau giờ học mình không có việc, mình đến nhà cậu ngủ được không?"**

"Vậy nhà của cậu tính sao?"

"Không cần lo lắng, ba mẹ mình trước mắt không sống ở thành phố này."

"Nha? trước đây sao cậu không nói cho mình? Mình đây có thể yên tâm mà đến nhà cậu chơi?" Hai mắt tỏa sáng nhìn nàng.

"Cậu nha, như thế đến quá rối. Thực làm mình lo lắng." Nàng nhún mi, làm bộ dạng thật khó xử.

"Sao vậy? Mình làm gì có hề nhu thuận nghe lời. Không được, mình muốn đi. Cậu đến nhà của mình cũng đã vào. Đúng rồi, mình hôm nay quên mang cái đó, cảm thấy có điểm khó chịu, cậu có mang hay không?" Hạ thân có cảm giác đinh đing ngây ngấy.

Nàng mang ra trong túi sách một cái bọc nhỏ nhỏ, **"Có nha."**

Cầm đến, chạy hướng toa lét, còn không quên quay đầu làm cái mặt quỷ.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36

Mới từ phòng vệ sinh đi ra, tôi đã bị một nam sinh xa lạ gương mặt ửng đỏ đưa một phong thư, còn chưa nói được một câu đã thấy hấn xoay người chạy trốn.

Trở lại phòng học, tôi đặc ý đứng trước mặt Chiêu Quân, **"Vừa rồi có một nam sinh đưa cho mình thư tình nhờ chuyển giao cho cậu nha, để cho mình tới xem."**

"Tường Vy, mình thích bạn thật lâu, mình mong được trở thành bạn trai bạn. Đi? Dĩ nhiên là thư tình của mình nha, oa, hảo vui vẻ." Bỏ nhào vào thân nàng, thoải mái nói, **"Biểu tình thế nào khó coi, được rồi, cậu xinh đẹp như vậy, khẳng định bọn họ chỉ dám trong đầu tưởng niệm cậu."**

Cẩn thận nhìn tờ giấy trên tay, vẻ mặt hưng phấn nói, **"Sống trên đời lần đầu tiên mình được thư tình, nha? Vì cái gì không có địa chỉ? Thật là một nam sinh sợ ý. như vậy mình làm sao biết hấn là ai nha?"**

Giấy viết thư bị nàng lấy đi, "tê" một tiếng xé thành 2 nửa, quăng đến thùng rác.

"Được rồi, cậu đừng khó chịu, cậu bộ dạng xinh đẹp như vậy, những nam sinh không viết thư tình cho cậu, đều là quá mức nông cạn." Thấy nàng rất không cao hứng, tôi thuận miệng an ủi.

"Mình nghe nói, muốn bộ ngực đầy đặn phải được người khác xoa nắn giúp, mà từ nhỏ mình liền không ngủ với mẹ." Lặng yên một hồi, nàng âm u nói.

"Vớ vẩn, mình từ trước đến giờ chưa nhờ mẹ động qua, chính nó tự phát dục."

Mỹ nhân tiếp tục im lặng cúi đầu.

Nhìn không được vẻ mặt của nàng, tôi thở dài nói, **"Được rồi, cậu hôm nay tới nhà mình giúp mình đi."**

...

Về nhà, ăn cơm xong, làm xong bài tập, chúng tôi ngồi trên giường xem tivi.

Nàng trong túi xách lấy ra một gói to, kéo ra bên trong là một bộ nội y.

"Này, cho cậu." Nàng đưa cho tôi.

Tôi hưng phấn cầm lấy, bay nhanh cởi quần áo trên người, mặc vào, đặc ý đào dạt giả học làm người mẫu trước nàng đi qua đi lại.

"Đẹp không?"

"**Ân.**" Nàng đột nhiên quay mặt đi hướng khác.

"Nói mau, không phải là bị dáng người hoàn mỹ của mình mê đảo." Cười đánh về phía nàng, đem nàng ấn ngã trên giường, cảm giác đôi tay của mình chạm vào bộ ngực bằng phẳng.

Mặt nàng chậm rãi đỏ, tôi dùng sức nhéo một cái.

"**A.**" một tiếng hô nhỏ, nàng ôm lấy tôi, cánh tay dùng sức chống đỡ, xoay người đem tôi đặt dưới thân. Tay nàng nhẹ nhàng đặt ở ngực tôi, xoa xoa, một đôi mắt nhìn chăm chăm tôi.

Bị nàng xem có chút ngượng ngùng, tôi giả vờ như muốn ngồi dậy.

"**Đừng nhúc nhích.**" Nàng gắt gao ngăn chặn tôi, "**Một lát là được.**"

Đành phải tùy ý để tay nàng trước ngực tôi chơi đùa.

"**Để sau này người trưởng thành, ta muốn hung hăng chà đạp người.**" Không có biện pháp nhúc nhích tôi thề với trời.

...

Hiện tại kiếp sống trung học của tôi đã qua, ký ức xấu xí cũng được cấp bởi Vương Chiêu Quân.

Tôi bị tên nam nhân nàng giả trang ăn đậu hũ suốt 3 năm trung học, có thể không nghiến răng nghiến lợi sao?

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37

"**Xin lỗi, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được xin vui lòng gọi lại sau.**" Ấn tắt máy, Bạch Kỳ nhú mày, ngón tay thon dài cầm lên văn kiện, trông mắt tối đen lướt nhìn qua xấp giấy.

Hôm nay buổi sáng vô ý thức bước đến dưới cửa sổ ký túc xá của nàng, làm cho hấn đột nhiên rõ ràng tâm ý của mình. Tên khí

(cái trong hoa huyết ạ =.,=)

quá mức tốt đẹp, làm cho thân thể hấn tham luyến không thôi. Chính là thân thể khát vọng làm cho hấn mặc danh kỳ diệu nhận ra không ít chuyện.

Muốn đem nàng ăn một lần nữa. Thanh âm hung ác nơi đáy lòng gầm rú.

Nhưng là, hiện tại hấn tìm nàng không được, ảo não nhắm lại hai con mắt.

"**Kỳ.**" Cửa mở không tiền động, Nguyệt Kỳ đem đến trước mặt hấn một phần văn kiện, "**Khoa văn cùng khoa tin thứ 7 tuần sau tiến hành hữu nghị, đây là thư của bọn họ, anh mau xem qua.**"

Nàng xem hấn nhắm mắt dưỡng thần, khuôn mặt tuấn nhã, mũi cao ngất, môi lại hơi mỏng.

Nàng cúi đầu như bị mê hoặc, nhẹ nhàng bao trùm môi mỏng của hấn, vươn lưỡi liếm liếm cánh môi.

Cảm xúc này, là Tường Vy? trong hấn có một mảng xúc cảm ngày càng rõ nét.

"**A...**" Hô nhỏ, nguyên nhân là vành tai của hấn bị một cánh môi hung ác cắn, gây lát, thân hình nhỏ bé khóa ngồi trên người hấn.

Một tay nhỏ bé che khuất đôi mắt hấn, một tay khác khấn cấp thoát ra quần áo, vừa lòng nhìn đến cự vật của hấn ngẩng cao đầu, búng hai chân chính mình, làm cho gây thịt đâm vào cơ thể của mình, một đường thông suốt đến chỗ sâu nhất của nàng.

Loại cảm giác này....Hấn hơi thất thần, không đúng, không phải Tường Vy.

Thân hình mềm mại nữ tính chủ động đang đưa trên người hấn, cao thấp di động, qua lại xoay quanh cự vật của hấn, miệng nhỏ nhắn phun lên âm thanh rên rĩ, "**A...Kỳ...anh giỏi quá....sáp em thật thoải mái...Dùng sức....chính là nơi đó...A...**"

Căn bản không phải Tường Vy!

Hắn hung hăng đẩy tay nàng, rút ra cự vật, nhìn thấy mặt thủy, nội tâm cảm thấy ghê tởm. Nhìn trên đất Nguyệt Kỳ quần áo không chỉnh tề té ngã trên mặt đất, rút ra khăn tay, cẩn thận lau chính mình.

(Ặc, cứ tưởng tốt bụng đưa cho ẻm lau =.,=)

Hắn đè nén xuống cảm tình mệnh môn mãnh liệt, thấp giọng hung ác cảnh cáo, "**Sau này, rời xa tôi một chút. Tôi không nghĩ gặp lại cô.**" Đáy lòng vô tình bỏ sung nói, nếu không lần sau, tôi sẽ không bỏ qua cho cô dễ dàng như vậy.

"Thùng thùng thùng." Sau 3 tiếng đập, cửa bị mở ra.

Phượng Húc đứng ở cửa nghẹn họng trân trối nhìn cảnh tượng hỗn loạn bên trong, "**Thật xin lỗi, tôi đến không đúng thời điểm...**" Lời còn chưa dứt, lại thấy Nguyệt Kỳ cúi đầu rung rức tông cửa đi ra.

Hắn lắc đầu, hơi hơi thờ dãi, lại một cô gái bị Bạch Kỳ làm tổn thương.

Đi vào, nhìn trên bàn văn kiện hỗn loạn, nhặt lên xem, "**Khoa văn cùng khoa tin cùng hợp tác quan hệ hữu nghị?**"

Bạch Kỳ sửa sang quần áo, nghe nói như vậy, giống như có chút suy nghĩ, môi mỏng nhẹ nhàng mở ra, "**Chủ trì là ai?**"

"Hiện tại chưa có."

"Vậy làm cho Tường Vy đến đảm nhiệm đi."

"A? Cô bé có thể làm sao?"

"Nói là hội học sinh quyết định, không phục bảo cô ấy đến tìm mình."

Này là một sự tình thật sự làm cho người ta chờ mong a!

Hắn hơi cười, lúc đồng tiền có thể so với cảnh xuân ba tháng rực rỡ chỉ có hơn chứ không kém, nội tâm có nỗi lo lắng nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38

Giữa trưa tan học, tôi về nhà ăn cơm.

Cơm đặt trên bàn, mẹ đột nhiên hỏi, "**Tường Vy, buổi chiều con đừng đi học, ngủ một lát, rồi mẹ đưa con đi thẩm mỹ viện làm tóc.**"

Tôi đang ăn lại bị nghẹn, vẻ mặt khó xử, "**Nhưng là...**"

"**Không nhưng nhị gì hết, mẹ nói đi là đi.**" Mẹ đập bát cơm xuống bàn, kết luận.

Tôi khẽ thờ dãi một cái, buông ra bát đĩa, có chút oán giận không biết làm sao. Rõ ràng là mình đi xem mắt, mẹ thế nào mà so với mình còn chờ mong hơn, cũng không để ý tâm tình con gái mình như thế nào.

...

Mọi ngày không có thói quen ngủ trưa, đột nhiên được nghỉ ngơi, làm cho tôi không ngủ được, nhìn đèn treo trên trần nhà, suy nghĩ không mục đích.

Học trường, hẳn mới có bạn gái. Tin này tựa như một con đĩa cứ bám riết lấy tôi, phiền cái thân.

Bạn gái của hắn tên là Nguyệt Kỳ. Con đĩa đột nhiên cản, tôi bưng tỉnh, mới vừa rồi mình đang nghĩ cái gì a?

Trên đầu giường có con thỏ bông, này là lễ vật Vương Chiêu Quân đưa cho tôi.

Buổi tối sẽ cùng hắn gặp mặt. Né 3 năm, cuối cùng vẫn không tránh khỏi.

(đoạn trên thật tra trong bản convert ý là anh vừa đến đưa thỏ nghịch chị nhưng ta thấy hơi vô lý nên sửa)

Buồn rầu nhắm mắt, nhẹ nhàng thở một hơi. Chỉ bằng hết thấy ân oán đêm nay làm rõ đi!

..

Buổi tối 6 giờ tôi đứng do dự ở trước cửa nhà hàng, dưới chân như dính dính, làm sao cũng không thể di chuyển, cúi đầu nhìn chân, cảm giác được một cơn gió nhẹ thổi vào mặt.

"A di hạo, cháu là Vương Chiêu Quân." Âm thanh trầm thấp dễ nghe truyền vào lỗ tai, một đôi giày màu trắng đập vào mắt, nội tâm hơi run lên.

"Tường Vy." Hắn đi đến trước mặt tôi, nhẹ nhàng nói, "Em thật xinh đẹp."

Đôi mắt tôi có điểm nờ, không khỏi đem đầu cúi thật thấp, nội tâm 1 lần lại 1 lần nói: "Tường Vy, người không phải hận hân nghiêng rung nghiêng lợi sao? Không phải muốn nguyên rủa chết hân, không phải đã quyết định nói rõ ràng với hân sao?"

Tôi chớp chớp mắt, cắn răng hung hăng ngẩng đầu, nhìn đến một đôi mắt ôn nhu nhìn mình, ở trước mặt tươi sáng mỉm cười. Hơi thất thần, bộ dạng hân vẫn phong hoa tuyệt mỹ như vậy.

...

Hắn không đợi tôi hoàn hồn, kéo tay tôi hướng bên trong đi.

"Mẹ." Tôi giãy dụa quay đầu, hướng cứu viện duy nhất gọi.

"Di vừa rồi đã ra ngoài." Hân gắt gao nắm tay tôi, dùng sức kéo tôi đến ghế lô có đèn mờ mịt.

"Cậu...nơi này chỉ có hai chúng ta sao?"

"Ngaoan, ngồi đây." Hân trước đem tôi ấn xuống sofa. Rồi mới đi đến đối diện, tao nhã ngồi xuống.

"Tường Vy." Một đôi mắt xinh đẹp giống như trước kia nhìn chăm chăm tôi, trong ánh mắt xẹt qua một mảng kinh diễm, rồi lại là dày đặc thống khổ, **"Em thất ước."** Nửa ngày hân âm u mở miệng.

"Em không có đến nơi chúng ta ước định khi lên đại học. Hơn nữa, em còn thay số di động, đổi số QQ (*y!h TQ), không liên hệ với anh, không theo anh gặp mặt, không cùng bạn bè cũ họp lớp, em...là trốn anh sao?"

Lời nói của hân như một mũi tên sắc bén, chiếu vào tim tôi.

Tôi giống như con thỏ bị kích động nhảy dựng lên, giọng nói hơi cao, **"Vậy thì sao? Cậu lừa tôi suốt 3 năm, chẳng lẽ tôi còn muốn mỗi ngày bị lừa gạt sao?"**

Thanh âm của tôi run nhẹ, **"Bị gạt suốt 3 năm còn chưa đủ, chẳng nhẽ 4 năm đại học còn muốn tôi tự mình dâng lên cửa, bị cậu giỡn chơi sao?"**

"Em nói cái gì? Anh đâu có lừa em chuyện gì." Biểu tình bi thương hiện lên trên mặt hân.

"Cậu là con trai, lại lừa tôi coi cậu là nữ, làm cho cậu thành bạn tốt của ôi suốt 3 năm... cậu ăn đậu hũ của tôi lâu như vậy, cậu không phải luôn cười tôi ngốc, tôi bị cậu xoay đến chóng mặt?" Có chút tự giễu mở miệng hỏi lại, tôi không nhìn hân, cố gắng bình tĩnh tâm tình đang bị kích động.

"Anh chưa từng nói anh là nữ a..." Hân hơi kinh ngạc, **"Tường Vy, chẳng lẽ em cho rằng anh là nữ?"** Nụ cười hiện lên trên khuôn mặt xinh đẹp của hân.

"Câm miệng." Tôi thẹn quá quát.

Bàn tay tiếp xúc hầu kết nam tính, bộ ngực bằng phẳng, nhéo một cái.

"Tường Vy." Hân ôn nhu mở miệng, **"Lần đầu tiên nhìn thấy em, anh đã nhất kiến chung tình..."**

Tiếng chuông thanh thúy dễ nghe vang lên, "Thật xin lỗi, tôi có điện thoại." Tôi đứng dậy đến bên cửa sổ, ấn nút nghe máy.

"Tường Vy, là mình, đây là di động của Phụng Húc...ngô. Đi ra chỗ khác không cần quấy, ha..." Thanh âm khàn khàn, hơi hơi tiếng thở dốc truyền tới.

"Ân, là mình." Gia vờ như không nghe thấy bọn họ đang làm cái gì.

"Phụng Húc...ha...để cho em nói, thứ 7 tuần sau viện của chúng ta...muốn...cùng khoa tin tổ chức tiệc tối hữu nghị...ngô...để cậu làm chủ trì." Thanh âm đứt quãng nói.

"Vì cái gì? Mình có thuộc hội radio của trường đâu? Hơn nữa, mình đang đi thực tập." Nhíu mày, tôi có chút bất mãn.

"Đây là...hội học sinh quyết định...nói...nếu bà không hài lòng...phải đi tìm...Bạch Kỳ...A..." Điện thoại của mình bị cắt đứt.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39

Trong một phút sơ xuất, chúng tôi lại thành cái tư thế này.

Tôi thoải mái nằm trên sofa, đầu gối lên đùi hắn, nhìn Chiêu Quân hơi hơi cúi đầu, một đôi mắt hoa đào chứa đầy ẩn tình chăm chú nhìn tôi, làm cho người ta mê say.

Hai người câu được câu không nói chuyện phiếm, không khí rất hòa hợp.

"Nói cách khác, em với hội trưởng học sinh Bạch Kỳ đã từng có quan hệ, hắn muốn nhân dịp này chinh em?"

Đúng vậy, ngày đó hắn rõ ràng đã nói, "Tôi chán ghét cô, sau này không cần xuất hiện trước mặt tôi."

(đọc đến đây mình chợt ghét con nhỏ nv chính đề sợ =,= TMD)

Là tôi chạy thoát, nghe theo lời hắn, không bao giờ xuất hiện trước mặt hắn.

Nhưng là hắn chơi chưa đủ, lại tới tìm tôi gây phiền toái.

Tâm nam nhân như kim đáy biển, thật không biết hắn suy nghĩ cái gì.

Nghĩ vậy, nội tâm nổi lên một trận cay đắng, hắn như vậy là muốn chế cười mình sao! Hắn lại nghĩ ra trò chơi mới mẻ gì nữa?

Nhưng là lần này, tôi không nghĩ bởi hắn chơi.

"Sớm biết phiền toái như thế, còn không bằng thực hiện ước định của chúng ta, cùng ăn cùng uống..." Phiền nào vô tận trong vô ý thức nói ra.

Nhìn thấy sắc mặt hắn đen một chút, tôi lè lưỡi làm mặt quỷ, kéo ra một cái tươi cười xin lỗi.

"Không muốn đi tìm hắn, liền làm theo suy nghĩ của mình, đừng làm cho hắn xem thường em." Âm thanh khàn khàn mê người phát ra từ đôi môi đỏ mọng.

Hắn còn nhìn tôi, nói, **"Tường Vy, tin tưởng anh, em sẽ là người chủ trì tốt nhất."**

"..." Tôi không nói gì, nội tâm như ăn mật trở nên ngọt ngào, hắn vẫn như vậy hiểu biết tôi nha!

"Anh sẽ giúp em." Lời nói của hắn làm tôi an tâm, tựa như mèo nhỏ tự vào người hắn, nhớ lại thời gian trung học tốt đẹp.

"Có cậu làm bạn bè thật tốt." Tôi cười ngọt ngào, ngón tay thuận ngực hắn vẽ mấy vòng, vụng trộm ăn đậu hũ.

Nghe âm thanh cười dễ nghe của mỹ nhân, tôi đem nay muốn: đem nay thấy được hắn thật tốt!

Ngày trước mình vì cái gì trốn gặp mặt hắn? Mục đích của mình đem nay là cái gì?

"Tường Vy." Tay hắn nhẹ nhàng vuốt mặt tôi, mang đến cảm giác tê dại làm cho tôi thoải mái, **"Anh vẫn làm bạn của em."**

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 40

Tựa vào ghế, nhìn Tường Vy đứng trước cửa, phiền muộn nhiều ngày trong lòng bỗng biến mất vô trung, một cổ đói khát nảy sinh làm cho hắn có chút khẩn cấp.

Nàng quả nhiên đến đây

Nội tâm có chút đắc ý, nàng tựa như Tôn Ngộ Không không biết tự lượng sức mình, vô luận giãy dụa như thế nào đều không thoát khỏi lòng bàn tay hắn.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của bé yêu cúi đầu, chu miệng lên, làm bộ dạng ủy khuất.

"Em đến rồi." Hắn đè nén xuống ưu tư của mình, giả bộ không biết gì hỏi, **"Em có việc gì tìm anh sao?"**

Nước mắt bé yêu giọt trên đất, biến mất không thấy.

Ánh mắt của hắn tối sầm lại, hy vọng có thể cảm nhận một lần nữa cảm giác ấy, cự vật dưới thân cũng thoáng ngẩn dẫu, hắn phải điều chỉnh tư thế.

"Là liên quan đến hữu nghị vào thứ 7 tuần sau." Nàng ngẩng đầu, mắt đẹp thẳng tắp nhìn hắn, kiên định nói, **"Mong hội học sinh hủy bỏ quyết định này."**

Hắn nhẹ nhàng cười, có vẻ như không biết làm sao nói, **"Tường Vy, đây là chuyện đã quyết định."**

"Quyết định này là của anh." Con mồi cũng không ngốc.

Hắn hơi cười, tránh ánh mắt nàng, chậm rãi nói, **"Tường Vy, em có biết, trên thế giới này, muốn có được cái gì thì phải trả giá tương ứng với nó?"**

Nàng có chút không hiểu, **"Anh muốn cái gì?"**

Vấn đề này, rốt cuộc cũng hỏi. Đáy lòng hắn rỗng. Tôi nghĩ muốn em!

"Em." Hắn nhìn nàng ngoéo ngón tay thon dài, **"Em lại đây."**

Nàng tựa hồ không tin vào tai mình, vẻ mặt kinh ngạc.

"Nhanh chút lại đây." Hắn có chút không kiên nhẫn nói.

Nàng chậm rãi bước từng bước đến trước mặt hắn.

"Lại đây, ngồi lên đùi anh." Hắn ra lệnh.

Nàng chần chờ nhìn lên đùi hắn, lóng lánh không che được cự vật đã dựng lều trại.

"Anh chỉ muốn ôm em." Hắn ôn nhu tươi cười.

"A.." Nàng thét một tiếng kinh hãi, bị hắn hung hăng kéo ngồi trên thân. Thân thể mềm mại bao trùm trên thân hắn, cự vật không để ý cách một lớp vải đè ở chỗ tư mật của nàng.

"Không cần." Tay nhỏ bé để trên ngực hắn.

Tay lớn bắt lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, nhắm ngay đôi môi đỏ mọng tưởng nhớ đã lâu hung hăng cắn xuống. "Ngô..." Nghe được tiếng nàng đau hô, hắn giảm bớt lực đạo, đầu lưỡi linh hoạt nhân cơ hội tiến vào trong miệng nàng, không ngừng hút chất lỏng ngọt ngào.

Tay kia nhanh chóng cõng ra áo nào, tay bắt lấy no đủ dùng sức bóp vài cái, nhón tay nhẹ nhàng hướng nhụy hoa mà niết, nhìn hoa đào không chịu nổi đùa bỡn, bộ dạng run rẩy, hắn vừa lòng nở nụ cười.

Mở ra đùi đẹp của nàng đang khóa mình trên người hắn, nơi tư mật bởi vì không có quần lót cho, trực tiếp đối mặt cùng cự vật của hắn, theo cái hôn của hắn, hoa dịch theo đó chảy ra, dính lấy cự vật của hắn, làm chỗ hai người dính dính hoạt hoạt.

"Em không chịu nổi đi? Tiểu lăng lo." Hắn lời nói hàm hồ, găt gao dây dưa nàng, rất kiên nhẫn an ủi nàng, "Dâm thủy chảy nhiều như vậy."

"Ngô...không cần." Nghe được hắn nói, nàng bắt đầu giãy dụa. Hoa huyết chạm nhẹ cự vật, mang đến trận tê dại.

"Thật sự là lăng lo dâm đảng." Hắn gầm nhẹ, thẳng lưng hung hăng vọt vào tiểu huyết của nàng, gây thịt tựa hồ bị nụ hoa ẩm áp bao lấy, tinh tế tăng tăng nụ hoa mềm vuốt phẳng cự vật.

"Ngô...thật dễ chịu." Hắn thờ dài một tiếng, ngẩng đầu hơi hơi hí mắt. Khoái cảm mất hồn như vậy, tựa hồ như ăn được đồ ăn bao lâu đã thấy trong mộng.

Tay bắt lấy eo nhỏ của nàng, cao thấp di động thân hình, tiểu huyết gấp trí lưu luyến rời khỏi cự vật, một ngum một ngum đóng mở, rồi lại rất nhanh nuốt vào toàn bộ cự vật thô to nóng bỏng, thẳng tắp đánh sâu vào tử cung.

"Em muốn bề gãy anh sao? Tiểu lăng lo." Một ngum ngậm hoa đào phần hồng của nàng, dùng sức hút. Nghe được thanh âm yêu kiều của nàng, cự vật càng thêm hung ác đâm mạnh vào tiểu huyết, thỉnh thoảng xảy ra làm tiểu huyết theo phản xạ gắt gao co rút lại.

"Ngô...ha...ân...học trường...nhẹ chúng...nhanh chóng bị anh...làm hư..." Nàng trốn không thoát, chỉ có thể tiếp nhận cự vật từng cái đâm sâu vào, cảm nhận từng cái gây thịt đâm vào hoa tâm, một sóng lại một sóng tê dại lần lượt ập tới.

"Tiểu lăng lo, làm hư em!" Hắn giữ chặt thắt lưng nàng, tốc độ nhanh hơn, cự vật trướng lớn một vòng hung hăng đâm vào tiểu huyết, quy đầu để ở sâu trong tử cung, hung hăng bắn dịch trắng vào khắp ngõ ngách bên trong.

...

"Ngô." Bạch Kỳ âm u chuyển tình, trước mặt một mảng tối sẫm.

"Lại là mộng sao?" Nét mặt tuấn tú nổi lên một mảnh thần nhiên.

Hắn thân thủ hướng phía dưới sờ soạng, lại một mảnh ướt át.

Tường Vy, hẳn dưới đáy lòng âm thầm thề, em làm tôi đêm nay gặp mộng xuân. Chờ em trở về cầu tôi, tôi nhất định phải làm em 3 ngày 3 đêm không xuống được giường!

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

Tối hôm qua một đêm yên giấc, sáng nay tâm tình sáng khoái tôi đến trường sớm. mỉm cười đi vào phòng học.

"**Cậu...**" Tôi trợn mắt há hốc mồm khi thấy người ngồi cuối lớp, "**Chiêu Quân?**" tôi thật không thể tin vào mắt mình.

"Hi, Tường Vy!" Hắn đứng dậy, tự tiểu phi tiểu nhìn tôi, hơi cười cười, "**Anh là giáo viên thực tập mới, tên Vương Chiêu Quân, mong em sau này giúp đỡ nhiều hơn.**"

...

Những ngày sau, tựa như kiếp sống trung học, hai chúng tôi mỗi ngày đều dính lấy nhau. Lúc đi học, hẳn chuyên chú nhìn tôi giảng bài, tan học, hẳn chăm chỉ chấm bài cho học sinh.

Buổi tối, hẳn kéo tôi đi vào một phòng học trống, cất bước lên bục giảng, đôi mắt đẹp ẩn tình, khóe môi tao nhã tạo đường cong chu lên hé mở, "**Tường Vy, thời điểm em lên làm chủ trì thì đứng giống anh, hai chân khép lại, đôi tay rũ xuống, đôi mắt nhìn phía vách tường không cần tập trung nhìn bất cứ ai,...**"

Dưới sự chỉ đạo của hắn, tôi rất nhanh nắm được một ít bản lĩnh của người chủ trì.

"Giọng nói của em rất hay."

Hai má có điểm nóng lên, nội tâm như nở hoa.

Không khí trong phòng đột nhiên trở nên rất kì quái, tôi hơi cúi đầu, không dám nhìn thẳng mặt hắn.

"**Tường Vy.**" Âm thanh trầm thấp tiếp tục nói, "**Kỳ thật...lần đầu tiên gặp em, anh đã nhất kiến chung tình...**"

Tiếng chuông thanh thúy uyển chuyển vang lên, "Uy? Thanh Oánh?" Tôi tiếp điện thoại, "Trong trường học có việc gì sao?"

"**Tường Vy, Phượng Húc bảo tôi nói bà một tiếng nhanh chút quay lại, đã nhiều ngày diễn tập không thể thiếu bà.**" Thanh Oánh bên kia vui vẻ kêu la, "**Nhanh chút trở về, tôi nhớ bà.**"

"**Tôi cũng nhớ bà.**" Tôi mỉm cười, đã lâu không ăn hiếp cô gái nhỏ này.

"**Tôi biết bà đang suy nghĩ cái gì, bà không bắt nạt được tôi đâu.**" Nàng đắc ý dào dạt nói, "**Tường Vy, tôi chuyển ra ngoài ở.**"

"A?"

"Bởi vì Phượng Húc thuê một căn nhà gần trường ở, tôi muốn dọn qua đó." Nàng vui sướng tuyên bố.

Tôi khẽ lắc đầu, một cái tiểu bạch thỏ thuần khiết đáng yêu cứ như vậy bị sói lớn tà ác phúc hắc ăn trọn.

"Được rồi, vậy phải thường xuyên về thăm tôi nha!" Làm cho tôi nhìn xem bà bị hấn ăn như thế nào.

"Hảo, vậy bye bye."

Cắt điện thoại, ngẩng đầu nhìn nữ nhân cười, "Cậu vừa rồi nói cái gì?"

"Anh.." Hấn vừa mở miệng, tôi liền phi thân đến bên cạnh hấn, **"Minh phải trở về diễn tập a."**

"Nhưng là, luyện tập đã nhiều ngày, mình có chút lo" Đôi tay đặt trước ngực hấn, véo nhẹ, cố ý ăn đậu hũ. Lầm bầm lầm bầm không cho hấn nói.

"Nếu không, cậu đi cùng mình đi?" Ý nghĩ lạ đột nhiên hiện ra trong đầu.

"Hảo." Hấn vui vẻ cười.

Tôi có chút hoảng hốt, nụ cười của hấn phong tình vạn chủng nở rộ như hoa, xinh đẹp động lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Vừa về đến nhà được 2 ngày, tôi từng nghĩ đến trăm ngàn lời nói ác ý làm động tâm tình.

Tâm tình tôi nhớ mãi không quên về Bạch Kỳ, về việc hấn làm tôi thống khổ, vì hấn mà người tiều tụy, cơm nước không tiêu.

Nhưng là tôi vẫn không thể ngờ rằng, mình có thể hưng phấn tâm tình nhảy nhót như vậy, lại chỉ muốn thật nhanh quay về trường học.

Tôi nghĩ, bọn họ làm sao cũng không nghĩ được, thật ra tôi lại rất cảm ơn quyết định này của bọn họ.

Bởi vì, chẳng phải Chiêu Quân khen giọng tôi rất hay sao!

...

Lúc chúng tôi trở lại trường học sắc trời đã tối muộn.

Thừa dịp bảo vệ không chú ý, tôi kéo hấn bay nhanh vào cửa, một đường chạy thẳng vào lầu 2 ký túc xá.

"Chiêu Quân, đây là phòng ngủ của mình. Minh ngủ nơi này, cậu ngủ bên giường Thanh Oánh đi." Tắm rửa xong, tôi thoải mái trèo lên giường.

"Tường Vy, mình đã trở về!" Một tiếng hô to, Thanh Oánh hùng hổ phá cửa xông vào, nhìn đến nam nhân đứng đằng sau tôi, nàng có chút kinh ngạc đứng nguyên tại cửa.

"Nhĩ hảo, Thanh Oánh. Anh là Vương Chiêu Quân." Hấn tươi cười nói.

Thừa dịp hấn đi tắm, Thanh Oánh đến gần tôi thì thầm bên tai, "Bà như thế nào lại mang tên đàn ông trở lại?" Thanh Oánh ngạc nhiên nói.

"Bà nhìn kỹ đi, hấn xinh đẹp như vậy, trông giống đàn ông sao?" Tôi cười cười điểm nhẹ lên trán nàng.

"Tường Vy." Nàng bỗng nhiên ôm chặt tôi, "Thấy bà vui vẻ như vậy tôi rất mừng."

"Ân." Tôi cũng ôm chặt nàng.

"Vậy tôi đi trước, Phượng Húc đang chờ." Nàng vẫy vẫy tay, lén lút nói thầm, "Chẳng lẽ thật là con gái? Tôi đây lần sau về nhìn lại xem."

...

Tường Vy đã quay lại, nghe được tin này Bạch Kỳ mừng rỡ, nàng chung quy đã ngoan ngoãn quay lại.

Tại đây, nàng có thể trốn nơi nào?

Nhìn đồng hồ treo tường, đã 12 giờ, hắn ôn nhu cười, khó có thể kiềm chế tâm tình, hắn quyết định trước tiên đi gặp nàng.

....

Ánh trăng rọi vào làm hắn nhìn rõ hết căn phòng, ánh sáng từ một tầng lụa mỏng manh bao trùm trên thân hai bé yêu. (vâng, là 2 bé ạ =,=). Tường Vy nhỏ nhắn nghiêng người bám vào nam nhân bên cạnh, một tay khoát lên trước ngực bằng phẳng của hắn, một cái đùi đẹp đặt trên bụng, tư thế ngủ làm váy cuộn cuộn nổi lên, lộ ra viên mông đáng yêu tròn tròn xinh xinh. Nam nhân hơi nghiêng người, tay lớn bao trùm bên trên mông.

Lúc Bạch Kỳ tiến vào từ cửa sổ, đập vào mắt chính là cảnh tượng nồng đậm gian tình như vậy.

Mới có mấy ngày, nàng liền hồng hạnh xuất tường? (*ngoại tình)

Hắn bình tĩnh nhìn tư thế ngủ bất nhã của nàng, hai tròng mắt tối lên ẩn hiện cơn sóng gió động trời, hắn hận không thể tiến vào hung hăng bắt nàng ra mà chà đạp.

Hắn nheo lại tròng mắt, nhìn đến Tường Vy đang ngủ mông lung lấy tay đè bộ ngực bằng phẳng, nghe được nàng vô ý thức nói mơ, "Mĩ nhân nhi, đến đây, làm cho gia ôm một cái nào."

Cố gắng đè nén nội tâm đang tức giận, hắn xoay người rời đi.

Một đôi mắt tựa hoa đào dưới ánh trăng nhẹ nhàng mở ra, nhìn bóng dáng người kia rời đi, tay nhẹ nhàng kéo ra Tường Vy đang nằm trong lòng, tay lớn thuận mếp giường tiến vào trong chăn nhẹ nhàng lôi kéo, một cái quần lót trắng nõn có chút ẩm ướt.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43

Dưới thân có thân hình ấm áp, tôi thuận tay xoa bóp, "**Ngô..**" Âm thanh trầm thấp truyền vào tai.

"**A? Chiêu Quân?**" Tôi giật mình mở mắt, nhìn đến hắn lông mi giật giật vài cái mở ra hai tròng mắt nghiêng đầu nhìn tôi, "**Buổi sáng tốt lành, Tường Vy.**"

Tay trắng nõn như ngọc của hắn đặt trên không trung vờn vai một cái, chu môi ngáp.

"**Thỉnh đem đùi ngọc của em ly khai.**" Hắn liếc mắt tôi một cái.

"**Ngô...thật ngượng ngùng, hôm qua mình ngủ ở giường của mình, không biết tại sao liền tới bên này...**" Tôi giống như bị bóng nhảy vội xuống giường, khúm núm nhìn biểu hiện của hắn, cẩn thận giải thích.

Bất luận trước kia thế nào, hiện tại đã biết mĩ nhân nhi là nam, sẽ không cùng hắn ngủ chung một giường.

Là anh đem em ôm tới, nội tâm hắn nói nhỏ.

"**Không có gì, giường của anh cũng là của em.**" Hắn nhìn tôi một cái.

"**Àn, vốn là giường của mình, mình nghĩ lúc nào ngủ cũng được.**" Tôi giả ngây giả dại coi như không biết ý tứ của hắn.

"**Được rồi, mình phải đi tập diễn.**" Tôi bay nhanh vệ sinh cá nhân, đổi quần áo thích hợp.

"Anh đi cùng em"

...

Khi chúng tôi đến sân vận động, nhìn mọi người đều bận rộn công tác, không ai quan tâm đến hai người chúng tôi.

Lần đầu tiên đứng sau cánh gà, tò mò nhìn mọi người bận rộn chuẩn bị, trong lòng rất là kích động.

Xa xa nhìn đến Phượng Húc đi tới, vẻ mặt xin lỗi, nói nhỏ với tôi, "**Tường Vy, em bị hủy bỏ tư cách.**"

"**Vì sao?**" Giống như một chậu nước lạnh đổ xuống đầu tôi.

"**Này...đây là Bạch Kỳ quyết định, cậu ấy nói em vẫn không đến diễn tập, không tôn trọng người khác lao động, liền thay người.**" Về mặt của hắn rất là khó xử.

Yên lặng không nói đi xuống dưới, một bước một bước hướng bên ngoài đi ra.

Bỗng nhiên nghe tới âm thanh khuếch đại truyền tới, "**Bây giờ mời người chủ trì lên sân khấu.**"

Theo phản xạ quay đầu, nhìn đến một đôi tuấn nam mỹ nữ lên trên đài, Bạch Kỳ một thân màu trắng với một vị nữ sinh tóc dài mặc lễ phục xinh đẹp, xem ra là một đôi kim đồng ngọc nữ.

Hai trông mắt hắn như vô tình nhìn qua tôi bên này, thân nhiên liếc mắt một cái.

Tôi đột nhiên nhớ tới lời nói trước đây hắn nói với tôi, "**Tường Vy, tôi chán ghét cô.**"

Thì ra đại thiếu gia hắn còn trên tôi chưa đủ, muốn mượn lần chủ trì này xem bạn gái mới của hắn, hắn bên ngoài phong lưu khoái hoạt cười ngăm tôi bên này thương tâm rơi lệ.

Nhưng tôi thương tâm sao?

Vì chuyện này lạm dụng chức quyền, đem tôi xoay quanh người, chỉ để thỏa mãn tư dục của mình?

Thật là một chuyện buồn cười.

Trước mặt bỗng tối đen, tay lớn mang theo áp lực che mắt tôi, âm thanh trầm thấp dán bên tai tôi, "**Tường Vy, đừng nhìn, có anh bên cạnh em.**"

Đẩy tay hắn ra, tôi nhắm mắt xoay người tiến vào trong lòng hắn.

Như vậy, tôi cái gì đều không cần, cái gì đều không muốn.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: (h)

Tôi bị Chiêu Quân bế lên, bước nhanh ra khỏi sân vận động.

Tôi gắt gao ôm vai hắn, đầu chôn trước ngực, ngửi thấy hương thơm tự nhiên trên người hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn nhẹ nhàng cợt cợt, nhẹ nhàng nói, "**Chiêu Quân, mình muốn uống rượu.**"

Thế là hắn đưa tôi đến một quán bar thuê một phòng. Sau khi cẩn thận đem tôi đặt trên sofa, háng đứng dậy mở một chai rượu vang, rót vào ly rồi đưa cho tôi.

Nhận lấy cái ly đồ tươi xinh đẹp ướt át, ngửa đầu một ngụm uống cạn, đầu lưỡi ban đầu cảm nhận được vị ngọt, tiếp theo nhận được cảm giác hơi cay cay, như cảm giác hắn cho tôi vậy.

Nước mắt không chịu sự khống chế rơi xuống, vô tận thất vọng cùng hối hận tập kích tâm trí tôi.

Hận chính mình nhận thức im lặng.

...

"**Tường Vy.**" Hắn ôn nhu nhẹ nhàng gọi tên tôi, ngồi xuống cạnh tôi, ngón tay thon dài lau đi những giọt nước mắt trên má, nhìn tôi một lần uống sạch ly rượu khiến hai má hồng hồng, đôi mắt đẹp điểm toàn men say.

Hắn đoạt lấy bình rượu trong tay tôi, "**Em say rồi.**"

"**Không có.**" Mạnh miệng phản bác, đứng dậy vờn một tay đặt ở bộ ngực bằng phẳng, một tay muốn đoạt lại rượu.

"**Ngô...**" Trên bụng có một vật cứng rắn ma sát, tôi khó chịu cự quật.

"**Đừng nhúc nhích.**" Hắn đè lại tôi, không cho tôi lộn xộn.

"Ô..." Tôi bắt đầu khóc, một tay dùng sức nhéo lấy nhũ hoa của hắn, " **Cậu không thích mình...cậu không cho mình động, cậu luôn bắt nạt mình. Ô...hiện tại cậu lại muốn bắt nạt mình...**"

Nhanh chóng cởi ra áo hắn, nhìn bộ ngực trắng nõn, bắt đầu lau bầu, " **Vẫn chưa trưởng thành sao? Không thể, để mình mát – xa một chút, chúng nó nhất định sẽ biến lớn.**"

Tay nhỏ bé mềm mại nắm hai bên ngực, nhẹ nhàng vuốt ve, nhìn chúng nó không chịu nổi chà đạp ở không khí run nhẹ, tôi mở ra cái miệng nhỏ nhắn vươn đầu lưỡi khẽ liếm mát.

Một đôi tay lớn bắt tri bắt giác cởi ra quần áo của tôi, một tay không cam lòng hiện lên trên một bên no đủ, đầu tiên là ôn nhu xoa nắn, thỉnh thoảng ngón tay chạm lấy nụ hoa đào, mang đến cho tôi từng trận tê dại.

"**Không cần...**" Đẩy ra tay hắn, đôi môi đỏ mọng tiến tới xương quai xanh chậm rãi lưu luyến hút, nhẹ nhàng cắn, bất chợt ngừng đầu nhìn đôi mắt hắn như thu thủy gọn sóng, men say chọc người.

Tay lớn xoẹt qua bụng, tách ra cây cối rậm rạp, đi vào bụi hoa, thuận hoa huyết búng nhẹ nhẹ, mang đến cổ cảm giác tê ngứa.

"**Ngô...**" Tôi không nhìn được rên rỉ, cảm nhận được ho huyết khẩn cấp truy đuổi tay hắn, quỳ rữ mời gọi.

"**Tường Vy.**" Hắn ngừng đầu hôn môi tôi, đầu lưỡi linh hoạt truy đuổi cái lưỡi thơm tho, chỉ bạc trong suốt theo khe miệng chậm rãi chảy xuống.

Khó nhìn được viền mộng ở trên bụng hắn ma sát, mật dịch từng chút rỉ ra oa huyết, theo từng cái ma sát mà dính trên bụng hắn. Dưới thân cự vật càng cường tráng, dư tợn đầy gân xanh xông ra, kêu gào muốn tiến vào cơ thể tôi.

Nhìn thấy vết hôn ngân trên cơ thể hắn ban này đã biến mất, tôi bắt đầu ngâm xương quai xanh của hắn một lần nữa cắn xuống.

Hắn nắm chặt eo nhỏ, nhắm ngay tiểu huyết dùng sức kéo xuống, gây thịt hung hăng sát nhập tử cung.

"**Ngô...**" Hai người cùng nhau kêu rên, tôi há miệng, đưa mặt áp vào lòng hắn rên rỉ, cảm giác được cự vật cực đại thao tiểu huyết nhỏ nhắn.

Tiểu huyết không ngừng khép mở co rút lại, tiết ra càng nhiều mật dịch bôi trơn cho kẻ đang xâm nhập.

"**A...**" Một tiếng thét chói tai, hắn hung hăng đứng dậy đặt tôi xuống dưới, một cái đùi ngọc bị nhắc lên, hắn ngồi chồm hổm, cự vật gắt gao cắm trong thịt huyết, đột nhiên nâng lên động tác làm cự vật đâm càng sâu.

"**Tường Vy**" Âm thanh trầm thấp của hắn hơi chút khàn khàn, không ngừng ca ngợi, "**Bảo bối của anh, em thật đẹp, tiểu huyết thật mát hôn, kẹp thật chặt chẽ, một ngậm một ngậm mà hút...**" Cự vật ở hoa huyết tùy ý ma sát, mỗi lần rời được một chút lại mạnh mẽ đâm vào, không ngừng dùng quy đầu treu chọc, tạo ra từng sóng khoái cảm mãnh liệt.

"**Ngô...Ha...A...Ân...thật thoải mái...**" Gắt gao ôm lấy hai vai kiện mỹ của hắn, cảm giác được cự vật vui đùa tại hoa huyết khiến toàn thân tê dại mềm mại, cố gắng nâng lên bộ ngực sữa, theo nhịp ra vào không ngừng nảy lên đưa tới trước mặt hắn.

Hắn một ngậm ngâm lấy một bên hoa đào nở rộ, tinh tế nhắm nháp, dùng răng nhẹ nhàng cắn phệ.

Gây thịt ở tiểu huyết hung mãnh đánh sâu vài, 3 nông 1 sâu. Khi thì chuyển hướng nhắm ngay một chỗ thịt mềm mà đâm chọc, huyết thịt không ngừng co rút lại, không ngừng cắn cự vật, mật dịch theo từng đợt co rút làm lấy dính trên cự vật.

"**Bảo bối, em tả sao, mật dịch ẩm áp ướt áp lâm tại gây thịt của anh, khiến anh cảm thấy đục tên đục tử...**" Hắn hơi rút ra cự vật đem tôi bế lên, một đôi đùi ngọc mềm mại vô lực quán lấy thất lưng hắn, càng làm cho cự vật của hắn dễ dàng xâm nhập tiểu huyết ướt sũng, hung hăng đưa đây.

Tự thể như vậy làm cự vật vào càng sâu, mỗi lần tiến vào đều chạm vào cửa tử cung mềm mại, hơi hơi đau đớn trộn lẫn hỗn tạp tê dại lan tràn toàn thân.

"**Không cần...sắp bị anh làm hư...**" Tay nhỏ bé để ở ngực hắn hơi dùng sức, bị đâm sâu làm cho càng khó chịu.

"**Bảo bối nhi...anh yêu em...**" Hắn nói không ngừng, "**Làm cho anh hảo hảo cảm thụ em...**" Hắn ôm chặt lấy tôi, mỗi lần đều dùng hết sức đâm mạnh tới nơi sâu nhất.

"**Ngô...thật sự...không cần...**"

"Bảo bối nhi..."

.....

Tiếng rên rỉ cùng thờ dốc đàn vào nhau cùng một chỗ tại bên trong ghé lỗ mờ mịt vẫn chưa tan.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45

Hắn đứng ở trên đài, ánh mắt vẫn nhìn nàng, tham lam nhìn khuôn mặt thanh tú của nàng.

Nhưng là, lúc ánh mắt hắn nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng nhiên trắng bệch, nội tâm hắn đột nhiên đau xót. Nhìn đến cô xoay người nhào vào trong lòng nam nhân khác, nội tâm giống như bị hung hăng đâm một đao, khó nhịn đau đớn.

"Đừng đi..." Đấy ờng hắn có thanh âm chưa xót kêu lên, " Là do anh muốn kích thích em một chút, xem nội tâm em rốt cuộc có anh hay không..."

Nhưng là tứ chi cứng ngắc, như thể nào cũng bất động, chỉ có thể nhìn thấy giai nhân bị người khác bế lên, dần dần đi xa.

Hắn, giống như đã làm một việc không thể tha thứ.

Một trận mồ hôi, trước mặt hắn bỗng trở nên tối đen, chờ hắn khôi phục, thân ảnh hai người kia đã sớm biến mất.

Ném trong tay bản báo cáo, nghiêng ngả lao đảo chạy xuống đài, nội tâm Bạch Kỳ chỉ có duy nhất một ý tưởng, nhất định phải tìm được nàng!

.....

Ông cha ta từng nói, xúc động là ma quỷ.

Còn nói, rượu sau loạn tình.

Hai câu này thật sự rất không sai!

Con người một khi bị kích thích mãnh liệt, sẽ làm ra việc mất đi lý trí, ngoài dự đoán của mọi người.

Thời điểm sáng sớm tinh lại, toàn thân đau nhức không thôi, xương cốt đều ê ẩm khiến tôi phải thấp giọng rên rỉ. Dưới thân là một thân hình cứng rắn, đôi tay dịu dàng vuốt ve da thịt bóng loáng như tơ tằm, một đôi mắt hoa đào hơi thanh tỉnh uy khuất nhìn chăm chăm tôi.

"A..." Một tiếng thét chói tai bị tôi khó khăn nuốt vào, tôi nhìn hắn mắt hơi hơi phấp phỏng, ký ức của tôi hôm qua như nước lũ lan tràn ra:

Tôi hôm qua tôi uống rất nhiều rượu vang, hắn hảo tâm tôi đoạt cốc của tôi, rồi tôi thuận theo đem hắn đè trên sôpha, rồi.... Liên như con hổ đói bỏ nhào vào ăn luôn hắn.

"**Tường Vy...**" Hắn âm u mở miệng, "**tối qua...**"

"**Tối hôm qua là một việc ngoài ý muốn.**" Tôi vội vàng cắt ngang lời nói rồi rời khỏi thân hình của hắn, nhìn bên cạnh lộn xộn quần áo tìm cái của mình mặc vào, "**Chiều Quân, chúng ta liền coi như chưa có chuyện gì xảy ra được không?**"

Phía sau không hề động đậy, tôi im lặng quay lại nhìn hắn chu môi, giọt nước mắt nóng hổi theo đôi mắt xinh đẹp của hắn chảy ra, Từ xa nhìn lại, như bức tranh mỹ nhân ai oán, làm cho người ta không khỏi xót xa.

"**Tường Vy.**" cúi đầu nức nở bằng âm thanh làm cho người ta mất hồn, "**Em là đang rũ bỏ trách nhiệm với anh sao?**"

Tôi về mặt hắc tuyến, loại sự tình này nữ nhân cần chịu trách nhiệm?

"**Tối hôm qua, em phá tằm thân xử nam của anh, làm một lần rồi lại một lần..**" Nhìn đến ánh mắt hoài nghi của tôi, hắn uy khuất mở miệng.

Giống như có đạo sét đánh xuống dưới, tôi mặt đỏ tới mang tai vội vàng che miệng hắn. Bỗng thấy long ba tay hơi ngứa, đầu lưỡi của hắn trong lòng tay tôi nhẹ nhàng vờn ra liếm.

Vội vàng rút tay, ở quần áo của hắn lau hai lần, lau đi nước miếng của hắn.

"**Tường Vy.**" Hắn còn ôn nhu nhìn tôi, "Anh lần đầu thấy em liền nhất kiến chung tình

(* tình yêu sét đánh)

, chúng ta ở bên nhau ba năm lại có chút hiểu lầm, nhưng bây giờ lại quay về bên nhau, tu thành chính quả."

"**Em..**" Áp úng nói lại bị hắn cắt ngang, "**Tường Vy, anh yêu em.**"

"Em có biết điển cổ chim nhạn của Chiêu Quân sao?"

"Ân."

"Bởi vì chim nhạn này xinh đẹp động lòng người, Chiêu Quân đã yêu phải nó vào ánh mắt đầu tiên. Nhưng là, nó lại chưa từng chú ý đến chính mình. Biết nó đặc biệt thích thanh âm trong trẻo vui mừng, vì thế hấp dẫn lực chú ý của nó, Chiêu Quân mỗi ngày khổ luyện nhạc khí, đơn độc trông mong sẽ có ngày nó nhìn đến mình..."

Nghe thấy âm thanh dễ nghe của hân giảng giải, nước mắt không chịu khống chế mà rơi xuống.

"Chiêu Quân." Nhào vào trong ngực hân, khuôn mặt nhỏ nhắn chôn trước ngực, đem nước mắt chùi trên lồng ngực bóng loáng.

...

Chúng tôi bàn bạc xong, chuân bị hồi ký tức xá thu dọn hành lý, trở về nhà.

Đào mất một cái chúng tôi về tới ký túc xá, tôi lấy ra cái chìa khóa, mở cửa ra đi vào.

Đột nhiên, một cái tay lớn siết chặt miệng tôi, đem tôi kéo vào phòng ngủ, một chân bay nhanh đá tới cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 46

"Ngô..." Một tiếng kêu đau đớn, tay người này bị tôi cắn.

"Tường Vy." âm thanh dễ nghe mang một tia khàn khàn ở bên tai tôi nhẹ nhàng kêu.

"Học trưởng?" Tôi thoát khỏi tay hân, xoay người lùi hai bước, ve mặt khiếp sợ nhìn hân. Mới một đêm không thấy, hân trở nên thật tiêu tụy, môi mỏng có chút khô nứt, một đôi mắt đỏ chùng quanh có quầng thâm, những sợi râu nhỏ lún phún mọc trên cằm. Hân thê nhưng lại trở nên chặt vật như vậy!

"Tường Vy, nghe anh giải thích." Hân mở miệng, tay lớn tưởng bắt lấy tay tôi, theo phản xạ tôi tránh.

Đôi mắt của hân hiện lên nét bi thương, môi mỏng có chút run rẩy, "Tôi hôm qua, nghe được em trở về, anh lập tức tới tìm em, lại nhìn đến em cùng nam nhân khác ôm nhau mà ngủ. Sau đó, anh mới nhờ Phương Húc đến nói với em như vậy, những việc mà em thấy, đều là anh thử em. . . Tường Vy, Nguyệt Kỳ làm chủ trì chỉ là tạm thời thay thế cho em chưa trở về. . . Anh, anh luôn muốn chờ em trở về, cùng em chủ trì tiệc tối."

Tôi chuyên chờ hân nói xong, giọng nên một cái tinh quang mỉm cười, nói, "Anh quên? Hôm đó ở sân thể dục anh nói, anh chán ghét tôi, không muốn nhìn thấy tôi."

Tạm dừng một chút, "Vẫn là, anh lại đang diễn trò sao? Lại muốn dùng khổ nhục kế? hay mỹ nhân kế?"

"Anh. . . không có." Hân vội vàng giải thích.

"Tôi không thích nghe." Tôi đánh gãy lời nói của hân, kiên quyết nói, "Bạch Kỳ học trưởng, tôi vĩnh viễn quên không được anh nói câu kia, tôi đáp ứng anh rồi đi, vì cái gì anh còn muốn trêu chọc tôi? Là do tôi là cái nữ sinh thật bình thường, không hiểu 36 kế, cũng chơi cùng anh không đủ! Mọi anh không cần nữa làm phiền cuộc sống của tôi!"

"Tường Vy." Thân thủ của hân nhanh chóng bắt được tôi, hai tay gắt ga đem tôi ôm ở trong lòng, "Anh yêu em."

Bị vây kín khiến tôi khó thở, tôi hét to một tiếng, "Chiêu Quân (mệ, bạn ghét con này vãi ==)

Một tiếng "tê" cửa bị mở ra, Chiêu Quân vọt vào, "Buông cô ấy ra!" một quyền đâm vào thắt lưng của hân.

Thừa dịp hân đau rút tay về, Chiêu Quân kéo tôi vào trong ngực hân.

"Có đau hay không?" Tôi quá sợ hãi nắm lên tay hân, tỉ mỉ xem lại rồi nhẹ nhàng thả ra một tiếng.

"Bạch Kỳ học trưởng." Nhìn đến thắt lưng bị đau của hân, ánh mắt bi thương muốn chết, tôi tiến vào trong ngực Chiêu Quân, nắm chặt tay hân, bình tĩnh mở miệng, "Kỳ thật, anh chỉ là muốn xem tôi bộ dạng dẫy dụa, hiện tại tôi là người đầu tiên đi lệch sự mong muốn muốn của anh, nên anh cảm thấy thất bại, cho nên không nghĩ buông tay."

“Buông tha tôi, cũng là buông tha chính anh đi.” Tôi khẩn thiết đề nghị.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

- *Editor: Lục Nặc*

Đồng một tiếng, thân hình thon dài của Bạch Kỳ hơi lung lay, hần nhanh tay muốn bắt lấy thứ gì đó nhưng lại bắt vào khoảng không, cả người ngã nhào ra đất.

Đây... là đáp án của cô?

Tôi hơi kinh ngạc, quay đầu nhìn Chiêu Quân, nhìn thấy ánh mắt sùng nịnh và tín nhiệm của hần. Buông tay Chiêu Quân ra, tôi bước nhanh đến bên cạnh Bạch Kỳ, tay ngọc sờ trán hần, nóng kinh người.

Chiêu Quân đi tới đỡ hần lên giường, sau đó quay người vào nhà vệ sinh lấy một cái khăn mặt ướt đưa cho tôi, “Anh đi mua thuốc”. Nói xong xoay người rời đi.

Tôi để khăn ướt lên trán Bạch Kỳ, lấy ghế đặt cạnh giường rồi ngồi xuống. Nhìn gương mặt anh tuấn của hần, khe thở dài một cái: quả nhiên là khổ nhục kếp!

Nhìn đôi quầng thâm đen xỉ ở mắt có thể khẳng định tối hôm qua hần không ngủ, ở trong này một đêm, chẳng qua không biết tại sao thức đêm mà lại phát sốt... thật sự là làm khó hần, vì treu đùa tôi mà phải chà đạp thân thể mình như vậy.

Tôi thất thần nhìn mặt mày như họa của hần, khuôn mặt tuấn tú, chuyện quá khứ cứ một màn rồi lại một màn hiện lên trước mắt tôi.

Không ai có thể quên được, tôi cũng vậy.

Mọi người luôn nói, khi người bên cạnh mất đi người ta mới biết được họ quý giá như thế nào nhưng riêng tôi lại cảm thấy phát hiện ra điều đó là lúc đối mặt với nhau.

Giống như hiện tại vậy, đã từng trả giá cho tình cảm chân thật, cho những lúc mê muội không suy nghĩ, tất cả đều khắc sâu trong đầu, những gì đã trải qua giờ nghĩ lại đều biến thành một phần tư vị hạnh phúc, tất cả rầu rĩ buồn bực đều đặt hết trong lòng khiến tôi hô hấp có chút khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

- *Editor: Lục Nặc*

Thở dài, mạnh mẽ đè nén tâm tình uể oải xuống, nhớ tới lần vụng trộm tối hôm đó đã lưu lên quần lót trắng nõn dấu ấn xử nữ. Tôi đứng dậy đi đến giường của mình, bàn tay lần xuống dưới đệm tìm kiếm, lần trước tôi đã cất nó ở chỗ này... giờ lại không còn nữa? Tôi hoảng hốt, cẩn thận tìm thử một lần nữa, vẫn một mảnh trống trơn.

Quả nhiên đã không còn.

Không biết đã bị ai cầm đi.

Thanh Oánh hay Bạch Kỳ?

Tôi đứng im, kỷ niệm duy nhất không còn, trừ bỏ đoạn trí nhớ giữa tôi và hần thì còn lại cái gì?

Nhưng mà, đoạn trí nhớ này, có thể tồn tại được bao lâu?

...

Cô cứ đứng như vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn cúi xuống.

“Tuòng Vi” hẳn vui sướng kêu lên, nhìn thấy cô, nội tâm lo lắng đều hóa thành hư không, nhưng mà tại sao cô ấy không nhìn mình? Nội tâm hẳn lại bắt đầu lo lắng.

Cô lấy hết dũng khí ngẩng đầu lên nhìn hắn, cái miệng nhỏ nhắn phun ra những lời nói ngọt ngào: “Em nhớ anh, học trưởng”.

Nghe vậy, hắn mừng như điên, vội vàng mở miệng, rất chân thành và thâm tình: “Anh cũng nhớ em”.

Nhưng bé yêu lại giống như không nghe thấy, đôi mắt hồng hồng, giọng nói cũng thấp xuống: “Nhưng anh đã nói anh chán ghét em, không muốn gặp lại em”.

Tim co rút lại, hắn nhìn cô chăm chú rồi nói: “Anh.. là anh lừa gạt em”. Thở phào nhẹ nhõm, hắn chậm rãi giải thích.

“Nhưng em nghe nói học trưởng có bạn gái mới rồi”. Nước mắt trong suốt của cô theo khóe mắt chảy xuống.

“Bởi vì... em không đến tìm anh” hẳn vội vàng giải thích, muốn thấy rõ biểu tình của cô, nhưng làm thế nào cũng không thể thấy rõ được.

“Học trưởng, anh có biết, em khổ sở như thế nào không?” nghe thấy giọng nói nức nở vô cùng đáng thương, nội tâm hắn sinh ra một tư vị khó có thể hình dung, tựa như rất đau lòng.

“Tuòng Vi...” hẳn mở miệng, có chút bất an, giống như sắp có chuyện đáng sợ sắp xảy ra.

“Em quyết định nghe lời anh nói, rời khỏi anh, từ nay về sau sẽ không xuất hiện trước mắt anh nữa”. Cô đánh gãy lời nói của hắn, dùng lời nói như trăm đĩnh chặt sắt, ánh mắt sáng ngời kiên quyết, không một chút lưu luyến quay mặt rồi đi.

Đừng đi, trong nội tâm hắn liều mạng kêu, trong miệng lại không thể nào phát ra được âm thanh gì. Chỉ có thể tro mắt nhìn cô nhào vào ôm ấp một người con trai khác.

“Bạch Kỳ học trưởng, em không muốn chơi trò chơi với anh. Anh cảm thấy em rất mới mẻ cho nên mới đau khổ dây dưa như vậy mà không muốn buông tay đúng không?”. Bé yêu trốn trong ngực người khác, âm u nói với hắn, “Thả em đi, cũng là giải thoát cho chính bản thân anh”.

...

Cay đắng mỉm cười, trong nội tâm có một giọng nói không ngừng giải thích: “Tuòng Vi, em biết không? ở trong lòng anh, em với những người con gái khác không giống nhau, em là tồn tại đặc biệt”. Nhưng ngoài miệng lại không nói lên lời.

Cứ như vậy nhìn cô đi xa, hắn có chút lo lắng, không ngừng hét lớn tên của cô: “Tuòng Vi...”

Bạn đang đọc truyện *Tuòng Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49

- *Editor: Lục Nặc*

Trong nông lung, có một bàn tay nhẹ nhàng đặt khăn nóng lên trán hắn, lát sau lại lấy khăn lạnh xuống, rồi một lần nữa đặt khăn nóng lên trán cho hắn.

Thật thoải mái, Tuòng Vi. Hắn nhẹ nhàng than thở, trong lúc mơ màng, vươn tay gãi gao bắt lấy chủ nhân bàn tay nọ, thế nào cũng không chịu buông ra.

Bắt được tay cô hắn liền yên tâm. Đáy lòng dâng lên cảm giác an toàn, có thể cảm nhận được bản thân càng ngày càng vùi sâu vào trong bóng đêm.

...

Vừa mới vào cửa tôi tròn mắt há hốc mồm nhìn Bạch Kỳ, vừa rồi chạy sang phòng bên cạnh lấy một chút nước nóng mà hắn đã nắm chặt tay Chiêu Quân, coi như bảo bối ôm khư khư trước ngực, làm thế nào cũng không chịu buông tay, hô hấp dần dần vững vàng.

Lại nhìn tới Chiêu Quân, đôi mắt hoa đào hơi nheo lại, nhìn Bạch Kỳ ngủ yên, không hề nghe thấy tiếng bước chân của tôi.

Ánh sáng mặt trời ngoài cửa sổ chiếu lên thân thể bọn họ, ánh sáng hoàng kim nghịch ngợm rơi trên vai mang đến cảm giác thật ấm áp, tôi im lặng nhìn một màn này, buông cốc nước trong tay ra, thích thú thưởng thức cảnh đẹp ý vui trước mắt mình.

Sói-lão sư nhìn bạch thỏ-đồ, cảnh đam mỹ này không biết có bao nhiêu kích động đâu.

Nhất định tôi sẽ bị mọi người phi nhỏ, ác nữ làm người ta chán ghét. Tự giễu một hồi, thật ra Chiêu Quân là một người rất tốt nhưng mà sáng nay thấy Bạch Kỳ như vậy, tôi thật sự... không muốn buông tay. Chẳng nhẽ tôi thật sự phải làm ác nữ? Nếu như vậy kết cục nhất định là chết không được tử tế? Sinh mệnh rất đáng quý đây...

“Tường Vĩ” giọng nói từ tính trầm trầm đánh gãy suy nghĩ miên man của tôi, mỹ nhân hoa đào quay đầu lại, vút cho tôi một cái mị nhãn xinh đẹp vô cùng đem hồn của tôi câu lên tận trời rồi “Lấy nước cho anh”

“Vâng” tôi ngoan ngoãn đem cái cốc cho hắn, hồn nhỏ vẫn đang vui vẻ trên bầu trời.

Chiêu Quân rút cánh tay trong lòng Bạch Kỳ ra. “Ngô...” sau một tiếng kêu rên bất mãn và kinh hoàng, Bạch Kỳ mở mắt ra, đôi tay bỏ nhào vào không trung.

“Uống thuốc đi” Chiêu Quân đưa cho hắn thuốc hạ sốt vừa mua, Bạch Kỳ đang mê mang nhận lấy cốc nước, rất nghe lời uống thuốc, uống xong thuốc còn vờn đầu lưỡi liếm liếm miệng cốc xong mới đưa cho Chiêu Quân.

“Uống xong rồi thì nằm xuống nghỉ ngơi một chút đi” bị giọng nói dịu dàng của mỹ nhân dụ dỗ lừa gạt, Bạch Kỳ nghe lời nằm xuống, đôi mắt có chút mơ hồ nhìn Chiêu Quân, môi mông khê ním, giống như rất bất mãn nói: “Tôi muốn Tường Vĩ giúp tôi”.

“À” Chiêu Quân tùy tiện đưa cho hắn một con thỏ bông.

Bạch Kỳ nhận lấy, gất gao ôm vào trong lòng, khoe môi nhếch lên, bộ dạng rất hạnh phúc, dần dần ngủ say.

Tôi khiếp sợ chứng kiến một màn này, Bạch Kỳ trẻ con đáng yêu, Chiêu Quân dịu dàng săn sóc chiếu cố chu toàn... trong bầu không khí ấm áp này, tôi giống như một người dư thừa. Một chút uể oải lóe lên trong lòng tôi, làm cho tôi có chút khổ sở cúi đầu, chu miệng lên, cho đến lúc một đôi giày trắng noãn hiện lên trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50

- *Editor: Lục Nặc*

Tôi vờn chân, hung hăng giẫm nát chân phải của hắn. Hắn nơi nơi trên hoa ghẹo nguyệt, giờ lại còn muốn câu dẫn Bạch Kỳ. Mũi chân dùng sức soay một cái, ở trên chiếc giày trắng noãn hiện lên một dấu chân đen xì.

Thu chân lại, hơi chột dạ vụng trộm nhìn hắn, trong đôi mắt hoa đào xinh đẹp phong lưu hiện lên một tia hòa hoãn, tôi chậm rãi không dấu vết lùi về phía sau, gất gao chú ý nhất cử nhất động của hắn.

“À...” tay nhỏ bé nhanh chóng che miệng lại, ngăn cản một tiếng hét chói tai, tôi bị hắn bế lên, lúc đầu óc còn đang choáng váng thì đã bị bế tới nhà vệ sinh.

“Hừ”, sau khi buông tôi ra, mỹ nhân tà ác mỉm cười, “Bây giờ, nên chịu trách nhiệm vì hành động vừa rồi của em đi”.

“Đừng mà” dế con bé nhỏ đáng thương nhìn hắn, hi vọng có thể nhận được chút đồng tình.

“Tiểu bảo bối, đến...” hắn dịu dàng dụ dỗ lừa gạt.

Giống như bị trúng thuốc mê vậy, tôi đi đến trước mặt hắn, ngẩng đầu lên, nhìn dung nhan tuyệt đẹp càng ngày càng gần, môi mông ấm áp mềm mại chu lên bao trùm lấy đôi môi của tôi.

“Chiêu Quân...” tôi vừa mở miệng, đầu lưỡi linh hoạt liền trượt vào, dây dưa với đầu lưỡi của tôi, không ngừng càn quét, vuốt ve khoang miệng tôi, mang đến từng trận khoái ý tê dại.

Tay hắn đặt lên một bên hông của tôi, cách một lớp quần áo vuốt ve, “Da của em thật mịn màng bóng loáng”. Hắn rút đầu lưỡi về, thờ nhẹ lên môi tôi, “Thật ngứa...” bị hắn sờ như thế, tôi cảm thấy bên hông có chút ngứa, nhin không được bắt đầu gãi dụi, xoay tới xoay lui nghĩ muốn thoát khỏi kiềm chế của hắn.

“Tường Vĩ” dục vọng trong mắt hăng bùng lên. Tay hắn sờ lên viền mông của tôi, hung hăng ép tôi dán lên thân thể hắn, cự vật cứng rắn uy hiếp đặt lên bụng dưới của tôi.

“Không...” người tôi dán sát vào hắn, không nhúc nhích được, ngẩng đầu lên, nhắc nhở hắn, “Bạch Kỳ còn đang ở bên ngoài. Chúng ta không thể làm vậy. Giờ vẫn là buổi sáng” tôi bắt đầu nói năng lộn xộn.

“Tuồng Vĩ” một đôi mắt hoa đào chăm chú nhìn tôi, chu môi hé mở, “Anh không nhìn được”. Một cái tay tiến vào trong quần bò của tôi, dán lên da thịt chặn rãi lần xuống phía dưới, cảm giác lạnh lẽo dán lên da thịt làm tôi hơi hơi run run.

“Không được... ngô...” gắt gao che cái miệng nhỏ nhắn lại, nhìn hắn cầu xin. Cảm giác được ngón tay thon dài xuyên qua cây cối rậm rạp đi vào nơi tư mật, vô cùng chuẩn xác tìm được trần châu, nhẹ nhàng dịu dàng vuốt ve.

“Ha... ĐỪNG... tối hôm qua...A~” làm lâu như vậy, thân thể tôi còn đang bủn rủn, thậm trí tiểu huyết còn hơi đau nhức. Trong lòng muốn nói nhưng miệng lại không nói lên lời, tiếng rên rỉ đứt quãng từ trong miệng phun ra, hô hấp dần dần trở lên dồn dập dày đặc.

“Hắn ngủ say rồi, ban nãy uống thuốc cảm cúm và thuốc hạ sốt, thuốc đó còn có tác dụng giúp ngủ sâu”. Hắn dán lên tai tôi nhẹ nhàng nói, ngón tay vẫn đặt lên chân châu, xoa ấn vuốt ve dồn dập, không cho tôi thời gian thở dốc, khoái cảm vô tận từ ngón tay hắn truyền đến trần châu của tôi, làm cho tôi bất tri bất giác vận vẹo hạ thân theo động tác của hắn, hòa theo sự trôi chảy đùa nghịch ấy.

Một ngón tay khác hướng đến tiểu huyết của tôi, chạm đến xuân lộ đang róc rách chảy ra.

“Em chuẩn bị tốt rồi”. Hắn cười nhẹ, rút ngón tay ra, nhanh chóng cởi quần của hai người, bế tôi lên, cự vật cọ sát bên ngoài hoa huyết không ngừng ma sát, lấy dính xuân lộ dư thừa, càng ngày càng trở lên ướt đầm, mang đến từng trận ngứa ngáy.

Tay hắn nắm lấy mông nhỏ, để tôi giữa vào vách tường gạch men sứ trơn bóng, gây thịt nhấm ngay hoa huyết, “Phốc” một tiếng đâm sâu vào bên trong.

“Ngô...” thỉnh linh bị đứt vào làm cho tôi kêu lên một tiếng đau đớn, hoa huyết hơi sưng đỏ không chịu nổi trôi chọc, xoắn chặt lại, cảm giác bụng trướng lên khiến tôi cảm thấy không thoải mái.

“Chiêu Quân, ha...” hắn rút cự vật ra rồi lại hung hăng đâm vào, đánh sâu vào bên trong hoa tâm của tôi, tạo ra một trận ma ngứa khó nhịn. Tư thể hiện giờ càng làm cho gây thịt đâm vào càng sâu, dễ dàng hôn lên cửa tử cung. Hai đùi đẹp của tôi gắt gao vòng quanh bờ eo khỏe mạnh của hắn.

“Tiểu bảo bối của anh, có thoải mái không?” hắn hỏi, cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng của tôi, ngang nhiên quăn lấy đầu lưỡi không ngừng hút vào. Cự vật dưới thân đâm chọc mạnh mẽ, không ngừng rút ra đâm vào, hung hăng va chạm khắp mọi góc ngách trong nội huyết.

“Tiểu huyết của em thật gấp gáp, gắt gao cắn anh, không ngừng hút anh, muốn nuốt toàn bộ gây thịt của anh vào sao?” gây thịt ở trong cơ thể chín nóng một sâu tiến vào, hoa dịch ẩm ướt từ chỗ hai người ân ái không ngừng bắn ra, tung tóe trên mặt đất. Hắn cắn vành tai của tôi, nói những lời dâm dăng.

Thân thể bị hắn ôm chặt, mỗi khi cự vật hung hăng đâm vào đều bị hắn dùng sức kéo xuống, làm cho gây thịt tiến vào càng sâu. Lưng bị đặt lên vách tường lạnh lẽo, bị hắn va chạm kịch liệt lại càng dán sát vào.

“Xin anh... ngô... A... Ha...” bên trong cơ thể sắp đạt tới cao trào, cự vật của hắn lại không nhanh không chậm, làm cho tôi ngứa ngáy khó nhịn chủ động hòa theo động tác của hắn, cái miệng nhỏ nhắn phun ra những lời cầu xin tha thứ.

“Xin anh cái gì? Cự vật của hắn trôi đùa nơi thịt huyết mẫn cảm, thờ gấp hỏi.

“Xin anh cho em... nhanh một chút... Ô... Nơi đó muốn...” lời nói dọa người như vậy mà tôi vẫn không biết liêm sỉ nói ra, xấu hổ muốn chết, hai tròng mắt híp lại, nhìn đến cái gương trước mặt. Trong gương, nơi hai người giao triền cùng một chỗ, động tác ân ái dâm dăng không chịu nổi.

“A...” gây thịt hung hăng đâm vào chỗ thịt huyết mẫn cảm, không ngừng ma sát, mang đến từng trận tê dại khoái cảm làm tôi dục tiên dục tử ngứa đầu lên, nhưng ánh mắt vẫn ngấm nhìn chính mình trong gương. Hai gò má đỏ ửng, ánh mắt mê muội ướt át, kiều mị, tiếng rên rỉ khàn khàn theo khóe miệng tràn ra, tiểu huyết phía dưới đôi mắt khó nhịn, một ngum một ngum cắn nuốt gây thịt dữ tợn.

“Ngô...” một cổ xuân dịch từ hoa tâm chảy ra, phun lên quy đầu, một cổ rồi lại một cổ không ngừng cọ rửa cự vật của hắn.

“Tiểu bảo bối, em đạt cao trào rồi, Tuồng Vĩ của anh”. Hắn vui vẻ nói. Gây thịt càng dùng sức đâm vào, nhiều lần đánh lên tử cung của tôi.

“Ha...” tôi dồn dập thờ dốc, vừa mới tiết qua thân thể cảm thêm nắn cảm, để hắn trôi đùa như thế, toàn thân mềm nhũn, cái miệng nhỏ tham lam liếm mút cự vật.

Càng ngày càng gấp gáp đâm vào, gây thịt càng ngày càng trở lên thô to, gắt gao hôn lên tử cung, một lần lại một lần giống như súng máy đánh lên tử cung của tôi, bạch dịch nóng bỏng làm cho tôi run rẩy, giữa hai chân chảy ra càng nhiều xuân nước.

Bạn đang đọc truyện *Tuồng Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51

- *Editor: Lục Nặc*

Tôi run rẩy nhận lấy trực dịch, cảm giác được tinh dịch nóng bỏng kịch liệt bắn vào trong cơ thể, kích thích ra càng nhiều xuân nước.

Một lát sau, tôi dần dần khôi phục lại, buồng hai chân vẫn đang vòng quanh hông hấn xuống, có chút khó khăn đứng trên mặt đất, hai chân truyền đến cảm giác mỏi nhừ.

Tôi đẩy hấn ra, đỡ lấy tường, hoa huyết kẹp lại chặt chẽ để không cho chất lỏng bên trong tràn ra ngoài. Hấn lấy giấy vệ sinh, ngồi xổm xuống, ôn nhu dịu dàng lau cho tôi.

“Đừng nhìn” tôi có chút ngượng ngùng, một tay cướp lấy giấy trong tay hấn nhanh chóng lau chùi hạ thân rồi mặc lại quần áo.

Tôi có chút lo lắng, tối hôm qua hấn cũng bắn vào trong, tôi còn chưa uống thuốc tránh thai.

“Vừa rồi anh có mua luôn thuốc tránh thai”. Hấn giống như nhìn thấu tâm tư của tôi, lấy tay vuốt tóc tôi, chân thành nói: “Tường Vi, anh muốn em sinh con cho anh nhưng không phải bây giờ. Con gái uống thuốc nhiều không tốt cho sức khỏe, sau này việc tránh thai cứ để anh lo”.

Nghe được hấn nói như vậy giống như có dòng nước ấm chảy qua nội tâm. Từ hồi mới học trung học, hấn vẫn đối xử rất tốt với tôi, những lúc xảy ra chuyện đều sẵn sàng chu đáo. Phúc đức ba đời nên kiếp này tôi mới có thể gặp được hấn.

Nắm chặt tay hấn, tôi ngửa đầu nhìn đôi mắt hoa đào ôn nhu, “Chiêu Quân, em... thật có lỗi”.

Thật sự có lỗi. Em từng không muốn gặp lại anh, uống phí tình cảm chân thành anh dành cho em. May mắn anh không buông tay, cách xa vạn dặm tìm em cho bằng được.

“Còn nữa, em thích anh”. Thận trọng thổ lộ, cảm giác được trong lòng run nhẹ nhẹ, đây là lần thứ hai tôi thích một người.

Lần đầu tiên thổ lộ, Bạch Kỳ làm tổn thương tôi, làm tôi khổ sở thương tâm, bây giờ... Tôi gấp gấp nhìn chăm chú đôi mắt hoa đào của hấn, cẩn thận quan sát mỗi một biểu tình nhỏ của hấn.

Mỹ nhân xinh đẹp nở nụ cười giống như trăm hoa đua nở, xuân ý dạt dào.

“Tường Vi, anh yêu em, vẫn luôn yêu em”. Hấn dịu dàng tuyên bố, giọng nói tựa như tiếng suối chảy róc rách, tựa như một giọng nói thần thánh tiến vào trong lòng của tôi, trong đôi mắt hoa đào tất cả đều là sự dịu dàng, như gió thu ấm áp tràn đầy nhu tình bao phủ lấy tôi.

...

Từ trong nhà vệ sinh đi ra, Bạch Kỳ vẫn đang ngủ say, hô hấp đều đều vững vàng chứng tỏ hấn ngủ rất sâu. Đôi tay ôm chặt con gấu bông vào trong lòng, trên mặt hiện lên một nụ cười thần nhiên.

Tôi rón rén đến gần, sờ lên cái trán của hấn, đã bớt nóng, thuốc ban nãy uống đã có tác dụng rồi.

Xoay người nhận lấy thuốc và nước Chiêu Quân đưa tới, uống vào, “Chúng ta thu dọn đồ rồi đi thôi”.

“Được”. Hấn không hỏi gì, vui vẻ đáp ứng.

Tôi đặt chuông báo thức đến 12 giờ, nhẹ nhàng đặt xuống đầu giường Bạch Kỳ. Đợi đến buổi tối hấn tỉnh lại có thể từ cửa sổ rời đi, không làm ảnh hưởng tới bữa tiệc tối mai.

Chiêu Quân thu dọn xong đồ đạc đi ra cửa chờ tôi.

Nhìn thoáng qua Bạch Kỳ, cảm nhận được khổ sở trong lòng, đoạn thời gian vui vẻ khi ở bên hấn hiện lên trong đầu tôi, tôi đã mất đi hấn, hoàn toàn mất hấn. Hấn không bao giờ thuộc về tôi nữa. Hiện tại mỗi người sẽ có một cuộc sống riêng của mình.

“Tạm biệt Bạch Kỳ. Mỗi tình đầu của em”. Nhẹ giọng nói lời tạm biệt, xoay người, không chút lưu luyến đi ra ngoài, đi tới tình yêu mới của tôi.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

- *Editor: Lục Nặc*

Lúc trở về nhà thời gian vẫn còn sớm, hai người tay trong tay đi dạo phố, thỉnh thoảng lại nhìn nhau cười, nhìn mỹ nhân cười sùng sĩnh, lòng tôi ngọt ngào như đang ăn mật vậy.

Đi đến cổng rạp chiếu phim, hắn dừng bước, nắm chặt tay tôi, quay đầu lại nhìn tôi chăm chú, trong đôi mắt hoa đào tràn ngập nhu tình, hắn nói: “Tường Vi, anh mời em xem phim”.

A? Từ khi học đại học đến giờ đây là lần đầu tiên có người mời tôi đi xem phim. Tôi vui mừng nhìn hắn, cười ngọt ngào, lấy thẻ sinh viên trong ba lô đưa cho hắn, “Nghe nói nếu có thẻ sinh viên thì giá sẽ giảm một nửa đấy”.

Hắn cười cười, cầm lấy thẻ sinh viên của tôi, sờ đầu tôi rồi xoay người đi đến chỗ bán vé.

Hắn muốn xem phim gì nhỉ? Tôi hơi hồi hộp, đầu ngón tay xoắn lại với nhau.

...

Tôi nhìn đi nhìn lại nghĩ lên xem phim gì. Lúc này, mỹ nhân Chiêu Quân đang rầu rĩ ở chỗ bán vé, không phải buồn phiền vì không biết lên xem phim gì mà buồn vì chuyện quan trọng nhất khi đi xem phim, vị trí ngồi. Rốt cuộc phải ngồi chỗ nào để người khác khó thấy nhất đây?

Hắn đi đến cửa sổ, cười nhẹ một cái liền làm cho cô gái trẻ bán vé đỏ mặt, giọng nói trầm thấp vang lên: “Hiện tại bộ phim nào được mọi người xem nhiều nhất vậy”.

Sau khi hỏi chuyện một lúc hắn lấy ra hai thẻ sinh viên, mua hai vé, lấy lại thẻ sinh viên xong vui vẻ đi đến chỗ Tường Vi.

...

Hắn mua vé phim gì thế? Tôi tò mò nhìn hai vé xem phim trong tay hắn.

“[Avatar]”. Hắn vừa nói vừa cất hai vé vào trong ví tiền, đưa lại thẻ sinh viên cho tôi, nắm tay tôi nói, “Đi theo anh”.

Đột trước nghe thấy người ta nói bộ phim này rất hay, lượng vé bán ra xếp hạng nhất. Tôi muốn đi xem từ rất lâu rồi, đến hôm nay cuối cùng cũng có cơ hội xem.

Tôi vui sướng mặc kệ hắn nắm tay mình đi vào rạp chiếu phim, thỉnh thoảng vụng trộm lấy ngón tay vuốt ve bàn tay hắn, nội tâm khó nén được sự vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Rạp chiếu phim (thượng)

- *Editor: Lục Nặc*

Chiêu Quân kéo tôi đến một vị trí tối om trong rạp chiếu phim, “Em không nhìn thấy gì...” Tôi nói nhỏ, nắm chặt tay hắn.

“Đừng sợ, đã có anh dẫn đường”. Hắn nắm chặt bàn tay tôi, “Bên này”.

Tôi an tâm đi theo hắn, nhẹ giọng hỏi: “Ồ đây hình như rất ít người, chỗ này lớn như vậy sao lại chỉ có mấy người vậy?”

“Đến”. Hắn vừa nói vừa đỡ tay tôi, “Em ngồi xuống đi”.

“Ngồi ở góc tường hả, sao lại chọn vị trí khó xem này?” tôi có chút ủy khuất, rất không tình nguyện ngồi xuống, ghé ngồi thật thoải mái, đệm thật mềm mại.

“Chúng ta không cần đeo kính đặc chế hả?” tôi tò mò quay lại hỏi hắn.

Đôi môi ả ướt nóng bỏng bao trùm lên đôi môi đỏ mọng của tôi, một bàn tay lạnh lẽo đan vào trong mái tóc, làm nổi lên một cảm giác tê dại. “Ngô...” tôi hé miệng, đầu lưỡi nóng cháy linh hoạt tiến vào trong miệng tôi, cố ý tránh cái lưỡi thom mát của tôi, không ngừng liếm láp hàm răng trắng xinh mang đến cảm giác ngứa ngáy khó nhịn.

Môi đỏ mọng bị hắn liếm mát trên trọc, há miệng để đầu lưỡi hắn tiến vào càng sâu, lưỡi thom mềm truy đuổi hắn, dây dưa không dứt.

Vườn cái lưỡi thom mềm ra liền bị hấn ngấm trong miệng, không ngừng liếm mát làm nổi lên từng trận tê gai ngứa đau.

Một bàn tay đặt lên trên vú đầy đà không ngừng vuốt ve. Cảm giác căng chặt đau nhức từ tay hấn truyền đến, “Ngô...” tôi nức nở kêu lên một tiếng, thân thể không chịu nổi chủ động tiến vào lòng bàn tay hấn.

Hấn giống như rất sung sướng nheo nheo hoa đào cứng ngắc đứng thẳng, rồi buông nó ra, từ từ trượt xuống, linh hoạt cởi ra khóa quần bò tiến vào trong quần lót, tùy ý vuốt ve da thịt non mịn mang đến cảm giác ấm áp.

Trước mắt đột nhiên sáng ngời, trên màn hình lớn bắt đầu chiếu phim, “Ha...” một tiếng thờ mạnh vang lên. Tay hấn xuyên qua cây cối, lướt qua trần châu cắm vào trong hoa huyết. Cảm giác được một dòng nước ấm chậm rãi chảy ra, rót lên đầu ngón tay của hấn.

“Em ẩm ướt”. Hấn dán vào tai tôi cười nhẹ. Tôi e thẹn đỏ mặt, nói nhỏ: “Đừng nghịch nữa, phim bắt đầu...A...” ngón tay hấn ở trong tiểu huyết mềm mại tùy ý đùa nghịch, đột nhiên dùng sức nhấn một cái vào bên phải, chọc vào điểm mẫn cảm của tôi, làm tôi mềm nhũn kêu lên một tiếng, tiểu huyết xoắn chặt ngón tay đang làm càn bên trong lại. Trong hoa tâm lại chảy ra một dòng nước ấm làm ướt tay hấn.

“Cho anh”. Hấn cắn vành tai tôi, vừa liếm mát vừa nói, “Anh không nhìn được”.

“Chỗ này rất nhiều người... Ha...” tôi hơi kháng cự, nhưng cảm giác được ngón tay không nghe lời bên trong tiểu huyết liên tục vuốt ve chọc ngoáy kích khởi từng trận lửa dục.

“Chúng ta ở trong góc vắng vẻ, người khác sẽ không nhìn thấy”. Ngón tay hấn ra ra vào vào, không ngừng đâm chọc, tay kia thì nắm lấy tay tôi đặt lên lều trại trên quần bò, “Giúp anh”.

“Đừng mà...” tôi xấu hổ thu tay lại, ngón tay đang đùa nghịch trong cơ thể đột nhiên rút ra, vuốt ve bên ngoài tiểu huyết, miết nhẹ mũi thịt kích thích một trận tê dại. Trong tiểu huyết nổi lên cảm giác trống rỗng hư không, không ngừng mấp máy, đói khát khó nhịn.

Không biết như thế nào, tôi cởi khóa quần hấn, bàn tay nhỏ bé chậm rãi tiến vào trong quần lót của hấn nhẹ nhàng xoa lên cự vật thô to dầy tợn. Thật lớn, cự vật nóng bỏng trong tay bất an cọ xát.

Ngón tay hấn mạnh mẽ đút vào trong hoa huyết của tôi, lúc mạnh lúc nhẹ đâm chọc, làm dịu đi cảm giác ngứa ngáy khó nhịn nhưng lại càng ngày càng trống rỗng hư không.

“Thật nghe lời, bây giờ ngồi lên đùi anh đi”. Hấn rút ngón tay về, tiếp tục ra mệnh lệnh.

Tôi cúi thấp xuống, lặng lẽ đứng dậy, ngồi lên đùi hấn. Cảm nhận được cự vật cứng rắn của hấn cách quần áo dán vào hoa huyết ướt đầm, đầy tính uy hiếp.

“Thật ngoan”. Hô hấp của hấn phun lên cổ tôi, làm tôi hơi ngứa lên ngọ nguậy không ngừng.

“Thật sự là một tiểu yêu tinh mê người”. Hấn kéo quần hai người xuống, gậy thịt trượt đi trượt lại ở miệng hoa huyết, lấy dính một chút xuân nước làm lửa dục xinh đẹp nở rộ.

“Ngô...” tôi cắn môi, liều mạng nuốt tiếng rên rỉ xuống.

Hấn ngấm vành tai tôi thờ dốc, quy đầu đặt trước miệng huyết lướt nhẹ, mỗi lần hai mũi thịt ngấm được lại lập tức rời đi, cứ như vậy lặp đi lặp lại không ngừng trên trọc tình dục của tôi, làm bên trong càng ngày càng trống rỗng.

“Nhanh nhanh tiến vào”. Tôi dùng sức ngồi xuống, hấn thì dùng sức đẩy hông về phía trước”. “Ồ...” tôi nức nở một tiếng, cảm nhận được gậy thịt to lớn dầy tợn của hấn hung hăng đút vào tiểu huyết non mịn, đi thẳng tới tận cùng hoa tâm, làm cho tôi thấy đau đớn một chút.

“Ha...” tôi thờ dòn dập, thân hình hơi rướn lên muốn thoát đi. Một đôi tay lớn nắm chặt thắt lưng tôi, hung hăng kéo xuống, cự vật đâm vào càng sâu, nghiền nát hoa huyết mẫn cảm non mịn. Quy đầu đâm trái đâm phải, không ngừng chọc ngoáy mang đến khoái cảm dục tiến dục từ.

“A... Ha... Thật dễ chịu...” nắm chặt tay vịn hai bên, tôi khó nhịn ngứa đầu, bị hấn dẫn dắt, tôi tình té thường thức cảm giác kích thích khi yêu đương vụng trộm trong rạp chiếu phim.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Rạp chiếu phim (hạ)

• Editor: Lục Nặc

“Chuyển lại đây”. Hắn xấu xa nhéo lên nụ hoa đỏ sậm mẫn cảm, gây thịt cố ý đâm mạnh vào hoa huyết, quy đầu trắng kiện dùng sức ma sát cửa tử cung mẫn cảm.

“Đừng như vậy...” thoải mái chết người. Tiểu huyết gắt gao cắn mút gây thịt của hắn, đè ép dây dưa triền miên.

“Anh sẽ làm cho em thoải mái” hắn không ngừng dụ dỗ tôi, cự vật rút ra khỏi tiểu huyết, ở bên ngoài tiểu huyết liên tục ma sát với mép thịt kích thích từng đợt tê dại ma ngứa.

“Tiểu bảo bối, anh muốn yêu cái miệng nhỏ của em”. Hắn dán lên lỗ tai tôi vô cùng thân mật tán tỉnh, cự vật liên tục ma sát múi thịt bên trái, mon tron mép thịt mềm mại làm cho từng đợt tê tê ngứa ngứa thổi quét qua toàn thân tôi.

“Ngô...” trong tiểu huyết càng ngày càng trống trải, không ngừng mấp máy co rút, truy đuổi gây thịt của hắn nhưng vòng eo mềm mại bị hắn giữ chặt không cho tôi dễ dàng đạt được thỏa mãn.

Không biết như thế nào, tôi đứng dậy, xoay người lại, khóa gối trên đùi của hắn, cự vật dữ tợn vọt thẳng vào trong hoa huyết của tôi, “Ha...” hai người cùng thờ dài, gây thịt vừa dứt vào trong thịt huyết đốt khát khó nhịn lập tức bị xoắn nát, làm cho hắn cảm thụ được cực lạc sáng khoái.

Tầng tầng thịt huyết non mềm bị ép mở ra, khoái cảm trướng trướng tê dại lan tràn toàn thân, làm cho tôi vui vẻ thờ dốc thật mạnh. Mặt hắn chôn trước ngực tôi, cách áo cạp cạp, làm cho bộ ngực căng cứng ngứa ngáy thỏa mãn.

“Tiểu bảo bối, thích anh làm vậy không?” hắn thờ hồn hồn hỏi dồn, cự vật nhắm ngay tử cung đâm lên, nhiều lần đánh trúng hoa tâm, lực đạo mãnh liệt hung mãnh làm cho hoa huyết vô cùng khó chịu nếm thử cực đỉnh một vui vẻ.

“Nhẹ chút... em sắp bị anh đâm hồng... A...” tôi không ngừng nói, tiểu huyết xoắn xuyết quá chặt, hung hăng cắn nuốt gây thịt của hắn, một cổ xuân nước từ trong cơ thể chảy ra làm cho chỗ hai người ăn ái ẩm ướt không chịu nổi.

“Bép...bép...” âm thanh da thịt phát ra bị âm thanh trong phim che giấu.

“Anh gạt em... đây không phải... Avatar...Ngô” thịt mềm mẫn cảm không ngừng bị trêu chọc, đùa bỡn, kích phát tầng tầng sóng triều dục tiên dục tử. “A... thật dễ chịu...”

...

Bộ phim chiếu 2 giờ, hắn làm tôi 2 giờ, làm cho thất lực của tôi nhức mỏi vô cùng, toàn thân vô lực hai chân bủn rủn. Lúc đi đường rất bí thảm, hai chân hơi cứng ngắc, trong tiểu huyết còn cảm giác ngứa ngứa.

Hắn ôm lấy thất lực của tôi, mang tôi chậm rãi rời khỏi rạp chiếu phim, sắc trời đã tối đen, nhìn bầu trời có ánh trăng tròn sáng trưng, “Đêm nay đến nhà anh đi”. Giọng nói của hắn đột nhiên vang lên bên tai làm cho tôi giật mình.

“Nhưng mà, chỗ em có người gác cổng”. Tôi đáp ứng, thật sự chịu không nổi dục vọng kinh người của yêu nghiệt hoa đào này. Thường xuyên làm tình như vậy tôi nhất định sẽ mệt chết. Nếu như đến nhà hắn nhất định hắn sẽ kéo tôi ra làm, rất có thể làm tình cả một buổi tối. Bên trong tiểu huyết ngứa mỏi giống như có một chút chất lỏng chảy ra làm tôi không được tự nhiên xoay qua xoay lại.

“Anh có quà muốn tặng cho em”. Một đôi mắt hoa đào nổi lên gọn sóng, chăm chú nhìn tôi, giọng nói trầm thấp hứa hẹn với tôi, “Anh cam đoan sẽ không ăn hiếp em”.

“Nhưng mà...” tôi còn có chút do dự.

“Đi ấy cũng không biết em đã trở lại. Tường Vi ngoan, anh còn là một người thích truyện, nhà anh có rất nhiều thứ giống truyện tranh...”

“Em đi”. Tôi đánh gãy lời của hắn nói, “Nhưng em mệt quá không đi nổi”.

“Có phải tiểu huyết thêm khát tư vị mà gây thịt của anh mang đến không?” Hắn dán lên tai tôi, trêu tức hỏi.

“Không thêm đề ý đến anh”. Mặt thoáng đỏ, ngồi xỏm xuống đất.

“Vậy để anh công em”.

Tựa vào lưng mỹ nhân, đôi tay ôm lấy cổ hắn, nhìn ánh mắt ngạc nhiên của những người bên cạnh, đắc ý dào dạt dần dần biến thành buồn ngủ.

Buồn ngủ quá, tôi xoa xoa đôi mắt, cứ như vậy, cảm nhận bàn tay to của hắn ôm tôi, nhiệt độ hai người hòa vào với nhau, thật ngọt ngào, thật hạnh phúc...

Hô...

Hô hấp vững vàng của bé yêu phía sau rơi vào trong lỗ tai hắn, cánh tay vòng trên cổ trượt xuống, hắn không biết phải làm sao cười cười, ôm chặt bé yêu phía sau, cúi thấp xuống để cho cô không bị ngã xuống.

Hôm nay thật sự là một chết cô, hân âm thầm suy tư, vậy đêm nay để cho cô nghỉ ngơi thật tốt đi

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Cầu hôn

• *Editor: Lục Nặc*

Buổi sáng bị tiếng chuông chói tai đánh thức, tôi chậm rãi mở mắt ra, cảm giác được toàn thân đau nhức một mõi. Một cái tay lớn đặt trên vú đầy đà của tôi, nắm chặt, ngón tay còn xẹt qua nụ hoa đào mẫn cảm. Hai chân tôi bị Chiêu Quân kẹp chặt, tôi quay đầu nhìn lại, hân lười biếng mở hai mắt hoa đào, ánh mắt mơ hồ nhìn tôi.

“Điện thoại của em đang reo”. Tôi cố gắng thoát khỏi cái ôm chặt của hân ngồi dậy, đầu đầy hắc tuyến khi phát hiện toàn thân mình trần trụi, trong không khí trong trẻo nhưng lạnh lẽo của buổi sáng sớm tôi run rẩy đi lấy di động rồi lại nhanh chóng chui vào trong chăn mới bắt máy nghe điện thoại.

“Mẹ à, sao mẹ lại gọi điện tìm con sớm vậy?” tay nhỏ chụp lấy bàn tay hân đang xoa nắn vú đầy đà dãn căng cứng của tôi.

“Gi ẹ? Nhà mình có khách đến? Tìm con sao? Là ai vậy?” Sớm thế này, ai đến tìm tôi nhỉ? Còn nói với mẹ mình đã về nhà rồi?

“Vâng, được ạ, con lập tức về nhà xem thế nào”. Tắt điện thoại, đẩy Chiêu Quân đang chuẩn bị dè lên người mình ra, về mặt không biết làm sao nhìn hân, “Em muốn về nhà bây giờ, mẹ em gọi em”.

“Nhưng mà, anh rất khó chịu”. Cụ vật nóng bỏng để bên hông của tôi đang cọ cọ liên tục.

“Không được”. Quyết đoán đẩy hân ra tôi xoay người xuống giường mặt quần áo, “Em đi về trước”.

...

Từ đầu đến cuối nhìn thân ảnh Tường Vi rời đi, Chiêu Quân hơi thất vọng. Cụ vật dưới thân sưng tấy khó chịu, bé con đáng yêu lại làm như không thấy, thật sự muốn mạnh bạo đè cô xuống, liều lĩnh không cho cô về nhưng mà không thể đắc tội với di được.

Nhưng không sao, còn nhiều thời gian. Giờ cứ để cô nhàn nhã một thời gian. Mạnh mẽ đè nén lửa dục đang ngọ nguậy, hân nghĩ hôm nay lên đi chỗ nào chơi nhỉ?

Suy nghĩ một lúc, hân nằm yên trên giường, trong đôi mắt hoa đào phong lưu hiện lên đùng đạo hoa lưu rực rỡ.

...

“Mẹ, con về rồi đây”. Lấy ra chìa khóa mở cửa đi vào nhà, mới vừa vào phòng khách liền thấy ngay một thân ảnh đang nhàn nhã tự đắc. Bạch Kỳ mặc một thân áo trắng, dịu dàng nhìn tôi. Tại sao lại là hân? Sao hân lại biết địa chỉ nhà tôi? Hân đến đây làm gì?

“Mẹ?” tôi nhìn mẹ ngồi bên cạnh, mặt đầy nghi ngờ kêu một tiếng.

Mẹ bữu môi, tỏ vẻ cô biết rồi còn hỏi.

Thế là tôi đành phải nhìn Bạch Kỳ, rốt cuộc hân đến đây để làm gì?

“Trước kia là anh không đúng, Tường Vi”. Hân nói, “Anh không nên để người khác thay thế em tham gia tập dượt, thực sự không đúng, em có thể tha thứ cho anh không?” hân nói rất chi là thành khẩn.

“Được rồi, em tha thứ cho anh”. Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là: “Anh tới nhà em làm gì vậy?”

“Di à, lần này cháu đến là muốn nhắc đến một chuyện quan trọng”. Hân thận trọng mở miệng, biểu tình rất nghiêm túc, “Cháu và Tường Vi yêu nhau ba năm, cháu hi vọng cô có thể đồng ý hôn sự của chúng cháu”.

Sấm giữa trời quang, tôi bị những lời nói của hân làm cho ngáy ra như phỗng. Hân nói cái gì? Ba năm yêu nhau? Có hả? Hôn sự? Tôi với hân?

“Cháu và Tường Vi?” mẹ tôi đánh giá hân, “Nó chưa bao giờ nói với cô”.

“Ban đầu chúng cháu định sau khi tốt nghiệp mới nói với cô. Nhưng mà đã xảy ra một chút chuyện ngoài ý muốn, mới hôm trước chúng cháu vì một chuyện nhỏ mà âm ỉ với nhau, đều do cháu không tốt, mấy ngày này công tác bận rộn lấy không ra thời gian đến gặp em ấy, lại chưa kịp xin lỗi”. Hân áy náy nhìn tôi, “Thế là Tường Vi thương tâm liền quyết định về nhà thực tập”.

Mọi người xem, người này thật lợi hại, nói dối cũng không chớp mắt một cái, nhìn tôi chăm chú, vẻ mặt ấy náy, giống như thật sự xảy ra chuyện như vậy. Đến ngay cả tôi cũng suýt nữa thì tin, bừa môi, trong lòng khinh thường.

“Chuyện của mấy đứa cô không quan tâm”. Mẹ tôi mở miệng, “Cô có chút việc lên ra ngoài một chút, hai đứa cứ từ từ nói chuyện đi”.

Mẹ lại bỏ đi?

Nhìn mẹ đứng dậy trở về phòng thay quần áo, tôi đuổi theo.

“Mẹ, sao mẹ lại đi bây giờ?” tôi tức giận hỏi, tôi có phải con gái của bà không? Thế này không phải là ném tôi vào miệng sói sao?

“Con gái ngoan, trước khi con trở về mẹ đã cùng người ta nói chuyện một lát rồi, mẹ cảm thấy hẳn cũng rất được, gia thế lại tốt, con không cần lo lắng”. Bà vừa thay quần áo vừa nói nhỏ với tôi.

Rất được? Tốt sao? Nếu mẹ biết hẳn đối xử với con thế nào thì mẹ còn nói như vậy không?

“Mẹ”. Không phải mẹ luôn nhìn người rất chuẩn sao? Người như vậy mà mẹ lại xem trọng?”.

“Trước khi con về thật sự là một bộ dạng thất tình không vui, người ta cũng đã đến đây rồi, mẹ để hai đứa nói chuyện với nhau, có chuyện gì thì cứ nói cho rõ ràng”. Bà vỗ vỗ tay tôi, “Người ta là thật lòng, mẹ có thể thấy được”.

Thật lòng... thật lòng mà lại trêu đùa tôi như vậy.

“Hắn cầu hôn con à, Tường Vĩ”. Mẹ cười như hoa, “Con gái xinh đẹp của mẹ cũng có người theo đuổi đấy”.

Lời nói này, tôi có chút hờn dỗi nói: “Lúc trước mẹ còn muốn con thân thiết với Chiêu Quân cơ mà”. Làm người phải chuyên tâm.

“Đứa nhỏ ngốc, con còn trẻ, quen với nhiều người mới có nhiều lựa chọn. Quyền quyết định ở chỗ con, con nhất định phải từ trong đó chọn ra một người tốt nhất”. Đột nhiên bà nghiêm túc nói: “Chuyện hôn nhân đại sự, nhất định phải chú ý một chút”.

...

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Anh yêu em

- Editor: Lục Nặc

Nhìn bóng dáng mẹ rời đi, tiếng đóng cửa truyền đến, tôi hơi chần chờ nhìn Bạch Kỳ đang ngồi trên sô pha.

Giờ chỉ có hai người chúng tôi, vậy hẳn có thể mưu đồ gây rối với tôi không? Hoặc là, hẳn lại nghĩ ra trò chơi mới nào muốn tìm đến làm tổn thương tôi?

Những lời hắn nói lúc trước khi chia tay làm người ta tổn thương sâu sắc nhưng giờ đối với hắn lại là tôi cãi nhau ầm ỹ rồi bỏ đi? Người này, thật đáng sợ. Tôi hơi đau lòng, cảm thấy khổ sở lúc trước không đáng giá.

Tôi nhìn cửa, do dự trong giây lát, tự hỏi có nên mặc kệ mà tông cửa chạy ra ngoài không nhỉ?

“Tường Vĩ”. Hắn dịu dàng gọi tôi, bộ dạng tao nhã, lạnh nhạt thanh thuần, “Lại đây, anh sẽ không thương tổn em”.

Tôi cười khổ đi qua, ngồi đầu bên kia sô pha, cách hắn một khoảng xa.

Có một số chuyện cần phải gặp mặt nói cho rõ ràng, cứ trốn trốn tránh tránh không giải quyết được việc gì.

“Học trường, chúng ta chia tay đi”. Tôi mở miệng, lần nữa nói lại câu này, để mình và hắn nhận rõ sự thật. Mỗi lần nhắc đến, lòng tôi đều run lên, bây giờ ngược lại, chết lặng rồi.

“Em nghĩ rằng hôm qua em đã nói rõ ràng, xin anh buông tha cho em đi. Em thật sự không phải cục đất, không phải đồ chơi của anh”. Tôi thẳng thắn thành khẩn nói.

Về hắn hắn âm thầm cùng bi thương, hơi cúi đầu che giấu nhưng rất nhanh hắn lại ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn tôi hắn nói: “Tường Vĩ, anh từng nghĩ em là đồ chơi của anh nhưng mà không phải, tin tưởng anh, anh, anh yêu em”.

Đột nhiên hắn bừng tỉnh, hiểu rõ một điều, hắn yêu cô cho nên mới không thể buông tay, mới không ngừng đuổi theo.

Tôi lắc đầu, trước kia nếu nghe được một câu nói như vậy của hắn tôi nhất định sẽ rất vui sướng và hạnh phúc, cả người bay đến tận mây xanh nhưng mà bây giờ nghe được hắn nói vậy tôi lại cảm thấy hơi buồn cười.

Mọi người nghe, hắn nói anh yêu em, về mặt còn rất thâm tình giống như một diễn viên lành nghề, diễn quá nhập tâm lừa được cả bản thân.

Cho dù hắn thật sự yêu tôi thì cũng bỏ lỡ mất cơ hội rồi. Tôi có Chiêu Quân, hắn sẽ mãi mãi ở cạnh tôi.

Đều nói một khi bị rắn cắn mười năm sợ dây thừng, lời này thật chính xác.

Tôi cũng không ngốc, chỉ cần bị thương tổn một lần sẽ trốn vào bên trong, một mình gặm nhấm vết thương không bao giờ tin tưởng cái người tổn thương mình nữa.

“Tuồng Vĩ” thấy tôi cúi đầu trầm ngâm, hăm hở miệng nói, giọng nói rất thành khẩn, “Anh yêu em, xin em cho anh một cơ hội nữa, anh yêu em...”

Giọng nói của hắn như tiếng nước chảy róc rách dần dần yếu dần vì hắn nhìn thấy trên khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú hiện vẻ kiên định nhìn hắn, cái miệng đỏ sẫm khép khép mở mở, cô nói: “Học trường, cơ hội vĩnh viễn chỉ có một lần”.

Bạn đang đọc truyện *Tuồng Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Buông tay?

- Editor: Lục Nặc

Hắn nhìn cô, trong đầu trống rỗng, rõ ràng nghe được những lời của cô nhưng lại giống như không nghe thấy cái gì.

Tôi lắc đầu, có chút mệt mỏi lặp lại một lần nữa, “Học trường, cơ hội vĩnh viễn chỉ có một lần”.

Sớm biết thế này sao lúc trước còn làm? Sở dĩ hắn dấn thân khổ sở như vậy chỉ là bởi vì trong khoảng thời gian ngắn này tôi có bạn trai mới, việc ấy khiến cho hắn tức giận và bất bình. Hắn không cần tàn hoa bại liễu nhưng có người lại tranh cướp, yêu thương cô cho nên hắn không chịu đựng được thôi.

Mới đầu nhìn thấy hắn khổ sở không chịu buông tay như vậy tôi cũng có chút đắc ý, chỉ cần nghĩ đến chuyện mình từng khổ sở đau lòng tôi liền cho rằng đây là nhân quả báo ứng.

Nhưng hiện tại, hắn đuổi sát như vậy còn đuổi tới tận nhà làm cho tôi mệt mỏi không còn kiên nhẫn, chỉ có một cảm giác để hình dung tâm trạng bây giờ của tôi: mệt.

Di động vang lên, tôi bấm nghe máy, đặt bên tai, giống như con chim vui vẻ hạnh phúc an tâm. Một lát sau, giọng nói lại có hơi nghẹn ngào: “Chiêu Quân...”

“Anh đang ở dưới nhà em”. Giọng nói từ tính trầm thấp vang lên bên tai, giờ nghe được giống như có một dòng nước ấm làm tan biến mệt mỏi trong tim.

“Vậy anh đi lên đi”. Tôi đứng dậy đi mở cửa, không tiếp tục với Bạch Kỳ đang kinh ngạc sững sờ ngồi trên sofa.

“Tôi đi trước”. Nhìn tôi đứng dậy đi ra cửa, mở cửa, nhìn ra bên ngoài. Bạch Kỳ hoàn hồn, bước nhanh tới cửa, dung nhan thanh lệ miễn cưỡng mỉm cười, “Tuồng vĩ, thật sự không phải, đã gây phiền toái cho em”.

Tôi không trả lời.

Đột nhiên, Bạch Kỳ tiến lên phía trước, cánh tay khỏe mạnh rộng lớn ôm chặt lấy tôi, một tay đè lại ót tôi nhanh chóng cúi đầu hôn lên không mặt nhỏ nhắn của tôi, hơi thở nóng bỏng bao trùm lấy tôi, kịch liệt kích thích liếm hôn.

“Làm gì vậy”. Tôi dùng sức kháng cự, tay nhỏ cố gắng đẩy hắn ra lại bị hắn ôm chặt lại không thể nhúc nhích.

Hắn hung hăng cắn môi dưới của tôi, lúc tôi đau mà hé miệng, đầu lưỡi linh hoạt chui vào dây dưa với cái lưỡi thom mềm của tôi, quần quýt không rời màng đến cảm giác tê ngứa mềm nhũ, đôi tay còn không ngừng vuốt ve hai vú của tôi, nhéo đùa chà đạp.

“Ngô...” hàm răng âm thầm dùng sức muốn hung hăng cắn hắn một ngụm lại bị hắn nhìn ra ý đồ, tay lớn ở bên hông của tôi véo nhẹ.

“Ha ha...” không địch lại cảm giác buồn buồn làm cho tôi cười thành tiếng, thân mình cựa quậy muốn thoát khỏi ma chướng của hắn.

Đầu lưỡi của hắn thừa cơ hội chui vào càng sâu, liếm mát cái lưỡi, đầu lưỡi vuốt ve hàm trên của tôi mang đến cảm giác tê dại. Hắn câu dẫn lưỡi mềm không ngừng mát, lực đạo mạnh mẽ giống như muốn đem tôi ăn vào trong bụng.

“Tuồng Vi...” một giọng nói trầm thấp vang lên, phía sau bị kéo một cái, tôi lùi về phía sau hai bước ngã vào một cái ôm ấp khác.

Lại là một nụ hôn thô bạo.

Hơi thở cường thế xâm nhập khoang miệng của tôi, liếm mạnh đôi môi đỏ mọng không ngừng cảm mát, đầu lưỡi bá đạo hung hăng bắt lấy cái lưỡi thom mềm, dùng sức ma sát, bên trong nụ hôn thô bạo không hề dễ dàng phát hiện được sự dịu dàng.

“Ngô...” hắn lại dùng sức cắn đầu lưỡi mềm mại của tôi, đầu lưỡi hơi đau làm cho nước mắt ngân ngán chảy ra, đầu lưỡi trong miệng liếm liếm lưỡi của tôi giống như an ủi xoa xoa cạnh lưỡi, quyến luyến liếm liếm hàm trên của tôi rồi lưu luyến lui ra ngoài.

“Ha...” hôn môi thời gian dài làm cho tôi hơi thiếu dưỡng khí, há mồm hít sâu một hơi, thân mình mảnh mai dựa vào trong lòng hắn.

Bạch Kỳ nhìn không nói được lời nào, thần sắc âm trầm, nhìn trong mắt cô mơ màng nhiễm dục động lòng người, hai gò má hồng hồng như đóa hoa, môi đỏ đầy đặn hé mở, hơi sưng đỏ, bộ dáng vừa bị người hung hăng hôn qua, yêu kiều thờ hờn hèn làm cho người ta thương tiếc.

Bộ dạng lúc này xinh đẹp động lòng người nhưng giai nhân lại giữa vào trong vòng tay ôm ấp của người khác.

“Tuồng Vĩ”. Chiêu Quân gát gao ôm lấy tôi, đôi mắt hoa đào nhìn tôi chăm chú, không che giấu được ánh sáng tràn đầy màu sắc chột lóe lên trong mắt, “Em...”

“Tuồng Vĩ”. Bạch Kỳ đứng thẳng tắp, biểu tình bình tĩnh tao nhã giống như âm trầm cùng bi thương vừa rồi chỉ là ảo giác, chột lóe lên rồi lập tức biến mất. “Anh đã rõ ràng, chúc em hạnh phúc”. Giọng nói của hắn trong suốt róc rách, tao nhã phiêu miểu giống như đám mây đang trôi.

Hắn quả quyết xoay người, đôi tay nắm chặt thành quyền, gát gao nắm lại, móng tay cắm vào thịt, thân hình hơi run run.

“Tạm biệt” Bạch Kỳ nói, không quay đầu lại nhanh chóng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Tuồng Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 58: Nụ hôn cuồng nhiệt ở hành lang

• Editor: Lục Nặc

“Hắn đi rồi”. Chiêu Quân ôm bả vai của tôi, nhìn bóng dáng hắn rời đi nói, giọng nói từ tính trầm thấp có vẻ lạnh nhạt vô tình.

Tôi nghiêng đầu, nhìn sắc mặt của hắn, biểu tình hờ hững, bình tĩnh làm cho người ta sợ hãi.

Tôi cúi đầu không nói gì, thần sắc như vậy vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy trên mặt hắn

Đột nhiên, bàn tay to của hắn mạnh mẽ nắm cầm của tôi, nhanh chóng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn của tôi, một nụ hôn bá đạo nóng rực dừng ở trên đôi môi đỏ mọng của tôi.

“Không cần!” Tôi nghiêng đầu kháng cự, “Chỗ này là hành lang”.

Hắn không cho tôi thời gian kháng cự và lùi bước. Răng nanh sắc bén hung hăng cắn một ngụm lên môi dưới đỏ sẫm, thừa dịp lúc tôi hô đau, đầu lưỡi nhanh chóng tiến vào trong miệng tôi, không kiên nhẫn liếm láp hàm răng, dây dưa cái lưỡi thom tho của tôi, liếm mát trên dưới, như có như không, triển miên cuốn lấy, mang đến từng đợt cảm giác tê dại.

Thuận theo khoe miệng hai người, nước bọt trong suốt chậm rãi tràn ra ngoài.

Nụ hôn bá đạo này, chọc cho tôi yêu kiều thờ hờn hèn, môi mọng khê nhếch, môi lưỡi tùy ý của hắn làm trong lòng chấn động. Cảm giác được đầu lưỡi của hắn bá đạo ở trong miệng tôi tùy ý cuốn lấy, khi thì tiến lên hung hăng liếm vào sâu bên trong, tiến lên qua lại không ngừng, mang đến cảm giác tê dại, bủn rủn.

“Ngô...” Không cần, nụ hôn này qua lâu, tôi sắp thở không nổi. Tay tôi để ở trước ngực hắn, cố gắng đẩy hắn ra. Lại bị hắn gát gao ôm ở trong lòng, không thể nhúc nhích.

Môi lưỡi của hắn chiếm đoạt tôi, làm thế nào cũng không chịu dừng lại, cái lưỡi liếm hôn vào sâu bên trong miệng tôi, lướt qua lại nhiều lần, làm bùng lên một làn sóng tê dại.

...

Không biết đã qua bao lâu, hắn mới chịu buông tôi ra. Nhìn người nhỏ trước mặt hai mắt mê mang hơi nheo lại, hai gò má hồng hồng, phần môi đỏ tươi hơi sưng lên, nhìn không được hắn nhẹ nhàng hôn một cái, cực kỳ vừa lòng.

Cô nơi nơi hái hoa ngắt cỏ, Bạch Kỳ cũng đuổi tới tận nhà rồi, không có chuyện gì sẽ không đến đây, mục đích hắn đến cũng có thể đoán được, người âm hiểm đây đưa không dứt như vậy, nhất định phải cẩn thận. Đáy lòng Chiêu Quân thầm nghĩ: sau này, nhất định phải gặt gao trông coi cô.

...

“Tuồng Vĩ” Hắn nhẹ giọng gọi, kéo suy nghĩ trên chín tầng mây của tôi trở lại.

Một đôi mắt hoa đào đẹp để nhìn chăm chăm vào mắt tôi, sóng mắt lưu chuyển, toát ra nhu tình bao phủ lấy tôi.

Thần sắc lạnh nhạt bá đạo vừa rồi, biến mất không còn dấu vết.

Đây mới là Chiêu Quân của tôi.

“Hôm nay, anh mang em đi chơi xuân” Hắn hơi cười, ngoái đầu nhìn lại phong thái cười yếu ớt ấy liền đem tôi thần thờ, si ngốc gật gật đầu.

“Vay đi động song long đi” hắn đề nghị. Giống như lơ đãng vuốt tóc tôi, một vật thể lạnh lẽo đặt lên cái cổ trắng nõn, khiến toàn thân tôi lạnh run, thuận tay sờ lên, tò mò hỏi: “Cái gì vậy?”

“Đừng nhúc nhích” Hắn dịu dàng nói, bắt lấy tay tôi, ngón tay thon dài chạm vào da thịt trơn bóng non mịn, vòng ra phía sau cổ, nhẹ nhàng đùa nghịch, lưu luyến vuốt ve, vòng đến phía trước, trên vòng cổ là chiếc nhẫn bạch kim thanh lịch xuất hiện trước mắt.

“Đây là...?” Tôi hơi giật mình, tròng lòng cũng đoán được dụng ý của hắn. Trái tim của tôi tựa như một đóa hoa ngượng ngùng, run rẩy sắp nở, mùi hoa xung quanh thân nhiên quanh quẩn.

Bạn đang đọc truyện *Tuồng Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Nhu tình mật ý của đôi tình nhân trong động (thượng)

• Editor: Lục Nặc

“Tuồng Vĩ” Hắn nhìn tôi chăm chú, một đôi mắt hoa đào đẹp để dịu dàng tựa như hồ nước trong vắt, “Đây là lễ vật anh tặng cho em”.

Tôi vạn phần vui sướng, nhận lấy nhẫn trong tay hắn, để sát vào trước mặt tỷ mỉ xem xét, chiếc nhẫn tinh tế, ở giữa điêu khắc một đóa hoa tường vi tinh xảo vô cùng, ở bên cạnh khắc hoa đăng thanh lịch.

Ngọt ngào từ tận đáy lòng toát ra, giống như một hơi ấm một hũ mật lớn, cảm giác được hương vị ngọt ngào đem người ta trầm luân.

“Tuồng Vĩ, anh yêu em” Hắn dịu dàng nói, tiếng nói trầm thấp nhẹ nhàng lọt vào tai, làm cho tôi bùng tình, “Anh nghĩ muốn đem em giấu đi, để cả cuộc đời này em chỉ thuộc về một mình anh”.

Hắn cầm lấy tay của tôi, nhét vào trong lòng bàn tay một thứ gì đó, vẫn còn mang theo nhiệt độ cơ thể hắn, cảm giác ấm áp.

Tôi tò mò mở lòng bàn tay ra, nhìn thấy vòng cổ kiểu dáng giống với cái vòng hắn đeo cho tôi, mặt trên là nhẫn bạch kim kiểu của nam, một đóa tường vi yên lặng nằm đây, kiều diễm quyến rũ. Đóa hoa tường vi này so với của tôi thì lớn hơn một vòng, được khắc tinh xảo xinh đẹp động lòng người. Mỗi một cánh hoa đều trông rất sống động, tựa hồ có thể phát ra mùi hoa.

“Tuồng Vĩ, em giúp anh đeo lên, gắn bó với anh cả cuộc đời, được không?” Hắn cười nhẹ, đôi mắt hoa đào đẹp để nhìn tôi chăm chú, nhu tình bên trong bao phủ lấy tôi.

Yêu cầu ngọt ngào như vậy, tôi tại sao lại không đồng ý đây?

Tôi kiếng mũi chân, đem vòng đeo lên cổ hắn, nhìn chiếc nhẫn tinh mỹ yên lặng nằm trên chiếc cổ thon dài của hắn, nhu tình mật ý hạnh phúc ngọt ngào này làm cho tôi say không muốn tỉnh.

“Tường Vi, anh là của em” Hấn vô cùng lãng mạn nhẹ nhàng nói bên tai tôi, giọng nói dịu dàng mê người như nước, “Cả cuộc đời này, chỉ thuộc về một mình em”.

...

Cảnh xuân hôm nay vô cùng tươi đẹp, sương trắng nồng đậm của sáng sớm giờ phút này đã tan đi hơn phân nửa, ánh mặt trời hiện ra, trong ánh sáng dịu dàng lộ ra khuôn mặt hồng nhuận. Không nhắc đến chuyện lúc sáng gặp Bạch Kỳ, tâm tình Chiêu Quân rất tốt đưa tôi đi chơi xuân, mục tiêu là động Song Long.

Lái xe tầm một giờ, hấn đưa tôi đến ngoại ô của một địa phương mà tôi không biết tên, xuống xe chuẩn bị đồ ăn và hành lý. Tôi đứng ở một bên, vui vẻ đùa nghịch vòng cổ mới, cầm chiếc nhẫn tình tế lên trước mặt ngắm nghía, nghĩ đến lời nói nhu tình mật ý vừa rồi của Chiêu Quân, trong lòng như bông hoa tươi nở rộ, hương thơm bay bốn phía, vui vẻ không biết hình dung như thế nào.

Chiêu Quân chuẩn bị tốt hành lý, quay người lại, nhìn thấy Tường Vi cầm chiếc nhẫn hấn tặng, chuyên tâm nhìn, còn thật suy tư.

Ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn dịu dàng của cô hiện lên nụ cười mỉm nhẹ nhàng dạt dào xuân ý, mày liễu thanh tú hơi giương lên, biểu hiện cô đang vui sướng hạnh phúc từ tận đáy lòng, đôi mắt trong như nước toát nên niềm vui sướng nho nhỏ.

Đột nhiên trong lúc đó, hấn có chút ghen tỵ với chiếc nhẫn trong tay cô, có thể được cô để ý như thế còn về mặt động lòng người kia.

Yên tĩnh một hồi, hấn mở miệng nói: “Anh chuẩn bị xong rồi, Tường Vi, chúng ta đi thôi.

Đột nhiên bị gọi, làm cho tôi hoàn hồn, “Chiêu Quân” tôi thờ nhẹ một tiếng, tâm tình rất tốt, bỏ nhào vào lòng hấn, kiễng mũi chân, nhẹ nhàng hôn cằm của hấn.

Hấn rất cao, đi giày thể thao chỉ có thể tới cằm của hấn. Tôi nhún vai, biết làm thế nào được, như vậy cũng coi như biểu đạt tình cảm cùng yêu thích của tôi với hấn rồi.

...

Thình lình bị cô biểu đạt sự yêu thương nhưng nhớ, Chiêu Quân ngẩn ra, cảm giác được người nhỏ trong ngực nhẹ nhàng hôn hằm của hấn, trong lòng dâng nên một hương vị hạnh phúc.

Ôm chặt giai nhân trong lòng, hấn nở nụ cười tươi sáng, không nói được lời nào, ánh mắt hoa đào như nước chăm chú nhìn Tường Vi, mắt tràn đầy ánh sáng, có chút suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Nhu tình mật ý của đôi tình nhân trong động (trung)

• Editor: Lục Nặc

Đường núi nhỏ hẹp khúc khuỷu, hấn cầm tay tôi chậm rãi đi về con đường phía trước. Tay nhỏ bé bị bàn tay to lớn của hấn nắm chặt, năm ngón vô cùng thân thiết đan vào nhau. Lòng bàn tay nắm chặt chảy ra một chút mồ hôi, tay hấn tản mát ra cảm giác nóng rực, làm cho lòng người ấm áp.

Bên đường phong cảnh ngày xuân tươi mát, buổi trưa mặt trời trên cao tản mát ra từng tia nắng trong suốt ấm áp. Trên núi cây cối đã bắt đầu nhú ra mầm xanh, khắp núi đồi nở đầy ánh nắng vàng nhạt đáng yêu ngiên đón hoa xuân, có rất nhiều hoa nhỏ không biết tên đang nở rộ tựa như một khuôn mặt bừng bừng tươi cười. Trong không khí thoang thoảng mùi của bùn đất, mùi của cây cối và mùi của hoa thơm hòa quyện với nhau thấm vào lòng người. Tôi thờ nhẹ, thưởng thức hương thơm ngọt ngào vô tận tràn ngập trong không khí.

Đi được khoảng mười hai phút, tôi có chút đổ mồ hôi, ánh nắng mặt trời giữa trưa chiếu lên người dần dần làm tôi cảm thấy nóng bức. Nhéo nhéo tay hấn tôi vừa thờ vừa hỏi: “Chiêu Quân, chúng ta còn phải đi bao lâu?”

“Đi thêm một chút nữa là đến nơi”. Hấn kéo tôi đến chỗ có bóng cây râm mát, lấy ra khăn tay, cẩn thận lau mồ hôi trên trán cho tôi, săn sóc hỏi: “Mệt sao? Nếu không chúng ta nghỉ một chút đi”.

Vui vẻ hưởng thụ phục vụ của hấn, tôi nhìn quanh bốn phía, rất tò mò hỏi: “Một đường đi lên, tại sao em chỉ nhìn thấy vài khách tham quan. Còn nữa, bọn họ đều từ trên núi đi xuống, đang muốn rời đi sao? Anh xem, ngoài chúng ta ra em không thấy ai đi lên trên núi tham quan?”

Hấn ngăn lại một khách tham quan đang từ trên núi đi xuống. “Xin hỏi, nơi này cách động song long còn xa lắm không?”

“Còn phải đi khoảng mười phút nữa, tại chỗ kia rẽ vào là có thể đến nơi”.

...

“Tường Vi” hần ôm tôi giải thích “động song long là động đang được hoàn thiện, không có nhiều người biết đến. Anh nghe nói bên trong trống trải xinh đẹp, phong cảnh rất khác biệt, chỉ cần đi tầm mười phút nữa, em có muốn đi không?”

Tôi không cần nghĩ ngợi trả lời: “Muốn”.

Ở trên mặt tôi hần nhẹ nhàng ấn xuống một nụ hôn “Vậy chúng ta đi thôi”. Lần này đến lượt tôi kéo hần, hứng trí bùng bùng đi về phía trước, đi đến nơi có phong cảnh đẹp trong miệng hần.

...

Đúng như lời nói của khách du lịch kia nói, đi về phía trước mười phút, ở bên cạnh đường lên núi, chúng tôi thật sự nhìn thấy động song long. Cửa động cao 2m, từ bên ngoài nhìn vào chỉ thấy trong động sâu thẳm mờ mịt. “Đề anh kéo em” hần nắm chặt tay tôi, chậm rãi đi vào động.

...

Đường đi hơi chật hẹp một chút, ánh sáng mờ mịt. Chúng tôi cẩn thận đi vào, nhìn lại bên đường, thấy được bên trong động có rất nhiều thạch nhũ hình thù kì dị, to có bé có, ướt át tương mát, trắng nõn xinh đẹp.

Càng vào bên trong, thạch nhũ càng nhiều, giống như cột ngọc như ý có, giống như mưa nhỏ treo ngược giữa không trung cũng có, tạo thành một bức tranh phong cảnh đẹp tuyệt vời, làm lòng người vui vẻ.

Vào sâu bên trong, trước mắt xuất hiện một khoảng không gian rộng lớn, vô số thạch nhũ sắp xếp thành các loại hình dáng khác nhau, đan vào nhau tạo thành một kì quan muôn hình vạn trạng. Toàn bộ cảnh đẹp đánh sâu vào tầm nhìn của tôi, làm cho tôi cảm thấy thiên nhiên tạo hóa thật thần kỳ.

...

Tôi vội vàng kéo tay hần, mượn ánh sáng mờ mịt, bước nhanh đến phía trước một cột thạch nhũ. Cột thạch nhũ này giống như từ trên trời giáng xuống. Nhìn một vòng lại một vòng ngưng kết thành, tôi nhìn không được vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve tạo vật do thiên nhiên thai nghén ra. Tinh tế cảm nhận cảm giác từ đầu ngón tay truyền đến, cột đá mịn màng ướt nước,...

Bỗng nhiên, một thân hình dán lên lưng tôi, bàn tay to lớn kiên định ôm lấy tôi, bắt lấy tay nhỏ bé đang vuốt ve cột đá của tôi, hơi thở ướt át mềm mại phun lên vành tai khéo léo của tôi.

“A” Hành động bất thành linh này làm cho tôi giật mình, cúi đầu hô một tiếng, điều chỉnh lại trái tim đang nhảy loạn như tiếng trống dồn dập “Chiêu Quân?” giọng nói hưng phấn như đứa nhỏ “Chúng ta lấy xuống đem về đi”. Dù sao thì động thạch nhũ này cũng đang trong quá trình hoàn thiện.

Hần trả lời tôi bằng cách thổi một hơi vào tai, làm cho cả người tôi run lên, bên trong lỗ tai có chút ngứa, cảm giác thật thoải mái.

“Không được sao?” Tôi yêu thương dịu dàng vuốt ve cột đá trước mặt, tựa vào trong lòng hần xoay xoay thất lưng làm nũng.

...

Giai nhân trong lòng làm nũng, thân thể mềm mại vụn vụn dán lên người hần, cái mông nhỏ nhắn tròn trịa dán lên bụng dưới làm cho hần ngứa ngáy khó nhịn, chầm lên dục hòa trong cơ thể hần.

Ôm chặt Tường Vi vào lòng, Chiêu Quân hơi hí mắt, một đôi mắt hoa đào phong lưu ý vị dấy lên dấu vết dục vọng nho nhỏ. Nghĩ đến lúc trước khi lên núi, Tường Vi chủ động in nụ hôn nhu tình mật ý, đẩy lòng tràn ngập đắc ý và thỏa mãn, hần cười tươi như hoa.

Hiện tại Tường Vi dựa vào trong ngực hần, ôm lấy tiểu mỹ nhân ôn hương nhuễn ngọc, hần không ngừng bị kích thích, dấu vết dục vọng nho nhỏ trong đôi mắt hoa đào bị thiêu đốt hóa thành ngọn lửa dục vọng sáng quắc.

Sáng nay sau khi Tường Vi vội vàng rời đi, hần không buồn ngủ nữa, liền bắt đầu suy nghĩ xem hôm nay lên đi đâu chơi. Đột nhiên linh quang chợt lóe, nghĩ tới nơi này đang trong giai đoạn hoàn thiện, có ít người biết đến, người đến tham quan càng ít, ánh sáng trong động khẳng định mờ mịt, thập phần ái muội, hần liền biết động này là địa phương thích hợp nhất để đánh dã chiến.

Giờ xem ra nơi này quả thật như hần đoán, Chiêu Quân đắc ý nhìn quanh bốn phía. Tường Vi chủ động kéo hần đi đến phía sau cột đá. Thấy cô rất thức thời chọn lựa địa phương như thế, lửa giận trong lòng hần hơi hơi bình ổn.

Lúc mà hần lên lầu, thấy cái người gọi là hội trưởng học sinh Bạch Kỳ đang đứng trước cửa nhà, gấp gao ôm lấy Tường Vi, hung hăng hôn cô. Trong nháy mắt, phần nộ đầy trời bao phủ lấy hần, cật lực khắc chết lại ý nghĩ muốn giết người, hần xông lên dùng sức kéo lại Tường Vi, ấn lên nụ hôn hỗn loạn hàm chứa lửa giận vô tận, hần bá đạo muốn dùng hương vị của mình che lấp mùi Bạch Kỳ lưu lại trên thân thể cô.

Thấy Bạch Kỳ ở cửa nhà thật sự là ngoài ý nghĩ của hần.

Hần không thể ngờ sau một khoảng thời gian Bạch Kỳ còn đuổi tới đây, còn xuất hiện trong nhà cô. Nhìn thấy cảnh này, hần có thể đoán được, nhất định

Bạch Kỳ nếm thấy ngọt ngào của Tường Vi nên thế nào cũng không chịu buông tay, trước muốn tiên hạ thủ vi cường, tới cửa cầu hôn.

Nghĩ đến đây Chiêu Quân lại càng thêm phần nộ

Ở trường học, người đàn ông đem đồ vụng trộm tới phòng cô chính là Bạch Kỳ.

Hắn biết, Tường Vi luôn thích cất giấu những đồ vật trân quý của mình dưới chăn đệm, lần đó ở chỗ ấy, hắn tìm được quần lót nhiễm máu của cô. Mà cái đêm hắn với cô hoan ái, hoa huyết của cô không hề bị ngăn trở.

Bạch Kỳ nhất định là người phá trinh của cô.

Từ trên nhìn xuống, xem người mà mình luôn cẩn thận che chở nhưng lại không nói không rằng tránh né hắn ba năm, còn tìm bạn trai khác, lại dễ dàng bị phá thân.

Chiêu Quân im lặng, mặt không thay đổi, giờ phút này khuôn mặt tuyệt mỹ nhìn qua có chút trong treo nhưng lạnh lùng, lạnh tận thấu xương. Phần nộ đầy trời hóa thành một cái ý tưởng.

Tường Vi, thật sự không ngoan. Còn nhiều thời gian, nhất định phải hung hăng trừng phạt cô.

...

Chiêu Quân ngậm lấy vành tai của cô, lúc nặng lúc nhẹ cắn mứt, rồi bỗng nhiên thổi một hơi vào trong lỗ tai của cô. Cảm giác được trong lòng Tường Vi hơi run rẩy, hô hấp dần dần trở lên dồn dập. Ngậm lấy vành tai khéo léo, tham lam liếm mứt, hung hăng cắn một ngụm.

“A...” đột nhiên vành tai truyền đến cảm giác đau nhức giống như bị kiến cắn làm tôi cúi đầu hô đau một tiếng. “Chiêu Quân, đau...” tôi úy khuất mở miệng “Tường Vi ngoan, tiểu bảo bối của anh, không đau”. Hắn hút lấy cổ thon dài của tôi, đầu lưỡi ấm nóng xẹt qua da thịt trắng nõn di chuyển sang, chậm rãi tiến tới vành tai kia, ngậm vào.

...

Từ vành tai truyền đến cảm giác ngứa ngứa ái muội làm tôi hơi hơi chống tay, hành động này lại càng đem vành tai đưa tới trong miệng hắn. “Ng Sloan” hắn vươn đầu lưỡi ướt át nhẹ nhàng liếm mứt lỗ tai đang run rẩy nhẹ nhàng làm tôi cảm nhận được từng đợt khoái cảm cùng sợ hãi. Tay lớn cách một lớp áo nắm lấy bộ ngực sữa đầy đặn, mạnh mẽ vuốt ve mang đến từng trận đê ép đau đớn, thân thể miễn cưỡng dần dần nổi lên cảm giác tê dại.

Một bàn tay ôm lấy eo nhỏ của cô, tay kia thuận theo cái cổ bóng loáng đi đến nơi cao ngất mượt mà, bắt lấy núm đào tươi mát, không nhanh không chậm chà đập.

Sâu bên trong tiểu huyết nổi lên cảm giác ngứa ngáy khó nhịn, hơi nóng lên, một cổ xuân nước dần dần làm ướt toàn bộ hoa huyết. “Em ẩm ướt”. Hắn ngậm lấy vành tai, hàm hồ trên đầu, nói trúng tâm tư của tôi. “Không có” tôi đỏ mặt e thẹn, lặng lẽ thay đổi tư thế, hai chân tự giác kẹp chặt.

“Vậy để anh kiểm tra một chút” tay hắn lướt xuống bụng của tôi, cách một lớp áo vô cùng dịu dàng vuốt ve, làm bùng lên ngọn lửa tình dục nóng rực.

“A...” tay hắn né tránh tay nhỏ bé của tôi linh hoạt tiến vào bên trong quần lót, áp lên da thịt bóng loáng, nhẹ nhàng vuốt ve mang đến một cảm giác thoải mái vui sướng không nói thành lời.

“Để cho anh cảm nhận được xuân nước của em”. Tay hắn xẹt nhanh qua cây cối rậm rạp vô cùng chuẩn xác tìm được viên trân châu xinh đẹp được giấu trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Nhu tình mật ý của đôi tình nhân trong động (hạ)

- Editor: Lục Nặc

“Ha...” tôi thở ra một hơi, một cái đụng chạm nhẹ nhàng làm cho toàn thân tôi nổi lên cảm giác tê dại, có chút giống như bị điện giật vậy, xuân nước trong tiểu huyết tràn ra, thuận theo lối nhỏ chảy ra ngoài làm cho quần lót ẩm ướt một mảng.

Tôi vận vẹo hạ thân, lại đem trân châu hướng về phía tay hắn.

“Tiểu bảo bối, đừng nói vớ”. Hắn giống như không biết phải làm sao ở bên tai tôi nhẹ nhàng thở dài, làm chuyện xấu nhắm ngay lỗ tai thổi một hơi khiến toàn thân tôi run lên. Ngón tay thô lỗ nắm lấy trân châu vừa tìm được hung hăng nhấn một cái.

“A...” một trận tê dại từ nơi hạt châu truyền tới làm cho tiểu huyết co rút, khép mở hết sức rự hoặc

Hắn xì cười, “Tuồng Vi, em thật mẫn cảm”.

“Sang bên trái một chút...” tôi cố hết sức lấy dũng khí nói, giọng nói nhỏ như tiếng muỗi kêu nhưng hắn lại nghe được một cách rõ ràng. “Bên trái? Như vậy được không? Tay hắn lại dùng sức nhấn một cái, một cổ tê dại truyền đến làm tôi thở gấp, “A, Chiêu Quân...”.

“Anh ở đây”. Tay hắn nhắm ngay một chỗ bên trái ấn, miết dòn dập, đùa nghịch liên tục. Có thể cảm thấy được trần châu xinh đẹp đang nở rộ trong tay hắn, run nhẹ nhẹ. Vòng eo mảnh mai mềm mại không tự chủ được mà đón lấy đùa nghịch nghênh tiếp tay hắn.

Từng tiếng thờ gấp yêu kiều của cô từ trong cái miệng nhỏ nhắn truyền ra, tiểu mỹ nhân trong lòng ngẩng đầu lên, mắt hạnh xinh đẹp hơi nheo lại, ánh mắt mê ly, cái mũi hơi nhếch, hàm răng trắng muốt gặm gao cắn chặt môi dưới đỏ sẫm.

Bé yêu trong ngực hô hấp dồn dập, thanh âm hàm hồ, tất cả đều chọc người khó nhịn.

Nhuyễn ngọc ôn hương trong lòng không ngừng vận vẹo lại càng kích thích dục vọng mãnh liệt của hắn.

“Chiêu Quân...” giọng nói mềm mại đáng yêu gọi tên của hắn, nũng nịu khiến người ta ngứa ngáy trong lòng.

“Thật khó chịu...” bên trong hoa huyết một mảnh ướt đầm, xuân nước tràn ra. Bụng dưới trướng lên, nóng bỏng trống rỗng làm tôi cảm thấy không thoải mái. Nhịn không được đón lấy lực đạo của ngón tay hắn, cọ xát hai chân.

“Khó chịu sao? Tiểu bảo bối của anh? Vậy phải làm sao bây giờ?” tay hắn buông trần châu ra, vuốt ve bên ngoài hoa huyết, trước trước sau sau đùa nghịch, khiến cho tôi cảm thấy ngứa ngáy khó chịu. Lực đạo nhẹ nhàng của ngón tay thon dài thật sự không thỏa mãn được tôi. Chỉ thấy hạ thân càng lúc càng ngứa, trần châu không chiếm được thỏa mãn đang không ngừng kêu gào làm cho tôi khóc nức nở “Không cần như vậy... Chiêu Quân, như thế càng khó chịu”.

“Hay anh lấy tay ra?” hắn trêu tức thoáng lui lại, bắn một cái lên trần châu mềm mại yếu ớt.

Cảm giác tê dại từ trần châu truyền tới, thân hình tôi buột chặt run run vài giây, một cổ xuân nước từ sâu bên trong hoa huyết không bị ngăn trở phun ra ngoài làm ướt đầm tay hắn.

“Ha...” tôi vội vàng thờ dốc, thấy hắn rút bàn tay ướt đầm trong quần lót ra, còn cố ý xẹt qua bụng non mịn, đặt lên mũi tôi. “Tuồng Vi, đây là hương vị của em nha” hắn dịu dàng nói, giống như không biết hành động của mình có bao nhiêu xấu hổ.

“Lấy ra, thật dọa người”. Tôi giận dỗi quay đầu sang một bên, không dám đụng chạm ngón tay hắn. Vừa qua cao trào làm giọng nói của tôi có chút khàn khàn, mềm mại nhu nhược giống như đang làm nũng.

Một tiếng cười khẽ từ phía sau vang lên, hắn thu tay lại, đặt lên chóp mũi của mình, hít vào một hơi thật sâu “Thật thơm...” hắn chân thành tán thưởng “Hương thơm cơ thể phiêu dật thần nhiên, thơm động lòng người”.

Mặt tôi thoáng cái đỏ rực.

Bạn đang đọc truyện *Tuồng Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Xuân sắc trong động (thượng)

• Editor: Lục Nặc

Hắn nắm lấy cằm của tôi, cái lưỡi nóng bỏng linh hoạt tiến vào bên trong môi anh đào, mang theo dụ hoặc thần nhiên, vừa tiến vừa lùi, trêu đùa đầu lưỡi, chọc tới một loại cảm giác khoan khoái tê dại. Một chút liền thôi, chỉ có một chút, không chịu thỏa mãn tôi, đầu lưỡi nghịch ngợm liên tục liếm mút cánh môi sưng đỏ, hút nhẹ rồi lập tức lui lại.

“Chiêu Quân...” gần gũi trêu chọc làm tình dục trong người tôi sống dậy. Tôi khó khăn truy đuổi đầu lưỡi của hắn, yêu kiều thờ hỗn hển, nước bọt trong suốt theo khe miệng chảy xuống mang đến một mùi vị đậm mị từ trong miệng nơi hai người quấn quýt truyền ra.

“Đừng chạy...” tôi ngậm lấy đầu lưỡi hắn, tình té cắn mút trêu đùa, lực đạo rất nhẹ. Thình thoảng lại hút một cái, không ngừng cọ xát hàm răng của hắn lộ ra một sợi chỉ bạc dài.

Tay hắn hướng xuống hạ thân của tôi, tay lớn nóng rực lướt qua váy ngắn chỉ cố gắng che kín viên mộng, thuận theo hai bên đùi hướng lên phía trên mà xát, cách quần lót dịu dàng vuốt ve hoa huyết ướt đầm.

Hoa huyết vừa mới chịu qua tập kích giờ vẫn còn cảm giác nóng nóng trướng lên lại bị hấn sờ như thế, tôi mẫn cảm run nhẹ. Bàn tay to của hắn không tự chủ được mà vuốt ve hạ thân làm nhiệt tình của tôi run lên.

“Tiểu bảo bối, em muốn anh sao?” giọng nói từ tính của Chiêu Quân có chút khàn khàn, trong đôi mắt hoa đào tình dục giống như bóng cây loang lổ không ngừng. Tay hắn tăng thêm lực đạo kích thích tiểu huyết đang hưng phấn, cố gắng trêu chọc gọi lên sóng triều.

Tường Vi ở trong ngực hắn mị nhãn như tơ, yêu kiều mà thờ, đón lấy nụ hôn của hắn, gương mặt trong suốt trắng nõn nhiễm một tầng đỏ ửng tựa như hoa đào phấn nộn đang nở rộ, kiều diễm động lòng người.

Giờ phút này, cả người cô dựa lên cột thạch nhũ, bờ mông đẩy đà rướn lên hướng bụng dưới của hắn mà cọ, hai vú đầy đà trước ngực bởi vì cơ thể hơi nghiêng lại càng thêm cao ngất thuận theo động tác của cô mà không ngừng nhảy lên, hai luồng thô trắng mềm mại đáng yêu duyên dáng nhẹ nhàng chọc vào lòng hắn.

“Không cần...” Cúi đầu kháng cự dứt quãng.

“Anh không hỏi em đâu” Chiêu Quân xấu xa cười, ngón tay nhanh chóng chen vào trong quần lót, không hề báo trước cắm vào hoa huyết “Anh đang hỏi bảo bối nơi này”.

Tay hắn hung hăng đâm vào, trên dưới đùa nghịch. “Em xem, bảo bối rất nhiệt tình hoan nghênh anh, một tầng một tầng thịt non mịn gất gao hấp lấy ngón tay anh. Mỗi lần anh dừng lại liền cảm giác được nó gấp gáp không kiên nhẫn, mấp máy không ngừng cắn nuốt anh. Mà chỉ cần anh vừa động nó lại hứng thú phun ra dâm thủy ngọt ngào, một ngậm một ngậm cắn nuốt anh, làm anh mất hồn”. Động tác trên tay hắn nhanh hơn, không chút lưu tình hung hăng đâm vào.

“Thịt huyết non mềm như thế, mới chỉ vào một ngón tay mà đã mất hồn như vậy, nếu như gậy thịt của anh đi vào đem em đâm hổng thì phải làm sao đây?” hắn tiếc hận nói, gậy thịt nóng rực dán lên mông tròn duyên dáng không ngừng cọ xát.

...

Tiểu huyết ướt sũng không địch lại ngón tay hắn đột nhiên đâm vào, gất gao cắn nuốt dị vật xâm nhập, không ngừng co rút. Phía dưới xuân nước tràn đầy làm cho hắn tiến vào càng thêm thuận lợi. Mặc dù không mang đến cảm giác đau đớn xé rách nhưng đột nhiên xông vào như vậy làm cho tiểu huyết tràn ra càng nhiều dâm dịch trắng mịn ngai ngái dễ hấn dễ dàng xâm nhập. Ngón tay hắn ở trong cơ thể tôi gây sóng gió không ngừng, sờ loạn, trêu đùa kích thích càng nhiều dâm dịch.

“Chiêu Quân, em rất khó chịu, qua bên trái một chút...”

Đột nhiên ngón tay rút ra khỏi hoa huyết, đưa nhanh tới khóa quần, cự vật nóng rực, tức giận kiêu ngạo nhảy ra, hướng về phía trước, quy đầu đỏ đậm chảy ra một chút tinh dịch, để ở dưới quần lót của tôi, làm da thịt giữa hai chân nóng lên. Tôi bị hắn trêu chọc làm gọi lên tình dục khiến cho dâm thủy trong tiểu huyết lại tràn ra, ngứa ngứa trướng trướng, cự vật cọ xát lên quần lót, nhẹ nhàng chơi đùa.

Đột nhiên nghe thấy tiếng nói chuyện và cười đùa cùng với tiếng bước chân của một đoàn người đang đi vào trong động.

“Mẹ, mẹ xem đá nơi này thật đẹp...” giọng nói non nớt của một đứa trẻ vang lên, vang vọng trong động rộng lớn trống trải, một chuỗi tiếng bước chân dồn dập chạy qua. Rồi tôi giọng nói thanh thúy vang lên “Cục cưng, chạy chậm một chút, trong động tối như vậy, cẩn thận không ngã, mau đến chỗ mẹ này” lại vang lên tiếng bước chân dồn dập.

“Cha bắt được con rồi” giọng nói của một người đàn ông vang lên, mang theo ý cười “Cục cưng ngoan, đừng làm cho mẹ lo lắng được không?”

Tôi ngừng thờ, không dám nhúc nhích, âm thầm kinh hãi, đem tình dục đang kêu gào trong cơ thể dọa chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Tôi cẩn thận nghe động tĩnh bên ngoài, cảm thấy may mắn vì chúng tôi đang ở một chỗ có vẻ hẻo lánh, nếu không mọi người đã nhìn thấy hết tình hình giờ phút này mất rồi.

“A...” tay hắn gạt quần lót của tôi ra, đỡ lấy cự vật, hung hăng tiến vào hoa huyết phấn nộ. Bất chợt bị kích thích làm cho tôi không nhịn được rên lên một tiếng. Đột nhiên trướng lên làm cho tiểu huyết theo phản xạ kẹp chặt, gất gao cắn nuốt gậy thịt của hắn, mấp máy không ngừng, nghĩ muốn đem dị vật đang chen chúc vào nuốt trôi.

“Cục cưng, anh cũng bắt được em” bàn tay to của hắn nắm lấy hai vú đầy đà hơi nhảy lên của tôi, dán vào tai tôi tà ác nói.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Suân sắc trong động (trung)

• Editor: Lục Nặc

“Ha...” Chiêu Quân đỡ lấy cự vật nhắm ngay hoa huyết phần hồng vẫn đang mấp máy, hung hăng đâm vào, cảm giác được hoa huyết của Tường Vi run rẩy co rút lại, ôm lấy gây thịt của hắn. Một cảm giác sáng khoái theo cột sống lan khắp toàn thân.

Chớp đôi mắt, hắn cảm thụ cảm giác cực kỳ vui vẻ này, bên trong tiểu huyết giống như đại dương mênh mông rộng lớn, xuân nước dư thừa, thịt huyết non mịn gấp gáp, tầng tầng lớp lớp cắn nuốt gây thịt của hắn, làm thế nào cũng không chịu nhả ra.

Mỗi khi gây thịt đâm vào, đều cảm giác được tiểu huyết có chút ngăn cản, làm dị vật khó có thể tiến vào, nhưng nếu dùng sức liền cảm nhận được tiểu huyết nổi sóng, thịt huyết non mềm kẹp chặt cự vật gấp rút tiến vào hoa kính ân u ẩm ướt, đụng chạm liên tục vào phiến thịt non mềm, cô lại miễn cưỡng, đùa nhẹ một chút đã mang đến một trận co rút, hút cự vật vào sâu bên trong hoa huyết. Mỗi lần cự vật đâm vào đều có một đoàn thịt non mịn như đang dịu dàng vuốt ve, kích thích ra khoái cảm sung sướng ngứa ngáy khó nhịn, làm người ta dục tiền dục tử.

Giờ phút này, hắn đột nhiên tiến vào khiến cô chấn kinh, tiểu huyết hung hăng cắn lấy gây thịt trắng kiện, một ngậm một ngậm cắn nuốt, trần trọc, triền miên mang đến từng trận khoái ý.

“Cực cung, anh bắt được em rồi!” hắn nhìn không được nắm lấy hai vú của cô, dùng sức mà nhéo, cự vật dương thân liên tục rút ra đút vào. Nội dung sâu sắc lời lẽ dễ hiểu. Hắn va chạm vào nhụy hoa mềm mại, mang đến cảm giác thoải mái sung sướng kéo dài.

Bên ngoài còn có người đang tham quan, Chiêu Quân lại nắm lấy bộ ngực sũ của tôi, không ngừng xoa nắn, giống như vô tình xẹt qua điểm nhỏ miễn cưỡng, cự vật dưới thân rong ruổi không ngừng bên trong tiểu huyết.

Nội tâm tôi vừa vui vừa sợ. Vui vì từng đợt khoái cảm thoải mái đem tôi bao phủ. Sợ vì tiếng phốc phốc xuy xuy trong động yên tĩnh này sẽ bị những người ngoài kia nghe thấy được.

Bị kích thích mạnh, dâm thủy trong tiểu huyết tràn ra, chảy xuống đất. Tiểu huyết mút lấy cự vật thô to trong cơ thể. Hoàn cảnh này giống như trường hợp yêu đương vùng trộm vậy, tiểu huyết rất hưng phấn, khoái cảm tê dại dồn dập mà kéo tới làm cho đầu tôi trống rỗng, chỉ có thể che lại môi mòng, liều mạng đè lại tiếng rên rỉ mất hồn.

“Mẹ, hình như con nghe thấy tiếng nước?” giọng nói tò mò non nớt của bé trai vang lên, nghe thấy vậy thân thể tôi cứng đờ, thịt mềm trong tiểu huyết xoắn lại không ngừng mấp máy

“Ngô...” hắn thờ dốc, gây thịt thô to lớn thêm một vòng, một tay nắm lấy nụ hoa đỏ tươi trước ngực đang cứng rắn đứng lên, kéo một phát, làm cho tôi đau đớn lại sung sướng khó tả. Một tay khác trượt xuống bụng dưới, đụng đến nơi tư mật của tôi, chuẩn xác tìm được trần châu bị che dấu, nhẹ nhàng miết, ấn.

“Cực cung, thạch nhũ trong động này đều hình thành từ những giọt nước nên con nghe thấy tiếng nước là đương nhiên”. Giọng nữ thanh thúy giải thích

“A” đột nhiên nghe thấy một tiếng thét kinh hãi, truyền đến âm thanh bị té ngã, sau đó là tiếng hoảng sợ: “Đã dặn con phải cẩn thận rồi! Chỗ nào con cũng chạy! Ngã có đau không?”

“Oa... Mẹ, đầu gối đau” giọng nói non nớt của cực cung vang lên, rất là ủy khuất.

“Ngô...” tôi rên lên một tiếng. Thì ra, thừa lúc hỗn loạn Chiêu Quân đâm sâu vào bên trong hoa huyết, chạm tới tử cung, liên tục đâm mạnh. Va chạm chín nông một sâu, đùa nghịch thịt mềm nơi tử cung, như có như không. Cảm giác hơi đau nhức từ sâu bên trong hoa tâm truyền khắp toàn thân. Tôi vịn vẹo bờ mông, dịch về phía trước muốn thoát khỏi nhức nhối và khoái cảm này. Nhưng mà, cơ thể tôi dịch lên phía trước một chút, cự vật lại bán theo cũng dịch về phía trước, còn hung hăng đâm vào tận cùng hoa huyết, không cho tôi một chút thời gian thờ dốc.

“Cực cung ngoan, không khóc, con là dũng cảm nhất. Đầu gối cực cung chỉ xước da một chút, không chảy máu”. Bên kia mọi người tay chân luống cuống trấn an đứa nhỏ, bên này thì chân tay luống cuống tiến hành phần đầu.

“Không cần...” tôi thấp giọng cự tuyệt, vron tay trái muốn bắt lấy bàn tay to của hắn. Vừa rồi tay hắn chui vào trong quần áo, nắm lấy hai vú nắm bóp liên tục, trên trọc nụ hoa đỏ rực miễn cưỡng. Tay phải trượt xuống phía dưới nơi bàn tay lớn đang tàn sát bờ bãi trần châu yêu kiều của tôi, nhằm ngăn cản hành động của hắn.

Thân trên của tôi di chuyển về phía trước, muốn thoát khỏi gây thịt của hắn. Ngoài dự đoán là động tác như vậy ngược lại làm cho cự vật của hắn càng thêm tiến sâu vào trong tiểu huyết, ở chỗ thịt mềm non mịn không ngừng chọc ngoáy đè ép, va chạm ra càng nhiều đóa hoa tình dục mãnh liệt. Một cổ khoái cảm tê dại từ sâu bên trong hoa tâm bị hắn lôi ra làm cho tôi run lên, toàn thân như nhũn ra, tay hắn ấn lên trần châu sưng đỏ, cảm giác nóng rực càng làm cho tôi ngứa ngáy khó nhịn.

“Ha...” thật sự là không chịu nổi, tôi há mồm thờ dốc, phát ra tiếng than nhẹ.

Tiếng rên rỉ đứt quãng trong không gian yên tĩnh càng có vẻ phá lệ mê người.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Xuân sắc trong động (hạ)

• Editor: Lục Nặc

“Oa... mẹ... con đau... huhu, chảy máu rồi” thông qua ánh sáng đèn pin thấy được đầu gối bị xước một vết nhỏ, tơ máu tràn ra, đứa nhỏ bị dọa, ủy khuất khóc to.

“Không khóc, cục cưng ngoan, mẹ với ba mang con về trước có được không?” giọng nam bình tĩnh trấn an, “Nào, để ba ba ôm con ra ngoài”

Sau một trận tiếng bước chân dồn dập, trong động khôi phục yên tĩnh.

...

“Ngô... ha...” cự vật phía sau hung hăng đâm vào, mỗi lần khe khẽ rút ra một chút lại hung hăng đút sâu vào, viên cầu lớn va chạm ở cửa tử cung, lực đạo mạnh mẽ đem tôi đẩy tới cột đá.

Tay tôi buông lỏng không kiềm chế hấn nữa mà đặt lên cột đá trước mặt, ổn định thân mình, chống cự thật tốt và chạm của hắn.

Tay hắn bắt lấy đẩy đà của tôi, lúc thì xiết chặt lúc lại thả ra, dịu dàng vuốt ve, nhẹ nhàng vân vê xoa nắn “Cục cưng, anh lại bắt được em”.

Đầu ngón tay vân vê xung quanh đỉnh hoa đào, nhẹ nhàng nắm bóp rồi lại kéo ra mang theo từng đợt ngứa ngứa sáng khoái. Tay kia thì chuẩn xác đè lại trên châu đấng thương, nhấn tâm dùng sức ấn mạnh, vuốt ve treu đùa, cự vật cũng va chạm càng ngày càng hung mãnh, ở sâu bên trong huyết nhỏ phát ra tiếng “Xì xì” trộn lẫn với tiếng nước tí tách, hiển nhiên là một cảnh tượng dâm dăng ướt át.

Trong suốt chảy ra nước xuân bị rừng rậm chỗ xương mù của hắn kịch liệt va chạm, từng giọt từng giọt càng trở lên dâm mãnh dụ hoặc dính đầy chỗ ai người ân ái, ngọc lộ trong suốt liên tục không ngừng theo đưa đẩy mà vẩy ra xung quanh.

“Cục cưng, vú của em thật đáng yêu, vừa to vừa mềm, một tay nắm như vậy, chen chúc nhẹ nhàng giống như sắp từ trong tay tràn ra ngoài, làm anh không nhìn được mà muốn hung hăng chà đạp”. Vừa nói, lực đạo trong tay càng lớn, càng không ngừng mở ra khép lại, vân vê xoa nắn vú đẩy đà đến quên cả trời đất, khoái cảm mềm mại tê dại ngứa ngáy theo hoa đào nở rộ mà lan tràn ra khắp toàn thân.

Cự vật dưới thân một lần lại một lần dưng mãnh tiến vào bên trong hoa huyết của tôi, không ngừng đâm chọc, khiêu khích, quy đầu to lớn tùy ý bay nhảy, chọt trái chọt phải, ma sát, đùa giỡn thịt mềm mẫn cảm, kích khởi một lần sóng đục tiên đục từ trong cơ thể, theo hoa huyết lan tràn ra toàn thân, làm cho tôi không ngừng lắc đầu, điên cuồng yêu kiều rên rỉ ở trong động trống trải, tiếng kêu mát hồn quanh quẩn trong nơi yêu tĩnh này cũng là một tư vị mê người.

“Chiêu Quân...” cự long dưng mãnh lao lên đem tình dục của tôi lôi ra ngoài, bộ ngực sữa tuyết trắng mang đến cảm giác tê dại ma ngứa, hư thoát khó nhìn làm chi tôi khó chịu lại càng muốn đưa vào trong lòng bàn tay hắn, thịt huyết xoắn gấp lấy gây thịt, một ngum một ngum tham lam mà nuốt.

...

Một tay hắn kéo thân thể của tôi, làm cho cánh tay mảnh khảnh của tôi vòng lên cái cổ thon dài của hắn, đầu lưỡi linh hoạt ở trên cổ của tôi không ngừng hôn, hoạt động lên xuống, liếm mát kích tình, thỉnh thoảng lại cắn vài ngum hoặc ấn môi xuống, hút vài cái.

Đôi tay nắm lấy bộ ngực sữa của tôi, dùng lực lớn xoa nắn, khi thì xoa bóp theo chiều kim đồng hồ, khi thì ngược chiều kim đồng hồ mà vuốt ve, thỉnh thoảng kéo mạnh một chút nụ hoa đào, mang đến từng trận tê dại, mỗi như, ngứa ngáy. Hai luồng tiểu bạch hổ nhu thuận nhảy lên, trưởng trưởng nóng nóng bị hắn đùa nghịch.

Cự vật bên dưới hung hăng đút vào tiểu huyết ướt át, mát hồn cắn nuốt xương cốt, càng ngày càng nhanh, một chút so với một chút càng vào càng sâu đã kích tử cung yếu ớt, gấp thịt nóng bỏng căng phồng kiên định trong cơ thể tôi làm nổi lên sóng triều vui thích, mặt trong tiểu huyết bị ma sát hơi mẫn cảm làm tôi nhìn không được mà vận vẹo hạ thân, đón lấy gấp thịt to lớn, co rúm lại.

Đột nhiên hắn ngừng lại, buông hai vú đẩy đà của tôi ra, gây thịt cứng rắn to lớn đang đút trong tiểu huyết cũng không nhúc nhích nữa.

“Xảy ra chuyện gì?” cảm giác trống rỗng làm cho tôi khó nhìn mà cử động hạ thân, chủ động qua lại đung đưa, tiểu huyết vừa nuốt lại vừa nhả ra cự vật trắng kiện.

Nhưng cái cảm giác này không đã nghiền, lực đạo đều đặn chọc vào rất khó thỏa mãn dục vọng sắp lên cao trào của tôi.

“Chiêu quan, em rất khó chịu...” giọng nói của tôi run nhẹ, còn hơi khàn khàn.

“Tiểu bảo bối, khó chịu như thế nào? Hắn treu tức hỏi lại, bị tôi qua lại cọ sát như vậy, hô hấp bắt đầu dồn dập. Nhưng hắn vẫn không chịu động.

“Tiểu huyết rất ngứa... rất muốn anh...” bị tình dục tri phối, lời nói dọa người như thế tôi cũng dám thoải mái nói ra.

“Muốn anh làm gì nào?” hắn ôm sát lấy tôi, ở da thịt trắng nõn hơi hơi phỉm hồng mạnh mẽ hút một cái, mở ra môi mòng lộ ra hàm răng tuyết trắng, dọc xuống phía dưới chậm rãi cắn nhẹ, lưu lại từng đóa từng đóa hôn ngân tiem điểm ướt át đỏ tươi.

“Muốn anh... hung hăng đâm vào tiểu huyết của em... A...” Tôi thở mạnh một tiếng.

Hắn quay người tôi lại, đè lên trên cột đá, để tôi gắt gao tỳ lên cột đá, một tay nâng lên chân phải của tôi, gây thịt nhắm ngay tiểu huyết hung hăng hướng bên trong đâm vào, lực đạo rất mạnh làm cho tử cung sâu bên trong nổi lên một trận đau đớn tê dại.

“Chiêu Quân... em... không đứng nổi... ha A.. dùng sức một chút.. A... em sắp ngã xuống... rồi” tôi bị hắn đùa nghịch kêu to, không lo lắng đang trong trường hợp gì nữa.

Gập thịt trong cơ thể thấp phần hung mãnh, hung hăng vọt vào không cho tôi cơ hội thở dốc, một lần lại một lần đâm chọc trâu đùa thịt mềm mẫn cảm, làm cho tôi trong vô tận tê dại thất thanh kêu lên. Tiểu huyết từng đợt co rút, phần lớn hoa dịch từ sâu bên trong hoa tâm chảy ra, phun lên quy đầu cực đại đang xông vào của hắn.

...

Chiêu Quân há to mồm thờ dốc, ánh mắt triền miên mê ly, dưới thân cự long càng hung ác tiến tới, tàn bạo đâm vào tử cung, không đợi cô phản ứng lại, nhanh chóng rút ra rồi lại hùng hổ vọt vào, va chạm mạnh mẽ vào thịt mềm non mịn, khiến cho tầng tầng lớp lớp sóng triều tràn ra không dứt, nước vắng tung tóe.

Bởi vì Tường Vi lo lắng ngã sắp xuống, thịt mềm trong hoa huyết gắt gao co rút lại, dùng sức kẹp chặt gây thịt của hắn, mãnh liệt hút vào, mẫn cảm đến nỗi chỉ cần đùa nhẹ liền mang đến từng đợt co rút, làm cho toàn thân hắn trở nên sáng khoái, toàn bộ đầu óc trống rỗng, không khỏi tăng nhanh tốc độ, hung hăng đánh sâu vào trong, khiến cho khoái cảm dục tiên dục tử càng ồ ạt mà đến.

...

Đột nhiên, gây thịt chường lớn một vòng, đánh mạnh một cái vào sâu bên trong, cơ hồ có thể xông vào tử cung, mẫm mống kịch liệt phun vào bên trong tử cung, bạch dịch nóng bỏng làm cho toàn thân tôi phát run, run rẩy phun ra một cổ nước xuân ẩm áp.

Gập thịt của hắn sau khi liên tục chọc phá bên trong cơ thể tôi vài lần, cũng liên tục mang đến khoái cảm dục tiên dục tử, chậm rãi rời khỏi.

...

Tôi then thùng đỏ mặt, tình huống cảm nhận được cự vật đang rút ra khỏi tiểu huyết của mình, còn phát ra một tiếng “Ba” lớn, hỗn hợp dâm dịch trong hoa huyết không còn bị ngăn cản phun ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Phong cảnh vô hạn trong xe (thượng)

• Editor: Lục Nặc

“Tường Vi”. Hắn đỡ lấy toàn thân như nhũn ra của tôi, hôn lên đôi môi đỏ mọng, một đôi mắt hoa đào nhìn tôi chăm chú, bên trong là vô hạn nhu tình như nước, hạnh phúc tràn đầy như muốn bao phủ lấy tôi.

“Chiêu Quân, em... chân mềm nhũn...” toàn thân tôi mềm yếu nhào vào trong lòng của hắn, đôi tay yếu đuối vô lực ôm lấy cổ của hắn, giọng nói mềm nhũn, hữu khí vô lực. Sau khi kịch liệt hoan ái giọng nói có hơi khàn khàn, hơi từ tính.

Hắn thì trái lại, bộ dạng tinh thần chấn hưng, thần thanh khí爽, mặt mày ản tình, cười khanh khách, cảm giác thỏa mãn.

“Em buồn ngủ quá...” sau khi kịch liệt vận động, cảm giác mệt mỏi rất nhanh thổi quét tôi. Mở ra đôi môi đỏ mọng, nhẹ nhàng ngáp một cái.

...

Một tay của hắn ôm lấy eo nhỏ của tôi, một tay vô cùng thân thiết dịu dàng vuốt ve mái tóc tôi, cúi đầu nhìn chăm chú bé yêu kiều diễm trong lòng.

Cao trào mang đến vui thích làm cho mặt cô hơi hơi phồng hồng, da thịt gồ gồ như trân châu, trắng nõn sáng bóng, môi đỏ hơi sưng hé mở, có chút giọng mũi nói: “Em buồn ngủ quá...” trong mắt đều là thu thủy, rất mê người.

Tay hắn nao nao, động tác bị kiềm hãm, bụng rất nhanh hiện lên một trận khoái cảm như điện giật, cự vật nóng rực lại rực rực ngóc đầu, để ở bụng của cô, vô cùng thân thiết vuốt ve cọ xát.

...

“Không được...” đôi mắt của tôi sắp không mở ra được rồi, cảm giác dục vọng của hắn sống lại, trên gương mặt màu đỏ mạnh mẽ xuất hiện nhưng không có khí lực động đậy, chỉ có thể mềm mại ghé vào trong ngực hắn.

Bên tai nghe được tiếng thở dài khẽ của hắn, gắt gao ôm lấy tôi, được một lúc, chậm rãi bình ổn lại dục vọng của mình, hơi cúi xuống, một tay lớn đặt ở chân nhỏ của tôi, một tay khác ở eo nhẹ nhàng đem tôi bế lên.

“Anh ôm em trở về...” giọng nói của hắn bình tĩnh lạnh nhạt, cho tôi cảm giác vô cùng an toàn.

Tôi cúi đầu vào trong lòng hắn, cánh tay nhỏ nhắn mềm mại ôm lấy cổ hắn, rất nhanh lâm vào giấc ngủ sâu.

...

Không biết đã ngủ bao lâu, trong mộng mông lung lung, thân thể cảm giác là lạ, tôi không tự giác khép chặt hai chân, lại cứ bị cái gì đó ngăn lại, cảm giác khó chịu làm cho tôi dần dần tỉnh giấc, mở mắt ra.

Ánh mặt trời sớm buông xuống, xung quanh một mảnh tối đen, cảnh vật trước mặt đều mờ mịt, đôi mắt của tôi có thể thấy rõ xung quanh, tôi đang nằm trong chỗ ngồi điều khiển, cửa kính xe hơi hơi mở ra một khoảng nhỏ, gió den dịu dàng thổi vào trong xe, loáng thoáng có thể nghe được bên ngoài xe tiếng côn trùng kêu vang trong một mảng không gian yên tĩnh.

Nơi tư mật tê dại, một ngón tay thon dài đang ở bên ngoài hoa huyệt trên đùi, nghịch ngợm, mang đến từng đợt ngứa ngáy.

“Ngô...” tôi từ nhẹ một tiếng, tiểu huyệt bị trên đùi, nhẹ nhàng vuốt ve, bắt đầu không tự chủ được vừa khép vào lại mở ra, tuy cảm giác này rất thoải mái nhưng theo thói quen tôi muốn kẹp chặt hai chân.

“Tĩnh rồi?” tay hắn bị tôi kẹp chặt, đầu ngón tay nhẹ nhàng chọc ngoáy cửa huyệt, như có như không tiến vào trong miệng hoa huyệt rồi lại rất nhanh rút ra.

“Chiêu Quân, bây giờ là mấy giờ rồi? Em đã ngủ được bao lâu?” nhìn qua cửa thủy tinh, thấy bầu trời đêm đầy sao, nội tâm tôi trầm xuống, truy hỏi.

“Vừa mới 8h, thời gian vẫn còn sớm, Tường Vi, em ngủ cả buổi chiều”. Hắn cúi người áp lên thân thể tôi, thuận theo cái cổ mảnh khảnh của tôi dán môi lên, môi mềm ờ da thịt mềm mại hút nhẹ, mang đến từng hồi ma ngứa thoải mái tê dại.

“Chiêu Quân, đây là chỗ nào?” Tôi dùng tay đẩy thân hình hắn ra, lại bị hắn gắt gao ôm lại, đầu lưỡi linh hoạt vờn đến, liếm mát cái cổ của tôi, lưu lại một điểm hôn ngân ái muội ẩm ướt.

“Trên xe”. Hắn ngẩng đầu, chăm chú nhìn tôi, hoa đào trong mắt lưu chuyển, dị thường xinh đẹp, giống như những ngôi sao đang lấp lóe lấp lánh.

Không biết nói gì, đương nhiên tôi biết đây là trên xe.

Chăm chú nhìn hai tròng mắt của hắn, tôi không khỏi đắm chìm trong một biển dịu dàng thần bí, đen tối như châu ngọc.

“Tường Vi, buổi sáng Bạch Kỳ đến nhà em cầu hôn đúng không?” giọng nói của hắn lạnh thấu xương, giống như đến từ chân trời, xa xôi phiêu miêu.

“Đúng vậy” tôi nhìn hai tròng mắt của hắn, vô ý thức mở miệng trả lời.

“Vậy em có thích hắn không?” hắn tiếp tục hỏi.

“...” Tôi lặng im không nói, lâm vào trầm tư.

Loại cảm giác này, rất khó nói rõ một lần.

Thích một người, không phải nói thích liền thích, cũng không phải bảo không thích thì có thể không thích.

Hắn hỏi tôi có thích Bạch Kỳ không?

Vấn đề này, tôi làm sao biết được.

Tôi chỉ biết là buổi sáng hôm nay, đột nhiên nhìn thấy hắn, lòng tôi có chút rung động, giống như tiểu bạch thỏ đang đập loạn nhưng có nhiều hơn là cảm giác không biết phải làm sao, tôi không muốn gặp lại hắn.

Rõ.

Tôi chỉ muốn lui vào trong mai rùa an toàn của mình, vĩnh viễn không muốn gặp lại hắn.

...

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 66: Phong cảnh vô hạn trong xe (trung)

• *Editor: Lục Nặc*

Từ trên nhìn xuống tôi lặng im, trong bất hoa đào tối đen như bầu trời đêm hiện lên một tia hoa lửa hơi thất vọng.

Biểu tình của Chiêu Quan là vạn phần chờ mong, tiếp theo là có chút âm trầm khẩn trương. Đôi mắt hoa đào chăm chú nhìn tôi, giống như có chút nhưng nhớ muốn đem tôi xé rách, chiếm đoạt, toàn bộ nuốt vào trong bụng.

Nội tâm của hắn lần đầu tiên nổi lên cảm giác không xác định. Giống như có cố gắng thế nào cũng không bắt được cô.

...

Có một câu tục ngữ nói, quan tâm sẽ bị loạn để nói về hắn.

Hắn hiện tại chính là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường.

Hôm nay Bạch Kỳ xuất hiện, làm cho lòng hắn đại loạn, đặc biệt là khi nhìn thấy Bạch Kỳ hôn cô.

Có một số thời điểm hắn cũng nghĩ đến chuyện này nhưng nghĩ là một chuyện, nhìn thấy lại là một chuyện hoàn toàn khác.

Hắn có thể tưởng tượng trong đầu lúc Bạch Kỳ cướp đoạt đêm đầu tiên của cô nhưng hắn tuyệt đối không thể chịu đựng được nếu tận mắt chứng kiến cô nằm trong ngực Bạch Kỳ.

Lần đầu tiên, hung hăng đánh hắn một quyền. Lần thứ hai, hắn đoạt Tường Vi, bá đạo hôn cô.

Vật lần sau thì sao?

Bạch kỳ hôm nay có thể tới cửa cầu hôn, sau này chắc chắn dây dưa không dứt. Những lo lắng của hắn không phải dư thừa.

Hiện tại thấy Tường Vi im lặng không nói gì, nội tâm không xác định càng thêm nồng đậm.

Ngón tay giữa của hắn hung hăng chọc vào trong hoa huyết của cô, cảm giác được hoa huyết co rút nhanh, gắt gao hấp lấy, âm áp ướt át mềm mại non nặn đem hắn hút vào, một cổ nước xuân dọc theo ngón tay hắn sáp nhập chậm rãi chảy ra, lay động ra bàn tay to của hắn.

Hắn không cho cô thời gian phản ứng mà bắt đầu kịch liệt tiến lên, biết bên trái hơi chệch về phía trước là nơi mẫn cảm nhất của cô, hắn nhắm ngay chỗ đó chọc vào, không ngừng trêu đùa, ma xát, đột nhiên gây lên một cái. Thấy hô hấp của cô bắt đầu dồn dập, bụng bâng phảng, hai chân trắng nõn, nơi riêng tư thần bí bắt đầu không ngừng co rút, đón lấy đùa nghịch của hắn, cũng là một phen tư vị khác.

“Chiêu Quân, ... ngô... ha...” tiếng rên rỉ tinh tế từ trong miệng cô truyền ra, giọng nói triền miên dịu dàng truyền vào đáy lòng, rất chọc người, hắn nhìn không được, tiến một ngón tay vào, dùng sức đút nhanh vào nội huyết của cô, một ngón đề lên trên châu phần nộn, nhẹ nhàng trêu chọc vài cái. Tay kia thì nắm lấy vú đầy đà của cô, nhu niết xoa nắn, năm ngón tay thon dài tùy ý đè ép thả lỏng.

Nhìn từ trên nhìn xuống vú đầy đà nhảy lên nhảy xuống, sau một trận ra vào dồn dập đè ép, hắn rút ngón tay ướt đầm ra, đặt ở chóp mũi hít nhẹ, “Thật thơm...” hắn nhếch khóe miệng, ánh mắt say mê trầm thấp, “Để anh chơi hồng em rồi, như vậy, em cũng chỉ có thể thuộc về anh”.

Nói xong, hắn đút vào ba ngón tay, ra vào rất nhanh, không ngừng khiêu khích bên trong tiểu huyết.

...

“Ha... Chiêu Quân... thật thoải mái...” tôi nhìn không được thấp giọng thờ dốc, ngón tay trong tiểu huyết nhanh chóng đưa đẩy, có thể cảm giác được ngón giữa thon dài trong tiểu huyết luôn đâm vào chỗ mẫn cảm nhất, hung hăng đút vào rút ra trêu đùa hoa huyết phần nộn, kích khởi từng đợt vui vẻ tê dại, ngón trở và ngón áp út như có như không cào nhẹ vào thịt mềm non mịn khiến cho từng đợt ngứa ngáy khó chịu làm cho tôi kìm không nổi mà đứng đưa eo, chủ động đón lấy vui vẻ hắn tạo ra, phối hợp nhuần nhuyễn.

“Tường Vi, em có yêu anh không?” cảm giác được trong cơ thể một trận co rút dồn dập, một cổ xuân nước theo ngón tay hắn chảy xuống, hắn mở miệng truy vấn.

“Chiêu Quân... ha...” đầu óc của tôi trống rỗng, chỉ có thể thấp giọng gọi tên của hắn, tinh tế thưởng thức khoái cảm lan tràn.

“Em có yêu anh không?” hắn không chiếm được đáp án, đột nhiên rút ngón tay về, nhãn tâm nhìn tiểu huyết của tôi khép mở không ngừng, lộ ra thịt mềm

phần phần hồng, cực kì dụ hoặc như đang mời gọi hắn. Nhưng hắn lại không mảy may để ý.

“Chiêu Quân...” hoa huyết truyền đến cảm giác ngứa ngáy, trống rỗng làm cho tôi cúi đầu bắt đầu khóc nức nở, “Thật là khó chịu...” hai chân cọ sát, dùng sức ngậm cái miệng nhỏ phía dưới lại nhưng vẫn không giải quyết được cảm giác trống rỗng bên trong thịt huyết. Hắn vẫn như cũ không động đậy.

“Chiêu Quân... Ngô...” tôi nheo mắt lại, ngẩng đầu lên, vụng trộm vươn tay phải mảnh khảnh, thuận cái bụng trắng nõn đi xuống, xuyên qua cây cối rậm rạp chuẩn xác tìm được trần châu bị che dấu, dùng sức ấn xuống.

Một trâm tê dại làm giảm bớt cảm giác trống rỗng trong cơ thể, tôi nhẹ nhàng thở ra, ngón tay ngọc vội vàng bắt lấy trêu ghẹo trần châu, một lượng lớn xuân nước theo bên trong hoa huyết chảy ra, làm ẩm ướt cái đệm bên dưới.

“Hô...” tôi bắt đầu từng ngậm từng ngậm thở dốc.

“Em thật sự là một tiểu yêu tinh!” hô hấp của hắn trở nên dồn dập, thân hình cực nóng bao trùm lấy tôi, bá đạo ấn lên đôi môi đỏ mọng một nụ hôn, cự vật nhấm nháp hoa tâm, ma sát qua lại hai cái, quy đầu lây dính xuân nước, dùng sức duỗi thắt lưng, mạng mẽ sáp nhập vào trong hoa huyết.

“A...” tôi thờ gập một tiếng, chỉ cảm thấy bên trong tiểu huyết bỗng nhiên tràn đầy, nóng bỏng trướng trướng, quy đầu cực đại bá đạo cuồng tứ đút vào rút ra, đâm chọc không ngừng vào tầng tầng thịt mềm non mịn bên trong giống như muốn hung hăng xé rách tiểu huyết vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 67: Phong cảnh vô hạn trong xe (hạ)

• Editor: Lục Nặc

“Ha... Chiêu Quân... Đau quá...” tôi thờ dồn dập, yêu kiều trong miệng không ngừng tràn ra, tiểu huyết gắt gao cắn nuốt cự vật mới thành linh xông vào, một trận một trận co rút, cắn nuốt lấy gây thịt, con đau như bị xé rách thân thể dần dần rút đi.

Gây thịt hoàn toàn rút ra ngoài, rồi lại lấy thế sét đánh không kịp bưng tai hung hăng đút vào, sáp nhập tầng tầng lớp lớp thịt huyết non mềm bên trong, mãi cho tới khi để ở trước từ cung mới dừng lại. Sau khi nghiền nát, ma sát vài cái lại nhanh chóng rút ra, không cho tôi thời gian kịp phản ứng lại hung ác đâm vào, bá đạo, mãnh liệt tàn sát bừa bãi trong hoa huyết non mềm.

Thịt huyết non mềm bên trong bị hắn hung mãnh tiến vào rồi lại hung hăng rút ra, thịt mềm đỏ tươi phần non bị gây thịt tùy ý mang ra rồi lại đưa vào, xuân nước ồ ạt không chịu được chảy ra, từng đợt ngọt ngào mềm mại thay thế cảm giác đau đớn.

Cự vật ở bên trong hoa huyết tùy ý va chạm, hung hăng đưa đẩy, mỗi lần vào đều nặng nề đập lên trên cửa từ cung, mang đến cảm giác tê ngứa một môi, chóng mặt, căng đầy, làm cho tôi không nhìn được mà mở miệng rên rỉ thở dốc dồn dập, “Chiêu Quân... chậm một chút... sắp bị anh đâm chết... A... tiểu huyết sắp bị anh làm hỏng...”

“Muốn làm chết em...” hắn cúi đầu cắn xương quai xanh của tôi, một ngậm một ngậm vô cùng triền miên mà cắn, nói ra lời nói vô cùng thâm độc: “Có muốn anh đâm chết em không? Há?”

“Chậm một chút...ha...” trong tiểu huyết nổi lên một trận ma sát tùy ý mang đến khoái cảm cực hạn, làm cho đầu óc tôi trống rỗng, không có cách nào nhận thức hắn nói gì, chỉ có thể liều mạng lui về phía sau, ưỡn bộ ngực sữa, cọ sát thân thể hắn, giảm bớt căng trướng từ hai vú đầy đà, cả người giống như cây đàn, dưới sự trêu chọc của hắn phát ra âm nhạc tuyệt vời.

“Chậm một chút?” hắn bắt mắt nhìn tôi khẩu thị tâm phi, cự long đột nhiên rút ra khỏi tiểu huyết, cả người tách ra khỏi thân thể của tôi.

“Chiêu Quân?” tôi kinh ngạc nhìn khuôn mặt hắn thoáng hiện lên vẻ khó chịu, một đôi mắt hoa đào úy khuất nhìn tôi. Trong tiểu huyết nổi lên từng đợt hư không trống rỗng khó nhìn làm cho tôi không chịu nổi mà ma sát hai chân. Nghĩ tới biểu hiện khác thường của hắn, tôi cẩn thận mở miệng hỏi: “Anh... đang ghen sao?”

Nghe vậy, hắn quay mặt đi, không nói lời nào.

“Chiêu Quân, em thích anh, chỉ thích anh”. Tôi cảm vòng cổ lên, ngón tay trắng nõn vuốt ve chiếc nhẫn Tường Vi, khoe môi gọi lên một nụ cười ngọt ngào, giọng nói mềm mại tràn đầy hạnh phúc: “Chiêu Quân, anh bị cột chặt vào cuộc đời em rồi, anh quên sao?”

“Tường Vi...” đôi mắt hoa đào nhìn tôi chằm chằm, úy khuất bên trong tựa như biển rộng, như muốn bao phủ lấy tôi “Anh chờ thật lâu... nhưng mà... anh sợ mất em” giọng nói của hắn run nhẹ.

“Chiêu Quân”, tôi ôm lấy cổ hắn, nhìn thẳng vào mắt hắn, chân thành nói: “Lúc em quay lại, phát hiện ra anh vẫn đứng ở phía sau em, trước sau như một đối với em ôn nhu dịu dàng. Em chỉ biết, em không rời được anh”.

“Em... rất cảm động, thật sự, may mắn anh quay lại tìm em. Bằng không cả đời này em nhất định bỏ qua anh, như vậy cả đời em sẽ rất hối tiếc”. Tôi cảm thấy đôi mắt có chút mệt mỏi, cảm giác chóng mặt, nhìn về phía hắn, ánh mắt cũng bắt đầu có chút mơ hồ, nước trong mắt như muốn tràn ra.

“Tuòng Vi, anh cũng yêu em” hắn hôn nhẹ lên nước mắt của tôi, dịu dàng nói: “Tuòng Vi, anh muốn nói một chuyện cho em biết, anh nhận được lệnh triệu tập, có thể mấy ngày tới sẽ trở về trường học”.

“Chúc mừng anh!” nghe thấy hắn nói muốn rời đi, tôi không tình nguyện nói. Không biết ban đầu thế nào, nhưng giờ tư thế của hai người lại thành thế này, hắn ngồi, tôi tựa vào trong ngực hắn, hai người ôm nhau vô cùng thân thiết.

“Tuòng Vi, anh hi vọng em có thể đáp ứng anh một chuyện” hắn thận trọng mở miệng, tay lớn đặt trên lưng tôi nhẹ nhàng chậm rãi vuốt ve.

“Có chuyện gì?” Tôi nhếch cái miệng nhỏ nhắn, không chút để ý hỏi. Trong lòng còn đang rối rắm chuyện hắn muốn rời đi. Chúng tôi vừa mới xác định quan hệ, hắn liền muốn rời đi, để lại một mình tôi...

“Năm nay em đi thực tập thi về trường của anh đi”. Hắn nhìn ra tôi không yên lòng, nâng lên cái cằm tinh xảo vuốt ve, đôi mắt hoa đào ẩn tình như nước, nhìn tôi chăm chú, mỗi chữ mỗi câu, cực kì chân thành nói.

“Đi thực tập?” Tôi lạc lối trong đôi mắt xinh đẹp kia, bị nhu tình của hắn đã động.

“Anh sẽ chuẩn bị tốt hết thảy cho em. Rồi ở trong trường đợi em, đợi tân nương đến tìm anh”. Lời nói của hắn so với hoa còn thơm hơn, so với mật ong còn ngọt hơn.

Tôi giả vờ giả vịt ngẩng ngẩng trong chốc lát, nâng cằm, ánh mắt liếc hắn, “Vậy anh phải chuẩn bị tốt nghi thức để nghênh đón em, không lãng mạn không cảm động thì em sẽ lâm trận bỏ chạy đấy”.

“Nhất định sẽ làm em vừa lòng”. Hắn vươn tay to, nắm lấy vú lớn đầy đà của tôi, xoa nắn ần nhu, gắng gượng nóng rực cũng bắt đầu không thành thực để ở dưới viên mộng của tôi ma sát lên xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tuòng Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 68: Lần đầu tiên mạnh mẽ áp đảo (thượng)

• Editor: Lục Nặc

“Anh phải nghe lời”. Tôi nghịch ngợm đè tay hắn lại, không cho hắn vuốt ve thân thể tôi, tay kia thì vụng trộm sờ xuống phía dưới.

“Em muốn làm gì?”. Hắn rất phối hợp nói, vẻ mặt ủy khuất, đôi mắt lưu ly lấp lờ vụt sáng, thu thủy bên trong gọn sóng. Thân mình của hắn hơi hơi đầy lên, em trai hắn rất chủ động hướng vào lòng bàn tay tôi. “Đừng mà... ha...”

Tôi nắm lấy thằng bé, nhẹ nhàng sờ, nghe thấy hô hấp của hắn trở lên dồn dập, nhìn thấy phản ứng của hắn làm cho tôi không nhìn được mà nhếch khóe miệng, nhẹ nhàng vuốt ve cái đầu đỏ tươi, nhìn mắt hắn lơ đãng mê ly, hai mắt hoa đào hơi nheo lại, môi mỏng hé mở, bộ dạng dâm đãng thờ dốc, làm cho tôi nhìn không được mặt nóng ran, trong tiểu huyết nổi lên cảm giác trướng trướng, một cỗ xuân nước vô thanh vô thức tràn đầy ra ngoài, dính đầy trên đùi hắn.

Tay tôi dán sát vào ngực hắn, một tay cẩn thận vuốt ve da thịt bóng loáng, tay kia thì nhéo cự long, hơi nắm lại, lôi kéo một chút, bên tai quanh quẩn tiếng hít thở càng ngày càng dày đặc của hắn, hắn đứt quãng rên rỉ: “Em... không cần... chà đạp anh...”

Chà đạp? Tôi bất mãn dùng sức lôi kéo cự vật của hắn, ánh quang minh chính đại sờ soạng em nhiều năm như thế, tại sao không nói? Hơn nữa, chà đạp anh vài lần cũng không sao. Nghe âm thanh thỏa mãn trong miệng hắn giống như tiếng mèo nhỏ, lại nhìn thân thể hắn rất phối hợp làm tâm tình của tôi rất tốt.

“Tiểu mỹ nhân, ngoan ngoãn làm cho đại gia thương yêu” thấy hắn phối hợp như thế, tôi càng thêm hưng phấn, ra vẻ ta ác nói.

“Vậy gia cũng không thể sờ chim chóc của người ta?” hắn ủy khuất nói, ánh mắt như nai con ngượng ngùng như ần như hiện câu dẫn tôi.

“...” Tôi cúi đầu, nhìn cự vật của hắn, ở bên trong một mảnh rừng rậm, quy đầu đỏ sẫm giống như đỉnh nấm thô to, trên khe hở hẹp hơi tràn ra dịch trắng trong suốt, gây thịt dừ tợn màu tím che đầy gân xanh, hùng hổ đối diện tôi, trước sau nhảy lên.

“Không được nhìn...” nhìn thấy ánh mắt chần chờ của tôi, hắn vươn tay giống như muốn che giấu nơi riêng tư, bộ dạng thẹn thùng, bộ dạng chọc người, làm cho tôi không cần nghĩ ngợi vươn tay nhỏ bé nhẹ nhàng bao trùm lên trên cự vật của hắn.

Cực vật nóng rực ở trong tay không ngừng nhảy lên làm tôi sợ không nhẹ, một chút ngưng ngừng nổi lên trong lòng, tuy rằng nhiều lần hoan hảo nhưng chưa có lần nào lấy tay chạm vào cực vật của hắn, tôi lúc này thấy kinh muốn rớt tay lại.

“Đừng mà... ha... Gia, mời ngài nhẹ nhàng mà âu yếm... không cần dùng sức”. Tay hắn nắm lấy tay nhỏ bé của tôi, đem tay tôi trùm lên cực vật của hắn, giống như kháng cự nhưng thật ra là để không cho tay tôi rớt về.

Nghe vậy, tôi nhẹ nhàng sờ cực vật của hắn, ngón tay ở quy đầu của hắn vuốt ve, thỉnh thoảng lại ấn xuống một chút, cảm thấy bạch dịch trong suốt từ trong khe hẹp tràn ra càng nhiều.

Hơi hơi cười, giống như bị hình ảnh trước mặt mê hoặc, tay của tôi thuận theo gây thịt nhẹ nhàng vuốt ve, trượt lên trượt xuống, cực vật trong lòng bàn tay lớn thêm một vòng nhảy lên, nóng rực dị thường, như muốn đốt cháy tôi.

“Hô... Gia... làm ơn nhanh một chút... người ta sắp không chịu nổi...” càng ngày hắn càng nhập vai, một tay che môi, tiếng rên rỉ mê người từ khe miệng thoát ra, đôi mắt hấp lại, từ từ nhắm nhìn tôi, hoa đào trong mắt thập phần yêu dị, trần trọc thiên nhiên dụ hoặc tôi.

Tay nhỏ bé của tôi siết chặt lấy gây thịt, nghe tiếng thờ dốc tinh tế nhọt nhọt trong miệng hắn truyền ra, “Gia... không cần đùa bốn người ta... thỉnh ngài nhanh muốn người ta đi”. Giọng nói run nhè nhẹ, như sắp khóc đến nơi rồi.

Nhìn bộ dạng hắn dâm dăng khó nhịn, lòng tôi mềm nhũn, nâng lên viên mộng, nhìn xuân nước trên đùi hắn, có chút ngưng ngừng đem gây thịt trong tay hướng bên ngoài hoa huyết, cọ cọ vài cái làm nó lấy dính xuân nước, nhìn nó có vẻ dữ tợn sắc tình.

Tiểu huyết nhắm ngay gây thịt thô to kiên định, chậm rãi ngồi xuống, cảm giác được quy đầu để ở lối vào hoa viên, mang đến uy hiếp cùng áp lực. Tôi hít sâu một hơi, tiếp tục ngồi xuống, cố gắng chút một nuốt lấy cực vật của hắn.

“Ha...” cửa huyết bị nhồi vào trướng lên làm cho tôi khó chịu hơi nhếch miệng rồi lại tiếp tục dùng sức ngồi xuống.

Tay hắn đỡ lấy eo nhỏ của tôi, hung hăng kéo xuống, gây thịt dùng sức hướng lên phía trước, thâm trầm sáp nhập vào trong tiểu huyết của tôi.

Tư thế như vậy làm cho cực vật dút vào càng sâu, nặng nề vạm chạm vào thịt mềm mẫn cảm của tôi, một cổ ái dịch tùy ý đổ xuống cực vật của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Lần đầu tiên chủ động thuận theo (hạ)

• Editor: Lục Nặc

Tôi thờ dốc, đẩy đôi tay của hắn ra, đặt trước ngực của hắn, vẻ mặt hung ác nói: “Phải nghe lời nha, bằng không gia liền hung hăng trừng phạt ngươi”.

Nhìn hắn ngoan ngoãn lấy tay về, nửa ủy khuất, nửa chờ mong nói một câu: “Mời gia hung hăng trừng phạt người ta”.

Tôi rất vừa lòng cúi người xuống, môi mềm đỏ mọng dán sát vào cái cổ thon dài trắng nõn của hắn, thuận theo da thịt tinh tế chậm rãi liếm mát, nhẹ nhàng liếm cắn từng chút từng chút một ở cái cổ như ngọc của hắn, lưu lại dấu răng hơi phỉm hồng và nước bọt trong suốt tinh tế quanh co khúc khuỷu.

Thuận theo cảm tao nhã, tôi hôn lên đôi môi tinh tế quyến rũ của hắn, đầu lưỡi phẩn nộn nhẹ nhàng chậm rãi lướt qua cánh môi mềm mại, linh hoạt tiến vào bên trong đôi môi đang hé mở, liếm nhẹ hàm răng của hắn. Vào bên trong, lưỡi mềm nhẹ nhàng chậm rãi an ủi, giống như lông chim nhẹ nhàng phát qua lại, giống như gió nhẹ không một chút để ý lặng lẽ trôi chọc.

Hắn nhẹ nhàng cắn cái lưỡi thơm tho của tôi, một ngậm một ngậm không ngừng mút vào.

Tôi vận vẹo hạ thân, lắc lư làm cho gây thịt ma sát liên tục vào bên trái nơi thịt mềm mẫn cảm nhất trong tiểu huyết, nhẹ nhàng đâm chọc, hưởng thụ tất cả vui thích từ nơi hai người kết hợp chậm chạp dâng lên.

Chủ động như vậy có thể cảm giác được bên trong tiểu huyết không ngừng co rút nhanh, cắn nuốt gây thịt, thiên nhiên không dứt.

Tầng tầng khoái cảm ập đến, tôi dừng lại một chút để thờ dốc, tinh tế cảm nhận cực vật to lớn bên trong cơ thể làm cho bụng nhỏ chướng lên, lại nghe thấy hắn nức nở: “Nhanh chút, anh thật khó chịu...”

Hắn đẩy thất lưng dùng sức đâm cực vật lên hoa huyết của tôi, mạnh mẽ đâm chọc vào cửa tử cung mang đến từng trận cảm giác tê dại, bởi vì tư thế này đâm thế nào cũng cảm thấy lực không đủ làm cho sâu bên trong tôi khó có thể diễn tả được cảm giác trống rỗng hư không.

“Ha... tiểu mỹ nhân, anh thật gấp...” tôi thờ dòn dập, dùng sức nhéo vú hắn, nghe thấy hắn nức nở hai tiếng tựa như tiếng mèo kêu.

Tôi nhin không được cử động hạ thân, làm tốc độ nhanh hơn, tiểu huyết ngâm lấy gây thịt dừ tợn không ngừng mát, một lần lại một lần co rút làm cho thịt huyết kẹp chặt, xoắn xuyết lấy cự vật. Tôi ngửa đầu lên, đẩy thân về phía trước, chỉ cảm thấy cự vật nóng rực giống như muốn phá hư hạ thân, lướt qua nhưng nơi khác nhau trong tiểu huyết.

Cự vật trong nội huyết bất an rực rạch, cực kỳ uy hiếp nhảy lên, rùng rậm rậm rạp nhẹ nhàng ma sát nơi tư mật mang đến ngứa ngáy khó nhin. Tôi nâng thân, đề lên bụng của hắn, đôi tay nhỏ bé dùng sức chống đỡ thân người, hạ thân hơi hơi nâng lên, cảm giác được tê dại khi cự vật bị rút ra, không nhin được lại ngồi mạnh xuống, cự vật như chùy sắt lại sáp nhập, chen chúc mở ra từng đóa thịt mềm non mịn, mở ra u kính âm u nóng bỏng, tiết ra thật nhiều xuân lộ.

Tiểu huyết giống như rất thích loại cảm giác này, bắt đầu lên xuống nhấp nhô phun ra nuốt vào cự vật, có thể cảm nhận được rõ ràng theo động tác của tôi, quy đầu to lớn ở bên trong thịt huyết trượt lên trượt xuống không ngừng, ma sát hoa thịt mẫn cảm, nhắc lên một trận cảm giác mềm ngứa tê dại, trường đau trong cơ thể.

Hắn vươn tay, đặt lên vú đầy đà của tôi âu yếm, nắm chặt bầu ngực non mềm, cấu véo đầu vú, nắm bóp nhuần, vô cùng thân mật vuốt ve làm cho hoa đào nở rộ trong tay hắn, mang đến từng đợt cảm giác dụ hoặc tê dại khó có thể diễn tả thành lời.

“Gia, ...Ha... nhanh một chút...” hơi thở của hắn như hương hoa, mị nhân như tơ.

Tôi bị hắn mê hoặc đến nỗi thần hồn điên đảo, rất nghe lời nâng hông, tiểu huyết hợp lại với cự vật to lớn của hắn, cảm nhận được rất nhiều âm dịch theo đưa đẩy lên xuống của hai người mà chảy ra, biến chỗ ân ái của hai người thành một mảnh ướt đầm, niêm ngấy, nhuầy nhụa, từng tiếng “Phanh phạch” phát ra vô cùng âm mỹ.

Tiểu huyết mát vào cự vật thô to dừ tợn không nghe lời, ma sát qua lại tìm kiếm cho mình một tư thế mang đến vui vẻ nên tư thế không ngừng biến hóa làm cho hoa huyết bị cự vật liên tục đâm chọc lung tung không có quy luật, khoái cảm dồn dập kéo đến. Làm tình như thế này làm cho tôi ném được tư vị đục tiền đục tử sáng khoái ngắt ngây.

“Ngô... A... Ha...” đột nhiên, cự vật hướng đến nơi mẫn cảm bên trái hoa huyết, một trận điện giật tê tê truyền đến, tầng tầng đóa hoa co thắt lại. Tôi không nhin được yêu kiều thờ hồn hên, không ngừng rên rỉ, cố gắng dùng sức đem chỗ mẫn cảm đâm vào cự vật cứng rắn để nơi đó và quy đầu va chạm với nhau liên tục làm bật lên cảm giác tê dại bay bổng ngắt ngây.

Tôi nâng hông để cự vật rút ra hơn nửa rồi lại mạnh mẽ ngồi xuống làm cho quy đầu nặng nề va chạm vào chỗ mẫn cảm của tôi, một cổ khoái cảm từ nơi hai người gắn bó chuyển khắp toàn thân.

Trong tiểu huyết từng đợt co rút gấp gấp triển miên cần nuốt gây thịt thô to, một dòng xuân lộ trong suốt từ sâu bên trong hoa huyết không chịu không chế đổ lên quy đầu, cọ rửa gấp thịt của hắn.

“Mỹ nhân... em... không được... không còn sức lực...” tôi thở dồn dập, nói đứt quãng.

“Gia... Còn lại cứ giao cho anh...” hông hắn dùng sức đẩy lên, nhắm chỗ mẫn cảm của tôi hung hăng đâm vào, va chạm kịch liệt kích thích ra toàn bộ khoái cảm, đục tiền đục tử, đầu óc trống rỗng, hơi thở yêu kiều dồn dập từ trong miệng truyền ra, thật mất hồn.

...

Hắn cảm nhận được hoa huyết run dẩy dồn dập, gát gạo quán quanh cự vật của hắn, thịt huyết từng tầng từng tầng buộc chặt lấy hắn, hút mạnh, triển miên không ngớt làm cho quy đầu ngứa ngáy căng thẳng, nhin không được to thêm một vòng, chọc thẳng vào giữa hoa huyết, cảm nhận khoái cảm cực hạn.

...

“Ha... Ngô... A...” eo nhỏ của tôi bị hắn túm lấy, tiểu huyết ướt sũng bị cự vật hung hăng chà đạp, nặng nề đâm vào rồi lại nhọt nhọt rút ra. Cứ dứt mạnh vào rồi lại hơi rút ra, một lần so với một lần càng hung mãnh mạnh bạo va chạm vào tử cung hơn, đem đến một mẻ quay cuồng tê dại.

Tư thế này làm cho tôi có loại cảm giác sắp bị hắn đâm hỏng, dùng sức kiễng mũi chân, muốn thoát đi sự chà đạp của cự vật nhưng hắn lại xiết chặt eo nhỏ hung hăng lôi xuống, còn cự vật thì hùng hổ lao lên, nặng nề đâm vào sâu bên trong tử cung mẫn cảm, khoái cảm cứ ùn ùn kéo tới làm cho âm dịch tràn ra càng ngày càng nhiều, nơi hai người kết hợp ướt đầm một mảnh.

Quy đầu thoáng cắm vào cửa tử cung của tôi, trong cảm giác ê ẩm, căng thẳng đau nhức, liên tục rút ra đâm vào. Nhắm ngay bên trong tử cung mềm mại, bạch dịch nóng bỏng phun ra làm toàn thân tôi run run, khoái cảm vô tận đổ ập xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Đường về nhà ngọt ngào

• *Editor: Lục Nặc*

Sau khi hoan ái, tôi mềm nhũn vô lực nằm trong ngực hắn, nghe tiếng tim đập thình thịch an ổn hữu lực, hắn hít thở vững vàng ở bên trong không gian yên tĩnh làm cho tôi cảm thấy một loại cảm giác an toàn từ sâu bên trong cõi lòng dâng lên. Tôi nhìn không được nhếch nhếch môi, mỉm cười ngọt ngào.

“Tuồng Vi, không còn sớm nữa, để anh đưa em về nhà”. Giọng nam từ tính tình khiết hơi khàn khàn vang lên bên tai tôi, trong không gian yên tĩnh này giống như một ly rượu nồng, hoa lệ thong thả xẹt qua trái tim tôi.

“Tôi nay, chắc dĩ sẽ lo lắng”. Hắn vuốt ve mái tóc tôi, lưu luyến không rời.

“Vâng” tôi giựt vào trong ngực hắn, hơi hơi gật đầu, nhu thuận trả lời, chính là bộ dạng cực cung ngoan ngoan nghe lời, giống như con mèo chọc cho người ta triu mến.

...

Đôi mắt hoa đào tôi sầm lại, hắn ngừng thở, rõ ràng nhận thấy dự vọng trong cơ thể bởi vì bé con đáng yêu nhẹ nhàng dịu dàng gât đầu một cái mà bùng bùng phấn chấn, nhưng mà... hắn thở dài, trầm nghĩ trong lòng: hiện tại không còn sớm, hơn nữa hôm nay hai lần làm tình kịch kiệt khẳng định làm cho cô mệt muốn chết rồi. Sau này còn nhiều thời gian...

Hắn ôm chặt bé yêu trong ngực, cố gắng đè nén dự vọng vừa ngẩng đầu. Một lát sau, buồn thân thể bé yêu ra, nhặt quần áo hỗn độn phía sau nhanh chóng mặc vào rồi mới xoay người lại, nhìn Tuồng Vi đang nằm trên ghế vười tay đưa tới trước mặt hắn, giọng nói mềm nhũn nũng nịu hơi mang theo giọng mũi nói: “Chiêu Quân, mặc giúp em”.

...

“Cầu còn không được”. Hắn cười sáng lạng, tựa như hoa mẫu đơn nở rộ giữa tháng tư, quốc sắc thiên hương, ung dung đẹp để quý giá, giống như ánh nắng tháng năm vậy đẹp động lòng người.

Hắn rướn người về phía trước, cúi người xuống, một tay nâng nửa người trên của tôi, tay kia thì linh hoạt mặc áo ngực cho tôi, ngón tay thon dài lưu luyến da thịt trắng nõn đầy đặn chưa bị quần lại, yêu thương dò xét như câu thâm thúy u nhã rồi mới giải móc áo.

“Chiêu Quân” tôi nhìn hắn mỉm cười, trong nội tâm như hoa quế nở rộ, ngọt ngào hương thơm, như rượu ngon thơm nồng. “Anh vẫn thuần thực như vậy”. Hồi trung học hắn cũng giúp tôi mặc áo, giờ nhớ lại, cảm giác được trong trí nhớ tràn ngập màu sắc, làm cho người ta quyến luyến không thôi, hạnh phúc vạn phần.

Hắn cầm quần lót lên, tay còn lại nâng lên hai chân thon dài cân xứng, nhẹ nhàng ôn nhu mặc vào cho tôi, cách quần lót xấu xa đè lên trần châu kích thích ra một trận cảm giác tê dại làm cho hô hấp của tôi nặng nề hơn.

“Tuồng Vi, em lại ẩm ướt...” hắn giơ ngón tay thon dài lên, đặt trước mặt tôi, trong mắt hoa đào tràn ngập treu tức, “Em xem”.

“Anh lại muốn treu chọc em”. Chuyện này vượt qua sức chịu đựng của tôi, không nhìn tay hắn, tôi giận dỗi mở miệng. Rõ ràng hắn không thành thực mặc quần áo còn muốn đồ lên đầu tôi.

Con trai lúc sắc tình đều giống nhau. Đến cả Chiêu Quân mỹ nhân dịu dàng cũng như vậy.

...

Nhìn Tuồng Vi chu cái miệng nhỏ nhắn, Chiêu Quân cười cười, nội tâm như có gió nhẹ lướt qua, nhẹ nhàng dịu dàng rất là sáng khoái. Bé yêu làm nũng nịu ngồi ở ghế phụ, cả người vừa bị hắn hung hăng yêu thương giống như đóa hoa xinh đẹp kiều diễm nở rộ, phong tình vạn chủng làm cho hắn si ngốc nhìn chăm chú, trong đầu chỉ có một suy nghĩ, cả đời này phải bảo vệ cô, để đóa hoa Tuồng Vi xinh đẹp nở rộ trong tay của hắn, toát ra hương hoa.

“Chiêu Quân, tiếp tục mặc quần áo” Hai má bé yêu đỏ rực, giọng nói không tốt, ban nãy treu cô vẫn còn tức giận, giờ đang dỗi hắn.

Hắn nhanh nhẹn mặc lại quần áo còn lại cho cô, thuận tiện vuốt ve hai chân trắng nõn một lúc, ăn đủ tiện nghi, cảm thấy mỹ mãn mới thu tay lại sửa sang tốt quần áo cho cô.

...

Tôi ngồi tên xe, dựa vào ghế nhìn ra ngoài cửa sổ, suy nghĩ dần dần xa xôi.

Lần đầu tiên về muộn như vậy là lúc đi với Bạch Kỳ. Mà lần này là đi với Chiêu Quân, tôi chăm chú nhìn bộ dạng hắn tập trung lái xe, một đôi hoa đào xinh đẹp phong tình nhìn phía trước, cái mũi cao gầy rắn rỏi, da thịt trắng nõn vô cùng mịn màng, chu môi hồng nhuận như anh đào, cảm quyến rũ, cổ thon dài. Ánh sáng mờ mờ của ngọn đèn ngoài đường chiếu vào, tạo ra phong thái thần bí, mê người làm tôi trầm mê, nhìn hắn chăm chú, hơi run rẩy.

“Tuồng Vi, nước miếng của em chảy hết xuống rồi”. Ngón tay thon dài rời khỏi tay lái, nhẹ nhàng chậm rãi lau khô miệng của tôi rồi lại đặt lên môi hắn đầu lưỡi phấn nộn vươn ra, kích tình liếm láp, chảy ra một tia ngân sắc nhỏ.

Nhìn hành động như vậy của hắn, tâm tôi bắt đầu nhảy lên, thỏ con búống bình trong lồng ngực không chịu khống chế nhảy bình bịch.

Ánh mắt si mê nhìn hắn, nhìn hắn hơi nghiêng đầu, khóe môi hơi nhếch lên, thân nhiên cười, đôi mắt hoa đào chăm chú nhìn tôi, chu môi hé mở, nhẹ nhàng ôn nhu phun ra một câu: “Tuồng Vi, về đến nhà em rồi”.

Sau nửa ngày, nhìn thấy tôi không có phản ứng, hắn nhìn không được cười tươi sờ trán, vô cùng thân mật nheo nheo chớp mắt tôi, ánh mắt đưa tình tiến vào hai mắt tôi lặp lại lần nữa: “Tuồng Vi, hoàn hồn, về đến nhà em rồi”.

“A?” Tôi tỉnh mộng, đẩy ra tay hắn, nhẹ nhàng hôn lên má hắn, “Chiêu Quân, em về trước nhé, tạm biệt, đi đường cẩn thận”.

“Tạm biệt” một đôi mắt hoa đào tràn đầy hạnh phúc.

Tôi xoay người xuống xe, hơi dùng sức đóng cửa lại, nhìn hắn trong xe vẫy tay, chạy nhanh vào nhà.

Bạn đang đọc truyện *Tuồng Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Thở gấp cạnh bồn rửa tay (1)

• Editor: Lục Nặc

Qua vài ngày, tôi đến trường thực tập, cảm giác giống như đã trải qua rất lâu rồi vậy. Nhìn học sinh tuổi trẻ sức sống tràn đầy, nhiệt tình bắn ra bốn phía, tôi mỉm cười, trong nội tâm nổi lên một cảm giác ngọt ngào vui vẻ.

Tôi đứng ở cửa, nhìn một vòng xung quanh, học sinh tùm tùm năm tụm ba nói chuyện đùa nghịch với nhau, có một số người cúi đầu đọc sách, nhìn thấy tôi, cái miệng nhỏ nhắn so với đường còn ngọt hơn: “Cô giáo, buổi sáng tốt lành”.

“Chào mọi người, đã ăn sáng chưa?” tôi vui vẻ ân cần hỏi thăm, đi đến lớp học. Một đứa con trai đeo kính đen, khuôn mặt nhả nhặn thanh tú đứng lên, đi thẳng đến trước mặt tôi, cầm tay non mịn mềm mại của tôi, nhẹ nhàng hôn lên, rồi ngược mắt nhìn tôi, thẳng người đặt một tay lên cổ thon dài tinh tế của tôi, dùng sức một cái làm cho tôi ngã vào trong ngực hắn. Hắn cúi đầu hôn nhẹ lên môi tôi rồi nhìn tôi chân thành, cười nói: “Cô giáo, thơm quá, môi đỏ của cô như đóa hoa Tuồng Vi kiều diễm ướt át, hương thơm bay vào trong mũi”.

Đây là tình huống gì? Cả phòng học lặng ngắt như tờ, ánh mắt của mọi người vây lấy chúng tôi, mỗi người giống như bị hóa thạch rồi, vẫn không nhúc nhích, thời gian lúc này như ngừng lại.

“Cô giáo, em thích cô”. Giọng nói của người này rõ ràng mạch lạc, không quá lớn nhưng đủ để mỗi người trong phòng học đều nghe thấy.

Đầu tôi trống rỗng, đã xảy ra chuyện gì vậy?

“Phách ~ Phách ~ phách ~” ngoài cửa truyền đến tiếng vỗ tay, tôi quay đầu nhìn lại, Chiêu Quân cười như không cười giỡn vào cửa, đôi mắt hoa đào nhìn tôi chằm chằm, chậm rãi đi tới.

Những người ở đây bị tiếng vỗ tay của hắn làm bùng tỉnh, ồn ào, vỗ tay, huýt sáo, khe khẽ bàn luận... cả phòng học loạn hết cả lên.

Chiêu Quân lướt đến bên người tôi, kỹ xảo gọn gàng đẩy học sinh đeo kính đen kia ra, dễ dàng lôi tôi đến bên người hắn, thuận tiện cầm lấy tay nhỏ nhắn vừa bị nam sinh kia cầm, ngón tay thon dài mon tron vuốt ve nơi học sinh kia vừa hôn xuống, giống như phúi bụi đất cho tôi vậy.

“Thầy cô, quan hệ của hai người là thế nào vậy?” nhóm học sinh nữ lớn tiếng hỏi, học sinh nam một bên cũng ồn ào theo, “Thầy cô, hai người là người yêu của nhau sao?”, “Thầy cô à, tình cảm của hai người bắt đầu từ khi nào thế?”, “Thầy cô à...”

Mặt của tôi hơi nóng lên, một màn kia vẫn làm cho tôi hoảng sợ, không kịp suy nghĩ trả lời: “Thầy ấy là anh trai cô”.

“Anh trai gì ạ?” học sinh bây giờ gồm thật, đuôi sát không buông.

Tôi bật thốt: “Anh họ”.

“Anh họ hay người yêu?” từng vấn đề cứ theo nhau mà đến làm tôi không kịp chống đỡ đành phải quay lại nhìn hắn xin giúp đỡ.

Hắn giống như hơi khó chịu, tránh ánh mắt của tôi, thanh âm ôn định, không chút nghĩ ngợi trả lời: “Anh họ”.

...

Bị một đám nhỏ ồn ào nhiệt tình làm tôi cảm giác mình không chống đỡ nổi. Nhìn thấy Chiêu Quân bị một đám học sinh nữ vây quanh, lú lú truy vấn, mặt hắn còn cười thân nhiên, nho nhã ôn nhu giống ánh trăng nhu hòa vậy.

Thừa dịp mọi người không chú ý, tôi rón ra rón rén vụng trộm ra ngoài.

Lén lút đi đến nhà vệ sinh, đến trước gương thì dừng lại, nhìn chăm chú bé yêu trong gương, mặt ngăm xuân sắc, kiêu diễm giống như hoa đào, hai gò má đỏ ửng, một khuôn mặt mịn hoặc chọc người, khóe mắt ẩn tình, đôi mắt trong veo như nước, bên trong giống như có rất nhiều bí mật ngượng ngùng không thể cho ai biết làm cho người ta không nhìn được muốn tìm hiểu đến cùng.

Tôi vừa nói hần là anh họ mình, liệu hần có tức giận không? Ngọc lưu ly đen tròn trong mắt xoay chuyển, tôi hơi chột dạ, nội tâm bất an, không yên tâm. Về mặt ban nãy của hần hình như rất khó chịu, cũng không thèm nhìn tôi một cái. Nhưng mà, lúc ấy tôi hoảng hốt nên mới không suy nghĩ mà nói như vậy, hần thế mà lại hòa theo, còn nói hai người chúng tôi là anh em họ...

Thì ra quan hệ của chúng tôi là anh em họ...

Bé yêu trong gương có chút ủy khuất, cúi đầu, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, tinh thần có chút uể oải âm ỉ.

Một thân hình ấm áp không một tiếng động dán vào sau lưng tôi, tôi giật mình kinh hãi, muốn ngẩng đầu nhìn vào kính xem người này là ai nhưng có một bàn tay to lớn lạnh lẽo nhanh như chớp che mắt đôi mắt tôi.

Trước mặt một mảnh đen tối, một chút ánh sáng le lói theo kẽ tay chui vào lại càng làm tôi khẩn trương.

“Ai? Chiêu Quân?” tôi cảm thấy người phía sau rất quen thuộc, thân hình cường tráng hữu lực đem tôi ép vào bồn rửa tay, bàn tay đang nắm chặt thắt lưng tinh tế trong suốt của tôi tùy ý lưu luyến chạy tới chạy lui.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Thở gấp cạnh bồn rửa tay (2)

• Editor: Lục Nặc

“Chiêu Quân, có phải anh không?” thấy người phía sau không hề trả lời, tôi lại càng gấp, nỗi khủng hoảng đổ ập xuống, người phía sau là ai? Tại sao không trả lời? Nếu không phải Chiêu Quân, ... chẳng nhẽ lại là người khác? Sẽ là ai đây? Phải làm sao bây giờ?

Tôi vươn tay nhỏ bé cố gắng gỡ cái tay đang che mắt ra nhưng mà cái tay lớn trước mắt này mặc dù không làm đau tôi nhưng làm thế nào cũng không kéo ra được.

Phải làm sao bây giờ? Đáy lòng bắt đầu hoảng sợ, tay nhỏ bé của tôi đặt trên tay hần hơi run run.

Trong lòng có một thanh âm khác không ngừng an ủi bản thân: không được hoảng hốt, cảm giác quen thuộc này nhất định là Chiêu Quân, người lớn mặt xằng bậy như vậy nhất định là Chiêu Quân. Nhưng mà...

Nhưng mà dù tôi có dùng sức thế nào, thậm trí tôi cấu ngón tay hần nhưng hần cũng không rên một tiếng.

Hô hấp của người phía sau vững vàng, không hề lên tiếng vẫn gắt gao kiềm chế tôi, làm thế nào cũng không chịu buông ra.

Rốt cuộc có phải Chiêu Quân không?

...

Tay lớn bên hông trượt vào trong quần áo tôi, dán lên da thịt tùy ý vuốt ve, làm nổi lên một dòng điện lưu chạy dọc cơ thể khiến toàn thân tôi run lên, giống như đóa hoa mảnh mai đón gió.

“Cứu...”

Thấy hần mãi vẫn không mở miệng, tôi đang chuẩn bị lên tiếng kêu to, tay hần xoay mặt tôi lại hơi thở nóng bỏng bá đạo hung hăng đè ép lên, hung ác giống như mãnh hổ ép lại, ở cánh môi phần nộn hung hăng cắn xuống, giống như trừng phạt.

Đau đớn từ cánh môi truyền đến, đôi mắt lại bị che lại, cái miệng nhỏ nhắn cũng bị chặn lại, tay nhỏ bé không có lực chống cự bị hần xem nhẹ, không thêm đè vào mắt.

Răng nhọn của hần cắn lên môi dưới non mềm mướt mà của tôi, dùng sức mà cắn, thừa dịp đau đớn tôi hé miệng, cái lưỡi linh hoạt như rắn nhỏ trườn vào trong miệng tôi, trần trọc liếm mát, bá đạo hung ác dây dưa cái lưỡi đình hương của tôi, dùng sức hút, làm cho đầu lưỡi truyền đến cảm giác ê ẩm ngứa ngứa, không ngừng liếm láp mang đến khoái cảm làm người tôi dục tiền dục tử.

“Ngô... Ha...” chỉ bạc trong suốt từ nơi hai người gần gũi chậm chậm chảy xuống, nụ hôn của hắn bá đạo hung mãnh dây dưa quấn quýt lấy tôi làm đầu óc tôi trống rỗng, chỉ cảm thấy cái lưỡi trong miệng mang đến sóng nhiệt tê dại làm tôi trầm luân trong đó.

Dần dần, tôi cảm thấy sắp không thở được nữa, đầu óc mụ mị như muốn nổ mạnh rồi nhưng hắn vẫn không chịu buông tha tôi, vẫn dây dưa quấn quýt như cũ, đầu lưỡi nằm trên đầu lưỡi tôi bắt trước tiết tấu hoan ái qua lại, rút ra rồi tiến vào.

Thật là khó chịu, khoái cảm tê dại và hít thở không thông, hai loại thống khổ đan xen hòa quyện vào nhau làm hai chân tôi mềm nhũn, xụi lơ giữa lên thân của hắn, vô lực để hắn tùy ý đoạt lấy, hai má hồng hồng giống như tơ lụa rực rỡ, yêu kiều thờ hờn hờn như một đóa hoa sen xinh đẹp thẹn thùng.

Thật vất vả, hắn buông ra đôi môi độ mỏng của tôi, vô cùng thân thiết liếm cánh môi sưng đỏ. Tay lớn che hai mắt rồi đi, tôi nhìn lại thấu khuôn mặt tuyệt thế xinh đẹp của Chiêu Quân, đôi mắt hoa đào mênh mông sương mù làm thế nào cũng không nhìn thấu.

Một tay của hắn mềm nhẹ nhưng có lực ấn tôi lên bồn rửa tay, tay kia linh hoạt cởi quần và váy của hai người ra, dục vọng nóng rực dán sát vào phần mỏng mượt mà đầy đặn của tôi.

“Chiêu Quân, không được... chỗ này là nhà vệ sinh công cộng”. Tôi thất kinh muốn giãy dụa lại bị hắn ôm chặt không thể nhúc nhích, viên mộng dán sát vài lửa nóng kiên định, hơi giãy dụa, chọc cho cự vật càng thêm cuồng tráng dữ tợn, thẳng tắp đề ở chỗ tư mật, cắm vào trong bắp đùi non mềm, tiến lùi tùy ý ma sát.

Một dòng xuân nước không hề hay biết chậm chạp chảy ra, không một tiếng động chảy lên cự vật dữ tợn đáng sợ, có thể cảm nhận được sự ẩm ướt dính dính ngái ngái mà nó mang đến.

“Em gọi sai rồi, anh là anh họ em”. Khuôn mặt tuấn tú hơi cúi xuống, hàng lông mi cong dài che mắt đôi mắt hoa đào xinh đẹp phong lưu, miệng hắn nhẹ nhàng khép mở, giọng nói thanh nhã lạnh nhạt vang lên, không bị tình dục ảnh hưởng.

“Chiêu Quân, đừng đùa nữa được không? Đợi lát nữa tan học, sẽ có người vào”. Nghe hắn nói, tôi không biết phải giải thích thế nào, hắn vừa mới nói lời lạnh như băng giống như đang rất rất không vui.

Tôi ủy khuất mở miệng nói: “Chiêu Quân, lúc ấy em đang hoảng hốt, anh là người hiểu em nhất, một khi bị người ta truy vấn nhất định em sẽ bị hoảng. Ban nãy là em nói lung tung thôi”.

Nghĩ nghĩ một chút, tôi nửa ủy khuất nửa ngọt ngào nũng nịu nói: “Chiêu Quân, anh là anh họ em, hai người thân lại càng thêm thân. Anh là người em yêu nhất nha”.

Tuyên bố ngọt ngào như thế không tin hắn không cảm động.

“Ngô...” cự vật to lớn kiên định hung hăng đâm vào non mềm hơi ẩm ướt của tôi nhưng trong hoa huyết chưa được chuẩn bị tốt, lửa nóng lao thẳng vào trong dừng đọng, va chạm tàn khốc vào nơi sâu nhất trong hoa tâm.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Thở gấp cạnh bồn rửa tay ~ 3

• Editor: Lục Nặc

“Đề em trên hoa ghẹo nguyệt phải không?” Cự vật của hắn nóng bỏng, trương to trong cơ thể của tôi, uy hiếp mười phần đề ở trước cửa tử cung, cố ý lúc nặng lúc nhẹ đánh mạnh vào trong, hiên ngang nghiền nát, mang đến từng đợt cảm giác ê ẩm môi như, làm tôi không chịu nổi muốn trốn tránh nhưng làm thế nào cũng không thể thoát được.

Còn có chút cảm giác giống như hư không ngựa ran, khiến tôi vận vẹo hạ thân, đừng đưa hùa theo động tác của hắn, tràn ra từng tiếng thở gấp gấp, trần trọc trần miên.

“Chiêu Quân... Ha... Động một chút...” Tôi đẩy hông về phía trước rồi lại dùng sức đẩy mạnh về phía sau, làm cho cự vật cứng rắn nóng rực hung hăng va chạm vào nơi nắn cảm sâu bên trong hoa tâm của tôi, một sóng khoái cảm không cách nào diễn tả lan tràn toàn thân, tôi nhìn không được há mồm thở dốc: “Ha... Ha...”.

“Em họ, giống như chúng ta có phải là loạn luân không?” giọng nói của hắn vẫn đậm phong khinh, giống như một cơn gió nhẹ nơi cuối trời, phiêu miêu hư vô. Gậy thịt dưới thân rút ra toàn bộ rồi nhắm ngay hoa huyết phần nộn chưa kịp khép lại, hung hăng nhồi cả cây vào động, va chạm mạnh mẽ lên cửa tử cung. Lực đạo dừng mảnh chuẩn xác, thịt mềm nơi tử cung bị hành hạ giống như muốn nứt ra. Sau khi điên cuồng nghiền nát, gậy thịt không hề lưu luyến rút ra rồi lại hung hăng đâm vào... Xâm nhập nhiều lần, nặng nề đâm sâu vào bên trong hoa tâm non mềm chặt hẹp.

Trong tiểu huyết đầu ê ẩm, cảm giác nhức nhối đau đớn, gây thịt trong cơ thể không chịu nổi chế độ cường va chạm, tốc độ cực nhanh dùng mảnh làm cho tôi nổi điên rồi, khó có thể chống đỡ, khoái cảm âm ẩm đồ ập xuống. Tôi vô thức nhẹ giọng thở gấp, “Chiêu Quân... Chậm một chút... Hô... Em không chịu nổi... A... Tiểu huyết rất ngứa... Rất ngứa... Ha...”

“Anh là anh họ của em”. Hắn không giảm lực đạo, gây thịt gây sóng gió trong tiểu huyết của tôi, tùy ý xỏ xuyên trâu lừa, nhắm tới nơi mẫn cảm bên trái nhẹ nhàng lướt qua, cảm giác trống rỗng ngứa ran không làm cho tôi thỏa mãn.

“Anh họ... Anh họ tốt của em... Ha... Bên trái một chút... A... Chính là nơi đó... Nhẹ chút... Em sắp bị anh đâm chết... A... Ha...” Tôi mất đi lý trí hét lên, thuận theo hắn bắt đầu hồ ngôn loạn ngữ.

“Em họ, em thật dâm dăng” Hắn cười nhẹ, gây thịt hướng nơi mẫn cảm bên trái đâm tới, mơn trớn rồi lại mạnh mẽ, quy đầu cực đại vuốt ve thịt mềm, ma sát qua lại làm tôi không tự chủ mà thẳng thân, nhếch mồm, vừa giống như muốn trốn lại không giống trốn đẩy tới cự vật của hắn.

“Ha... Hô... Ân... Thật thích...” Bên trong tiểu huyết vạn phần dễ chịu giống như sắp bị hòa tan, từng sóng sóng khoái cảm dục tiền dục tử bao phủ lấy tôi.

“Phải nhớ kỹ, khoái cảm bay bổng dục tiền dục tử này là anh họ mang đến cho em”. Đôi mắt hoa đào nhìn tôi chăm chú

“Vâng... Anh họ... Ha...”

Tôi ngửa cổ, đôi mắt đen xinh đẹp hơi nheo lại, nhìn thể hắn không ngừng pháp phòng sau thân hình mềm mại vô lực của tôi trong gương, một lần lại một lần dùng sức đưa đẩy, đem tôi dán lên bồn rửa tay lát đá cẩm thạch cứng rắn, “Xi xì” tiếng nước kéo dài không dứt, dâm dăng vô cùng, làm cho người ta mặt đỏ tai hồng, tim đập loạn nhịp.

...

“Reng Reng Reng...” Bên tai vang lên tiếng chuông nghi giữa giờ, thần trí trầm mê bên trong lửa dục quay lại, tay tôi siết chặt lấy bồn rửa tay bên cạnh, đầu ngón tay trắng bệch, gấp gáp gọi: “Chiêu Quân... Tan học... Đợi lát nữa sẽ có người vào”.

Hắn ngoảnh mặt làm ngơ, gây thịt trong tiểu huyết mê người vẫn ra ra vào vào, không ngừng đâm chọc, chín nông một sâu tùy ý đùa bỡn.

Xa xa truyền đến giọng nói trâu lừa âm ỉ của mấy cô gái nhỏ, tiếng bước chân càng ngày càng gần, giống như đang đi tới nơi này, tôi bị dọa không nhẹ, cả người trong tình dục vô tận bị kinh sợ bối rối thay thế, giọng nói trong miệng nức nở cầu xin: “Chiêu Quân... Các em ấy thật sự đang đến đây...”

“Vây cứ để cho các em ấy tận mắt xem, quan hệ anh em họ của chúng ta...” Giọng nói của hắn lạnh nhạt tao nhã giống như không hề quan tâm

Tôi vừa thừa nhận sự chiếm đoạt đòi hỏi của hắn, cảm thụ khoái cảm tê dại bần rần, vừa âm thầm kêu khổ không ngừng trong lòng

Thế gian này, có 2 loại đàn ông là không thể trâu chọc.

Một là đàn ông trước khi đi, sắp xa cách, tình dục của họ giống như sói như hổ, hận không thể liên tục làm tình để bù đắp cho những đêm trống vắng.

Hai là đàn ông ghen tỵ, ghen ghét dữ dội, họ muốn đem lòng đố kị toàn bộ phát tiết, hung hăng chà đạp bạn một phen để giải quyết mối hận trong lòng

...

Sao tôi lại khổ như vậy, đồng thời gặp cả hai loại tình huống phức tạp đan xen một chỗ thế này?

Giờ phút này, tôi đang bị hắn hung hăng đè lên bồn rửa tay, tùy ý đâm chọc đùa bỡn, tình dục giống như mảnh hổ xuống núi, như muốn làm chết tôi.

Nhớ lại hồi trung học, chỉ bởi vì một bức thư tình không tên mà hắn đã phúc hắc lừa gạt tôi, giống như việc sờ bộ ngực sữa của tôi suốt ba năm vậy.

Bây giờ lại bị hắn nhìn thấy tôi được học sinh tỏ lộ, còn thấy cả cảnh tượng tôi bị hôn môi...

Nhưng rõ ràng không phải lỗi của tôi nha.

Thậm trí tôi còn bị học sinh ấy làm cho hoảng sợ đấy.

Giờ còn phải ở trong này thừa nhận dục vọng bá đạo hung mãnh của hắn.

Thật sự là rất ủy khuất, so với Đậu Nga còn oan hơn.

...

“Nghĩ cái gì vậy? Sao lại thất thần như thế? Các em ấy hình như sắp vào đến đây rồi nha?” Cự vật dưới thân đột nhiên rút ra, lưu lại tích mịch khó nhìn trong hoa huyết, cái miệng nhỏ nhắn bên dưới mấp máy liên tục khép khép mở mở hết sức dụ hoặc co rút lại, tựa như một đóa hoa nhỏ kiêu diễm tận tình câu dẫn.

Chương 74: Thở gấp cạnh bồn rửa tay ~ 4

• Editor: Lục Nặc

Hắn thở dài một cái, nhẹ đến nỗi gần như không nghe thấy, nhìn bé yêu trong gương, nội tâm hắn mềm nhũn, cũng không làm cô khó xử nữa.

Nghe được tiếng bước chân và giọng nói cười đùa của học sinh càng ngày càng đến gần, một tay bé Tường Vi đang không biết hồn bay đến nơi nào lên, nhanh chóng trốn vào một gian vệ sinh, để bé yêu mới hoàn hồn dựa vào cửa, cự vật lại tiếp tục cắm vào bên trong hoa huyết dụ hoặc, phốc xuy một tiếng, kích khởi một tầng khoái cảm.

“Ngô...” người nhỏ trong ngực yêu kiều thở gấp một tiếng, tay ngọc thon dài nhanh chóng che lại cái miệng nhỏ nhắn. Hai má đỏ ửng như hoa đỗ quỳen nở rộ, kiều diễm ướt át, ánh mắt mê ly, hơi nhắm lại, toát ra phong tình vạn chủng.

Tiểu huyết tinh té gấp gấp gắt gao xoắn lấy cự vật của hắn, không ngừng co rút lại, một ngậm một ngậm hút vào mang đến khoái cảm sung sướng.

Hô hấp của hắn hơi dồn dập, cảm giác được một cổ lực hấp mê người ở sâu bên trong hoa huyết, liên tục mút cự vật của hắn vào, làm người ta mất hồn mất vía, thần hồn điên đảo. Hắn không nhận được dùng sức, hung hăng đâm vào bên trong.

Gậy thịt đẩy ra thịt mềm chen vào không ngừng ma sát, mon trón, nặng nề đuối vào sâu bên trong nơi thịt mềm mẫn cảm đang run nhè nhẹ, làm chảy ra một dòng suối nhỏ đỏ lên đầu gậy thịt của hắn, cảm giác ẩm ướt ôn nhu làm cho người ta muốn phát điên.

...

Tôi bị hắn nhắc hẳn lên, hai chân không chạm đất, dựa lên trên ván cửa, cảm giác lạnh lẽo xuyên qua áo truyền tới, hai tay của hắn đặt trên hai vú phần non, hai chân bị tách ra vòng quanh hông hắn, hoa tâm non mềm bị hắn hung hăng xâm nhập, không chút lưu tình cắm vào tận gốc.

“Ngô...” một tiếng thở mạnh, có thể cảm giác được hoa huyết bị trướng lên, nóng bỏng giống như sắp bị hòa tan rồi, hoa kính âm u đang không ngừng co rút muốn thích ứng cảm giác này, một cảm giác hưng phấn bắt đầu nổi lên từ sâu bên trong hoa tâm.

Tay nhỏ bé bịt chặt cái miệng đang hé ra, nuốt tiếng rên rỉ xuống, cố gắng điều chỉnh lại hô hấp đang càng ngày càng dồn dập. Bên tai vang lên tiếng nói riu rít của một nhóm học sinh nữ:

“Cô giáo xinh đẹp nói thầy giáo Vương là anh họ của cô ấy nha, bảo sao bộ dạng của hai người lại có chút giống nhau như vậy”. Một người nói.

Cự vật trong cơ thể hơi rút ra, rồi đâm mạnh về phía trước, đâm vào rất sâu rất gấp. “Hô...” một trận khoái cảm dồn dập kéo tới lan tràn khắp toàn thân, mũi chân xoắn lại.

“Nhưng mà, tớ cảm thấy mỗi lần ánh mắt thầy giáo Vương nhìn cô ấy đều rất dịu dàng, không giống như người thân”. Một cô gái khác phản bác.

Gậy thịt to lớn dữ tợn dừng lại trong cơ thể tôi, hắn cúi đầu, mút cái cổ non mịn nhu nhược của tôi, đầu lưỡi linh hoạt liếm mút da thịt mang đến cảm giác ẩm ướt ấm nóng nhậy ngậy.

“Nói không chừng... bọn họ còn có một chân đấy”. Một cô gái thần thần bí bí nói.

Nghe được câu này, tôi cả kinh, bịt chặt cái miệng nhỏ nhắn, cố gắng điều chỉnh lại hô hấp dồn dập do vừa bị dọa sợ. Thăm nghĩ, chuyện này chắc là bọn nhỏ chỉ thuận miệng nói bậy thôi.

Nhưng mà... chúng tôi thật sự có một chân.

Giờ phút này, gậy thịt của hắn đang cắm trong hoa huyết của tôi, gấp rút ra vào, làm cho hoa huyết tê ngứa, làm cho người ta khó chịu, trong hoa huyết nổi lên cảm giác trống rỗng không từ nào có thể diễn tả được.

“Có khi giờ phút này thầy giáo Vương đang ở một nơi nào đó hung hăng chà đạp người đẹp cung nên”. Cô học sinh này vừa nói xong, xung quanh liền vang lên tiếng cười đùa phụ họa, nói: “Đúng vậy, nói không chừng họ đang trốn trong bụi rậm nhỏ nào đó hoặc là trên một bãi cỏ không một bóng người... trong truyện, những nơi đó không phải là nơi thường dùng để tả cảnh xxoo hay sao”.

Giọng nói này chưa dứt thì có một giọng khác vang lên: “Như vậy thì không thể thiếu bồn rửa tay, gian vệ sinh được ngăn cách...”

“Họ có thể ở ngay bên cạnh chúng ta hay không?” một giọng nói thanh thúy cất lên, làm tôi thất kinh, hoa huyết theo phản xạ run rẩy, một ngậm một ngậm gắt gao cắn lấy gậy thịt bên trong nó, toàn thân căng cứng, cả người trong trạng thái khẩn trương.

“Hô...” hô hấp của hắn bắt đầu dồn dập, cảm giác được gây thịt bị tầng tầng đóa hoa gắt gao quấn lấy, cái miệng nhỏ tận tình mút, không ngừng mà ép lại, rồi cuộc nhin không được, gây thịt dùng sức đâm vào bên trong, rồi hơi hơi rút ra, một lần nữa hung hăng đút vào.

“Hình như tớ nghe thấy tiếng hít thở dồn dập? Đứa nào trong các cậu đang hưng phấn? Chẳng lẽ...” một học sinh mê hoặc hỏi.

“Làm ơn đi, cậu mãi cảm quá đấy, chắc là tưởng tượng ra đi? Sao bọn tớ không nghe thấy gì cả?” Cũng may một giọng nói khác lên tiếng bác bỏ ý nghĩ của học sinh ấy.

“Được rồi được rồi, có chuông vào lớp rồi, chúng ta đi nhanh đi, giáo viên Toán học rất biến thái, không cho phép chúng ta vào muộn, nhanh một chút”. Vừa nói xong, chợt nghe thấy tiếng xả nước ào ào rồi đến tiếng bước chân dồn dập, cùng với nữ giọng nói mấy học sinh trò chuyện với nhau dần dần đi xa.

...

“A... Ân... Ngô... Ha... Hô...” một tiếng rên rỉ yêu kiều từ trong đôi môi đỏ mọng non mềm tràn ra, tiếng kêu triền miên quanh quẩn không tiêu tan, chọc vào lòng người. Hắn nắm chặt lấy hai hông của tôi, ấn tôi lên ván cửa, rút gây thịt ra rồi hung hăng đút vào, đâm thẳng vào cửa tử cung, dùng sức nghiền nát một vòng, không hề lưu tình rút ra, chưa đợi tôi kịp phản ứng đã nhắm ngay hoa huyết đâm dĩa đâm dịch hung ác xâm nhập, một lần lại một lần, lần sau dùng sức hơn lần trước, như ngựa thoát cương hung hăng lao lên, giống như sắp đem tôi đánh bay ra ngoài.

Cả người bị hắn làm cho mềm nhũ, chỉ có thể phát ra tiếng hít thở dồn dập, yêu kiều.

Lần sau so với lần trước càng kịch liệt, cự vật đánh sâu bên trong làm tôi dục tiên dục tử, bay lên tít mây xanh.

Tiểu huyết bị ma sát nóng lên làm cả người tôi mềm nhũn giống như sáp bị hòa tan đến nơi, đứng không vững trượt xuống dưới lại bị hắn nặng nề, hung hăng đâm lên, một chút lại một chút.

“Chiêu Quân... Anh họ tốt của em... Em sắp... Ha... Bị anh... Ân... Đâm chết... Ngô...” Tôi bắt đầu hồ ngôn loạn ngữ, chỉ cảm thấy trong tiểu huyết khoái cảm cứ như sóng biển cuộn cuộn, sóng này chưa lui thì sóng khác đã đánh úp lại, tầng tầng lớp lớp bao trùm lấy tôi.

“Em họ, em rất dâm dăng, ... Hô... Tiểu huyết kẹp gắt gao ... Một ngum một ngum tham lam xoắn lấy anh... Ha...” Hắn nhẹ nhàng thủ thi, tay lớn tùy ý sờ soạng phần mông nở nang của tôi, trái trái phải phải xoa nắn, cự vật dưới thân vẫn tiếp tục đưa đẩy qua lại lưu luyến cọ xát.

“A... Ngô... Thật sâu... Thật sự bị chọc thủng rồi... Ngô... Ngô...” Tay của tôi căng ra, nắm chặt bờ vai của hắn, tiểu huyết hướng lên, tiếng nước xi xi vang lên bên tai làm cho người ta càng thêm mặt đỏ tai hồng, tất cả cảm giác đều tập trung trong tiểu huyết, thịt nham non mịn bị hung hăng banh ra rồi lại ngấm vào, giống như một đóa hồng nóng bỏng mê hoặc lòng người.

“Em họ thật ngoan... Anh họ... Muốn... Làm hồng em!” lời của hắn vừa dứt, gây thịt dưới thân hơi rút ra rồi nhắm ngay chỗ sâu bên trong hoa tâm kịch liệt đâm tới, nhiều lần đánh trúng cửa tử cung mềm mại mãi cảm, cảm giác tê dại ma ngứa, từng trận đau đớn ê ẩm, làm cho tôi sượng khoái nghênh tiếp, vận vẹo vòng eo mềm mại tinh tế, chủ động đón lấy động tác của hắn, để gây thịt mon trón thâm trầm trong huyết nội trái phải trước sau nghiền nát tàn phá bờ bãi, mang đến ở vô tận vui thích.

Luật động giống như vĩnh không ngừng, một sóng sóng chất lỏng trắng đục chậm rãi chảy xuống, từ chỗ hai người ái ân thông thả tích lạc, cây cối rậm rạp đan vào cùng một chỗ, có thể thấy được bên trên có nho nhỏ xuân nước, trong suốt lấp lánh hết sức mê người, theo động tác của hai người những giọt sương lung linh ấy càng ngày càng nhiều.

...

Đột nhiên, hắn mạnh mẽ nắm lấy phần mông của tôi, gây thịt giống như súng máy đâm mạnh vài cái, cuối cùng, nặng nề đâm vào cửa tử cung, trọc dịch nóng rực như đạn bắn mạnh vào trong hoa tâm non mềm, cảm giác nóng bỏng làm cho tôi không nhin được mà run rẩy, cả người giống như dây cung, căng ra, trong tiểu huyết một trận co rút, gắt gao cắn lấy gây thịt, một cổ ẩm áp xuân nước từ sâu bên trong chậm rãi tràn ra trộn lẫn cùng trọc dịch của hắn, bị gây thịt ngăn chặn, bên trong tiểu huyết trướng lên.

Hắn chậm rãi rút gây thịt ra, trong tiểu huyết không còn gì chống đỡ nữa co rút lại, một cảm giác trống rỗng ngứa ngáy khó chịu làm cho tôi không nhin được yêu kiều lên tiếng: “Ha... Ân...” Tiếng rên rỉ triền miên chọc người, lưu luyến.

Tiếng rên còn chưa dứt, hắn đã đem gây thịt sáp nhập vào trong tiểu huyết, chậm rãi qua lại tiến lên vài cái, nặng nề đút vào, hưởng thụ tiểu huyết co rút.

“Ngô...” Tôi sáng khoái thờ phào nhẹ nhõm, thấp phần vui vẻ rúc vào trong ngực của hắn, hai chân trắng nõn quấn quanh vòng eo to lớn của hắn, tiểu huyết một ngum một ngum mút lấy gây thịt to lớn bên trong, hưởng thụ dư vị cao trào.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Hai nơi tương tư ~ 1

• Editor: Lục Nặc

Bạch Kỳ đứng cạnh cửa sổ, thân ảnh thon dài thẳng tắp, chăm chú nhìn mưa phùn ngoài cửa sổ, vẻ mặt có chút cô đơn, từ sáng hôm đó Tường Vi trong ngực của hắn bị người khác cướp mất, hắn kiên quyết xoay người rời đi, toàn bộ thế giới một mảnh âm đạm, giống như tất cả cảnh sắc đều mất đi màu sắc.

Ngày đó, hắn lựa chọn rời đi, nhưng chuyện này không chứng tỏ hắn buông tha nàng.

Nghĩ đến Tường Vi, bé yêu nhu nhược yêu kiều, nơi sâu nhất đáy lòng nổi lên tầng tầng gợn sóng ảm áp, xa xôi giống như đám mây cuối trời, gió nhẹ trên bờ biển, uyển chuyển hàm xúc.

Không muốn buông tay, ban đầu hắn cho rằng mình không quên được tư vị mất hồn của cô, vu vật khó có được như vậy, làm cho hắn si mê, quyến luyến không quên.

Cũng có thể là bởi vì biểu hiện của cô với những người khác không giống nhau, sau khi chia tay, cô chưa từng tới tìm hắn, khẩn cầu hắn mà ngược lại không chút lưu tình xoay người bỏ đi, tìm kiếm tình yêu mới.

Nhưng mà suy nghĩ lại, hắn phát hiện, cảm giác nói không rõ này không giống với suy nghĩ lúc trước của hắn.

Ngốc ngếch mê mẩn, khúc mắc quanh quẩn dưới đáy lòng, cảm giác chưa bao giờ trải qua này, chính là yêu sao?

Bất kể cô gái nào có gương mặt hơi giống hay là hoàn toàn khác cô, cô gái nhiệt tình như lửa cũng đều không có cách nào làm cho hắn chú ý. Thời gian chính là ví dụ tốt nhất.

Vậy... quyến luyến không quên, lúc nào cũng mong nhớ, hắn chính là yêu trong truyền thuyết nhỉ.

Như vậy hắn yêu Tường Vi. Không biết rằng bắt đầu từ lúc nào, hắn đã khắc tên cô lên trái tim của mình.

Cho nên mới thích trêu đùa cô, bắt nạt cô.

Ti bi lợi dụng cơ hội sinh nhật tiên hạ thủ vi cường, dụ dỗ cô đến nhà mình, hoàn hảo nuốt vào bụng.

Tư vị tuyệt mỹ như vậy... Một khi đã nhắm nháp qua thì lúc nào cũng quanh quẩn trong lòng, không thể quên được. Làm cho hắn đêm đêm mộng xuân, mỗi khi bừng tỉnh, bên người không có một bóng người, tịch mịch cô đơn khác sâu tận xương.

Nếu... Lúc ấy không ác ý bắt nạt cô như vậy.

Nếu... Lúc ấy không nghĩ ra trò chơi song sinh trêu đùa cô.

Nếu... Lúc ấy không dễ dàng nói ra câu chia tay.

Vậy kết quả hiện tại sẽ khác phải không?

Tường Vi đáng yêu, chọc người triu yêu thương giờ phút này có phải đang rúc vào lòng của hắn, mặc hắn bừa bãi yêu thương sao?

Đôi mắt tối đen, hơi hơi rung động, hắn yên tĩnh đứng đó, không hề nhúc nhích.

Ngón tay thon dài cắm vào lòng bàn tay, các khớp tay trắng bệch.

Đáng tiếc, hắn hối hận quá muộn. Cho tới giờ, hắn chưa từng làm theo cảm tình mình giành cho cô,

Tại sao cô lại dễ dàng bỏ hắn mà đi như vậy?

Tại sao cô lại đi nhanh như thế?

Tại sao không thử quay đầu nhìn bộ dạng thất hồn lạc phách hắn một lần?

Mặc cho nước sông ba nghìn gáo, ta chỉ cần một gáo này thôi.

Đáng tiếc một gáo này lại sớm bị người khác nhanh chân cướp mất.

...

Gương mặt anh tuấn đường cong tao nhã, góc cạnh rõ ràng, giống như bình tĩnh lạnh nhạt, thật ra sóng ngầm bắt đầu khởi động. Lông mi dài chậm rãi mở ra, đôi mắt giống như nước tràn đầy màu sắc.

...

“Tuồng Vi, ngày mai anh phải đi rồi”. Chiều Quân rút gậy thịt ra, mặc quần áo, buông tôi toàn thân vô lực, mềm nhũn dựa trên thân hắn ra, đôi tay ôm lấy eo nhỏ của tôi, ôm lấy tôi vào lòng dày rộng rắn chắc của hắn.

Tôi tựa đầu vào vai hắn, rúc vào trong ngực, tùy ý để hắn lau sạch cơ thể, cảm giác được hai chân bủn rủn vô lực, bắp trăn ê ẩm. Hắn cầm lấy khăn tay, cẩn thận cẩn thận lau cho tôi, một cổ trọc dịch từ trong hoa huyết sung đỏ chảy ra.

“Chiều Quân, ” tôi uể oải mở miệng, cảm giác được xung quanh hoa huyết có chút tê dại sưng to, làm cho tôi không khoé thoáng giật giật hai chân, miễn cưỡng tựa vào người hắn, “Em không muốn rời xa anh”.

Hắn còn chưa đi, tôi đã bắt đầu nhớ hắn, bắt đầu lo lắng rồi. Nếu hắn thật sự rời đi, tôi phải làm thế nào bây giờ. Đã nhiều ngày ở chung, ngọt ngào ngán ngủ, tình yêu của tôi lại càng ngày càng tăng, so với đám nước kia còn muốn sâu hơn một ngàn thước.

Chiều Quân đối với tôi, tôi đều xem ở trong mắt, ngọt ngào ở nội tâm. Của hắn tốt, của hắn yêu, của hắn ôn nhu như nước, của hắn bá đạo ghen tuông, đều thâm trầm khắc vào nội tâm của tôi.

Bạn đang đọc truyện *Tuồng Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Hai nơi tương tư ~ 2

- Editor: Lục Nặc

Hai tay lớn của Chiều Quân tùy ý đặt lên ngực của tôi, dùng sức nắm lấy đẩy đã mềm mại, trên đôi môi đỏ mọng của tôi đặt xuống một nụ hôn quyền luyến trần trọc.

Giọng nói thanh nhã róc rách giống như tiếng nước chảy qua bên tai khéo léo thanh lịch, hắn hỏi: “Tuồng Vi, anh lúc nào cũng sẽ nhớ đến em, trong trái tim đều tràn ngập hình bóng của em, mỗi một cái giờ tay nhắc chân, một cái nhấc mày, nụ cười...”.

Tôi giờ tay lên, đặt lên ngực của hắn, dùng sức đè xuống, chu môi mở ra, nói: “Chiều Quân, em cũng vậy... sẽ rất nhớ anh, em... không thể rời xa anh”. Giọng nói có chút nghẹn ngào, đôi mắt có chút cay cay, tầm mắt có chút mờ hồ.

Cảm giác quen thuộc như thế, không phải xa cách ngán ngủ, vì sao nước mắt tôi không nghe sai sử muốn chảy ra?

Vì sao trong nội tâm tôi đột nhiên nổi lên cảm giác khủng hoảng, giống như thứ quan trọng nhất cả đời này theo gió mà đi?

Rõ ràng rất muốn giữ lại, nhưng cuối cùng chẳng thể làm gì, chỉ trơ mắt nhìn nó một chút một chút cách biệt, biến mất khỏi sinh mệnh của chính mình...

Loại cảm giác bất lực này...

Từng giọt nước mắt giống như châu ngọc trong suốt rơi xuống.

Được một lúc, tôi khóc không thành tiếng.

“Đợi anh một thời gian, sau khi xong việc nhất định sẽ đi tìm em”. Một cái tay lớn vô cùng thân thiết dịu dàng vuốt ve mái tóc như tơ, mượt mà của tôi, một tay khác không ngừng lau nước mắt cho tôi. Nhìn những giọt nước mắt của tôi, hắn cắn môi, trên mặt hiện lên vẻ đau lòng.

Hắn nhẹ nhàng nói, lời nói tựa giống nhẹ thổi qua: “Chim nhận của anh, em cứ tự do bay nhảy, nhưng nhất định phải nhớ rõ, không được rời anh quá xa. Lúc em bay nhảy, nhất định phải dựng tâm nghe anh tấu lên khúc nhạc, nơi đó nhất định là phương hướng em trở về nhà. Anh sẽ ngừng đầu nhìn lên, nhìn chăm chú người yêu nhất cuộc đời này...”

Đôi mắt hoa đào xinh đẹp hơi nheo lại, men say chọc người, thâm tình nồng đậm từ bên trong tràn ra, ngọt ngào yêu thương.

Tôi lắc đầu, không nói lên lời, chỉ có nước mắt không ngừng chảy xuống, làm thế nào cũng không dừng lại được, đáy lòng có một giọng nói đang gào thét: “Không muốn, không cần... Đừng rời khỏi em...”

Cảm giác khủng hoảng khó có thể nói thành lời đánh tới, tôi ôm chặt lấy hắn, nước mắt tùy ý làm ướt nhẹp quần áo hai người.

...

Cái gì gọi là hối hận?

Hối hận chính là trong lúc vô tình đã bỏ rơi cô. Khi hắn bỗng nhiên quay đầu, phát hiện ra cô cách quá xa, lại không thể quay đầu lại, chỉ có thể trơ mắt nhìn thân ảnh của cô dần dần biến mất.

Tồn tại của Tường Vi, tựa như sương mù trong rừng rậm lúc sáng sớm, càng ngày sương mù càng dày đặc, đáng người cô thân nhiên uyển chuyển ở trong một mảnh sương mù trắng xóa dày đặc dần dần biến mất, khi hắn nhìn quanh bốn phía đã không thấy bóng dáng của cô.

Thế là, hắn hoảng sợ.

Giống như miếng thịt trong lòng bị người ta mạnh mẽ lấy đi, hắn hoảng hốt muốn đuổi theo, điên cuồng truy đuổi nhưng lại không tìm thấy phương hướng.

Đây là câu nói của cô nhân, quan tâm sẽ bị loạn, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường sao?

Lông mi dài của Bạch Kỳ rung lên, giống như lá thu đang nhảy múa trong gió, đôi mắt đen láy nhìn phương xa.

Rõ ràng tâm tư trước kia của cô, hắn đều có thể đoán được tám chín phần.

Còn hiện tại thì ngược lại đoán không ra nhất cử nhất động của cô.

Còn có một Chiêu Quân ở bên cạnh cô, bảo hộ cẩn thận như vậy...

Hắn hơi nhíu mi, thoáng mím môi, tựa như tranh thủy mặc, gương mặt anh tuấn giống như đang suy nghĩ gì đó

Bình pháp Tôn Từ viết: Biết người biết ta, bách chiến bách thắng

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Hai nơi tương tư ~ 3

- Editor: Lục Nặc

Vương Chiêu Quân, chủ tịch hội học sinh Đại học A. Thành tích nổi trội xuất sắc, năng lực tổ chức quản lý vĩ đại. Sinh hoạt cá nhân nghiêm cẩn, người theo đuổi vô số nhưng không hề có người yêu. Nghe đồn thời trung học từng có một người bạn gái, gọi là Tường Vi.

Tường Vi, Tường Vi...

Cái tên này cứ quanh quẩn dưới đáy lòng, thanh thanh nhả nhả giống như sương mù lượn lờ.

Bạch Kỳ cười nhẹ, giống như gió xuân thổi trên mặt nước, nổi lên tầng tầng gợn sóng, nhạt nhẽo thân nhiên. Đôi mắt hơi nheo lại, tối đen thâm trầm.

...

Tôi nằm trên giường, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, mắt to linh động nhắm lại, hàm răng tuyết trắng nhẹ nhàng cắn lấy môi dưới, tay nhỏ bé đè lại lồng ngực đang phập phồng, chưa hết kinh hồn.

...

Buổi sáng sau khi Chiêu Quân rời đi, tôi chuẩn bị giáo án và sách giáo khoa, đi vào phòng học.

Tôi nhìn quanh một lượt, một trận im lặng, một giây sau, vang lên tiếng nói chuyện với nhau, một giọng nói không có ý tốt vang lên “Ưu Phiến, cô giáo xinh đẹp đến rồi”.

Tươi cười nhìn nhìn tôi rồi lại quay đầu nhìn cậu nhóc đeo kính đen thổ lộ với tôi hôm trước, líu ríu nói chuyện với nhau, ánh mắt không ngừng đảo qua tôi..

Đối với sự ồn ào mất trật tự này, tôi làm như không thấy, trấn định mở miệng nói: “Đến giờ học, mời mọi người trật tự”. Giọng nói không lớn không nhỏ, trong trẻo nhưng lạnh lùng bình tĩnh.

Tạm dừng lại, tôi nhìn bốn phía xung quanh, đợi trong chốc lát, nhìn bọn họ dần dần an tĩnh lại.

Được một lúc mấy học sinh nam vẫn nhỏ giọng thảo luận như cũ, khi thấy tầm mắt của tôi như có như không liếc qua, thì tất cả đều dừng lại.

Đào qua một lượt, thấy cậu nhóc gọi là Ưu Phiến nhìn tôi chăm chăm, xuyên qua kính đen có thể thấy được ánh mắt nóng rực, giống như muốn đốt cháy tôi vậy.

Tôi bất động thanh sắc dời tầm mắt đi chỗ khác, mở miệng nói: “Hôm nay chúng ta sẽ học Văn học, các em có thời gian hai tiết để nghiên cứu rồi mới bắt đầu viết, sau khi tan học thì các em nộp bài”.

Giao bài tập xong, tôi ngồi trên bục giảng cẩn thận quan sát bộ dạng vất óc suy nghĩ của học sinh bên dưới: có em cắn đầu bút, thỉnh thoảng múa bút thành văn; có em lại lấy ra bài mẫu, lật qua lật lại không ngừng; còn có để một chồng sách trước mặt, cúi đầu ngủ ...

Có một tầm mắt mãnh liệt đặt trên người, tôi nhìn qua, Ưu Phiến nhìn không dời mắt, bình tĩnh nhìn tôi.

Tôi không cam lòng yếu thế cũng nhìn chăm chăm lại, không hề trốn tránh.

Tầm mắt giao nhau trong không khí va chạm với nhau liên tiếp tạo ra hoa lửa bập bùng.

Đây là thái độ của học sinh đối với giáo viên sao? ... Tôi thầm nói dưới đáy lòng, đôi mắt đã cảm thấy hơi mỏi.

Học sinh bây giờ đều có thái độ chống đối thế này hả? ... Không kiên trì nổi nữa, lúc tôi đang muốn rời ánh mắt đi chỗ khác thì nhìn thấy Ưu Phiến rất vừa lòng mỉm cười, khuôn mặt thiếu niên giống như một đóa hoa đào nở rộ, chói mắt mê người.

Đột nhiên bị tươi cười của cậu nhóc hấp dẫn, tôi bị thất thần, nụ cười tỏa sáng như thế, rất quen thuộc, giống như đã nhìn thấy ở nơi nào đó?

Nhưng mà, Ưu Phiến, thật sự là một cái tên dễ nghe. Làm cho ta liên tưởng đến một người con trai tao nhã như tợ phiến.

Nhìn dáng vẻ của em ấy, kính đen che mất nửa khuôn mặt làm cho tôi cảm thấy mình giống như xem hoa trong sương mù, nhìn không rõ em ấy nhưng mà em ấy lại nhìn tôi thật rõ ràng.

Rất không công bằng. Lần sau tôi cũng kiếm một cái kính tới chúng ta lại so tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Hai nơi tương tư ~ 4

• Editor: Lục Nặc

Ngây ngốc trong chốc lát, tôi hoàn hồn, nhìn học sinh bên dưới đều đang múa bút thành văn, âm thanh sột soạt của trang giấy vang vọng quanh quẩn trong phòng học.

Tôi đi xuống dưới, quyết định đi một vòng quanh lớp học, vừa chuẩn bị nhấc chân, khóe mắt thấy Ưu Phiến ngoắc tay với tôi một cái.

Đi hay là không đi?

Ngón tay lại hướng tôi ngoắc một cái.

Tôi không biết làm thế nào, hai chân không tự chủ bước hai bước, chậm chậm đi tới trước mặt em ấy, “Có chuyện gì vậy?” Tôi cố gắng kéo ra khoảng cách với em ấy.

“Cô giáo, bài này của em, mời cô xem qua một chút”. Em ấy cung kính nói, đôi tay đưa tới một quyển vở.

Mới qua nửa giờ thôi, sao em ấy có thể viết xong rồi? Tôi nói thầm trong lòng, nhận lấy bài tập của em ấy, mở ra, nhìn thoáng qua em ấy, ánh mắt không chút hoang mang chuyển qua quyển vở.

Liếc mắt một cái, tôi chán kinh ...

“Sâu trong linh hồn tôi có một bí mật, cuộc sống của tôi gặp nạn lấy cáo chồ người,

Trong lúc đó lòng tôi sinh ra một lại tình cảm vĩnh hằng, gọi là yêu.

Buồn rầu là tình yêu này không có hy vọng, hơn thế tôi còn phải lặng im,

Người khiến tôi sinh ra tình yêu lại không hề phát hiện.

Rốt cuộc phải làm thế nào để cô ấy nhận ra đây?

Bên dưới có vài câu thơ:

Thắng giai nhân niềm vui

Tương tư khắc cốt, triền miên chọc người.

Cạnh bồn rửa tay, yêu kiều như tơ.

Tùy ý sùng ái, Tường Vi hoa khai”.

Nhìn từ đầu đến cuối mấy câu này, trong đầu tôi trống rỗng, toàn thân các đốt ngón tay đều vô cùng cứng ngắc, cả người giống như tượng đá vậy, chỉ có ngón tay là đang run rẩy không ngừng.

Chữ đen trên trang giấy trắng liên tục xuất hiện trong đầu tôi, bồn rửa tay, yêu kiều...

Đoạn làm tình buổi sáng, bị em ấy thấy rồi!

Không phải, mọi người đều biết?

Tôi nhìn Ưu Phiến, trong đôi mắt linh động một mảnh kinh hoàng, nước mắt lưng tròng.

Làm sao đây? Làm sao đây? Rốt cuộc nên làm sao đây?

Tại sao lúc chuyện xảy ra, Chiêu Quân lại đi rồi? Tôi nên dựa vào ai?

Không có ai để tôi dựa dẫm thì tôi phải làm thế nào đây?

...

“Trời biết, đất biết, em biết, anh biết, hần không biết.” Giọng nói nhẹ nhàng của hần tiến vào trong tai tôi, rõ ràng là thuốc an thần nhưng lại tựa như búa tạ, đem tôi gỡ tỉnh.

Như vậy là có ý gì? Uy hiếp sao? Một cỗ tức giận không thể nào áp chế dâng lên, khuôn mặt nhỏ nhắn của tôi đỏ lên, hơi nước tràn lên khóe mắt, hung hăng nhìn thẳng hần.

“Anh yêu em”. Môi của hần hợp lại, không phát ra âm thanh, ba chữ, thanh khiết nói cho tôi biết.

Hai học sinh bên cạnh giống như cảm thấy được không khí khác thường quay lại nhìn nhìn chúng tôi, ánh mắt tò mò không hiểu chuyện gì đảo quanh hai người.

“Cô giáo, em viết thế nào?” Em ấy hỏi rất cung kính, đánh mất những nghi vấn của học sinh khác.

“Đợi cô chính thức xem mới có thể nói được” Tôi giả vờ trấn định thu vờ, nắm chặt tay, đi lên bục giảng, ngồi xuống, nhìn quanh bốn phía, học sinh khác vẫn như trước đang múa bút thành văn, thanh âm sột soạt bình tĩnh yên ổn, che giấu sóng ngầm mãnh liệt phía trước.

Mở vở, tôi yên lặng nhìn mấy câu này, chuyên chú giống như muốn ăn nó vậy, mặt không chút thay đổi.

Thời gian chưa từng trôi qua một cách khó khăn như vậy, mỗi giây trôi qua giống như cả một thế kỷ làm cho tôi đứng ngồi không yên, dưới lớp luôn có một ánh mắt nóng rực nhìn tôi chăm chú, làm thế nào cũng không chịu rời đi.

“Reng Reng Reng...” Chuông tan học vang lên, tôi ôm lấy giáo án, sách giáo khoa và chồng vở, đi nhanh ra khỏi phòng học, giống như phía sau có mãnh thú muốn cắn nuốt tôi vào bụng vậy.

...

Tiết tiếp theo, tôi không dám lên lớp, liền trốn.

Về đến nhà, nằm ở trên giường, tôi vẫn chưa hoàn hồn.

Tay cầm di động, mở máy, giọng nói yêu kiều mềm mại, “Ba ba, là con, Tường Vi... trường học của con vừa gọi tới báo là sắp có cuộc thi luận văn, bảo con mau chóng quay lại. Nhưng mà, thực tập bên này còn nửa tháng nữa mới kết thúc, làm sao đây? ... Vâng, con cảm thấy đã có kinh nghiệm thực tập rồi, cũng tìm được cảm giác, thời gian thực tập còn lại không cần thiết... Vâng, vậy cha nói một tiếng với thầy giáo Dương giúp con, thời gian thực tập của con kết thúc ở đây.... Con lập tức chuẩn bị đồ ngày mai trở về trường học... Vâng, cha chuẩn bị xe trước, ngày mai con sẽ đi”.

Tắt máy, tôi thở ra một hơi, tảng đá lớn trong lòng rơi ruồng.

Không trêu chọc được thì tôi trốn.

Nghĩ đến Ưu Phiến lòng tôi lại rung lên:

Em ấy đã biết, liệu có nói cho người khác hay không?

...

Chắc là không.

...

Đây là chứng cứ em ấy muốn dùng để uy hiếp tôi, nếu nói ra ngoài đời với em ấy không có lợi, cũng không uy hiếp được tôi.

...

Tuy rằng em ấy nói yêu tôi, lại lấy chuyện này ra để uy hiếp tôi, mục đích của em ấy chắc chắn không đơn giản.

...

Ưu Phiến, cái tên dễ nghe như vậy, bên ngoài cũng sáng sủa đẹp trai tại sao trong đầu lại tràn ngập tư tưởng tình dục, thật không phải người tốt.

...

Quên đi, dù sao em ấy cũng không có chứng cứ, tôi cứ coi như bị chó cắn là được rồi.

...

Tâm tư Tường Vi vòng vo một hồi, suy nghĩ cẩn thận liền đem Ưu Phiến, suy nghĩ phiền não vút ra sau đầu, dần dần bình tĩnh lại.

Sáng sớm làm tình quá mức kịch liệt, cô lại miễn cưỡng lấy tinh thần lên lớp học, hơn nữa bị kinh hách một phen, hiện tại tinh thần thả lỏng, con buồn ngủ liền ập tới.

Cái miệng nhỏ nhắn đỏ sẫm hơi mở ra ngáp một cái, bé con đáng yêu xoay người, cuộn thành một đống, không đến 2 giây, lại truyền đến tiếng hít thở đều đều.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Hai nơi tương tư ~ 5

- *Editor: Lục Nặc*

Lúc tỉnh lại, sắc trời bên ngoài cửa sổ đã đen rồi, ánh sáng trong phòng khá mờ mịt, trầm trầm, đồ đạc trong nhà mông mông lung lung không nhìn rõ.

Tôi chớp chớp đôi mắt, vươn vai, nhắm lại hai mắt, trong giây lát sau chậm rãi mở ra.

Vừa tỉnh lại, đầu có chút rầu rĩ, có thể do đã ngủ quá lâu. Nhưng là, tâm tình tốt lắm, những sự tình phức tạp lúc trước khiến tôi phiền não đều bị tôi quăng hết ra sau đầu, lòng lại nhẹ nhàng bay bổng giống như mây trắng trên trời.

Vươn cánh tay nhỏ bé non mềm sờ dưới gối, lấy điện thoại ra nhìn giờ, đã 7 giờ rồi.

Thảo nào trời tối như thế. Tôi tắc lưỡi, lớn tiếng gọi: “Mẹ! Ba ba!”

Không ai trả lời, gọi thêm hai tiếng tôi liền từ bỏ.

Bọn họ thật là, thừa dịp tôi ngủ mà bỏ ra ngoài với nhau.

...

Ngón tay trắng nõn mở danh bạ ra, tìm được tên của Thanh Oánh, ấn xuống, đồ đồ hai tiếng, đầu bên kia bắt máy.

Giọng nói dịu dàng quyến rũ truyền tới: “Tường Vi, cậu chết chỗ nào vậy? Về nhà rồi là quên luôn sự tồn tại của tớ nhỉ? Lâu như vậy mà giờ mới gọi cho

người ta. Trọng sắc khinh bạn”.

Tôi cười, cô gái nhỏ này, trong khoảng thời gian vừa rồi chắc hẳn đã bị Phụng Húc dạy dỗ rất tốt nên mới biến thành một con nhóc mồm miệng lanh lợi, lú lú giống chim sẻ như thế.

Tôi háng giọng, thần bí nói: “Thanh Oánh, có hai tin tức, cậu muốn nghe tin gì trước?”

“Hai cái hả, ... Tin tức tốt và tin tức xấu sao? Tớ muốn nghe tin xấu trước”. Giọng nói mềm mại hơi do dự, sau khi rồi rắm một hồi, đột nhiên hạ quyết tâm, trầm đĩnh chặt sắt nói, rất hiên ngang lắm liệt.

“Được ~ tiểu Oánh tử yêu quý, ngày mai tớ sẽ lên đó ...” Giọng nói kéo dài, nghịch ngợm. Tôi rất vui vẻ tuyên bố, một đóa hoa tươi cười khéo léo nở rộ trên gương mặt, ngày mai quay lại chà đạp cậu ~

“A...” tiếng hét kinh hi chói tai vang lên ở đầu bên kia làm màng nhĩ rung lên, “Cậu trở lại! Thật không?”

“Gạt cậu”.

“... Đồ lừa đảo, làm tớ vui như vậy. Còn đang suy nghĩ nếu cậu trở về, tớ sẽ chuẩn bị đồ ăn thật hoành tráng để cậu nhắm nháp một chút trù nghệ của tớ đây. Phụng Húc nói ăn rất ngon ~” rõ là, mềo khen mềo dài đuôi.

“Được, vậy ngày mai tớ sẽ mau chóng tới nhà cậu, tiếp đãi tớ cho tốt đấy!” Vụng trộm cười, lòng ngọt ngào như ăn mật vậy.

“A... Cậu thật sự quay lại sao... Tường Vi, tớ nhớ cậu muốn chết. Ngày mai tớ sẽ đi đón cậu”.

“Được rồi, xem cậu tiếp đón tớ thế nào?”

“trong ký túc xá”.

... Thật sự không còn gì để nói, con nhóc lười biếng này. Khóe miệng co rút, không biết phải nói gì.

“Còn có một tin tức nữa cơ mà?” con chim sẻ nhỏ kia tỉnh thật, vòng vo một hồi mà vẫn còn nhớ, Phụng Húc thật sự có cách dạy dỗ.

“Tớ có người yêu rồi”. Tươi cười bên môi càng nở rộ, giống như đóa hoa mẫu đơn kiều diễm, mềm mại động lòng người.

“Chuyện cũ năm xưa, cậu cũng kể. Tin tức này tớ đã sớm biết”. Giọng nói đầu bên kia rất thân nhiên, thanh nhã như nước, giống như đã sớm hiểu rõ hết thấy mọi chuyện.

“... Không phải Bạch Kỳ.” Tôi phản bác.

“Tớ biết. Tường Vi, không phải lần trước cậu mang tới một mỹ nhân sao?”

“...” Tôi không có gì chống đỡ.

“Muốn hỏi tớ vì sao lại biết, phải không? Làm ơn đi, chị em tốt, chẳng lẽ cậu không biết rằng, tớ có một đôi hỏa nhãn kim tinh phát hiện gian tình sao?” giọng nói bắt đầu hưng phấn, “Hắn rất đẹp trai, ánh mắt hắn nhìn cậu rất thâm tình, nhưng điều làm cho tớ phát hiện ra, là nội tiết tố trong không khí. Quanh thân hắn đều phát ra một bầu không khí yêu cậu thấm thiết”

“...” Tôi càng không có gì để nói.

“Nha, tốt lắm, Phụng Húc trở về, hôm nay không nói nhiều ~ ngày mai gặp, tạm biệt” đầu bên kia vội vào tắt máy.

“Đô đô đô...”. Tôi gạt mình, tay ấn xuống. Úp mặt vào gối, nửa ảo não nửa ngọt ngào nghĩ: Đầu nhìn ra tôi và Chiêu Quân có tình ý với nhau. Có lẽ trên đời này, chỉ có mình tôi nhận nhầm Chiêu Quân là con gái nhĩ? Nhưng mà, một người phong hoa tuyệt đại, tiểu mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành như vậy...

Chuông điện thoại vang lên, tôi thuận tay bắt máy, đặt bên tai, có chút tức giận nói: “Alo?” Quấy rầy nỗi nhớ mơ màng của tôi.

“Tường Vi, nhận cục cưng của anh...” Trong suốt mê người, giọng nói từ tính vang lên, “Sao lại tức giận? Vì đang nhớ đến anh lại bị quấy rầy, đúng không?”

“Ai nói. Ai nhớ anh. Em vừa rồi đang ngủ bị điện thoại của anh đánh thức”. Giọng nói không tốt, trong lòng lại mềm nhũn, giống như ngậm nước đường vậy, ngọt ngào hạnh phúc.

“Vậy... Cục cưng, em có mơ thấy anh không?” âm thanh cười khẽ vang lên bên tai.

“Không có”. Tôi rất thành thực trả lời, ban nãy ngủ rất say, không hề mộng mị.

“Cục cưng, chẳng lẽ em không nhớ anh sao?” giọng nói Chiêu Quân có chút ủy khuất.

“Nhớ...” Đây lòng hạnh phúc giống như nhẹ nhàng bị trêu đùa, một thời gian, tư vị không hiểu thời quét qua, tôi cảm di động, dùng giọng nói thật nhỏ giống như đang thì thầm:

“Nhập ngã tương tư môn,

Tri ngã tương tư khổ...

Trường tương tư hề, trường tương tư...

Trường tương tư hề, vô tận cực

Tảo tri như thử quả nhân tâm,

Hồi bất đương sơ mặc tương thức”.

(bài thơ trích trong Trường Tương Tư)

Dịch:

“Bước vào cửa tương tư

Mới biết tương tư khổ

Tương tư mãi tương tư hoài

Tương tư khôn xiết vẫn hoài tương tư

Sớm biết sẽ đau lòng

Thà rằng chẳng biết chẳng quen từ đầu”

Google

Nhớ đến phát điên, khắc cốt ghi tâm, một ngày không thấy giống như xa cách ba thu.

“Cục cung, ủy khuất em”. Giọng nói của hắn nhẹ nhàng, giống như gió nhẹ an ủi tôi, làm cho tôi càng cảm thấy ủy khuất, chớp mũi càng ê ẩm.

“Chiêu Quân...” giọng nói mềm nhũn, yêu kiều quyến rũ, triền miên cất lên.

“Anh muốn em” Hắn nói, “Bên tai anh quanh quẩn tiếng rên rỉ yêu kiều, trong đầu tràn ngập hình bóng em, hai vú đầy đặn, đùi ngọc trắng mịn, nơi tư mật, chân châu bị che giấu, tiểu huyết gấp gáp mắt hờn của em...”

Nghe thấy lời nói của hắn, mặt tôi đỏ bừng, nóng nóng trướng trướng, giống như quả táo mà mẹ phù thủy muốn đưa cho nàng Bạch Tuyết vậy. Quả thật hắn là một người đàn ông hào sắc vô cùng, trong đầu toàn nghĩ tới mấy chuyện không đâu.

Tôi lắp bắp nhỏ giọng oán giận nói: “Anh đang suy nghĩ cái gì đấy?” Sao lại sắc như thế chứ.

“Nhớ em đấy, công chúa của anh, tiểu yêu tinh của anh. Em làm anh thần hồn điên đảo, chẳng lẽ em còn không biết sao?” Giọng nói của hắn có chút khàn khàn, ngữ điệu thần nhiên mềm nhẹ làm cho tôi ngượng ngừng lại không thể ngắt điện thoại.

“... Không biết”. Tiểu bạch tỏ thành thực gương mặt đỏ ửng nhỏ giọng nói.

“Ha ha”, tiếng cười sang sảng truyền đến, “Cục cung, cơ thể anh rất nhớ em”. Giọng nói trong suốt như nước suối dịu hoặc nói.

“... Em cũng nhớ anh”. Trong tiểu huyết nóng nóng, có chút tê dại, có chút hư không.

“Như vậy, cục cung, yêu anh đi”.

“Mua~” một cái môi thơm bay đi.

“Thơm quá, thật ngọt, thật mềm, làm cho anh nhớ tới môi anh đào hồng nhuận mềm mại của em, đầu lưỡi linh hoạt, tư vị ngọt ngào. Làm cho anh muốn hung hăng hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của em, ngăn chặn môi đỏ của em, tùy ý đùa bỡn”.

“Được, đến đây đi”. Tôi thoải mái đáp ứng. Bởi vì qua điện thoại, hắn không thấy gương mặt của tôi, sờ không tới tâm tư tôi, cả người giống như bị một tầng sa mỏng mềm mại che giấu, tà ác lại bí ẩn, một thời gian, chợt hưng phấn.

“Cái lưỡi của em ở trên môi đỏ du dương, giống như một viên anh đào hồng nhuận khéo léo như ẩn như hiện, câu dẫn anh”. Tôi cúi xuống, dùng giọng nói

quyến rũ hơi từ tính, rồi vươn cái lưỡi liếm môi dưới.

“Hò...” hô hấp của hắn bắt đầu nặng nhọc, thở hổn hển dồn dập, “Em đúng là tiểu yêu tinh mê người, em vừa mở miệng, cự vật của anh không nhịn được lại bành chướng rồi, làm sao đây? Em xem, có phải em nên chịu trách nhiệm hay không?”

“Em vươn tay nhỏ bé, thật cẩn thận cách quần áo mỏng manh bao trùm lên cự vật của anh, gây thịt cứng rắn nguy hiểm, sinh cơ bùng bùng đứng im, khí thế băng bạc, oai phong bức người. Ngón tay thon dài nhẹ nhàng gạt khóa kéo, trượt vào trong, tò mò xuốt ve anh...”

Hô hấp của hắn càng thêm dồn dập, “Cực cung, tiếp tục đi xuống, thật thoải mái... Nó muốn em trấn an, của em non mềm, của em say đắm...”

“Tiểu huyết của em thật khó chịu, đâm thủng ẩm áp trong suốt từ trong hoa kính chảy ra, chậm rãi thấm ướt quần lót, ẩm ướt muốn nói cho anh, em muốn anh...”

“Cực cung, yêu tinh của anh, anh dịu dàng vuốt ve tiểu huyết gấp gáp của em, cảm nhận tư vị mát hớn tê dại, muốn dùng cự vật của anh nhẹ nhàng nghịch ngợm trên châu phần nộn bị che giấu của em, mom chón vài cái, cảm giác em hơi hơi run run, cùng với xuân nước ướt át chọc người...”

Tôi hơi thở dốc, ngón tay mảnh khảnh thon dài thuận theo lời nói của hắn lên lút hướng tới nơi tư mật, thật cẩn thận nhẹ nhàng sờ sờ trên châu của chính mình, cảm giác ngứa ngứa theo đụng chạm nổi lên, “Ngô...” Tôi cắn môi, nhẹ nhàng thở dốc.

“Thoải mái không?” Hắn giống như đoán trúng nhất cử nhất động của tôi, cười nhẹ hỏi.

“Thoải mái...” Tôi trả lời. Đầu ngón tay nhẹ nhàng đề lên trên châu, miết một cái, cảm giác tê dại theo trên châu thoải quét toàn thân, ê ẩm mềm nhũn, thật thoải mái.

“Cự vật của anh cũng muốn em an ủi đấy” giọng nói giống như đứa nhỏ không được ăn đường vậy, đáng yêu gây sự, yêu cầu công bằng.

“Nhưng mà, em không biết...” Tôi khó xử.

“Thật sự là bảo bối ngọc?”. Hắn không biết làm sao thờ dài, vì lời nói đơn thuần đáng yêu của cô mà lắc đầu.

Ngốc? Hắn nói tôi ngốc? Rõ ràng là lời nói sùng nịnh, nghe vào trong tai tôi, lại không thể chấp nhận được. Không thấy qua heo chạy, nhưng dù sao tôi cũng đã ăn qua thịt heo nha. Tuyệt đối không thể để cho hắn xem thường.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vĩ Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Hai nơi tương tư ~ 6

• Editor: Lục Nặc

“...” Tôi im lặng không nói.

“Cực cung? Đã xảy ra chuyện gì à?” Đầu bên kia truyền đến giọng nói nghi vấn.

“Chiêu Quân”, tôi cố gắng để giọng nói thấp xuống, giọng nói mềm nhũn nũng nịu hơi khàn khàn, quyến rũ câu hồn, câu dẫn hồn của hắn, khiêu khích hỏi: “Anh thật sự muốn... Muốn em giúp anh sao?”

“Tiểu yêu tinh... Anh đương nhiên muốn...” Hắn ở đầu bên kia xương cốt đều mềm nhũn rồi.

“Sao, anh cảm nhận được sao? Đầu ngón tay non mịn ở trên cự vật của anh chậm rãi trượt, từ trên xuống dưới, tùy ý vuốt ve, dịu dàng vuốt ve, nhẹ nhàng mom chón quy đầu, nhẹ lướt qua trước khe hở hẹp... Thoải mái sao?” Tôi cố ý hỏi.

“Thoải mái, thật thoải mái, nó ở trong tay non mềm mịn màng của em chướng lớn một vòng, em cảm giác được không?” Hắn nhẹ thờ.

“Không thấy nha... Còn chưa đủ lớn, em muốn dùng tay siết chặt lấy nó, cảm giác nó nóng rực cứng rắn ở trong lòng bàn tay em, rục rịch, không an phận run run, kêu gào như muốn tàn sát bừa bãi.”

“Cực cung, nhìn em tưởng đơn thuần ngây thơ, không ngờ rằng, em biết thật nhiều...” Một bên hưởng thụ, hắn nhìn không được cười nói.

“Đúng vậy, cái này còn không phải là Chiêu Quân dậy dỗ sao...” Che lại miệng, nũng nịu cười khê, hai rặng mây đỏ nổi lên hai gò má, tôi dùng một chút, tiếp tục nói: “Em muốn gạt gao quần lấy nó, cao thấp trượt động, tới lui lui lui, lòng bàn tay non mịn ở trên cự vật chạy loạn, ngẫu nhiên chạm phải hai bi nhỏ, tò mò nhưng rất nhanh dịu dàng vuốt ve qua, tốc độ hướng về phía trước nhanh hơn, đề lại nắm đồ đậm, không ngừng vuốt ve...”

“Thực thoải mái, tiểu yêu tinh, anh nhìn không được muốn đâm vào hoa huyết của em” Không ngừng thờ dốc, giọng nói thâm trầm dụ dỗ tôi “Để anh sờ chân châu của em, xem em con bé có ngoan ngoãn hay không...”

“Con bé nói nó nhớ anh, anh có nghe thấy không? ... Nhớ đầu ngón tay linh hoạt của anh, nhớ cự vật cứng rắn của anh...” Dừng một chút, triền miên đến cực điểm nói: “Chiêu Quân, anh có thấy không? Đầu ngón tay của em đang đặt trên trần châu mà anh luôn mong nhớ, nhẹ nhàng trêu đùa, cảm giác tê dại từ nơi đó lan tràn toàn thân, làm cho em thoải mái, nhìn không được các đầu ngón chân co quắp, thân mình căng cứng, ngón tay vẫn lớn mật đụng chạm, khát vọng cái cảm giác tê dại ấy...”

Tôi nhọt nhọt cười duyên, ngón tay mảnh khảnh trượt qua di động, vuốt ve qua lại, ánh mắt có một chút sương mù, như nước trong veo dụ hoặc quang mang. Tay kia thì đặt ở chỗ tư mật của chính mình, đẩy đầu ngón tay nắm niết đề ép trần châu, tay nhỏ đùa nghịch, mỗi đồ mọng tràn ra tiếng rên rỉ yếu kiều triền miên, giọng nói nhỏ nhẹ, như có như không.

“Cực cực, dễ chịu sao?” ngữ điệu của hắn thần nhiên, giống như không có chuyện gì, nhưng tiếng thờ dốc dồn dập đã bán đứng tâm tình của hắn.

“Thực dễ chịu... Em cảm giác được bên trong tiểu huyết có đâm thủy chậm rãi thấm ướt quần lót của em... Trơn trượt chảy, ẩm ướt nóng nóng...” Tôi thờ dốc trả lời.

“Cực cực, anh thật sự rất muốn sờ lên quần lót của em, cảm nhận ẩm nóng ẩm ướt mát hờn ấy... Em xem, núm vú của em cứng lên rồi, nờ rộ trên hai vú tuyết trắng phần nộn đầy đà...” Giây dụa muốn anh tùy ý chà đạp...” Hắn cũng thờ dốc đáp lại.

“Đúng vậy, trưởng trưởng, cứng lại, rất muốn bàn tay to lớn của anh trùm lên, bị anh bắt lấy, hai vú trắng nõn ôn hương nhuyễn ngọc tán ra hương thơm, dụ hoặc quyến rũ anh...” Tôi cố ý nói.

“Anh sớm đã bị em quyến rũ rồi... Thật muốn nhéo lấy hoa đào nhỏ phần nộn, véo nhẹ một cái, nhìn nó dần dần nờ rộ trong tay anh... Nhìn không được muốn ngậm một nụ, đầu lưỡi linh hoạt nhẹ nhàng ôn nhu liếm qua thịt mềm phi nhiều trắng nõn, liếm mát trêu chọc nụ hồng đỏ sậm, cảm giác được nó ở trong miệng run run, răng nanh tuyết trắng vuốt ve qua hoa đào nờ rộ quyến rũ, kích khởi từng trận khoái cảm tê dại như nước lũ... Chôn mặt trong hai vú đầy đà của em, hô hấp nặng nề, trong không khí quanh quần hương thơm mát ôn hương nhuyễn ngọc không ngừng mát vào...” Hắn say mê nói, tưởng tượng rất thật, lại vô cùng tuyệt đẹp lịch sự tao nhã, làm tôi không khỏi trầm luân theo... Mềm mại đầy đà trước ngực căng lên, giống như thật sự bị hắn liếm mát.

“Thích anh như thế không?” Hắn hỏi.

“Thích”. Tôi cười yếu ớt trả lời, mị nhãn như tơ, nũng nịu giống như oanh đề, uyển chuyển động lòng người: “Hai vú đầy đà như thế, trắng nõn như tuyết, mềm mại như tơ, nhũ câu thâm thúy mê người như ân như hiện... Chẳng lẽ cự vật của anh không muốn đến cảm nhận một chút sao?” Nói chuyện qua điện thoại, hắn nhìn không thấy ăn không được, lá gan tôi cũng lớn hơn, tùy ý dụ hoặc hắn.

“Ngô... Em đúng là tiểu yêu tinh mê người... Thật muốn đem em đặt ở dưới thân hung hăng chà đạp... Để em ba ngày ba đêm không xuống được giường, xem em còn dám nói như vậy hay không...” Hắn gầm nhẹ, khẩu khí hung ác bá đạo, ần ần toát ra nhẹ nhàng yêu thương.

“Đến nha...” Tôi yếu đuối mỉm cười, ánh mắt hồn nhiên yêu đã, say mê chọc người.”Trong tiểu huyết nóng nóng, trưởng trưởng, thật trống rỗng, giống như muốn muốn gây thịt của anh đến thỏa mãn nó, xô xuyên qua em, hung hăng đâm vào em...”

“Cực cực... Quá nhanh... Chậm một chút... Để cho anh hưởng thụ một chút, thưởng thức một tư vị khác mát hờn của em đêm nay...” giọng nói của hắn mềm nhũn gọi cảm, thông thả giống như nước chảy rất mê người: “Để cho tay anh quyến luyến vuốt ve cái miệng nhỏ của em, lưu luyến đi tới đi lui, trêu chọc tinh dục của em, thưởng thức mị thái yêu kiều dụ hoặc của em...”

Hắn không cho tôi thời gian nói tiếp, ôn nhu như nước, tất cả đều là nhu tình tiếp tục nói: “Thật muốn dịu dàng vuốt ve trần châu của em, giờ phút này nó nhất định đang e thẹn xấu hổ, lông lọng đứng sừng, chờ đợi của yêu thương của anh... anh nắm lấy nó, ần xuống, chà đạp nó...”

“Thực thoải mái... Ha...” Tôi thờ dốc, tiếng rên rỉ mê người tràn ra, đầu ngón tay non mềm thuận theo miêu tả của hắn nắm lấy trần châu, bắt đầu đùa nghịch, cảm giác ngứa ngáy khó chịu cùng khoái cảm tê dại đổ ập xuống, làm cho tôi vô cùng sung sướng.

“... Dâm dịch của em chảy đầy lên tay của anh, cảm giác ẩm ướt ẩm nóng sắp làm anh phát điên rồi...” Giọng nói của hắn càng ngày càng khàn đục, như đang cố gắng rống lên.

“Đến đây, anh có cảm giác được không? Núm vú trưởng trưởng, muốn anh mát... Mà tiểu huyết của em, khép khép mở mở, nhấp nháy nhấp nháy, hết sức triền miên mong đợi anh đây... Giọt sương trong suốt từ sâu trong hoa tâm chảy ra, không ngừng gọi tên anh, thịt mềm phần nộn khéo léo tinh tế trong tiểu huyết như ân như hiện trước mặt anh...” lời nói lớn mật dọa người như thế, trơn trượt tràn ra từ miệng của tôi, không biết bởi vì đang trong bóng đêm lên bộ mặt tà ác mị hoặc hiện ra, hay bởi vì khoảng cách đã lỗi ra bộ mặt dâm dăng này.

“Ha... Tiểu yêu tinh chết tiệt, anh rất muốn hung hăng làm chết em, để cái miệng nhỏ của em chỉ có thể phát ra tiếng rên rỉ yêu kiều dụ hoặc, để em không thể nói được những câu trêu chọc ngứa ngáy lòng người như vậy...” Hắn hung tợn nói, hô hấp càng dồn dập.

“Chiêu Quân, anh xem, ngón tay tuyết trắng bỏ lại trần châu, chậm rãi trượt xuống dưới, đi vào cái nơi đang vạn phần khát vọng, hoa tâm trống rỗng ngứa ngáy, vừa mới dừng lại trong giây lát, đã bị tiểu huyết đói khát cắn nuốt... Mềm mại, gấp gáp, hoa kính gắt gap xoắn lấy ngón tay em, một tầng lại một tầng sung sướng vạn phần nhấp nháy, tinh tế thưởng thức sự tồn tại của dị vật... Tuy rằng rất nhỏ rất nhỏ, nhưng là cảm giác tốt lắm... một sóng một sóng sung sướng bao phủ lấy em...” Giọng nói của tôi rất nhỏ, như có như không, chỉ có thể nghe thấy tiếng thờ dốc của tôi, tiếng tôi động tình cùng sự vui sướng kích thích...

“Cực cung, mau đâm lên thịt mềm phía trên bên trái” Hấn thở hổn hển mệnh lệnh.

Tôi rất nghe lời làm theo, dùng đầu ngón tay đâm đâm nơi thịt mềm phía trên bên trái hoa kính, nơi đó có một khối thịt to như hạt đậu tương, mềm mềm, “Ha... Ân...” Tiếng rên rỉ yếu ớt liên tiếp không chịu ngừng chế tràn ra khỏi miệng, khoái cảm tê dại như có một dòng điện chạy dọc toàn thân tôi, một cổ xuân nước lớn trong tiểu huyết tràn ra, phun lên trên tay tôi...

Toàn thân mềm nhũn, không có một chút khí lực, trong đầu trống rỗng, thanh âm gì cũng không nghe thấy được, chỉ có thể dồn dập thở dốc, tình tế thường thức cảm giác mất hồn tận xương, khoái cảm dục tiên dục tử theo hoa huyết nội lan tràn toàn thân, ngón tay vẫn đang cắm ở trong hoa kính, đặt lên khối thịt mềm, không động đậy, mặc cho đám thủy âm nóng chảy qua...

...

Qua một hồi, mới dần dần nghe được bên tai vang lên giọng nói, đầu bên kia điện thoại hấn tà ác tuy hỏi: “Cực cung ngoan, vừa rồi em đạt tới cao trào đúng không?”

Người này thật xấu, không thể chiếm được tiện nghi của hấn. Tôi ra vẻ ngây thơ hỏi đáp: “... Đúng vậy, tiểu nữ tử đạt cao trào, thân mình yếu ớt mềm nhũn vô lực, sẽ không phụng bồi đại gia ngài, thỉnh ngài tùy ý nha”. Lời còn chưa dứt, tôi lập tức ngắt điện thoại. Hấn vừa rồi đùa giỡn tôi giờ khiến cho hấn nhìn không tới ăn không được, dục hỏa thống khổ đốt người.

Bên môi gọi lên tươi cười vì trò đùa dai của mình, mí mắt lại cảm thấy càng ngày càng nặng, tôi ngáp một cái, chuyển mình, cuộn thành một đống, đi vào giấc ngủ sâu.

...

Đầu bên kia truyền đến tiếng “Đô... Đô...”, Chiêu Quân không biết làm sao cười nhẹ, nhìn mình chưa thỏa mãn, vẫn cao ngất đứng thẳng, cự vật đang kêu gào muốn phát tiết, lắc lắc đầu, đáy lòng thầm nghĩ: Tường Vi nha, tính tình đáng yêu như vậy, thật sự là làm cho người ta khó sở... Dù dễ mị hoặc hấn xong, liền vỗ mông chạy lấy người, thật đúng là tính tình trẻ con, còn chưa trưởng thành. Cũng không sợ hấn tịch mịch khó nhìn, nửa đêm trạch ray... Sau này nhìn thấy cô, nhất định phải đem cô hung hăng chà đạp một phen, dạy dỗ một phen, chỉ điểm một phen, giải mối hận hôm nay.

Hấn đứng dậy, đi đến phòng tắm, chuẩn bị tắm nước lạnh...

Đêm nay, nhất định là một đêm dài.

...

Bạch Kỳ dự cảm rất mạnh, hai ngày này, không phải hôm nay thì là ngày mai, cô nhất định quay lại.

Trở về, trở lại bên người hấn.

Linh cảm mãnh liệt như vậy, đi theo hấn đã nhiều ngày, càng ngày càng thêm sâu sắc. Cũng đã có thể cảm giác được hơi thở của Tường Vi...

Nghe thì có vẻ mơ hồ, làm cho người ta khó có thể tin.

Nhưng mà, hai ngày này, giống như có tâm linh cảm ứng vậy, tế bào toàn thân hấn nhảy nhót, giống như đang hoan nghênh báo bối quan trọng nhất cuộc đời này của hấn.

Tâm tình của hấn từ nôn nóng bất an đến chờ mong vạn phần, nhớ nhung tưởng niệm.

...

Cổ nhân có câu: một ngày không thấy, như cách ba thu.

Mấy ngày này của hấn trôi qua thật sự không có mùi vị, rất dày vò, mỗi một phút mỗi một giây dài như một thế kỷ vậy.

...

Bạch Kỳ ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn trăng tròn cuối chân trời, nhìn đám sương dần dần che khuất ánh trăng sáng rõ, ánh mắt thâm thúy mê ly, bình tĩnh nhìn, bên môi gọi lên một chút cười yếu ớt: loại tình cảm nhớ nhung này, luôn luôn quanh quẩn dưới đáy lòng, đêm nay, dần dần nhạt đi, ngày mai, hấn có thể gặp được người âu yếm rồi, một lần nữa bắt đầu lại cuộc tình.

Bạn đang đọc truyện *Tường Vi Xinh Đẹp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.